

CENGİZ NUMANOĞLU

ŞUÛR

7. baskı

BÜTÜN ŞİİRLERİ

CENGİZ NUMANOĞLU

ŞUUR

SAHHAFLAR
KİTAP SARAYI
"Kitapların Sarayı"

Adil İnşaat
Basım Yayın Dağıtım
Kırtasiye San. Tic. Ltd. Şti.

Sahhaflar Çarşısı No:24-26
34450 - Beyazid / İSTANBUL
Tel. +90 212 512 62 63 - 528 19 78
Fax : +90 212 512 91 20
sahhaflar@sahhaflar.com
www. sahhaflar.com

Sahhaflar Kitap Sarayı
111

Genel Yayın Yönetmeni
Ahmet Sarmusak

ISBN
978-975-6743-95-9

Altıncı Baskı
Ekim 2011, İstanbul

Baskı
Kırtasiye Ofset
Güven Sanayi Sitesi
C Blok, Kat: 2, 279-280
Topkapı - İstanbul
Tel: (0212) 576 31 27

Cild

SUNUŞ...

*İnsanoğlu , GERÇEK VE SONSUZ MUTLULUĞU ;
ne hayal dünyasının sahte saraylarında , ne de madde
dünyasının geçici hazlarında bulabildi...*

ARADI... ARIYOR... ARAYACAK...

*Taa ki; süslü ambalajlarda sunulan, o şeytâni tuzakların
farkına varıncaya kadar...*

*Taa ki; ahlâkın onay vermediği yollarda , yürümeyi
sürdüren toplumların, tarih sayfalarından nasıl silinip yok
olduğunu görünceye kadar....*

*Taa ki; bütün musibetlerden ibret payını alıncaya kadar.
Taa ki; kendini buluncaya kadar...*

.....

*Bazen, bir çakıl taşı; bir altın damarını , bir su damlası;
özlenen bir pınarı , kuru bir yaprak; yemyeşil bir ormanı
buldurur insanlara... Kim bilir...*

Gayret kuldan, başarı Allah'tan...

Saygılarımla...

Cengiz NUMANOĞLU

Cengiz NUMANOĞLU

1941 yılında Antalya'nın Serik ilçesinde doğdu. İlk ve ortaokulu Akseki, liseyi Bursa Işıklar Askeri Lisesi'nde tamamladı. 1962 yılında Kara Harp Okulu'nu bitirerek ordu saflarına katıldı. 1982 yılında, kendi isteğiyle Kıdemli Binbaşı rütbesinden emekliye ayrıldı.

Bu eserimi, bu güne kadar bana her konuda en büyük yardımcım olan eşim Şule ve kızım Ceyda'ya ithaf ediyorum.

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

Bismillâhirrahmânirrahîm

- Asra yemin ederim ki; insan gerçekten ziyan içindedir. Bundan ancak, îman edip iyi ameller işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve sabrı tavsiye edenler müstesnâdır.

ASR/1,2,3

YÜCE RABB'İM!

***Sana hizmet aşkıyla, girdim gayret yoluna,
Nefes verip, lûtfettin, bu eseri kuluna.***

***Âlem, kalemle dolsa, Seni yazmak ne mümkün,
Şükrüm kabul edilip, kusurum affoluna...***

ÂMİN!

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● (Resûlüm !) De ki: “Duânız (ve ibadetiniz) olmasa, Rabbim size ne diye değer versin?”....

FURKAN / 77

● Kullarıma söyle, sözün en güzelini söylesinler. Sonra şeytan aralarını bozar. Çünkü şeytan, insanın apaçık düşmanıdır.

İSRÂ / 53

***Benim olsa bu dünya,
Kurtuluşa çözüm yok.
Bir duâ bekliyorum,
Başka şeyde gözüm yok.***

RÜTBE

***Rütbe var, yazılır mezar taşına;
Zaman sellerinde, aşınır gider.
Rütbe var, yazılır Cennet Arşı'na;
Sonsuzdan sonsuza, taşınır gider...***

***Günah sofrasından doğrulmayanın,
Gönül sofrasında, gözü olur mu?
Allah aşkı ile yoğrulmayanın,
O'na naz etmeye, yüzü olur mu?..***

**İnsan doğmak, insana ilâhi bir ihsandır;
İnsan doğan kaç kişi, ölürken de insandır?**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**İnsanca yaşamamanın “düşünmektir” kıstası,
Kabristana yakışır, içi boş kafatası.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Allah’tan korkana, ölüm yâr gelir;
Ölümden korkana, dünya dar gelir..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Dinde zorlama yoktur, insan hürdür elbette.
İster dünyada pişer, isterse âhirette...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Dostu da düşmanı da, insanın kendisidir;
Ya nefsinin kölesi, ya da efendisidir..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**İlle de bir tokat mı, yemelisin ensene?
Ölüm sana gelmeden, sen kendine gelsene.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Ya Allah’a baş eğer, hiç kimseye eğmezsın;
Ya herkese baş eğer, hiç bir şeye değmezsın.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Ya Allah’a baş eğer, özgürlüğe koşarsın;
Ya nefsine baş eğer, köle gibi yaşarsın...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Mal, mülk, para tutkusu, nefsine gelse de hoş;
Unutma ki ey insan! Tabutların içi boş..**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız.

KAF / 16

FARKINDA MISIN?

Beşerin temeli, bir küçük cenin,
Can vermeye, gücü yetmez kimsenin,
Kâinat denilen, dev değirmenin.
Suyu nerden gelir, **farkında mısın?**

Yıldızlar, bir adım yolundan şaşmaz.
Dağlar haddin bilir, denizler taşmaz.
Karıncanın yükü, boyunu aşmaz.
Bunca dengelerin, **farkında mısın?**

Bu dünya; uzunca bir yolun başı.
O mezar dediğin, bir sınırtaşı.
Ömür; iki günlük îman savaşı,
Her an bitebilir, **farkında mısın?**

Senin sahibin var, yokluğa kanma
Sana senden yakın, uzakta sanma,
O'na tüm kâinat, dar gelir amma,
Bir gönüle girer, **farkında mısın?**

Cehâlettir, O'nu inkâr nedeni,
Ne mümkün görmemek, O var edeni,
Beyin yönetirken, bütün bedeni,
Beyni kim yönetir, **farkında mısın?**

Etrafına bir bak, gör nicesini,
Gel de çöz, şu insan bilmecesini,
Bazen, ömür bile, tek hecesini,
Çözmeye yetmiyor, **farkında mısın?**

Kimi, kibir denizinde boğulmuş,
Kimi, minnet ile, kula eğilmiş,
İnsan olabilmek, kolay değilmiş,
O kutsal savaşın, **farkında mısın?**

Kimi, servetini, sefâya sermiş,
Kimi zekâtını, dürüstçe vermiş,
Kimi, bir lokmanın, şükrüne varmış,
Gerçek zenginlerin, **farkında mısın?**

Kimi yaşlandıkça, huzuru duyar,
Îlâhi kanuna, gönülden uyar,
Kiminde bir telâş, saçını boyar,
Tellerini sayar, **farkında mısın ?**

Kimi, imân eden, kula çatarken,
Korkulara düşer, güneş batarken,
Kimi, ona buna, akıl satarken,
Kendisi muhtaçtır, **farkında mısın?**

Kimi, bu dünyada, nefes aldıkça,
Allah'ı zikreder kalbi vurdukça,
Kimisi de, yalnız darda kaldıkça,
Allah'ı hatırlar, **farkında mısın ?**

Kimi, şans ve talih peşinden gider,
Durmadan kadere sitemler eder,
Böylesi kullara, neylesin kader?
Ekmeden biçen yok, **farkında mısın?**

Her gün “son durak” ta, nice yolcular,
Kadın, erkek, çoluk çocuk, ihtiyar,
Kimisi gülümser, mes’ut, bahtiyar,
Kimi üzgün gider, **farkında mısın?**

Ömürler, mevsimler gibi dönerler,
Mumlar, yanar yanar, biter sönerler,
Yapraklar, sararıp, yere inerler,
Toprağa dönerler, **farkında mısın?**

“Aşk” sözcüğü, günümüzde karmaşa,
Aşklar var; bir gaflet, bir kara maşa,
Ama, bir aşk var ki; gelince başa,
Ölüm kavuşmaktır, **farkında mısın?**

İnsanlar, el ayak, kol kafa beden,
Hiçbiri birine benzemez neden?
Bir güç, bir irâde var ki, hükmeden,
Dört yanını sarmış, **farkında mısın?**

Gece gündüz, boş hayaller kurarsın,
Kendi gafletine ortak ararsın,
Çıkmaz sokaklarda, adres sorarsın,
Oysa; adres sende, **farkında mısın?**

Yaşamak, kalbine korku salarken,
Ümitsizlik batağına dalarken,
Teselliyi, kadehlerde ararken,
Seni Yaradanın, **farkında mısın?**

Hayat yokuşunda, sık sık teklerken,
Dert üretip, dertlerine eklerken,
Köşelerde, miskin miskin beklerken,
Ne fırsatlar kaçmış, **farkında mısın?**

Nice güzel renkler, dünyayı sarmış,
Siyahın yanında, beyaz da varmış,
Parmakların, kalem tutar yazarmış,
Elin kolun varmış, **farkında mısın?**

Pembe beyaz açan bahar dalını,
Mor dağların, yeşilini alını,
O kelebeklerin, ipek şalını,
Gören gözün varmış, **farkında mısın?**

Akıl vermiş, engelleri geç diye,
Vidân vermiş, hak yolunu seç diye,
Gönül vermiş, kapıları aç diye,
Bunca anahtarın, **farkında mısın?**

Dünya nimetinden, nedir ki kalan?
Varsa; gönül dostu, gerisi yalan,
Gel gör ki, felekten bir gece çalan,
Gündüz “uyur gezer”, **farkında mısın?**

Sonsuzların bile, ömürleri var,
Sanma ki; saltanat, kurumaz pınar,
Mal, canın yongası olsa ne çıkar?
Gölgeler fânidir, **farkında mısın?**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece “iman ettik” demeleriyle bırakılıvereceklerini mi sandılar?

ANKEBÛT / 2

Nice insan, nice yükten ezilir,
Karda, kışta, yatak yorgan büzülür,
Gözlerinden, sicim sicim süzülür,
Bu çâresizliğin, **farkında mısın?**

Yorgun yüzlerdeki, derin izlerde,
Sevgiye susamış, muhtaç gözlerde,
Boğazlarda düğümlenen sözlerde,
Ne feryatlar gizli, **farkında mısın?**

İlaçtan çok, dost gerekir hastaya,
O dostlar yazılır, yüce listeye.
Bir gönül köprüsü, kuran ustaya,
Ücreti kim verir, **farkında mısın?**

Tatlı dil, güçlüdür, demir çelikten,
Yılan bile duymuş, çıkmış delikten,
İnsanlara özgü, bu incelikten,
Kimler hisse almış, **farkında mısın?**

Mâbetler var; orda gönül yıkanır,
Âyetler var; kişi kendini tanır,
İnsanlar var; melek bile kıskanır,
Sen, o yüceliğin, **farkında mısın?**

Namus, şeref derler, elle tutulmaz,
Şan şöhretle, para pulla satılmaz,
Kumar çöplüğüne, asla atılmaz,
Atıp satanlar var, **farkında mısın?**

Eğer varsa kulda, vicdan yarası,
Karışır, servetin akla karası,
İnsan ömrü, iki nefes arası,
Kaç adımlik yoldur, **farkında mısın?**

Sen, fakir arkadaş, düşünme derin,
Bin türlü derdi var, o zenginlerin,
Darılıp küstüğün, kendi kaderin,
Sana siper olmuş, **farkında mısın?**

Dinle ki, genç ana, bu sözler sana,
Böyle yazdım diye, darılma bana,
O yavrun sevgiden, şefkatten yana,
Biraz aç görünür, **farkında mısın?**

Ya sen, yasak aşkı, özleyen baba,
Evdeki hallerin, pek kaba saba,
Biraz da aklını kat şu hesaba,
Seven bir karın var, **farkında mısın?**

Aklı tutsak eden, dar sınırları,
Geç de gör, âlemde nice sırları,
Yazan, yazmış amma, bu satırları,
Neden, niçin yazmış, **farkında mısın?**

1989

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Andolsun, biz cinler ve insanlardan birçoğunu cehennem için yaratmışızdır. Onların kalpleri vardır, onlarla kavramazlar; gözleri vardır, onlarla görmezler; kulakları vardır, onlarla işitmezler. İşte onlar, hayvanlar gibidir; hatta daha da şaşkındırlar. İşte asıl gâfiller onlardır

A'RAF/179

● (Ne var ki) bunlardan sonra yine kalpleriniz katılaştı. Artık kalpleriniz taş gibi yahut daha da katıdır.

BAKARA/74

● Andolsun Allah'ın Elçisinde sizin için Allah'a ve âhiret gününe kavuşmaya inanan ve Allah'ı çok anan kimseler için (uyulacak) en güzel bir örnek vardır.

AHZÂB/21

DAHA KUR'ÂN NE DESİN!...

Ey insan! Yaşıyorken, hem de Kur'ân çağında;
Çırpınıp duruyorsun, cehâlet batağında.
Kalbin katı, gözün kör, başın kibir dağında

**Kur'ân sana gel diyor, bak bendedir adresin,
Ey eşref-i mahlûkat!.. Daha Kur'ân ne desin!..**

Özgürce seçmen için, iki yoldan birini;
Apaçık bildiriyor, bütün âyetlerini.
Ya Peygamber, ya şeytan.. Seç diyor rehberini;
**Öyle seç ki; sırattan rüzgar gibi geçesin,
İlle şeytan diyorsan.. Daha Kur'ân ne desin!..**

Eşref-i mahlûkat: en şerefli yaratılan (insan)

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Onu ancak hükümleri çiğneyen ve günaha dalan kimseler yalanlar. Böyle birine âyetlerimiz okununca “eskilerin masalları” derdi.

MUTAFFİFİN/12,13

● Eğer biz bu Kur'ân'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu, Allah korkusundan baş eğerek, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri insanlara düşünsünler diye veriyoruz

HAŞR/21

HADİS-İ ŞERİF:

Mezar; ya Cennet bahçesinden bir bahçe, ya da cehennem çukurundan bir çukurdur.

er-Rûdânî, B.Hadis Külliyyatı C.1, S.397

Ya Cennet bahçesidir, ya ateştir o mezar,
Mekân var mı dünyada, öyle derin, öyle dar?
Hiçbir şey yakın değil, insana ölüm kadar.

**Diyor ki; hesabı var, aldığın her nefesin;
Mezarlar konuşurken..Daha Kur'ân ne desin!..**

Malın, mülkün, şöhretin, dünyada herşeyin var;
Ya dünyadan Rabb'ine, götürecektir neyin var?
Bana yeter diyorsan, şu üç günlük îtibar;

**Bir dördüncü gün var ki; çok çetindir bilesin,
Bunlar masal diyorsan.. Daha Kur'ân ne desin!..**

Âyet diyor ki; eğer, dağa inseydi Kur'ân;
Paramparça olurdu.. Dağ Allah korkusundan.
Hangi insan durup da, ibret almaz ki bundan?

**Sen ki, bir dağ yanında, ne kadar da cücesin,
Haddini bilmen için.. Daha Kur'ân ne desin!..**

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● Hevâ ve hevesini tanrı edinen ve Allah'ın (kendi katındaki) bir bilgiye göre saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola eriştirebilir? Hâlâ ibret almayacak mısınız?

CÂSİYE/23

● “Ona şekil verdiğim ve ona ruhumdan üflediğim zaman, siz hemen onun için secdeye kapanın”

HİCR/29

● ...Kıyametin kopması ise, göz açıp kapama gibi veya daha az bir zamandan ibarettir. Şüphesiz Allah her şeye kâdirdir.

NAHL/77

O münezzeh ruhundan, ruh vermekle insana;
Erişilmez bir şeref, bahşetti Allah sana,
Ne kadar sevdiğini, buradan anlasana !

**Sen ki; taparcasına, kendine kul kölesin,
Nefsini put yapana.. Daha Kur'ân ne desin!..**

Bir gün var ki; çok yakın, dağların yürüdüğü,
Göklerin, güneşleri önünde sürüdüğü,
Kâinatı toz duman, dehşetin bürüdüğü;

**Kıyâmet senaryosu, oyun değil bilesin;
Hâlâ ürpermiyorsan.. Daha Kur'ân ne desin!..**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Siz ne kulaklarınızın, ne gözlerinizin, ne de derilerinizin aleyhinize şahitlik etmesinden sakınmıyordunuz, yaptıklarınızdan çoğunu Allah'ın bilmeyeceğini sanıyordunuz.

FUSSİLET/22

● Kitabını oku ! Bugün sana hesap sorucu olarak kendi nefsin yeter.

İSRÂ/14

● O gün cehenneme “doldun mu?” deriz. O da “Daha Yok mu?” der

KAF/30

● Şüphesiz âyetlerimizi inkâr edenleri gün gelecek bir ateşe sokacağız; onların derileri pişip duymaz hale geldikçe, derilerini başka derilerle değiştiririz ki acıyı duysunlar! Allah daima üstün ve hakîmdir.

NİSÂ/56

● Neredeyse cehennem öfkesinden çatlayacak...

MÜLK/8

O büyük mahkemede, bütün diller susacak;
Konuşacak bu defa, göz, kulak, el, kol, bacak.
Uzuvlar birer birer, haramları kusacak;

**Açılacak önünde, defterleri herkesin;
Kendine gelmen için.. Daha Kur'ân ne desin!..**

O gün, buyruk verenler, buyruğa baş egecek,
Cehennem öfkesinden, köpürüp kükreyecek,
Ve doldun mu dedikçe, daha yok mu diyecek;

**Yandıkça o deriler, değişecek bilesin;
Hâlâ secde yok ise.. Daha Kur'ân ne desin!..**

Gör ki, dünya sırtında, nice insan taşıyor;
Kimi yaşarken ölmüş, kimi ölmüş yaşıyor.
Kimi Arş-ı Âlâ'ya dolu dizgin koşuyor;

**İşte Cennet.. İşte sen.. Gayret et ki giresin;
Ey! Eşref-i mahlûkat!.. Daha Kur'ân ne desin!**

2002

MAHŞERDE KUR'ÂN'LA HAŞREYLE BENİ...

İstemem dünyanın, tâci tahtını;
Muradım; almaktır kul berâtını.
Affınla tanıdım, Yüce Zâtını;

**Sen ki; bağışlarsın, Rabb'im diyeni,
Mahşerde Kur'ân'la haşreyle beni.**

Ne kadar vursam da, nefsimi taşā,
Sabrını vermezsen, çıkamam başā.
Sen affetmedikçe, ibâdet boşā,

**Bilirim.. Seversin, Sen de seveni;
Mahşerde Kur'ân'la haşreyle beni.**

Neyleyim, Zâtından başā sırdaşı,
Lûtfuna kör bakan, gözdeki yaşı.
Neyleyim, aşkınla eğilmez başı;

**Sonsuz rahmetinle tanıdım Seni;
Mahşerde Kur'ân'la haşreyle beni.**

Senden geldim, yine dönüşüm Sana,
Şükrümü kabul et, verdiğin cana.
Dünyalar bir yana, rızân bir yana;

**Yüce Kur'ân'ınla tanıdım Seni;
Yâ Rabbi.. O'nunla haşreyle beni. ÂMİN**

1999

**Ey insan ! Yalnızlıktan şikâyet etme sakın;
Öyle bir Dost'un var ki; şah damarından yakın.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Kulu kul eyleyen, bil ki; çul değil;
Rütbeleri Allah verir, kul değil...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Sanma ki; önünde, seçenekler çok,
Ya Kur'ân, ya hüsrân, üçüncüsü yok!**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Zekâtla arınmamış, servetin cümlesi kor;
Zenginliğe sabretmek, fakirlikten daha zor...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Kim istiyorsa eğer, iki cihanda felâh;
Aramasın dünyada, sabırdan başka silah.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Her selâmet kapısı, bir selâmla açılır,
Bir selâmla, en büyük belâlardan kaçılır.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Hakk'a teslim olsun, yeter ki beden;
Dilekçeler geri dönmez secdeden...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Vesveseler kalbinde, îmânı söndürmesin;
Sen ölümü öldür ki; o seni öldürmesin.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Öyle gözler gördüm ki; bakan birer kördüler,
Ne yazık ki; gerçeği, musallada gördüler.**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Gerçek şu ki, insanlar için kurulan ilk ev, Bekke (Mekke) de, o kutlu ve bütün insanlar (âlemler) için hidâyet kaynağı olan (Kâbe)'dir.

Âl-i imran/96

● İnsanlara hacı ilan et, gerek yaya olarak, gerekse uzak yollardan develer üzerinde....sana (Kabe'ye) gelsinler

Hac/27

BEYTULLAH'TA BEN

Bir sancak altında kaç milyon insan,
Ne tenleri benzer, ne dilde lisan...
Olmuşlar.. Tek yürek, tek bedende can;
İnsanlığı gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

Yedi bağın gülü, aynı destede,
Yetmiş iki millet, aynı listede,
Kaç milyon "Âmin" der, aynı bestede;
Tevhîd'le haşroldum.. **Beytullah'ta ben.**

Sînelerde alev, ne kül ne duman,
Dillerde bir soru: "Vuslat ne zaman?"
Cehennem söndürür, böylesi îman...
Aşk ne imiş gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

Okyanuslar aşmış, gelmiş nicesi,
Aç, susuz, uykusuz, gündüz gecesi...
Her nefes, dilinde Kur'ân hecesi;
Sevdâlılar gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

Rabb'in o davetli misafirleri;
Doldurmuş, Mekke'de her karış yeri.
Dillerinde dinmez, "LEBBEYK" sesleri,
Arş'a yollar gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

HADİS-İ ŞERİF

İnsanların günahça en büyüğünü işleyen; Arafat'ta vakfe yaptığı hâlde, Allah'ın kendisini mağfiret etmediğini zanneden kimsedir.

Kutü'l Kulub s:243

Bir damla misâli, kapılmış sele;
Zengin, fakir, paşa, nefer elele...
Yan yana secd'eder, sultanla köle;
Mahşerle tanıştım.. **Beytullah'ta ben.**

Kimi görmez gözü, elinde âsâ;
Lâkin, kalp gözünü açmış devâsa...
Yüzünde tebessüm, ne gam, ne tasa,
Döner durur gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

Kimi, ayağında yarım çarığı;
Kaç yerinden kanar, topuk yarığı...
Meğerse; kefenmiş başta sarığı,
Ne âşıklar gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

Baktım.. Sofrasında, nice melekler;
Bir tas zemzem suyu, kuru ekmekler,
Gözleri Kâbe'de, iftarı bekler,
Tokluğuma yandım.. **Beytullah'ta ben.**

Bir zerre gözü yok, dünya aşında,
Âhir rızkın arar, harman başında,
Rabb'in nazarını, Kâbe taşında;
Gören gözler gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

Kimi bahardadır, görmemiş yazı,
Kiminin geçiyor, Mevlâ'ya nazı;
Kılınır Kâbe'de, vedâ namazı,
İmrendim.. El açtım, **Beytullah'ta ben.**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Orda apaçık ayetler (ve) İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girelse; o güvenliktedir. Ona bir yol bulup, güç yetirenlerin Ev'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim de küfre saparsa, kuşku yok Allah âlemlere karşı (müstağni olan) muhtaç olmayandır.

Âl-i imran/97

Kiminde kalmamış, derman bacakta;
İki büklüm yürür, gitmez kucakta...
Erimiş.. Kaybolmuş.. Cenâb-ı Hakk'ta
Pervaneler gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

O kambur sırtında, eski torbası,
Torbasında sanki, Cennet urbası..
Hele bir, kıyamda var ki durması;
Göz göz oldum, doldum.. **Beytullah'ta ben.**

Bin rütbeyi, bir secdede atlayan,
Bir secdeyi, yüz binlere katlayan,
Bu kârını, meleklerle kutlayan,
Ne tâcirler gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

Hacerü'l-Esved'de adın yazdıran,
İman pençesinde, nefsi ezdiren,
Yücelen ruhuna, Arş'ı gezdiren,
Ne velîler gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

Unutmuş.. Dünyanın vefâ derdini,
Yıkılmış.. Kalbindeki, riyâ bendini,
Öyle teslim etmiş, Hakk'a kendini;
Canda Cânân gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Şüphesiz “Safâ” ile “Merve” Allah'ın işaretlerindendir. Böylece kim Ev'i (Kâbe'yi) hacceder veya umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (Karşılığını alır). Kuşku yok Allah, şükrün karşılığını verendir, bilendir. **Bakara/158**

● Hani Ev'i (Kâbe'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kıldık “İbrahim'in makamını namaz yeri edin” İbrahim ve İsmail'e de “Ev'imi tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rûkû ve secde edenler için temizleyin” diye emrettik. **Bakara/125**

-II-

Bir sevdâ seli var, Safâ Merve'de;
Damlalar köpürmüş, vecde girmede.
Nice peygamberler, nice zirvede;
Durup bakar gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

İbrahim Makâmı, sultan sofrası;
Sunulur herkese, bir kevser tası.
Bir cennet şöleni, perde arkası,
Ne sahneler gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

Melekler almışlar, şölenden payı;
Sarmışlar, Kâbe'de bütün semayı.
Kalem anlatamaz, bu içtimayı,
Âciz bir kul oldum.. **Beytullah'ta ben.**

Kaç yerden açılmış, gökte kapılar;
Ardında saraylar, zümrüt yapılar,
Vâdeleri sonsuz, nice tapular;
Elden ele gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

Durdum da, tavâfı seyrettim hayran;
Gördüm: Bir kâinat misâli devran...
Hangisi melektir, hangisi insan?
Şaşırdım çok zaman.. **Beytullah'ta ben.**

Bir sağnak misâli selâm yağmuru,
Gönüller yıkanmış, kalpler dupduru.
İhlâs ateşinde, nice hamuru;
Pişiyorken gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

Yaş desem.. Yaş değil, gözlerden akan,
Bir sel ki; günahlar bendini yıkan.
Kâbe göklerinden, semaya çıkan;
Merdivenler gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

Dağlar, taşlar, vecde gelmiş kavrulur,
Kum tanesi, "Allah" diye savrulur...
Göz nereye baksa, Rahman'ı bulur,
Ne zikirler duydum.. **Beytullah'ta ben.**

Ter döktüm.. Susadım, nefsimden yana,
Başkası bir lezzet vermedi bana;
Dediler: "Bu zemzem, şifadır cana"
İçtim kana kana.. **Beytullah'ta ben.**

Mescid-i Haram'da dokuz minâre;
Diyor ki: "Bendedir, gaflete çâre"
Bir günde beş kere, yürek bin pâre;
Ezanlar dinledim.. **Beytullah'ta ben.**

Bir mânâ sarayı, Mescid-i Haram;
O ne ince nakış, o ne ihtişam.
Her kalbe, Muhammed Aleyhisselâm;
Bin taht kurmuş gördüm.. **Beytullah'ta ben.**

Vah ki bana! Bunca yıldır gülmezdim,
Gözlerimden böyle yaşlar silmezdim.
Vah ki bana! Huşû nedir bilmezdim;
Tattım o lezzeti.. **Beytullah'ta ben.**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve (eğlence türünden) tutkulu bir oyalanmadır. Gerçekte âhîret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilselerdi...

ANKEBÛT / 64

● ... şimdi elbette seni hoşnud olacağın kibleye çevireceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Her nerede bulunursanız, yüzünüzü onun yönüne çevirin...

BAKARA/144

HADİS-İ KUDSÎ

Bir kimse Hac yapar ve borcu da varsa Allah onu ödetir.

Künuzü'l Hakâik s.169

Yıllar geçti, aramakla özümü;
Dünya malı kör etmişti gözümü,
Unutmuştum, “Kâlû Belâ” sözümü;
Gör ki hatırladım.. **Beytullah'ta ben.**

Çekildi kapımdan, şeytân-ı kebir,
Çekildi kanımdan, zorbalık cebir,
Ne bir hased kaldı, ne gurur kibir;
Yerle yeksan oldum.. **Beytullah'ta ben.**

Bir zaman derdim ki: “Yâ Rabbî neden,
Bir daha istiyor, bir kere giden?”
Meğer bilemezmiş, insan gitmeden;
Aldım cevabımı.. **Beytullah'ta ben.**

Gördüm ki; bu dünya bir oyalanma,
Halime bakıp da, mutluyum sanma.
Bedenim Kâbe'den uzakta amma;
Gönlümü bıraktım.. **Beytullah'ta ben.**

1993

HADİSLER

● Muhakkak, günahlardan bir kısım günahlar var ki; onları Arafat'ta vakfeden başka hiçbir şey sildiremez.

Kutü'l - Kulûb

● Arefede vakfe yapıp da, Allah günahımı mağfiret etmedi zannında bulunmaktan daha büyük günah olmaz.

Hadis-i Şerif

● Arafat'ta vakfe yapan kişinin haccı tamam olmuştur.

Künuzü'l - Hakâik

● Benim bu mescidimdeki bir namaz, diğer mescidlerdeki namazdan bin defa efdaldır. Ancak Mescid-i Haram müstesnadır. Mescid-i Haramdaki (Kâbe) bir namaz, diğer mescitlerdeki namazlardan yüzbin defa efdaldır.

Mişkatü'l - Mesabih

EY BEYTULLAH YOLCUSU !

Ey! Beytullah yolcusu, Ey! Fazilet zengini;
Meleklerle vermedi, Rabb'im senin dengini.
Ah! Bir görsen yüzünün, o nûrânî rengini;
**Ne mutlu ki; en kârlı ticaret şimdi senin,
Karşılığı yüzbindir, Kâbe'de bir secdenin.**

Ey! Beytullah yolcusu, Ey! Davetli misâfir;
Nebîler sana yoldaş, Peygamberler müzâhir.
Darlık yüzü yok artık, sana dünya ve âhir;
**Arafat müjdesinden, şüpheyi düşme sakın;
Yeniden doğmuş gibi, olacağın gün yakın.**

Bekliyor şimdi seni, bir sabır imtihanı;
Önce kendi içinde gizlenen nefsi tanı.
Öfke ve isyan ile sevindirme şeytanı;
**Kazanmak istiyorsan, Mina'daki savaşı;
İbrahim gibi fırlat, elindeki her taşı.**

Yakında giyeceksin, beyaz ihramlarını;
Çözeceksin ölümün, ölümsüz sırlarını.
Bıraktın.. Gidiyorsun, işte bütün varını;

**Sana hüzün vermesin, çoluk çocuk ve eşin,
Beytullah'ta bekliyor, milyonlarca kardeşin.**

Kâbe'yi ilk gördüğün, o muhteşem anda sen;
Nasıl bir vecd içinde, ürpereceksin bilsen.
Ne tende can kalacak, ne dünyada bir hissen;

**Unutma ki makbûldur, o anda tüm dilekler,
Etrafında, pervane misâlidir melekler.**

Kalkınca gözlerinden, asırların perdesi;
Bir yanda çınlayacak, Bilâl' in yanık sesi,
Bir yanda sahâbenin, meleklerle secdesi,

**Resûl'ü göreceksin, mihrâbında Kâbe'nin;
Şâhidi olacaksın, daha nice sahnenin.**

Hâcer'i göreceksin, koştururken Merve'de,
İbrahim, insanlara haccı haber vermede,
Âdem'i göreceksin, o Cebel-i Rahme'de;

**Açtıkça göreceksin, o gönül gözlerini;
Arafat kumlarında, Peygamber izlerini.**

Ey! Beytullah yolcusu, tevekkül âbidesi;
Söküp attın içinden, artık hevâ hevesi.
Şimdi "zikrullah" diyor, bedeninin her zerresi;

**Var git artık rehberin, İlâhi Kelâm olsun
Gurbet elden sılaya, binlerce selâm olsun.**

2000

HADİSLER

● Bu beyt islamiyetin rüknüdür. Her kim Hac veya Umre için memleketinden çıkarsa onu Allah garanti eder. Eğer ruhunu alırsa Cennete sokar. Eğer memleketine döndürürse sevap ve ganimetle döndürür.

Hazreti Câbir (r.a.)

● Hac murad eden kimse acele etsin.

Mişkatü'l Mesabih s.715

● Her kim ki hac yolunda, ister hac ister umre yolculuğu olsun, ölürse hesaba arz olunmaz. Hesabı görülmez. Doğruca ona "Cennete gir" denir.

Ramuz s.443

● Hac ile umreye devam ediniz. Muhakkak ki bu ikisi fakirliği ve günahları yokeder...

Ramuzu'l-Ahadis s.22

● Mekke'de bir gün oruç, başka yerin 100 bin orucuna ve bir dirhem sadaka, başka yerin 100 bin dirhem sadakasına ve böylece Mekke'deki her bir hasene başka yerin 100 bin hasenesine muadildir (eşittir).

İhyâ-yı Ulûm, Hasan Basri (r.a.)

● Aziz ve Celil olan Allahü Teâlâ muhakkak ki, Rüknu Esvedî (Haceri Esved) kıyamette bâs edecek, onun gören gözü ve konuşan dili olacak, ihlâs ile onu istilam edenin lehine şahitlik edecek.

İbni Abbas (r.a.)

● Ne zaman Rüknu Yemâniye gelsem, muhakkak Cebrail'i orada ayakta görüyorum, istilam edenler için istiğfar ediyor.

Ata

● Muhakkak Allahü Teâlâ Arafat ehlini mağfiret etmiştir. Onların kul haklarına da kefil olup öder. O gün Cenab-ı Hak semai dünyaya tenezzül buyurur.

Kitabü'l-Hitâb s.187

ARAFAT'TA SÖZ VERDİM

Mevlâ'ya duâ ettim, kolay kıldı işimi;
Kucakladım Kâbe'de, üç milyon kardeşimi..
Bırak artık, ey şeytan! Bırak artık peşimi;
Arafat'ta söz verdim, Cenâb-ı Allah'a ben...

Kefen misâli beyaz ihramlara sarındım,
Kanat kanat, melekler gölgesinde barındım,
Nefsin bataklığında, hevâlardan arındım,
Arafat' ta söz verdim, Cenâb-ı Allah'a ben...

Dilde Kur'ân , elde mey, ikiyüzlü yaşamam,
Çağdaşlığı saptırıp, şer peşinden koşamam,
"Hoşgörü" diye diye, dalâlete düşemem;
Arafat 'ta söz verdim, Cenâb-ı Allah'a ben...

Milyonlarca bedeni, kuşatırken çöl yeli,
Milyonlarca sînede, titrerken gönül teli,
Milyonlarca gözlerden, akarken tevbe seli,
Arafat'ta söz verdim, Cenâb-ı Allah'a ben...

Nûra bulanmış eller, semâları delerken,
Rabbim, kul defterinden, günahları silerken,
O şeytan ki; nefretle, neşterini bilerken,
Arafat'ta söz verdim, Cenâb-ı Allah'a ben...

Öyle bir aşkla yandım, güneş sönse sönemem,
Gökler tersine dönse, Hakk yolundan dönemem
Îman tahtına çıktım.. Ölüm ne ki!.. İnemem,
Arafat'ta söz verdim, Cenâb-ı Allah'a ben...

Tok sofrada aç durmak, zor gelse de nefsimе;
El açmam mâsivâyâ, leke sürmem neslime,
Tertemiz dönmek için, toprak olan aslıma,
Arafat'ta söz verdim, Cenâb-ı Allah'a ben...

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Bizim uğrumuzda cihat edenlere, biz şüphesiz onlara yollarımızı gösteririz. Gerçek şu ki Allah, ihsan edenlerle beraberdir.

Ankebut/69

**ÇEKİLİN YOLUMDAN,
HAKK'A VARAYIM**

Ey ! Göz kamaştıran, dünya köşkleri,
Ey ! İşret kokulu, hevâ meşkləri,
Ey ! Şeytan kurgusu, rüyâ aşkları;
Çekilin yolumdan ! Hakk'a varayım...

Ey ! Zarif kostümlü, sözde çağdaşlar,
Ey ! Aydın geçinen, örümcek başlar,
Ey ! Şâman fosili, putlaşan taşlar,
Çekilin yolumdan! Hakk'a varayım...

Ey ! Şefkat maskeli, yılan dilleri,
Ey ! Kalem kullanan, fitne elleri,
Ey ! Kimlik yitiren, insan selleri;
Çekilin yolumdan ! Hakk'a varayım...

1995

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● De ki: gerçekten hüsrâna uğrayanlar, Kıyamet günü hem kendilerini, hem de ailelerini ziyana sokanlardır. Bilseniz ki bu apaçık hüsrandır.

ZÜMER/15

BİR BİLEBİSEN

Bunca mektep bitirmişsin gayretle;
Cehlin bâki kalmış.. Gördüm hayretle.
Değil böyle, alay etmek âyetle;

**Ağlardın.. Durmadan hüsrânına sen,
Küfrün bedelini, bir bilebilsen !**

Ne gaflet.. İslâm'a teslim olmamak,
O nûr denizinde, vecde dalmamak.
Değil, beş vakitte namaz kılmamak;

**Bir ömür secdeye kapanırdın sen,
Mahşer dehşetini, bir bilebilsen !**

Dilinde “çağdaşlık” efsâneleri,
Gezerken, o “entel” meyhaneleri;
Böyle hoş gelmezdi, saz nağmeleri,

**Kırardın.. O süslü kadehleri sen,
Kevser lezzetini, bir bilebilsen !**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Ailene namazı emret, kendin de ona sabırla devam et. Senden rızık istemiyoruz; biz seni rızıklandırıyoruz. Güzel sonuç, takvâ iledir.

TÂ HÂ/132

Aşında bir damla, ne ter, ne emek,
Nerden bileceksin, “helâl” ne demek.
Değil fâiz denen, ateşten yemek;

**Bin lûtf sayardın, fakirliği sen,
Servet vebâlini, bir bilebilsen !**

Oğlun, bir kumarbaz, esrar da caba,
Kızın, sokaklarda sığmıyor kaba.
Ey Kur'ân câhili, şuursuz baba;

**Bu ihânetinden, ürperirdin sen,
Kur'ân'ın hükmünü, bir bilebilsen !**

O yaşlı ananda, tutmuyor dizler,
Bir tas çorba versen, nemlenir gözler.
Değil ona her gün, iğneli sözler;

**Taşırdın sırtında.. Bin yıl bile sen,
Cennet müjdesini, bir bilebilsen !**

Ey şükür fakiri, doyumsuz insan,
Bilsen ki nankörlük, ne büyük hüsrân.
Değil, bu sayısız nîmete küfrân;

**Öperdin.. O kuru ekmekleri sen,
Kerem Sahibi'ni, bir bilebilsen !**

1997

**Bakın, o gâfillerin, Kur'ân'daki yerine;
Onlar ki; benzetilmiş, yaban eşeklerine.**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Kim çıkarsa dünyada, bencilliğin tahtına;
İndiği gün kabirde, vah ki onun bahtına...**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Bir lâhza boş kalmaz, sînede canlar;
Kur'ân yoksa kalpte, bil ki şeytan var...**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Hayvanların etleri, derileri bir değer,
İnsanların nesi var.. Utanma yoksa eğer ?**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Hem nefsine kul olmuş, nefsini etmiş ilâh,
Hem ister utanmadan, bir de Allah'tan felâh..**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Bizim yargılarımız, kurtarır sanma bizi,
Bekleyelim, görelim, Mahşerdeki temyizi.**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Görsek de insanı, hayvandan ayrı,
Ne fark var; akıldan, hayâdan gayrı ?**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Bitmez bu kan, bu hüsrân, görünüyor açıkça;
Dünya müslümanları, müslüman olmadıkça.**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Beyin var; şaşırsa da, yolu bulur zamanla,
Beyin var; içi boştur.. Doldurulur samanla..**

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

- Böyle iken onlara ne oluyor ki, âdetâ arslandan ürküp kaçan yaban eşekleri gibi (hâlâ) öğütten yüz çeviriyorlar?

MÜDESSİR / 49,50,51

EY AZRÂİL

Ey Azrâil ! Bilirim, bu sözlerim çok yersiz,
Neden böyle ansızın, geliverdin habersiz ?
Ne olurdu üç beş yıl, önce haber verseydin,
Hiç değilse rüyama, bir kerecik girseydin...

Aşk, meşk derken dünyadan, bir türlü kopamadım
Senden özür dilerim, hazırlık yapamadım...
Görüyorsun yanımda, ne valiz var, ne bavul,
Uykum öyle ağır ki; ne zil duyduğum , ne davul...

Yaşım yetmiş olsa da, gör ki; fıkır fıkırım,
Bu cümbüşlü âlemi, ben nasıl bırakırım?..
Hani bir söz vardır ya ; "Yaş yetmiş, işi bitmiş."
İnan ki; bu bir yalan, bunu diyen halt etmiş...

Ey Azrâil ! Dur biraz, sana yalvarıyorum;
Yasal haklarım için; bir avukat arıyorum...
Hayallerim, düşlerim, yarım kalan işlerim;
Estetik yapılacak, daha burnum, dişlerim...

Elli yaşımda ancak, voleyi vurabildim,
Hortumlar sayesinde, holdingi kurabildim.
Gerçi ucuza verdim, şerefim kilosunu,
Ama böyle kazandım, şu uçak filosunu...

Ey Azrâil ! Ne olur, bozulmasın pazarım.
Sana şöyle yüklüce, bir çek bile yazarım.
Şu masmavi havuzlu, sarayıma baksana,
Ö daracık mezarda, yazık olmaz mı bana?.

Bazen çoluk çocuğa, içimden kızıyorum,
Ölmemi bekliyorlar, inan ki; seziyorum.
Arkamdan göstermelik, iki damla gözyaşı,
Bir de şöyle büyükçe, yaldızlı mezar taşı.

Tahmin ediyorum ki; mevlid de okuturlar,
Ortalığı birazcık, gülsuyu kokuturlar.
Araya reklam konur; bir ilâhî aryası,
Mevlid bitince başlar, dedi-kodu furyası.

Etlerim, kemiklerim, didik didik edilir,
Ben az gelirsem eğer, köklerime gidilir...
Ey Azrâil ! İnan ki, hazırlığım yok daha,
Hele şu din konusu, çok karışık bir saha.

Bazı büyük abiler, köşeleri tuttular,
İrticâ diye diye, beni de korkuttular.
İlâhiyat adına; ekranda iki kaçık;
Kimlerin kuklaları, oldukları apaçık...

Âlim zâlim karıştı, renkleri seçilmiyor,
Velisiz kaldı sokak; deliden geçilmiyor.
Bu cinnet kervanına, kocabaşlar dahiller,
Tuz bozulmuş, ne yapsın bizim gibi cahiller?.

Henüz daha gündemde, ne oruç var, ne zekât,
Ne Kur'ân'la tanıştım, ne de kıldım bir rekat.
Gönül desen; henüz genç, daha haccım duruyor,
Nerde bir taze görsem, kalbim küt küt vuruyor.

Edemedim bir türlü, şu nefsimi terbiye,
Ortalıkta ne görse; tutturuyor ver diye.
Ey Azrâil ! Bilirim, gelince beklemezsin,
Tükenen vâdelere, saniye eklemezsin.

Bu satırlar boş geçen, bir ömrün hikayesi,
İbret alanlar için, son pişmanlığın sesi.
**Bilmem ki; bir duvarda, bu mütevâzi çaba;
Bir küçücük pencere, açacak mı acaba?**

2005

**DE Kİ; ALAH İÇİN,
NE YAPTIN BUGÜN?**

Kalbini bağla ki, Hakk kemendine,
Düşme, mahşer günü, yargı derdine,
Sen, kendi yargıcın, ol da kendine,
De ki; Allah için, ne yaptın bugün ?..

Bir gönül kapısı, bulup çaldın mı ?
Bir sevgi seline, boyca daldın mı ?
Bir dosta bedelsiz, selâm saldın mı ?
De ki; Allah için, ne yaptın bugün ?..

Seher vakti kalkıp, vecde daldın mı ?
Nûrlar dağılırken, payın aldın mı ?
Hakk aşkına, kalbi şâhid kıldın mı ?
De ki; Allah için, ne yaptın bugün ?..

Bilmediğin, bilenlere sordun mu ?
İlimle aranda, köprü kurdun mu ?
Zarar ve kârını, hayra yordun mu ?
De ki; Allah için, ne yaptın bugün ?..

Ezelî rızkına, râzı oldun mu ?
Sabır sofrasında, lezzet buldun mu ?
Îmânla şükredip, huzur doldun mu ?
De ki; Allah için, ne yaptın bugün ?..

Gafleti, gayretle, yarıştırdın mı ?
Alnını, secdeyle barıştırdın mı ?
Bir akraba sorup, soruşturdu mu ?
De ki; Allah için, ne yaptın bugün ?..

Kibir dağlarından, inip geldin mi ?
Zorda kalmış, bir kişiyi bildin mi ?
Sana borcu vardı, onu sildin mi ?
De ki; Allah için, ne yaptın bugün ?..

Merhamette, Hakk serveti buldun mu ?
Komşu kederiyle, ortak oldun mu ?
Bir yetimin, şefkâtiyle doldun mu ?
De ki; Allah için, ne yaptın bugün ?..

Acılar görünmez, gözler baksa da,
Her ateş, düştüğü yeri yaksa da ,
Hasta, bir dost bekler, ümit yoksa da,
De ki; Allah için, ne yaptın bugün ?..

Gönül gözlerini, açıp baksana,
Veren, neler vermiş, dünyada sana,
O'na gönderdin mi, bir hamd ü senâ ?
De ki; Allah için, ne yaptın bugün ?..

Gramla yazılır, yaptığın hasat,
Bir zerre noksansız, çıkar yedi kat,
Tükenen her nefes, kaybolan fırsat,
De ki; Allah için, ne yaptın bugün ?...

1990

SABIR SINAVIDIR ÖMÜR DEDIĞİN...

Ruhlar giderlerken, sonsuz bir yola,
Dünyada verirler, birkaç gün mola,
Sanma ki, bu geliş, tesâdüf ola;
Sabır sınavıdır, ömür dediğin...

Güneş, doğmak için, sabahı bekler,
Kozalarda, çile çeker, böcekler,
Bil ki; her yürüyen, önce emekler,
Sabır sınavıdır, ömür dediğin...

Tohum düşer, toprağında barınır,
Bahar gelir, yaprak ile sarınır,
İnsanoğlu, Kur'ân ile arınır.
Sabır sınavıdır, ömür dediğin...

Ateşe düşmeyen çıra yanar mı?
O ateşte yanan, gayrı söner mi?
Hakk'a giden, yarı yoldan döner mi?
Sabır sınavıdır, ömür dediğin...

Nefsin işkencesi, düşmandan beter,
Onun zulmü ancak, savaşla biter.
Silah istiyorsan, irâden yeter,
Sabır sınavıdır, ömür dediğin...

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

-Allah sabredenlerle beraberdir.

BAKARA / 249

Ezel arşivinden, kader silinmez,
Hakk'tan ne gelirse, karşı gelinmez,
Her şerde hayır var, kulca bilinmez,
Sabır sınavıdır, ömür dediğin...

Hor görme dünyada çile çeken,
Sabırla beslenir, gönül kökeni,
Bülbüle diyor ki; gülün diken,
Sabır sınavıdır, ömür dediğin...

Bil ki; Yüce Allah, kulu sevince,
Bazen alır dener, bazen verince
Düşünen insana, mesaj derince,
Sabır sınavıdır, ömür dediğin...

İhtiras seline,baraj kâr etmez,
Beşer arzuları, saymakla bitmez.
Dünyayı verseler, inan ki yetmez,
Sabır sınavıdır, ömür dediğin...

Zaman sermayesi, sanma ki çok bol,
Beşikten bastona, kaç adımlık yol?
Bu kânun değişmez, kim olursan ol,
Sabır sınavıdır, ömür dediğin...

Yasaklar câziptir, çeker insanı,
İşte bu; insanın, en zayıf yanı,
Ancak, onu korur, varsa îmânı,
Sabır sınavıdır, ömür dediğin....

Rüyalar, ne büyük ibrettir oysa,
İnsan aç uyanır, rüyada doysa,
Ölüm uyanmaktır, yaşamak buysa,
Sabır sınavıdır, ömür dediğin...

Dünya nîmetinden, faydalan amma,
Onları her derde, devâdır sanma,
Mal mülk çöplüğünde, çok oyalanma,
Sabır sınavıdır, ömür dediğin...

Nîmet sırrı gizli, hayır ve şerde,
Devâyı da verir, verdiği derde,
Akıl; isyan ile, aranda perde,
Sabır sınavıdır, ömür dediğin...

Gör ki; şu dünyanın, sırça köşküne,
Tapmış nice insan, dönmüş şaşkına,
Nedir bu sarhoşluk, Allah aşkına?
Sabır sınavıdır, ömür dediğin...

1990

ÇÂRE DİYORSAN...

Sevgiye susadım, çâre diyorsan;
Dostunu dilinle, dövme bu kadar.
Sırat'ta naz etsem, Yâr'e diyorsan;
Yaptığın hayrını, övme bu kadar...

Huzura susadım, çâre diyorsan;
Şu yalan dünyayı, sevme bu kadar.
Ah! Bir yakın olsam, Yâr'e diyorsan;
Namazı başından, savma bu kadar..

1995

YA KUR'ÂN YA HÜSRÂN ÜÇÜNCÜSÜ YOK

Yakuttan, zümrütten medet boşuna,
Hepsi bir gün döner, çakıl taşına.
Geç kalma.. Bakıp da o genç yaşına,
Sanma ki; önünde seçenekler çok;
Ya **ÎMÂN**, ya **İSYÂN**, üçüncüsü yok..

Dünyanın serveti, şehveti sahte;
Bir kefen kadardır, vefâsı ahde.
Boğma vicdânını, meyde, kadehte,
Sanma ki; önünde, seçenekler çok;
Ya **AHLÂK**, ya **HELÂK**, üçüncüsü yok..

Sen; şerefli doğdun, şerefli yaşa,
O bencil nefsin, vur taştan taşta;
Yoksa çıkamazsın, şeytanla başa.
Sanma ki; önünde, seçenekler çok;
Ya **CENNET**, ya **CİNNET**, üçüncüsü yok..

İnsanlık yanıyor, ateş bacada,
Fitneler kaynıyor, binbir locada,
Umut kuyrukları, ‘cinci’ hocada;

Sanma ki; önünde, seçenekler çok;
Ya **İZZET**, ya **ZİLLET**, üçüncüsü yok..

Bir kere baktın mı, kalkıp seherde?
Kapılar açılır, gök perde perde.
Sordun mu Kurân’a, kurtuluş nerde?

Sanma ki; önünde, seçenekler çok;
Ya **ŞÜKÜR**, ya **KÜFÜR**, üçüncüsü yok..

Dağlara özenip, tepeden bakma,
Mezar taşlarına, rütbeni çakma,
Şu cennet köşkünü, kibirle yakma;

Sanma ki; önünde, seçenekler çok;
Ya **İHLÂS**, ya **İFLÂS**, üçüncüsü yok..

Bırak.. O “çağdaşlar”, ne derse desin,
Hayat bir sınavdır, bu hüküm kesin,
Secde et ki; varsın, Allah’a sesin;

Sanma ki; önünde, seçenekler çok;
Ya **KUR’ÂN**, ya **HÜSRÂN**, üçüncüsü yok

2009

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Andolsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya uğramanız O'na çok ağır gelir. O, size çok düşkün, mü'minlere karşı çok şefkatlidir, merhametlidir.

TEVBE/128

● Biz seni âlemler için, yalnızca bir rahmet olarak gönderdik.

ENBİYA/107

NAAT-I ŞERİF

(O Gece Sendin Gelen)

Arş'ın kubbelerine, adı nûrla yazılan,
İsmi; semâda “Ahmed”, yerde “Muhammed” olan,
Yedi katlı göklerde, Hakk Cemâli'ni bulan,
Evvel-Âhir yolcusu, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sağnak nûr yağmurları, inerken yedi kattan,
O gece, Sendin gelen, ezel kadar uzaktan,
Melekler, her zerreye, müjde verirken Hakk'tan;
O gece, Sendin gelen, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Güneşler; o gecenin, nûruna secd ederken,
Yıldızlar; meşk içinde, kâinat vecd ederken,
Bütün hamd ü senâlar, Yüce Rabb'e giderken,
O gece Sendin gelen, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Kâbe'de şirk taşları, putlar yere dönerken,
Cehâlet bayrakları, birer birer inerken,
Bin yıllık, küfr ateşi, ebediyyen sönerken,
O gece, Sendin gelen, **Yâ Hazreti Muhammed.**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Andolsun Allah'ın Elçisinde sizin için Allah'a ve âhiret gününe kavuşmaya inanan ve Allah'ı çok anan kimseler için (uyulacak) en güzel bir örnek vardır.

AHZÂB/21

● Onların mallarından sadaka al; bununla onları (günahlardan) temizlersin, onları arıtıp yüceltirsin. Ve onlar için duâ et. Çünkü senin duân onlar için sükûnettir. Allah işitendir, bilendir.

TEVBE/103

O gece, Sâve Gölü, mûcizeyle kururken,
Kisrâ Saraylarında, sütunlar savrulurken,
Arz'dan Arş'a , âlemler, rahmetini bulurken,
O gece, Sendin gelen, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sen ki; doğum kundağı, ak bulutla örülen,
Doğar doğmaz, Allah'a secde emri verilen,
Alnında, âlemlere rahmet tâcı görülen,
Kâinat Efendisi, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sen ki; asâletine, ezelden hükmedilen,
Tertemiz rahimlerle, lekesiz soydan gelen,
Beşerî şüpheleri, Kur'ân ilmiyle silen,
Seçilen sevgilisin, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sen ki; büyük yargıda, şefaât müjdecisi,
Bunca âciz beşerin, Mahşer günü bekçisi,
Sen ki; Kur'ân şâhidi, Allah'ın son elçisi,
Kurtuluş habercisi, **Yâ Hazreti Muhammed.**

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● Allah ve Resulü, bir işe hüküm verdiği zaman artık inanmış bir erkek ve kadının, o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resulü'ne karşı gelirse apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.

AHZÂB/36

● (Resûlüm!) De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

ÂL-İ İMRÂN/31

● Allah ve melekleri, Peygamber'e çok salâvat getirirler. Ey mü'minler! Siz de O'na salâvat getirin ve tam bir teslimiyetle selâm verin.

AHZÂB/56

Sen ki; Âdem neslini, uçurumdan döndüren,
Zulüm sancılarını, şefkâtiyle dindiren,
İnkâr yangınlarını, irfânıyla söndüren,
Âlimlerin sultanı, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sen ki; güzel huyların, ahlâkın meş'alesi,
Sabır doruklarında, beşerin en yücesi,
Senin Cennet mekânın, fakirlerin hânesi,
Gönüller hazinesi, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Câhiliye devrini, kapatan, ulu Sultan,
Şefaatin, Allah'a yalvaran kolu Sultan,
Rabb'imın, en sevgili, en yakın kulu Sultan,
Melekler Sana hayran, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sana şâhid, sonsuzlar, ezelden beri her an,
Sana şâhid, âyetler, her zerre ve her mekân,
Senden uzak kalmaya, nasıl dayanır ki can?
Sen, her canda Cânânsın, **Yâ Hazreti Muhammed**

Mîrâç gecesi, bir bir, açılıyorken gökler,
Seni selamlıyorken, her katta peygamberler,
Öyle bir an geldi ki; durdu bütün melekler,
Hakk' a yalnız yürüdün, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Gönül gözü görmeyen, can gözünü neylesin,
Dünya'da dönmeyen dil, mahşerde ne söylesin,
Allah, bütün beşeri, ümmetinden eylesin,
Sancağının altında, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Hakk ile, kul vuslatı, o ilâhî düğünde,
Hiç kimseden kimseye, fayda olmayan günde,
Hasatları, has tartan, o terazi önünde,
Noksanları bağışlat, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Bu îmân meş'alesi, hiç sönmeden yanacak,
Ümmetin, Seni her an, mahşere dek anacak,
Gönül tortularımız, nûr'unla paklanacak,
Andımıza şâhid ol, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Biliriz ki; hükmü yok, bu dünya nîmetinin,
Gönüldür sermayesi, âhiret servetinin,
Sana, salât ve selâm, gönderen ümmetinin,
Cennetler şâhidi ol, **Yâ Hazreti Muhammed.**

(SALLALLÂHU ALEYHİ VE SELLEM)

1990

İNSAN Kİ

İnsan ki.. Uzaktır kibir kirinden;
Ölüm gerçeğini gördüğü kadar.
Korunur mezarda, kış zemherinden;
İhlâs hırkasını, ördüğü kadar..

İnsan ki.. Yükselir, şanı göklere;
Nefsini, yerlere serdiği kadar.
Bürünür Cennette, tül ipeklere;
Hakk'tan aldığını, verdiği kadar...

İnsan ki.. Sırların sırrına erer;
Secdenin sırrına, erdiği kadar.
Güllerle bezenmiş, bir kabre girer;
Garibin gönlüne, girdiği kadar...

İnsan ki.. Makbûldür, dönmez dileği;
İslâm'ı, ciddiye aldığı kadar.
Şefkâtle yaklaşır, ölüm meleği;
Doğuş fitratında, kaldığı kadar...

İnsan ki.. İnsandır, Allah indinde;
Kur'ân'ın aşkıyla dolduğu kadar.
Beşikten mezara, her nefesinde;
Âyetlere tâbî, olduğu kadar...

1998

İBÂDET

Küçük bir tebessüm, içten bir selâm,
Dosta hatır soran, bir iki kelâm,
Kısaca diyor ki, insana İslâm;
İhlâsla yaptığın, herşey ibâdet...

Doğuştan var olan, îman özüyle,
İlimler kaynağı, Kur'ân sözüyle,
Maddeye hükmeden, gönül gözüyle;
Herşeyde bir mânâ, görmek ibâdet...

Kalbin, 'istem dışı' vuruşlarını,
Göklerin, direksiz duruşlarını,
Maddenin verdiği, ipuçlarını;
Akıl tığlarıyla, örmek ibâdet...

Bahar tenindeki, binbir kokudan,
Binbir kanattaki, renkli dokudan,
Balıktaki pul pul, gümüş takıdan;
Onu 'Vâreden' e, varmak ibâdet...

Gönül buzlarını, sevgiyle delmek,
Melekle insanın, farkını bilmek,
Kulda kusur varsa, affedip silmek,
Kırılmış bir kalbe, girmek ibâdet...

Ölümün açtığı, derin yarayı,
Kapatmaz.. Versen de, köşkü sarayı.
Bir evlâd kaybeden, bahtı karayı,
Dilin merhemiyle, sarmak ibâdet...

Bakıp da kişinin amellerine,
Dünyayı terkedip, giden birine;
Cennet cehenneme hüküm yerine,
Kulluk sınırında, durmak ibâdet...

Bir ‘fiskos’ modası, almış yürürken,
Gıybet, günden güne, rağbet görürken,
Şeytânî dürtüler, nefsi bürürken,
Diline bir kilit, vurmak ibâdet...

“Neme lâzım” sözü, korkuya perde,
Hiçbir zaman devâ, olmadı derde.
Zorbanın, hükümdâr olduğu yerde;
Mazlum hesabını, sormak ibâdet...

* * *

Bir rüyâ tokluğu, dünyalık sefâ,
Gör ki; ne cânânda, ne canda vefâ.
O Dost pınarından, günde beş defa;
Secde şerbetini, içmek ibâdet...

İftar saatinde, paslı dillerle;
Sağnak dualardan, kopan sellerle;
Yedi kat semâyı, delen ellerle;
Nîmet sofrasını, açmak ibâdet...

Şeytan der ki: zinâ, içki ve kumar,
Beşere vurduğum, en büyük şamar,
Vah ki; o şamardan kimler ne umar..
Dost ile düşmanı, seçmek ibâdet...

Sanma ki; mezarlık, tenhâ, korkulu,
Duâlar bekleyen, ruhlarla dolu.
Kim ki; kabristana, düşerse yolu;
Bir fatihâ ile, geçmek ibâdet...

Hakk aşkıyla doruklara çıkıp da;
Beytullah'a, kalp gözüyle bakıp da;
Gönül tüllerinden, kanat takıp da;
O çorak çöllere, uçmak ibâdet...

Servet, şöhret, makâm, nişan ve ünvân;
Hepsi, bu dünyada birer imtihan.
Tut ki; alkışlarla, dolsa da cihân,
Gurur ve kibirden, kaçmak ibâdet...

Firdevs'e adaydır, gelen her beden,
O'na ancak varır, Kur'ân'la giden.
Bize fırsat için, ömür lûtfeden;
Lâtif Sevgili'ye, azdır ibâdet...

En zorlu düşmana, savaşlarıyla,
Mekke'de atılan, çöl taşlarıyla,
Dökülen, pişmanlık göz yaşlarıyla;
Sel sel Arş'a taştan, hazzdır ibâdet..

Allah aşkı ile, dolanlar için;
O yüce makâm'ı bulanlar için;
Namazı, mîraç'la, kılanlar için;
Âşıktan Mâşûk'a, nazdır ibâdet...

Vehim sislerini, alıp götüren,
Vâroluş sırrını, çözüp bitiren,
Ruh ile maddeye, 'bir'lik getiren,
Mânâ hamurunda, özdür ibâdet...

Hani, kâinatın sınırı nerde?
Göz nereye baksa, bir kara perde.
Fizik ilimlerin, sustuğu yerde;
Karanlığı delen, gözdür ibâdet...

* * *

Biliyorsa eğer, göz bakmasını;
Bir ziyafet görür, çorba tasını.
Dünya sofrasının, her lokmasını,
Nîmet bilinciyle, tatmak ibâdet...

Her gece, uykuya dalmadan önce;
Hesaba dalıp da, inceden ince;
Rabb'in huzurunda, durup kalbince,
Şehâdet getirip, yatmak ibâdet...

O, sabâ makâmı, tiz perdelerden,
Çağlayıp inerken, minârelerden,
Yağarken sabahın nûru seherden;
Yorganı fırlatıp, atmak ibâdet...

Bir görünmez kazâ, olsa da neden,
Hasta yatağında, kıvransa beden,
Mevlâ'dan gelene, isyân etmeden,
Sancılara sabır, katmak ibâdet...

Ahlâkın güzeli, Rabb'in nîmeti;
Kusur gizleyene, açar Cenneti.
Taa mezara kadar, dost emâneti;
Sırları kusmadan, yutmak ibâdet...

Şu insan bedeni, gör ki; mû'cize,
Her hücresi Hakk'tan emânet bize,
Damla karışmadan, henüz denize;
Nefes kıymetini, bilmek ibâdet...

Elinde neşterle, hasta başında;
Belinde silahla, sınır taşında;
Yol kesen eşkiyâ, kâtil peşinde;
Görev inancıyla, dolmak ibâdet...

İnsanı hor görüp, küçümsemeden,
Peşin yargılarla; "câhil" demeden,
Cübbesiz olsa da, her kim söz eden;
İlim payı varsa, almak ibâdet...

Herşeyde bir sebep, vardır elbette;
Bütün düğümlere, çözüm niyette.
Yaşanan her hayır ve musibette;
İlâhî bir mesaj bulmak ibâdet...

Bilim; temellere, hızla inerken,
Kubbede güneşler, yanıp sönerken;
Mikrodan makroya, bu çark dönerken;
Durup, düşünceye dalmak ibâdet...

Bu ölüm telâş, bu korku neden?
Ayrılacak bir gün, can ile beden.
Gerçeği görüp de; henüz ölmeden;
Ölümlle, arkadaş olmak ibâdet...

Kimi görmez, önündeki aşını,
Dolu görür, başkasının boşunu,
Bırakıp da, kıskançlığın peşini,
Hasedi, şükürle yıkmak ibâdet....

Sevgi; sabunudur, gönül kirinin.
Rahmet bedeli var, her özverinin.
Hele bu dünyadan, giden birinin;
Varsa, kul borcunu, silmek ibâdet...

Geçim çarkı, helâl suyla dönerken,
Yollara düşüp de, her sabah erken,
Allah'ın adıyla, işe giderken;
Atılan her adım, ayrı ibâdet....

1991

SENİN NEYİNE?

Herkeste bir kusur, arar bulursun.
Cehenneme, hüküm keser durursun.
Cennet kapısına, kilit vurursun,
Cennet O'nun.. Kilit senin neyine?

Yıldız fallarından, sayfa açarsın,
Bilir bilmez söyler, küfre kaçarsın.
Sırat köprüsüne, bedel biçersin,
Köprü O'nun.. Bedel senin neyine?

Mezarlıkta ziyaretçi yoklarsın,
Hâşâ.. Garantili günah paklarsın(!),
Bir hatim indirir, ücret beklersin,
Kur'ân O'nun.. Ücret senin neyine ?

Su tasında geleceği görürsün,
Câhili peşine, takar sürürsün.
Ölüden diriden haber verirsin,
Habîr O'dur.. Haber senin neyine ?

Fetvâ üretirsin, ileri geri,
Orada gizlidir, şirkin beteri.
Kibirden görmezsin bastığın yeri,
Kebîr O'dur.. kibir senin neyine ?

Deniz manzaralı mezar tutkusu;
Şeytanın insana kurduğu pusu.
Kur'ân'da yazar mı, mezar tapusu?
Takdir O'nun.. tapu senin neyine ?

Gel bugün tevbe et, gir Hakk yoluna,
Hor bakma bir daha Onun kuluna,
Kavuşturur; nîmetlerin boluna,
Af O'nundur.. Ümitsizlik neyine?

1990

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● (Sizden olduklarına dâir yemin eden) Münâfık erkekler ve münâfık kadınlar .(sizden değil), birbirlerindendir. Çünkü onlar, kötülüğü emreder, iyilikten alıkorlar.(Siz ise iyiliği emreder, kötülüğten alı Korsunuz) ve onlar, ellerini sıkı tutarlar. Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu. Çünkü münâfıklar fâsıkların kendileridir.

TEVBE / 67

UNUTTUK SENİ

Kölelik ettikçe, biz nefsimize;
Alıştık.. Ahlâktan, dînden tâvize.
Ey Yüce Rabb'imiz ! Ne oldu bize?
Ne oldu da böyle.. **Unuttuk Seni..**

Duygumuz körlendi, hevâ heveste,
Ruhumuz kirlendi, altın kafeste.
Dost aradık durduk.. Nice adreste,
Her kapıyı çaldık.. **Unuttuk Seni..**

Aç kaldık.. Eğildi mağrur başımız,
Yalvardık... Sel oldu gözde yaşımız,
Rahmetinle, doldu taşı aşımız;
Daha ilk lokmada.. **Unuttuk Seni...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Denizde başınıza bir müsibet geldiğinde O'ndan başka bütün yalvardıklarınız kaybolup gider. O sizi kurtarıp karaya çıkardığında, yine eski halinize dönersiniz. Zaten insanoğlu nankördür.

İSRÂ / 67

● ... Birden gemiye, şiddetli bir kasırga gelip de, her yerden gelen dalgalar onları sardığı ve artık kendilerinin tamamen kuşatıldıklarını (Bir daha kurtulamıyacaklarını) sandıkları zaman, Dîni, yalnız Allah'a hâlis kılarak O'na şöyle yalvarmaya başlarlar: "Andolsun, eğer bizi bundan kurtarırsan, mutlaka şükredenlerden olacağız."

YÛNUS / 22

● Ama (Allah) onları kurtarınca hemen yeryüzünde haksız yere taşkınlık yaparlar.....

YÛNUS / 23

● O zaman Sen mü'minlere; "Rabb'inizin, size, indirmiş olduğu üç bin melek ile yardım etmesi, size yetmez mi?" diyardun.

ÂL-İ İMRÂN / 124

Azgın denizlerde, el açtık Sana,
Ölüm korkuları, dayandı cana,
Lûtfunla sağ sâlim, çıktık limana;
Daha ilk adımda.. **Unuttuk Seni...**

Hastalık derdinden, girdik bir zora;
Bulduk devâsını, yol sora sora.
Bin teşekkür ettik, nice doktora;
Ey Devâ Sahibi ! **Unuttuk Seni...**

Savaşttık.. Cehdettik, düşmanı sürdük,
Bizimle bir safta, melekler gördük.
Zafer çelengini, kibirle ördük;
Öyle sarhoş olduk.. **Unuttuk Seni..**

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● Ve (kendilerine şöyle) denildi: “siz bu günümüzle karşılaşmayı nasıl unuttunuzsa, biz de bu gün sizi unuttuk. yeriniz ateştir. Hiçbir yardımcınız da yoktur” Böyledir, çünkü siz Allah'ın Âyetlerini alaya aldınız; dünya hayatı sizi aldattı.....

CÂSİYE / 34,35

Her Cuma, doldurduk câmilerini,
Döktük, secdelerde alın terini,
İbretle dinledik, âyetlerini;
Kapıdan çıkarken.. **Unuttuk Seni..**

Yükseldikçe piramitte yerimiz,
Sanki kalınlaştı, hayâ derimiz.
Kat kat oldu, her makyajda kımız,
Kartvizit peşinde.. **Unuttuk Seni..**

Her gün, biraz daha kıbleden saptık,
Çağdaş Kârunlara, uşaklık yaptık,
Ağalar, paşalar, beylere taptık;
Kula kulluk ettik.. **Unuttuk Seni..**

Verdik çürükleri, ayırdık maldan;
Fakir ne anlardı, petekten, baldan,
Tonlarca ürünü, topladık daldan;
Zekâta gelince.. **Unuttuk Seni..**

Kalpler taş kesildi, nefretle kinle,
Haşır neşir olduk, büyüyle, cinle,
Ey Yüce Rabb'imiz ! Hidâyetinle;
Hatırlat.. Ne olur, **Unuttuk Seni..**

1996

AH ŞU İRTİCÂNIN...

Hak, hukuk, adâlet, şaşmazdı milim,
Alırdı pastadan, herkes bir dilim.
Her on senede bir, kopmazdı filim,
Ah! Şu irticânın, gözü kör olsun...

Artık, fakirin de kururdu tuzu,
Beş kuruşa yerdik, bir kilo muzı,
Bütün canavarlar, olurdu kuzu;
Ah! Şu irticânın, gözü kör olsun...

Başlardı ülkede, yeşil yarışı,
Ağaçla dolardı, her bir karışı,
Ne güzel kurardık, sosyal barışı;
Ah! Şu irticânın, gözü kör olsun...

İnsanlar, nasıl da mutlu yaşırdı,
Sokaklardan, saygı sevgi taşırdı,
Bütün dünya, bu tabloya şaşardı;
Ah! Şu irticânın, gözü kör olsun...

Cümlemiz olurduk, ahlâk sembolü,
Oynardık dünyada.. Hem de başrolü,
Bütün finallerde, atardık golü;
Ah! Şu irticânın, gözü kör olsun...

1998

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Bir ülkeyi helâk etmek istediğimizde, o ülkenin zenginlik sebebiyle şımarmış elebaşlarına (iyilikleri) emrederiz; buna rağmen onlar orada kötülük işlerler. Böylece o ülke, helâke müstehak olur; biz de orayı darmadağın ederiz.

İSRÂ / 16

OKUMUŞ YOBAZ

Dünyada yepyeni bir insan türü;
Üredi gün be gün, oldu bir sürü.
Künyesinden belli, meşreb kültürü
Göbek adı: çağdaş, adı: madrabaz;
Bir de soyadı var: **okumuş yobaz !**

Demokrat maskeli, zorba fikirli,
Kostümleri temiz, sicili kirli,
Allah'a, İblisten bile kibirli,
İlmine erişmez, değme sihirbaz,
Şeytana fark atar, **okumuş yobaz !**

Eline saz versen, tutar tersine;
Bayılır soprano, tenor sesine.
Senfoniler var ya.. Gayrı nesine ?
Kütük yontulmakla, kereste olmaz,
Bunun isbatıdır, **okumuş yobaz !**

Viskisi elinde, akli belinde,
Doğmuş anasından, cambaz telinde,
Adâlet.. Müsâvat.. Hep tekeline;
Diploması dersin; cehline cevaz;
Câhilden beterdir, **okumuş yobaz !**

Bağdaş kurmak için, ikbâl postuna;
Postal yalamakta, yoktur üstüne.
Tapar aynalarda, kendi büstüne;
Midesi genişir, zillate doymaz;
Ne yese hazmeder, **okumuş yobaz !**

Herkesten fazladır(!), ondaki îman;
Altı gün toz duman, cuma müslüman.
Evde göstermelik, tozlu bir Kur'ân;
Ne var ki; hâline, bir kere bakmaz;
Bir de fetvâ(!) verir, **okumuş yobaz !**

Para pul zengini.. Hayâ fakiri;
Bilmem nasıl paklar, toprak bu kiri?
İşte.. Böylesine zavallı biri;
Davul gümbür gümbür, lâkin uyanmaz,
Gâfil kere gâfil, **okumuş yobaz !**

1998

ŞÂHİD OL YÂ RABB..

Alay etmek, âdet oldu mîrasla;
Âyetle, hadîsle, sünnetle, Nassla.
Bu gaflet ehline hakkımı asla,
Helâl etmiyorum.. **Şâhid ol Yâ Rabb !**

Sözlüklerde kaldı, ar, namus, hayâ,
Câhilde cinâyet, âlimde riyâ.
İslâmı kuşattı, çağdaş eşkiyâ,
Bu büyük cür'ete, **şahid ol Yâ Rabb !**

Siyonist meşrepli, bu arsızların,
Oyunları aynı, dün, bugün, yarın,
Zulüm gören, başörtülü kızların,
Bunca gözyaşına, **şahid ol Yâ Rabb !**

“Bir metre bez” diye, başörtüsüne;
Tahkir var, kadının, ihlâs süsüne.
Hayâ fukarâsı âlim sözüne;
Alkış tutanlara, **şahid ol Yâ Rabb !**

İçki içmek, çağdaşlığın ön şartı,
Münâfık sıfatlar, en büyük artı.
Her tarafı, ârızalı bir tartı,
Bunca kul hakkına, **şahid ol Yâ Rabb !**

Devri câhiliye, sanki yaşıyor;
Ekranlar, evlere şehvet taşıyor.
Ehli küfür, dolu dizgin koşuyor,
Sen, ehli tevhîde, **şâhid ol Yâ Rabb !**

Teslim oldum diye, secdeyle Sana,
“Bağnazlık” mührünü, vurdular bana.
Dosyalar gelince, Yüce Divân’a;
Sen bu iftirâya, **şahid ol Yâ Rabb !**

Kürsülerde bunca, şöhret hastası;
Dillerinde Kur’ân, hedef tahtası.
Ellerde geziyor, “yobaz” yaftası,
Bu salgın cinnete, **şahid ol Yâ Rabb !**

Biliriz ki; dünya, gel-geç bir handır,
Sevinci, kederi, hep imtihandır.
Âhiret; mü’mine gerçek cihândır.
Îmânımız tamdır, **şâhid ol Yâ Rabb !**

2001

**Şerefın sebebi, sanma neseptir;
Eşrefin, eşekten farkı edeptir.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Kim ki dîni yaşamaz, edep yolundan sapar;
Kendi yaşantısını, kendisine din yapar..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Ömrünce secde ettin, mala, mülke, paraya;
Ne fark eder bir ceset, gömülse de saraya?**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Ne Asya, ne Avrupa, ne Afrika ne Çin’de,
Bil ki; senin düşmanın, yine senin içinde.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Ne kaldı ki, putlaştırıp tapmadık ?
“Çağdaş” olmak için, neler yapmadık !.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Neden ahlâk kıstası, hayvanlarda bulunmaz?
Ve neden hayvanlara, zinâ isnâd olunmaz?..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Bu câziben, ölümle sona ersin dilemem;
Mahşerde bir kuaför, bulur musun..Bilemem.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Mavi boncuk, fal, büyü, türbelerde çaputlar,
Nice Müslümanları, kuşatmış, nice putlar.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Nice fakirler gördüm, deniz kadar enginler,
Damlaya muhtaç gördüm, nice doymaz zenginler..**

SOR DA SÖYLESİN

Gör ki; madde âciz, mânâ yücedir,
Her ne varsa dönüş, “Mutlak Güç” edir.
“Arş” içinde “Arz” dediğin nicedir?
Bir kum tanesine, sor da söylesin...

Sanma, Kâinatta bir tesadüf var;
Herşey dile gelmiş, mânâ fısıldar.
Rabb’imden habersiz, dal mı kıpırdar?
Düşen bir yaprağa, sor da söylesin...

Nasıl kurulmuş ki, hayat dengesi,
Hiçbir nesnede yok, bir kavga sesi.
Neyi bekliyor şu, tohum tânesi?
Yağmur damlasına, sor da söylesin...

Rızkını biçer mi, gayret ekmeyen,
Oturup miskinçe, sofrta bekleyen.
Bunu sen, dört mevsim açlık çekmeyen,
Küçük karıncaya, sor da söylesin...

İbret denizinde, akıl teknesi,
Gezdikçe paklanır, vicdanın sesi.
Îmân için yeter, ilmin zerresi,
Deryâyı damlaya, sor da söylesin...

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● Âyetlerimiz açık açık kendilerine okunduğunda, kâfirlerin suratlarında hoşnutsuzluk sezersin. Onlar, kendilerine âyetlerimizi okuyanların neredeyse üzerlerine saldırırlar. De ki; size bundan (bu öfke ve huzursuzluğunuzdan) daha kötüsünü bildireyim mi? Cehennem !.. Allah, onu kâfirlere (ceza olarak) bildirdi. O, ne kötü sendur !

HAC / 72

**BASTIĞIN TOPRAĞA
SOR DA SÖYLESİN**

Sanma ki; her şeyin sonudur ölmek,
Orda devam eder, ağlayıp gülmek.
O mahşer kapısı, “berzah” ne demek,
Bastığın toprağa, sor da söylesin...

Ölüm; ölümsüzlük doğuran ana,
Sonsuzlar sığar mı, üç günlük cana?
Vefâ var mı, etten, kemikten sana?
Bastığın toprağa, sor da söylesin...

Nerde o, cihâna fermân edenler;
Dünyayı titreten, fâni bedenler;
Ardında saraylar, koyup gidenler?..
Bastığın toprağa sor da söylesin...

Putlaşan, tapılan taşlar nerede?
Gururdan eğilmez, başlar nerede?
Tarihler şâhidi, taşlar nerede?
Bastığın toprağa, sor da söylesin...

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● Eğer biz onlara melekleri indirseydik, ölüler de onlarla konuşsaydı ve her şeyi toplayıp karşılarına getirseydik, Allah dilemedikçe yine de inanacak değillerdi; fakat çokları bunu bilmezler.

EN'ÂM / 111

● Onlara gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıksalar, yine de “gözlerimiz boyandı, daha doğrusu bize büyü yapılmıştır” derler.

HİCR / 14,15

Nerde o, kendini mâbud kılanlar?
“Benlik” şeytanından, kuvvet alanlar?
Bir ömür uykuda, düşte kalanlar?
Bastiğın toprağa, sor da söylesin...

Zulümle hükmeden, diller nerede?
Milyonlar katleden, eller nerede?
Kibirden köpüren, seller nerede?
Bastiğın toprağa, sor da söylesin...

Nerde o, Allah'a karşı duranlar,
“Benden büyük var mı?” diye soranlar,
Saltanat mührünü, kanla vuranlar?
Bastiğın toprağa, sor da söylesin...

Kabir dedikleri; kimine cefâ,
Kimine, sonsuzluk tahtında sefâ.
Var mıdır, bu dünya aşkından vefâ?
Bastiğın toprağa, sor da söylesin...

1991

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Bir de öyle bir fitneden sakının ki o, içinizden sadece zulmedenlere erişmekle kalmaz (umuma sirayet eder ve hepsini perişan eder.) Biliniz ki; Allah'ın azâbı şiddetlidir.

ENFÂL / 25

HADİS-İ ŞERİF

...Benim ümmetim de yetmiş üç fırkaya ayrılacaktır; biri cennete, yetmiş ikisi cehenneme...

Ebû Dâvûd, Tirmizi, İbn Mâce

KUR'ÂN-I KERÎM'E SOR DA SÖYLESİN

Müslümanlar girmiş, yetmiş üç yola;
Kimi gider sağa, kimi de sola,
Allah'a giden yol, hangisi ola?
Kur'ân-ı Kerîm'e, sor da söylesin...

Bir hadîsle vermiş, Yüce Peygamber,
Yetmiş üç fırkadan, ümmete haber.
Acep, hangi fırka Hakk'ça mûteber?..
Kur'ân-ı Kerîm'e, sor da söylesin...

Cehennem tellalı, bir kısım câhil,
Câhile, âlimin sahtesi dâhil.
Ararsan, bu azgın denizde sâhil;
Kur'ân-ı Kerîm'e, sor da söylesin...

Temeli zorluyor, zorbanın kolu,
Çatıda, dil bilmez tercüman dolu.
Nasıldır, İslâm'a hizmetin yolu?..
Kur'ân-ı Kerîm'e, sor da söylesin...

Kimi; zengin amma, gönlü fukara,
Olmuş sanki hâşâ, kıblesi para.
Ne yapar insanı, şirk denen yara?
Kur'ân-ı Kerîm'e, sor da söylesin...

Kimi; nefsin putlarıyla avunur;
"Kalbim temiz" diye, durmaz savunur.
Oysa; temiz kalpte, neler bulunur?
Kur'ân-ı Kerîm'e, sor da söylesin...

Kimi; son nefeste düşer hayrete;
"Eyvah!" diye girer, boşa gayrete.
Kur'ân-ı Kerîm'de, nice âyete,
Gaflet ne demektir, sor da söylesin...

Kimi var; İslâm'ı söyler de dili,
Bir türlü uzanmaz, zekâta eli.
Nedir, kul hakkının âhir bedeli?..
Kur'ân-ı Kerîm'e, sor da söylesin...

Bil ki; temelinde yoksa adâlet,
O mülkün zerresi, haramdır elbet.
Hak mıdır, zekâtı gasbeden servet?
Kur'ân-ı Kerîm'e, sor da söylesin...

Ameli, ilmine ters düşen âlim,
Halkı ettirse de, ilmiyle tâlim;
Allah nazarında, olur mu sâlim ?..
Kur'ân-ı Kerîm'e, sor da söylesin...

Müslüman; iffete bedel biçer mi?
Zillet kapısından,ölse geçer mi?
Minnet için, Hakk'tan gayrı seçer mi?
Kur'ân-ı Kerîm'e, sor da söylesin...

Gör ki; neyler, o Muhammed fırkası;
Kırk kez ölçer, bir kez biçer makası,
Kolay mı dikilir, ihlâs hırkası?..
Kur'ân-ı Kerîm'e, sor da söylesin...

Rabb'im, ışık tutar kulun yoluna,
İster ki; cennetler kolay buluna,
Mevlâ zulmeder mi, bir tek kuluna?
Kur'ân-ı Kerîm'e, sor da söylesin...

Ne mümkün, Tevhîd'i inkârla bölmek,
İlim dağlarını zulümle delmek.
Mümkün mü, bir küçük harfini silmek,
Kur'ân-ı Kerîm'e, sor da söylesin...

1991

YÂSİN SÛRESİ'NE SOR DA SÖYLESİN..

O gün, İsrâfil'e buyruk verilir,
Dağlar, paramparça Arz'a serilir,
Çürüyen bedenler, nasıl dirilir?
Yâsin Sûresi'ne, sor da söylesin.

O gâfil gözlere, perdeler çeken,
Mağrur boyunlara, halkalar takan,
Müşrik ve münkiri, nârında yakan,
Mülk Sâhibi kimdir, sor da söylesin...

Dünyada, Allah'a isyân edenler,
Şeytana kul olmuş, pek çok bedenler,
İmânı tatmadan göçüp gidenler,
Mahşerde nicedir?.. Sor da söylesin...

O gün, dilde dinde birleşir yollar,
Rabb'in huzurunda, toplanır kullar,
Konuşur; göz, kulak, ayaklar, kollar,
Bir tek sır kalır mı?.. sor da söylesin...

Mahşer Meydanı'nda, kurulus mizân,
Ne îtiraz kalır, ne şüphe, ne zan.
Kendi defterini görünce insan;
Nasıl şaşkın bakar?.. Sor da söylesin...

Kalbi Kur'ân ile, dolan bedenler,
Dünyada, Peygamber izi güdenler,
Allah'ı görmeden, îmân edenler;
"O gün" neler görür?.. sor da söylesin...

Herbiri eşiyle, tahtında sultân;
Selâmlar sunulur, Cenâb-ı Hakk'tan,
Hiç kimse söz etmez, orada 'yok'tan,
Öyle bir cennet ki; sor da söylesin...

Her nîmet, içinde şükrünü saklar,
Görene âyettir, ölü topraklar.
Ya, neylerdi, su olmasa yapraklar?..
Yâsin Sûresi'ne, sor da söylesin...

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● İşte o şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur, şu halde eğer imân etmiş kimseler iseniz onlardan korkmayın, Benden korkun.

ÂL-İ İMRÂN / 175

● (Resûlüm !) Görmedin mi? Biz, kâfirlerin üzerine kendilerini iyice isyankârlığa sevkeden şeytanları gönderdik.

MERYEM / 83

● Onlar, inananlar ve kalpleri Allah'ı anmakla huzura kavuşanlardır. Biliniz ki; kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.

RAD / 28

BIRAKMA BENİ

'Hevâ'dan kaçmaya, ettim de yemin;
Olmadım, yine de kendimden emin.
Ey! Yüce Sahibim, Rabb-ül Âlemin,
Nefsikle başbaşa, **bırakma beni !**

Son buldu, kibirle büyük savaşım,
Önünde eğildi, o mağrur başım.
Gördün.. Beytullah'ta seldi gözyaşım,
Rahmetinden mahrum, **bırakma beni !**

Kişi gâfil ise, kelâm nâfile,
Kalpler mutmaindir, zikrullah ile.
Şu fâni dünyada, bir nefes bile,
Kur'ân'dan nasipsiz, **bırakma beni !**

İbâdet tahtımdır, hidâyet tâcım,
Başka hiçbir tâca, yok ihtiyacım,
Her an, her mekânda Sana muhtâcım,
Kapında secdesiz, **bırakma beni !**

Artık avutmuyor, ne söz ne beste,
Emrini bekliyor, ruhum kafeste.
Vuslat kapısında, o son nefeste,
Şehâdetten gâfil, **bırakma beni !**

Affın azâbından, bilirim yüce,
Doksan dokuz ismin, dilimde hece.
Sorgu sual, başlayınca o gece;
Kabirde cevapsız, **bırakma beni !**

Yaklaşan bir gün var, şartları yaman;
Kur'ân der ki; O gün, verilmez aman.
Ey! Sıfatı Rahmân ve Rahîm olan;
Mahşerde gölgesiz, **bırakma beni !**

Gerçi söyleyecek, sözüm çoksa da,
Geçtim her birinden, geldim maksada,
Son bir dileğim var, yüzüm yoksa da;
Cemâl'ine hasret, **bırakma beni !** Âmin.

1997

TASAVVUF

Tasavvuf; bir testi su,
Serin mi serin,
Meydan okur alevine
Çöllerin...

Tasavvuf; bir güneş,
Doğunca kalbe,
Ümitsizlik buzulları,
Damla damla çözülür,
Gönül peteklerinden
Ballar süzülür...

Tasavvuf; bir rüzgâr,
İmân üstüne çöken,
Bulutları dağıtan
Düşünceyi,
Şüphelerden arıtan...

Tasavvuf; bir makâm,
Şânı şöhreti,
Unvânı noksan,
Yer ile yeksan...

Tasavvuf;

Paslı gönöl kapısında
Anahtar sesi,
Îmân şifresi.

Tasavvuf; bir seldir,

Kibir kirlerini alıp götüren,
Günah kumlarını, silip süpüren,
Yedi kat göklerden
Düşüp köpüren...

Tasavvuf; bir ayna,

Hakk'tan, nûr yansıtır
Kalbe takınca.
Âşıklar, Mâşuk'u görür,
Bakınca...

Tasavvuf;

Gururdan ve kibirden
Fakirlerin dergâhı,
Fikirlerin dergâhı,
Zikirlerin dergâhı,

O'ndan gelen her şeye,
Şükürlerin dergâhı...

1989

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de hayırla da deneyerek imtihan etmekteyiz ve siz bize döndürüleceksiniz.

ENBİYA / 35

HAMDOLSUN

Gördüm; kimi sarhoş, kimi riyâda,
Kimi gâfil gezer, kimi rüyâda.
Bir gerçek aradım, koca dünyada,
Hamdolsun.. Kur'ân'la, tanıştım YÂ RABB !

Vurdum, kalbimdeki zikir teline,
Durdum, Arafat'ta seher yeline,
Vardım, Beytullah'ta, o can seline,
Hamdolsun.. İzninle karıştım YÂ RABB !

Nicedir küstüğüm, yorgun bedenle,
Hergün biraz daha, yaşlanan tenle,
Dostum kara toprak, beyaz kefenle,
Hamdolsun.. Ölmeden barıştım YÂ RABB !

1992

***Âlim sanma, her gideni mektebe;
Ahlâk yoksa, yok ilimde mertebe.
Ne farkeder.. Tut ki, cübbe giydirdsen;
Pâye versen, kitap yüklü merkebe?...***

***Hem, İslam dinine “çağdışı” dersin,
Hem de cenâzende, imam istersin.
Dünyada hidâyet vermezse Mevlâ;
Teneşirde, imam sana ne versin ?..***

***Diyorlar ki; Tanrı, Allah demektir;
Oysa.. Tanrılar çok, Allah’sa tektir.
Bugün ‘Tanrı’ diyen, yarın kabirde,
Rabbi sorulunca, ne diyecektir?..***

***Hem şükür bilmeyen kulsun,
Hem diyorsun küpüm dolsun.
Sen, Allah’tan râzı ol ki;
Allah senden râzı olsun.***

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Onlar cennetler içindedirler. Günahkârlara: “sizi şu yakıcı ateşe sokan nedir?” diye uzaktan uzağa sorarlar.

Onlar şöyle cevap verirler: “Biz namaz kılanlardan değildik.”

MÜDDESSİR /40-41-42-43

● Gözleri düşük olarak yüzlerini bir zillet kaplar. Onlar sağlam iken de secdeye dâvet edilirler (fakat secde etmezler) di.

KALEM / 43

● Bu sözü yalanlayanı bana bırak; onları bilmedikleri yerden derece derece (Azâba) yaklaştıracamız.

KALEM/44

SECDEDEN GAYRI

İlim kapısında verdim yılları,
Dinledim, “Hakk” diyen âlim kulları,
Sordum; Dost’a giden bütün yolları,
Yakın yok dediler.. **Secdeden gayrı...**

Ne bağış yaptığın, vakıf listesi,
Ne de alkışların esrarlı sesi.
Günde seksen kere, berât müjdesi;
Veren yok dediler.. **Secdeden gayrı...**

Huşû tüllerinden, kanat açmaya,
Bir lâhzada, yedi semâ geçmeye,
Kevser şerbetini, elden içmeye,
Ruhsat yok dediler.. **Secdeden gayrı...**

Dedim: yıllar yılı gönlüm harapta,
Devâ bulamadım, sazda şarapta,
Bir yudum su verin, kaldım serapta;
Pınar yok dediler.. **Secdeden gayrı...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● O Kitaptan sana vahyedilene oku ve namazı da kıl. Çünkü namaz, kötü ve iğrenç şeylerden alıkoyar. Allah'ı anmak elbette en büyük ibâdetdir. Allah yaptıklarınızı bilir.

ANKEBUT / 45

● Sabır ve namazla (Allah'tan) yardım dileyin, şüphesiz o (sabır ve namaz) Allah'a saygıdan kalbi ürperenler dışında herkese zor ve ağır gelen bir görevdir.

BAKARA/ 45

● Ey inananlar, sabır ve namazla (Allah'tan) yardım isteyin, muhakkak ki Allah, sabredenlerle beraberdir.

BAKARA / 153

● Görmedin mi ki; göklerde olanlar ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar hayvanlar ve insanların birçoğu Allah'a secde ediyor...

HAC / 18

Gördüm ki, insanın iki düşmanı,
Biri kendi nefsi, biri şeytanı,
Dedim: kuşansam mı kılıç kalkanı?
Silah yok dediler.. **Secdeden gayrı...**

Yaklaştım.. Süslü bir, mermer kabire,
Belli ki zenginmiş.. Dönmüş fakire.
Fidye var mı? dedim, Münker Nekir'e;
Meded yok dediler.. **Secdeden gayrı....**

Baktım.. Ay, yıldızlar, kalmaz zikirden,
Var mı dedim sizde, şirk denen kirden?
Dile geldi bütün, Kâinat birden;
Biz de yok dediler.. **Secdeden gayrı...**

Rahmet çöllerinde, rahlemi kurdum,
Gözlerimde seller, vakfeye durdum,
Safâ'ya, Merve'ye, Kâbe'ye sordum;
Mîrâc yok dediler.. **Secdeden gayrı...**

1996

ÖLÜYE MEKTUP

Minâreden bir selâ, yükselince kuşlukta;
Hazırlandı teneşir, camideki taşlıkta.
Neler söylendi neler, gıyâbında bir bilsen;
İkinciye kadar ki, bir kaç saat boşlukta...

Sağlığında, can ciğer bildiğin o dostların;
Toplandılar önünde, evdeki minik barın.
İçiyordu hepsi de, belli ki üzüntüden,
Hepsinden de üzgündü, otuz beş yıllık karın..

İlk dubleler bitince, dağıldı kasvet biraz,
Menüye dahil oldu, yeşil erik ve kiraz.
Biri kadeh kaldırdı, şerefine ruhunun;
Hiç kimseden gelmedi, bu teklife itiraz...

Kadehler, birbirini izledikçe peşpeşe;
Çehreleri kapladı, sanki bir gizli neş'e.
Ne kadar da severmiş, seni meğer dostların;
Bir saatte boşaldı, inan ki üç beş şişe...

Gerçi sen öldün amma, anıların diriymi,
Çapkınlığın, en renkli konulardan biriymi.
Bir puan daha aldın, cinsiyetin yüzünden;
Çünkü; bu türlü işler, erkeğin el kiriydi...

Bu sohbet potasında, kaynadıkça taştilar,
Hepsi de, temiz kalpli, hepsi de çağdaştilar.
Seni gömdükten sonra, hani o çok sevdiğin;
Balık lokantasında, yemekte anlaştılar...

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Andolsun, biz cinler ve insanlardan bir çoğunu, cehennem için yaratmışızdır. Onların kalpleri vardır; onlarla kavramazlar, gözleri vardır; onlarla görmezler, kulakları vardır; onlarla işitmezler. İşte onlar, hayvanlar gibidir; hatta daha da şaşkındırlar. İşte asıl gâfiller onlardır.

A'RÂF /179

Derken.. İkinci vakti, duyuldu ezan sesi;
Hiç kimsenin câmiye, gelmiyordu giresi.
Cenâzeyi bekledi, bir kaç kılma için;
Ne rûkû vardı çünkü, ne de onun secdesi...

Biraz sonra mezarlık, alkışlarla inledi,
Alkışlar, isyan dolu kalpleri perçinledi.
Bu görkemli törenin, bu çağdaş korosunu;
Münker Nekir isimli, melekler de dinledi...

Dostların, ağlamaklı pozlar verdi basına,
Birkaç kürek toprakla, katıldılar yasına,
Lâkin Kur'ân başlarken, duyunca Besmeleyi;
Mezarlığı terketti, hepsi koşarcasına...

Bir rahatlık hissetti, eve dönüşte karın;
Haftalık programda, konken günüydü yarın.
Yaşamıştı dünyanın, nice zevkini ama,
Bir başka tadı vardı, bir başka şu kumarın...

Yaşına rağmen hâlâ, dikkat çeken bir tipti,
Hâlâ, yürek hoplatan, bir vücuda sahipti.
Ve bundan böyle artık, bütün güzel dullara;
Sosyete pazarında, korkulu bir rakipti...

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Yoksa sen, onların çoğunun gerçekten (söz) dinleyeceğini yahut düşüneceğini mi sanıyorsun? hayır, onlar hayvanlar gibidir, hatta onlar yolca daha da sapıktırlar.

FURKÂN / 44

Hayat yeni başlıyor, diye düşündü birden;
Ne senden eser kaldı, ne yattığın kabirden.
Vız gelirdi, şu ahlâk masalları toplumun;
Kurtulmuştu nihayet, baskılardan cebirden...

İlk önce silmeliydi, hâfızadan cismini;
İndirdi duvardaki, yağlıboya resmini.
Arkasından çıkardı, mektupluk ve zildeki,
Sarı pirinç üstüne, yazdırdığın ismini...

Ertesi gün dostların, akıl verdi eşine;
Çoluk çocuk düştüler, mîrasının peşine,
Ne kadar sevinirdin, öldüğüne kimbilir;
Görseydin yaptığını, kardeşin kardeşine...

Üç gün sonra kutlandı, baldızının yaş günü,
Haftasına kalmadı, küçük kızın düğünü.
Yâni sözün kısası; sen gittiğinle kaldın,
Hiç kimse fark etmedi, inan ki öldüğünü...

Bu mektuptan, pek hoşnut kalmadın biliyorum,
Daha neler yazmıştım..Vazgeçtim, siliyorum.
Bu dünyada hesabın, iyi kötü bağlandı ;
Sana öte dünyada , kolaylık diliyorum...

1998

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

●Bundan dolayı Yaradanınıza tövbe edin de nefislerinizi (kötü duygularınızı) öldürün.....

BAKARA/54

● Allah yolunda öldürülenlere “Ölüler” demeyin; hayır, onlar diridirler, ama siz anlayamazsınız.

BAKARA/154

HADİS

● Ölüm gelip çatmadan, ölüme hazırlanın.

250 Hadis s.37

**ÖLÜMÜ ÖLDÜRÜR,
ÖLMEDEN ÖLEN...**

Allah’a borç veren, gerçek tüccarı,
Çürütmez, toprağın yağmuru karı.
Sil artık kalbinden, bu kaygıları;

**Ölmeden ölene, ölüm bir şölen.
Ölümü öldürür, ölmeden ölen...**

Haydi.. Uzak durma, yaklaş Kur’ân’a,
Gör.. Ne müjdeler var, Rabb’inden sana.
Öyle kara bakma, o kabristana;

**Ölmeden ölene, ölüm bir şölen.
Ölümü öldürür, ölmeden ölen...**

1995

***Bu hayat denizinde, boğma sakın ümidi,
Bu denizde Kur'ân'dır, insanın can simidi.***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Geçerken kabir denen, o karanlık dehlizi;
Korku yok sana varsa, yüzünde secde izi.***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***İnsan olmak istersen, gaflet perdeni kaldır,
Beyni çöplük olanın, kokuşması doğaldır..***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Münâfıklar cesettir, duymazlarsa şaşmayın;
Duyurmaya kalkıp da, haddinizi aşmayın..***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Ermiyor “çağdaşların” aklı başka bir aşka;
İki duble rakıyla, mini etekten başka...***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Kibir zerre de olsa, barındırma kendinde;
Alçaldıkça yükselir, gönül Allah indinde...***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Mezar; fâni dillerin, müşterek lehçesidir;
Ya cehennem çukuru, ya cennet bahçesidir.***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Allah'ın rızâsı, değilse gâye;
Malın, mülkün, eşin, dostun hikâye.***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***İslâm'a sınır yoktur, kim var diyorsa yalan;
Görmedim kâinatta, Kur'ân dışında kalan...***

HADİS-İ KUDSÎ

● Ey kullarım! Sizden evvelkiler ve sonrakiler, bütün insanlar ve cinler bir yerde toplanıp benden hâcet dileyecek olurlarsa, Ben de herkesin hâcetini yerine getirirsem bu, Benim mülkümden ancak iğne denize daldırıldığında onun denizden azalttığı kadar azaltır.”

Riyâzü's-Sâlihîn Trc. 1/46

ÖDENMEZ...

Yüz değil, bin yılı bulsa da yaşım,
Kalsa da bir ömür, secdede başım,
Sellere dönse de, şükür gözyaşım;

**Ödenmez.. Verdiğin bir nefes bile,
Allah'ım, sığındım Sana hamd ile...**

Hükümdar olsam da, hakça buyuran,
Kelâmını, yedi iklim duyuran,
Sofralar kursam da, açlar doyuran;

**Ödenmez.. Verdiğin bir lokma bile,
Allah'ım, sığındım Sana hamd ile...**

Alsam da ilimden, en büyük payı,
Verdiğin nimete, yetmezdi sayı.
Deniz şöyle dursun, bir tek damlayı;

**Yazmak haddi değil, hiçbir kalemin,
El hamdülillâhi Rabb'il âlemîn!..**

2001

HİCRET ETSEM BENİ DE ALIR MISIN MEDİNE ?

Ey! Münevver Medîne, Ey! Gönüller beldesi,
Ey! Devri cehâletin, mahkûmiyet belgesi.
Çınlıyor göklerinde, her an Muhammed sesi.

**Gör ki; yine dünyada, zulümler var bu dîne,
Hicret etsem beni de, alır mısın MEDİNE?**

Susadım şefkatine, yine gönlümde serâb,
Sustu rahlede bülbül, bahçede güller harâb,
Dünyaya hükmediyor, yine zillet ve şarâb;

**Gör ki; nice âlimler, nifak soktu bu dîne,
Hicret etsem beni de, alır mısın MEDİNE?**

Merhametin kendi yok, dillerde kaldı adı;
Yeryüzü bir toz duman, kim suçludur, kim kadı ?
Bunca mûsibetlerden, ibret alan kalmadı,

**Hep iftirâ ediyor, “yedi düvel” bu dîne,
Hicret etsem beni de, alır mısın MEDİNE?**

Bir yanda din tâciri, arkadan vurur beni,
Bir yanda zorbaların, hiç kızarmayan teni.
Elden ele geziyor, dinde reform bülteni;

**Bilirim ki; bu cür'et, revâ değil bu dîne,
Hicret etsem beni de, alır mısın MEDÎNE?**

Çöktü insan fıtratı, payandalar yetmiyor,
Ekranlarda çılgınlık, kulağımdan gitmiyor,
Soygun, talan, cinâyet, “çağdaşlıkla” bitmiyor;

**Nesiller küstürüldü, çağlar üstü bu dîne;
Hicret etsem beni de, alır mısın MEDÎNE?**

Ey ! Mübârek Medîne, Fahri Âlem beldesi,
Kardeşliğin, barışın, adâletin simgesi,
Çınlasın göklerinde, salât u selâm sesi.

**Ben ki; Kâlû Belâ'da, teslim oldum bu dîne,
O yemyeşil kubbene, beni de al MEDÎNE...**

1997

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Dönüş sahibi olan (yağmur yağdıran) göğe, (nebat ile) yarılan yere yemin ederim ki Kur'ân, (hak ile bâtılı) ayıran bir sözdür.

TÂRIK/11,12,13

● O (Kur'ân), asla bir şaka değildir. ..

TÂRIK/14

KUR'ÂN ŞAKA DEĞİLDİR

Binbir vesveseyle, seni saptıran;
Dünya servetini, kıble yaptıran;
Kibir verip, seni sana taptıran;

**O mel'un şeytana haddini bildir;
Rabb'in azap sözü, şaka değildir...**

Kur'ân ahlâkını, çağıdışı gören,
Şehvet batağında, hükmünü süren,
Sana her cür'ette, cesâret veren,

**O gâfil nefsine, haddini bildir;
Vallahi Cehennem, şaka değildir...**

Zengine îtibar, olsa da yaygın;
Para pul, eylemez insanı saygın,
İbâdet değilse, dünyada kaygın;

**Âhirde de insan, bil ki zelildir,
O mahşer dehşeti, şaka değildir...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden ümit kesmez.

YÛSUF/87

Yakışmaz, mü'mine yarınlar yas,
Umutsuzluk, ancak kâfirlere has.
Yeter ki; sen göster, tevbede ihlâs;

**Geçmiş günahların bile kefildir,
Rabb'in Cennet vaadi, şaka değildir..**

İslâm'da ifratla tefrit ne arar !
Her denge kılınmış, Kur'ân' da karar.
Kimin haddinedir, İslâm'a zarar?

**Bu dinin Sahibi; Allah Celildir;
O'na isyân etmek, şaka değildir.**

Arama.. Sabırdan başka teselli,
Altı üstü kaç yıl ? ömürler belli.
Kim bilir, kimedir yarın tecelli,

**Her secde, mîzanda sana delildir,
Vallahi o Kur'ân, şaka değildir...**

1997

HABERSİZİM BEN

Ruh verirsin, balçıklara bularsın,
Rızık verir, rahmetinle sularsın,
Beni, âlemlere üstün kıalarsın,
Gel gör ki; şükürden **habersizim ben...**

Aç günümde, Senden yardım dilerim,
Dolar taşar, ambarlarım, kilerim,
Tok günümde Seni, dilden silerim,
Gel gör ki; şükürden **habersizim ben...**

Bedelsiz verirsin, bana bedeni,
Bedenimi örten, şu güzel teni,
Ayaklarım alır, götürür beni,
Gel gör ki; şükürden **habersizim ben...**

Ellerim, aşımı sofraya koyar,
Her türlü emrime, noksansız uyar,
Koklarım, tadarım, kulağım duyar,
Gel gör ki; şükürden **habersizim ben...**

Gözler verdin, görür oldum yolumu,
Evlat verdin, sardım iki kolumu,
Sıkmam dedin, şükür bilen kulumu,
Gel gör ki; şükürden **habersizim ben...**

Gündüzleri, gecelerle bağlarsın,
Yorgun bedenimde, denge sağlarsın,
Bir secde ile, bin bir yara dağlarsın,
Gel gör ki; secdeden **habersizim ben...**

Dünya bir mehildir, tez gelir geçer,
Orda kim ne eker, mahşerde biçer,
Kurtuluşun yolu, zekâttan geçer,
Gel gör ki; zekâttan **habersizim ben...**

Kur'an'ı, "Okuyun" der, indirirsin,
Cennetler vâdeder sevindirirsin,
Binlerce âyetle, ilim verirsin,
Gel gör ki; yorumdan **habersizim ben...**

1989

KADININ YERİ

Erkekde kaba güç, kadında korku,
Böyle yorumlanmış, cinsiyet farkı.
Zulmü hukuk bilen, zorba elinde,
Böyle dönüp gelmiş, adâlet çarkı...

Erkek, kahvelerde kumar peşinde,
Ya da; meyhânede kadeh başında.
Kaç asır, bu enkâz altında kadın,
Çâre arar durur, sabırtaşında...

Nice câhil der ki; “aklı kısadır”.
Âciz beyinlerde, bu bir yasadır.
Üstelik, bu ilkel yasaya göre;
Erkekler öz evlat, kızlar posadır...

Bir çocuk karında, biri kucakta,
İkisi mezarda, üçü ocakta,
Dün değil, bugün de böyledir kadın,
Nice köyde kentte, nice bucakta...

Kalbinde göllenir, binlerce çile,
Yutkunur, bir damla dökemez dile.
Cehâlet elinde, insâfa kalmış;
Onun vazgeçilmez, hakları bile...

Oysa kadın, anasıdır beşerin,
İlâhi sözlükte, mânâsı derin.
Çünkü, ana rahmi, ilk mekânıdır;
İnsan denen, o mûcize eserin...

O değil mi, peygamberler doğuran,
İlk hamuru, şefkatiyle yoğuran.
O değil mi, ayakları altında,
Cennet-i Âlâya, kapılar kuran...

O değil mi, şehid verip ağlayan,
Ak saçlara, kara yazma bağlayan.
O değil mi, kendi bağı yanarken;
“Evlâd” diye, gönül gönül çağlayan...

O değil mi, sır yerine ser veren,
Sadâkat tâcında, iffeti gören.
O değil mi, şerrin kılıçlarına;
Nâmus kalkaniyla, göğsünü geren...

O değil mi, gönüllerde taht kuran,
İslâm siperinde, heybetle duran.
Beşer tarihinde, çağlar boyunca,
Zulüm zincirini, her yerde kıran...

Bir bayrak ki.. Yükselir Hakk Katına,
Dalgalanır, iffet, namus adına.
Cennet müjdesi var, Cenâb-ı Hakk’tan;
O bayrağı, taşıyan her kadına...

1991

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● “Allah sizden (yükünüzü) hafifletmek ister; çünkü insan zayıf yaratılmıştır.

NİSÂ/28

● “...sizin için Allah’tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.”

TEVBE/116

● “Biz emâneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, (sorumluluğundan) korktular. Onu insan yükledi; (bununla beraber onun hakkını tam yerine getirmedi). Çünkü o çok zâlim, çok câhildir.”

AHZÂB/72

**NESİNE GÜVENİR
ŞU İNSANOĞLU?..**

Akıl dizginleri, nefsin elinde,
İdrâki boğulmuş, kibir selinde,
“Zayıf” tır sıfatı, Kur’ân dilinde,
Nesine güvenir.. Şu insanoğlu ?..

İlâhî Mesaj’a , dudak bükerken,
Hakk’ça yaşamaya, “bağnazlık” derken,
Allah’a bu kadar, isyân ederken,
Nesine güvenir.. Şu insanoğlu?..

Dağlar dikip, denizleri kazamaz,
Kendi kader kısmetini yazamaz,
Vâdesini, bir sâniye bozamaz,
Nesine güvenir.. Şu insanoğlu?..

Bir mum alevine dayanmaz teni,
İncitir canını, bir gül dikenini,
Kara toprak değil midir kökeni,
Nesine güvenir.. Şu insanoğlu?..

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● ... Yemin ederim ki, insan, Rabb'ine karşı pek nankördür. Şüphesiz buna kendisi de şahittir ve o, mal sevgisine de aşırı derecede düşkündür.

ÂDİYÂT/6,7,8

● Ey iman edenler! Yapamayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz? Yapamayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük bir nefretle karşılanır.

SAFF / 2,3

Yarınki lokması, bilemez kaçtır,
Rızkını veren var, vermese açtır,
İbret için, karıncaya muhtaçtır,
Nesine güvenir.. Şu insanoğlu?..

Bir hücrenin, can sırrına eremez,
Gaybı sorsan, bir tek cevap veremez,
Karanlıkta, âciz kalır göremez,
Nesine güvenir.. Şu insanoğlu?..

Kurgu-bilim çemberinden çıkamaz,
Güneş desen; çıplak gözle bakamaz,
Bir sineğe, bir kanatçık takamaz,
Nesine güvenir.. Şu insanoğlu?..

Ne zamana hükmü geçer, ne cana;
Tâcı, tahtı, bırakarak bir yana,
Girecektir, bir daracık mekâna,
Nesine güvenir.. Şu insanoğlu?..

Sual melekleri, gelince dile;
Dünyalar dolusu fidiye nâfile,
Münker Nekir, kopya vermez gâfile,
Nesine güvenir.. Şu insanoğlu?..

1994

ŞU İNSANOĞLU

Yürürken.. Sanırsın deiecek taşı,
Sanırsın.. Göklere değecek başı,
Gururu siperdir, aczine karşı;
Mağrur geldi gider.. Şu insanoğlu..

Her gün geçiyorken, yanıbaşından,
Yatanları sormaz, kabir taşından.
Öyle emindir ki, ömür yaşından;
Gâfil geldi gider.. Şu insanoğlu..

Hep nefisini kollar, kârda zararda,
Kâh sever, kâh söver, kalmaz kararda;
Kadere darılır, kalınca darda.
Nankör geldi gider.. Şu insanoğlu..

Elinden alınsa, lokmanın teki;
Aç kalan hayvanın, vahşeti ne ki !
Hep karşılıksızdır, muhabbet çeki,
Müflis geldi gider.. Şu insanoğlu..

1994

NE KAYBEDERSİN ?

Bir satır yazmaya, varmaz mı elin?
Koptu mu kalbinde, duygusal telin?
Üç hecelik söze, dönmez mi dilin?
Bir **teşekkür** etsen, **ne kaybedersin?**

Allah'ın şerefli kıldığı insan !
Nezâket içindir, bu güzel lisan.
Teşekkür; aslında edene ihsan,
Bir de sen denesen, **ne kaybedersin?**

Uysallık, zerâfet verir insana,
Böyle burun büküp, kaş çatmasana.
Aynaya bak da gör, yakışır sana,
Bir **tebessüm** etsen, **ne kaybedersin?**

İnsansın; ne mümkün kusursuz olmak,
Kusurun azaltır, noksanın bilmek.
Ola ki; mümkündür, onu da silmek,
Bir **özür** dilesen, **ne kaybedersin?**

1990

YÜREĞİNDE ALLAH SEVGİSİ VARSA...

Çilen dağlar olsa; yolun düz gelir.
Karakışlar; bahar gelir, yaz gelir.
Dertler sana, ödül gelir, haz gelir,
Yüreğinde, Allah sevgisi varsa...

Kalp gözüne, kara günler, ak gelir.
İki cihan korkuları, yok gelir.
Nefsin, aç olsa da, sana tok gelir,
Yüreğinde, Allah sevgisi varsa...

Vermek sana, zarar değil, kâr gelir.
Yücelen ruhuna, kafes dar gelir.
Ölüm sana, kâbus değil, yar gelir,
Yüreğinde, Allah sevgisi varsa...

Şer güçleri, irâdenle yarışmaz.
Ak ellerin, haramlarla barışmaz.
Ak sofrana, kara lokma karışmaz,
Yüreğinde, Allah sevgisi varsa...

Şeytan eli, kapın çalar, duymazsın.
O şehevî davetlere uymazsın.
Ömür biter, ibâdete doymazsın,
Yüreğinde, Allah sevgisi varsa...

Barınmaz, ruhunda şüphenin kiri,
İnkâr sancısının, milyarda biri.
Paramparça olur, gaflet zinciri,
Yüreğinde, Allah sevgisi varsa...

İnanç depremleri, kubbeni yıkmaz.
Yoluna, cehâlet ejderi çıkmaz.
Bâtıl yangınları, zerreni yakmaz,
Yüreğinde, Allah sevgisi varsa..

Adâletin temelidir, îmanın.
Ahlâk potasında, pişer irfânın.
Kul hakkının, kölesidir vicdânın,
Yüreğinde, Allah sevgisi varsa...

Nefret kasırgası, durulur diner.
Sevgi yağmurları, sellere döner.
Damla gözyaşıyla, cehennem söner,
Yüreğinde, Allah sevgisi varsa...

Her nerede olsan, DOST'u bulursun.
Uzak diyarları, yakın bilirsin.
Bir anda, Kâbe'ye gider gelirsin,
Yüreğinde, Allah sevgisi varsa...

Yoluna yön verir, Kur'ân sözleri.
Sır verir, binlerce âyet izleri.
Ve çözülür, Kâinatın gizleri,
Yüreğinde, Allah sevgisi varsa...

Elbet ecri vardır, sabrın, çilenin.
Mekânı cennettir, Hakk'ı bilenin.
Kara düşler değil, ümitler senin,
Yüreğinde, Allah sevgisi varsa...

1990

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Şu dünyada kör olan kimse, âhirette de kördür. Üstelik, iyice yolunu şaşırmıştır.

İSRÂ/72

● De ki: "Size işleri bakımından en çok ziyana uğrayacak olanları söyleyeyim mi?"

Dünyâ hayâtında bütün çabaları boşa gitmiş olan ve kendileri de iyi iş yaptıklarını sanan kimselerdir.

KEHF/103-104

**HAYRET Kİ; BU İNSAN,
"MÜSLÜMANIM" DER...**

Kimi var.. Konuşur, sözünü bilmez,
Çapaklar bürümüş, gözünü silmez,
Ceddine "maymun" der, özünü bilmez,

**Darvin çöplüğünde, ne bulursa yer,
Hayret ki; bu insan "müslümanım" der...**

Kiminde.. San'attır ikiyüzlülük,
Cüssesi bir nokta, cür'eti büyük.
Beyni bedeninde, yarım kilo yük,

**Haçlı çöplüğünde, ne bulursa yer;
Hayret ki; bu insan "müslümanım" der...**

Kimi, bilinç altı karmakarışık,
Yirmidört saati, şerle barışık.
Falcı kapısında, arar bir ışık;

**Yoktur amelinde, Kur'ân'dan eser,
Hayret ki; bu insan “müslümanım” der.**

Kimi üryan gezer, baştan aşağı,
Nefsine teslimdir, iffet kuşağı.
Şan şöhret düşkünü, zillet uşağı,

**Nâmus elden gitmiş.. Ne gam, ne keder !
Hayret ki; bu insan, “müslümanım” der.**

Kimi var; iblisten kurtuluş umar,
Can simidi olur, alkolle kumar.
İşine geldikçe, küfre göz yumar,

**Ezanı, Kur'ân'ı, hâşâ zemmeder,
Hayret ki; bu insan, “müslümanım” der.**

Kiminin yüzünde, şeytânî hatlar;
Lâf oyunlarıyla, güyâ rahatlar.
Dindara: “dîni dar”, demese çatlar,

**Mü'min düşmanıdır, şeytandan beter,
Hayret ki; bu insan, “müslümanım” der.**

Beş şartın ikisi; namaz ve zekât,
Ne bir kuruş verir, ne bilir rekât.
Kendine sorarsan, “dürüsttür” fakat,

**O “temiz” kalbinde, nice fitneler,
Hayret ki; bu insan, “müslümanım” der.**

UTANABİLSEK...

Haram servetleri, harman ederken,
İkbâl sofrasında, bal börek yerken,
“Fakir fukarâdan, bana ne! ” derken,
Allah’tan birazcık, utanabilsek...

Doğuştan İslâm’dır, fıtrat özümüz,
Lâkin şaşı bakar, dîne gözümüz,
Kızarmaz olur mu, buna yüzümüz?
Allah’tan birazcık, utanabilsek...

Ne mazlum gözyaşı, ne kan dökülür,
Ne kölelik kalır, ne diz çökülür,
Ne bir lokma için, boyun bükülür,
Allah’tan birazcık, utanabilsek...

1997

İNSAN HAKLARINDAN HAYVAN NE ANLAR !

Geçenlerde, bizim çocuk harmana,
Gidiyorken yolu düşmüş ormana.

Kovalamış, onu gören bir ayı,
Velhasılı.. Zor kurtarmış paçayı.

Eve geldi, kızgın ve ağlamaklı;
Güyâ, bu vahşete ermemiş aklı.

Dedi ki; vurmali bu alçakları,
Ormanda yok mudur, insan hakları?

Bir kahkaha attım.. Buna şaşırdı;
Lâkin sabrımı da, biraz taşırdı..

Dedim ki: Ey çocuk! saflığı bırak,
Yoksa kalacaksın, hep böyle çirak.

Akıldan yoksundur, bütün hayvanlar;
İnsan haklarından, hayvan ne anlar !

Haydi git ! Bu olay ders olsun sana;
Hayvanlar özgürdür, vahşetten yana...

1998

***Unutma ki; balçıktır, insanların hamuru,
Dikkat et ki; üstüne sıçramasın çamuru.***

İNSAN DOĞDUK AMA OLABİLDİK Mİ?

İrfân savaşında, en yüce sancak,
Ezelden ebede, ilimdir ancak.
Nesilden nesile, servet sunacak;
Kültür köprüsünü, kurabildik mi?

Cehâlet denilen, bir kanser türü,
Diyor ki; “Hedefim, İslâm kültürü”.
O habîs ellerden, kara mühürü,
İlim silahıyla, alabildik mi?

Gaflet bulutları, ufka çökerken,
Has toprağa, kırma tohum ekerken,
Durmadan, yüzeye cilâ çekerken;
Çürüyen özleri, görebildik mi?

Dünya nîmetini, yanlış tanırken,
Günlük yaşamayı, amaç sanırken,
Kostümle, dekorla, oyalanırken;
Vâroluş sırrına, erebildik mi?

Ezel andımıza, bağı kalıp da,
“Tevhîd” ışığında, birlik olup da,
Yetmiş üç fırkadan, ibret alıp da;
Bir çatı altına, girebildik mi?..

Edebî(!) nutuklar, sıralanırken,
Gerçekler, kibarca karalanırken,
Sahnelerde, ecdâd yaralanırken,
Kulislere kilit, vurabildik mi?

Hani bir zamanlar, sazda düğünde,
Soframız dolardı, her üç öğünde,
Ne var ki çâresiz, o kötü günde,
Yanımızda bir dost, bulabildik mi?

Kimimiz yürürken, şer izlerinden,
Duyduk mu, “dur” diyen sesi derinden?
Ve o korkunç öfke denizlerinden,
Sûkûn sahiline, gelebildik mi?

Kibir çılgınları, boğmuş barışı...
Kan kokmuş dünyanın, her bir karışı.
Rekor üretirken, açlık yarışı;
Adâleti üstün, kılabilirdik mi?

Hamurda bencillik mayası varken,
Hukuk tarifine, sözcük ararken,
Başkasına kılı kırka yararken,
Kendimize hesap, sorabildik mi?

Hırs perdesi varsa, insan gözünde,
İbreti görür mü, kefen bezinde?
Allah korkusunun parantezinde,
İftirâdan uzak, durabildik mi?

Zillate baş eğmez, helâli bilen,
Haramzâde derler, aslını silen...
Bize ondört asır, öteden gelen;
Mîras kıymetini, bilebildik mi?

Rabb'im nurlu kıldı, beşer rengini,
Cihana vermedi, akıl dengini,
Mahlûklar içinde, şeref zengini;
İnsan doğduk ama.. Olabildik mi?

1991

HABERİN OLSUN

Sen ki; akıl servetinin, sahibi insan,
Görmez misin, her tamâhın arkası hüsrân.
Dünyada sen vâir oldukça, her yerde her an,
Bil ki peşindedir şeytan, **haberin olsun...**

O şeytan ki; meleklerin Âdem önünde,
Toplanıp da secd ettiği, buyruk gününde,
Seni ondan üstün kılan, Allah önünde,
Kahrın için yemin etti, **haberin olsun...**

Sen ki; servet vebâlini göremiyorsan,
O servetten, kul hakkını veremiyorsan,
Hele, zekât lezzetine eremiyorsan,
Bil ki; peşindedir şeytan **haberin olsun...**

Bir yetimin kapısını açamıyorsan,
Hak ve hukuk sokağından geçemiyorsan,
Dedikodu tutkusundan kaçamıyorsan,
Bil ki; peşindedir şeytan **haberin olsun.**

O şeytan ki; bir dost gibi, kapını çalar,
Sen açarsan, damar damar kalbine dolar,
Kin ve nefret zehirini, ruhuna salar,
Seni, kâtil bile kılar, **haberin olsun...**

1989

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Adn Cennetlerine girerler. Babalarından, eşlerinden ve çocuklarından iyi olanlar da kendileriyle beraber olur. Melekler de her kapıdan yanlarına varırlar.

RÂD/23

● “Sabretmenize karşılık Selâm size, yurdun sonu ne güzel” (derler)

RÂD/24

● Orada boş söz değil, yalnız selâm işitirler. Orada sabah akşam rızıkları da hazırdır.

MERYEM/62

● Onlar ki beni anmaya karşı gözleri perde içinde idi ve (Kur’ân’ı) dinlemeye tahammül edemezlerdi.

KEHF/101

KUR'ÂN NE VERSİN !

Kabir kapısında, Hakk müjdesini,
Cennet göklerinde, “Selâm” sesini,
Sonsuz saltanatın, tek adresini;
“İstemem!” diyene, **Kur’ân ne versin !**

Cübbeye, rütbeye itibar eden,
Şımarık zenginin, peşinden giden,
Her yerde kendini köle zanneden,
Sefil beyinlere, **Kur’ân ne versin!**

Üzüm yerken, bağını hiç sormayan,
Kible desen, bir kerecik durmayan,
O temiz (!) kalbini, fazla yormayan,
“Çağdaş” müslümana, **Kur’ân ne versin!..**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Allah onların, kalblerini ve kulaklarını mühürlemiştir, gözlerine de perde inmiştir. Onlar için büyük bir azab vardır.

BAKARA/7

● Biz onlara melekleri indirseydik, ölümler kendilerine konuşsaydı ve herşeyi toplayıp karşılarna getirseydik, Allah dilemedikten sonra yine inanmazlardı; Fakat çokları (bunu) bilmezler.

ENÂM/111

Kadeh gölgesinde, mertlik taslayan,
Günlük alkışlarla, nefsi besleyen,
Sanat diye, haramları süsleyen,
Şöhret sarhoşuna, **Kur'ân ne versin !**

Tâca, tahta, iktidara doymayan,
Kendini hiç, o tabuta koymayan,
Tebâsının, feryadını duymayan;
Sağır sultanlara, **Kur'ân ne versin !**

Ölümler kalsalar, gelseler dile;
Andolsun.. Faydası olmaz gâfile..
Kalbi mühürlenmiş, mağrur câhile;
Hakk izin vermezse, **Kur'ân ne versin !**

1995

SEN, SEN OL DA ÖNCE..

Yüreğinde yoksa, Allah inancı,
Bil ki; budur seni, kemiren sancı.
Ruhunla bedenini, iki yabancı;

**Bu çatık çehreyle, bitmez bu yarış,
Sen, sen ol da önce.. Kendinle barış...**

Deryâda bir damla, bu dünya malı,
Nimet ormanında, bir kuru çalı,
Seni teslim almış, bir kahve falı,

**Bu karanlık yolda, bitmez bu yarış,
Sen, sen ol da önce.. İlimle barış....**

“İyi gün dostu”na, yaslanıyorsun,
Bedenî hazlarla, süsleniyorsun,
Yalnız, madde ile besleniyorsun,

**Mânâdan kaçmakla, bitmez bu yarış,
Sen, sen ol da önce.. Gerçekle barış..**

Ölüm kuşukları, kalbine sinmiş,
Akıl antenlerin, bâtıla dönmüş,
Gönül ekranında, görüntü sönmüş,

**Ölümden korkmakla, bitmez bu yarış,
Sen, sen ol da önce.. İmânla barış...**

Fakire verirsin, açarsa avuç,
Yırtık bir elbise, delik bir pabuç.
Bilesin ki; yoktur, fakirlikte suç;

**Kulu incitmekle, bitmez bu yarış,
Sen, sen ol da önce.. İnsafla barış...**

Yardım defterinde, kaç öksüzün var?
Kaç yetim giydirdin, bu güne kadar?
Kırkta bir vermekle, servet mi batar?

**Zekâttan kaçmakla, bitmez bu yarış,
Sen, sen ol da önce.. Borcunla barış...**

Kapına geleni, savdın başından,
Duygulanmadın mı, o göz yaşından?
Kurtar şu çehreni, çatık kaşından,

**Sevgiden kaçmakla, bitmez bu yarış,
Sen, sen ol da önce.. Şefkâtle barış...**

Bak da gör, altına yerler serilmiş,
Üstüne yedi kat, gökler gerilmiş,
Emrine binlerce, nîmet verilmiş;

**Hakk'a kulluk yarışıdır, bu yarış,
Sen, sen ol da artık.. Kur'ân'la barış...**

1991

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

- Yoksa, insanları, Allah'ın lütfundan kendilerine verdiği şey dolayısıyla kıskanıyorlar mı?.....

NİSA / 54

**ARINDIR KALBİNİ
HASED KİRİNDEN**

Dünyayı, bir cennet, görmek istersen,
Cennette bir mekân, kurmak istersen,
Allah'a çok yakın, durmak istersen;
Arındır kalbini, hased kirinden...

Kıskançlık: nefretin, ilkel mayası,
Şeytanın sunduğu, bir zehir taşı.
Ruhlara azaptır, onun damlası,
Arındır kalbini, hased kirinden...

Odur; hançerleri, kanla bileyen,
Kardeşi kardeşe, düşman eyleyen,
Önce kâtil, sonra pişman eyleyen.
Arındır kalbini, hased kirinden...

Tuzak kuran, kurduğuna dolanır,
Kin tohumu, cehâletle sulanır,
Pınar suyu, kaynağından bulanır,
Arındır kalbini, hased kirinden...

1991

NASIL BAKTIĞINA BAĞLI GÖRDÜĞÜN...

Yanılıp da, yalnızlığa inanma,
Bir sâhibin var ki; uzakta sanma,
Her baktığın yerde, görünür amma;
Nasıl baktığına bağlı gördüğün...

Bilir misin nedir, gönül gözyaşı?
Her madde zerresi; mânâ sırdaşı,
Görmüyorsan eğer, zikreden taşı;
Nasıl baktığına bağlı gördüğün...

Yaşamaktan bir tad, alamıyorsan;
Nefes sevinciyle, dolamıyorsan;
Ruhuna bir gıda, bulamıyorsan,
Nasıl baktığına bağlı gördüğün...

Bir hayat başlar ki; her gün yepyeni,
Bırak, dolsun güneş, aç pencereni.
Sarmıyorsa eğer, o renkler seni;
Nasıl baktığına bağlı gördüğün...

Yazdan sonra bahar, kış geldi derken;
Zaman, bir sel gibi, akıp giderken;
Hâlâ diyorsan ki; “daha çok erken.”
Nasıl baktığına bağlı gördüğün...

O bastığın toprak; bedenini teni,
Üstünde tüylenir, yeşil çimeni.
Düşündürmüyorsa, bu gerçek seni;
Nasıl baktığına bağlı gördüğün...

1991

**Dünyayı amaç bilmek, şirke varan gaflettir;
Oysa dünya bir araç, amaçsa âhirettir...**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Yeter ki, bir günahkâr, Allah'tan af dilesin;
Tevbenin silmediği, günah yoktur.. Bilesin.**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**İnsanlar düşünürler, asla haram yemezler,
Elbette ki hayvanlar, bunu düşünemezler.**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Ne sadaka, ne zekât, ne verdiğin yemekler;
Başa kakarsan eğer, boşa çıkar emekler.**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Elbette ki özgürsün, her tür haltı yemeye,
Mecbur musun be adam, "müslümanım" demeye !**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Korkulardan korkanı, korkular er geç bulur;
Ancak Allah'tan korkan, korkulardan kurtulur..**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Ne tıbbî mucizeler, ne estetik savaşlar;
İnsanda ölümsüzlük, ancak ölümlle başlar..**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Silahlar konuşunca; kan kusar, nefret kusar,
Kalemler konuşunca; bütün silahlar susar.**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Hâlâ doyurmuyorsa, seni bu servet bile;
Üzülme.. Doyacaksın, bir avuç toprak ile.**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● De ki: Şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm
hepsi Âlemlerin Rabbi Allah içindir.

EN'ÂM / 162

ALLAH İÇİN...

Varsın, hak kapını kimse çalmasın,
Dost bildiklerinde, vefâ kalmasın,
Varsın, selâmını kimse almasın;

**Olmaz bir zerresi, Mîzan'da heder,
Verdiğini, Allah için ver yeter...**

Varsın, kusurunu döksünler dile,
Ana, bacı, kardeş, çektirsin çile.
Varsın, yüz çevirsin evlâdın bile;

**Olmaz bir zerresi, Mizân'da heder;
Sevdiğini, Allah için sev yeter...**

1997

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Andolsun ki, sizi biraz korku ve açlık; mallardan, canlardan ve ürünlerden biraz azaltma(fakirlik) ile deneriz. (Ey Peygamber) Saredenleri müjdele !

BAKARA / 155

DİNLE ÇOCUĞUM

O çocuk kalbine, Hakk'ın taktığı,
Üstüne sellerce, nûrun aktığı,
Ve Hazreti Muhammed'in yaktığı;
Ahlâk meş'aleni, söndürme sakın...

Doğruluktan yana, çeksen de çile,
Zilleti ne düşün, ne getir dile,
Yüreğinde kopsa, tayfunlar bile,
Ahlâk meş'aleni söndürme sakın...

Alın terin, rızkın ile yoğrulsun.
Adâletin, servetine tâç olsun.
Çünkü sen; Allah'ın sevdiği kulsun,
Ahlâk meş'aleni söndürme sakın...

Gösterme, şu dünya hırsına meyil,
Parayı put yapan, nefesine değil,
Sen yalnız, Cenâb-ı Allah'a eğil,
Ahlâk meş'alenî söndürme sakın...

Bakma, cehâletten, bâtıldan yana,
İlim denizinden iç kana kana,
Karanlık düşmandır, çünkü insana,
Ahlâk meş'alenî söndürme sakın...

Vatan bedelini, canla biçenler,
Şehâdet tasından, şerbet içenler,
Seni seyrediyor, Arş'a göçenler,
Ahlâk meş'alenî söndürme sakın...

Ömür: insan için, onur savaşı,
Ölüm: Hakk'a giden, bir yolun başı.
İslâm Bayrağını, mahşere taşı,
Peygamber Rûhu'nu incitme sakın...

1991

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve şeytan, Allah'ın affına güvendirerek sizi kandırmasin.

LOKMAN / 33

*Şeytan ki; hem süsler, hem inandırır,
İşte insanları böyle kandırır...*

**NASIL OLSA ALLAH
AFFEDER BİZİ...**

Oruç zor gelmezdi, günler kısalsa,
Namaz da kılardık, vaktimiz olsa,
İbâdet kolaydı, iş bize kalsa;

**Nasıl olsa Allah, affeder bizi;
Ölmeden ederiz, biz tevbemizi.**

Her evde, bir Kur'ân, vardır ya rafta,
Mutlaka alınır, tozu her hafta,
Ayrıca.. Duvarı arapça yafta;

**Nasıl olsa Allah, affeder bizi;
Her yıl göndeririz mevlidimizi...**

Lâkin.. Zekât işi, biraz karışık,
Nefsimiz, fitreyle daha barışık.
Fakir, fakirliğe zaten alışık;

**Nasıl olsa Allah, affeder bizi;
Kurbanda verdik ya etlerimizi...**

Medeniyet; hoşgörüdür inan ki,
Bir iki kadehten, ne çıkar sanki?
Etrafta, o kadar günahkâr var ki;

**Nasıl olsa Allah, affeder bizi;
Daha dün kutladık kandilimizi.**

Gör ki; insan eli, Merih'e değmiş,
Güneş de, sırada beklemekteymiş.
Artık, bu devirde "tesettür" neymiş?

**Nasıl olsa Allah, affeder bizi;
Çünkü; yalnız bizde, kalbin temizi...**

Ulusal onuru, yaymaksa maksat;
Güzellik yarışı, ne büyük fırsat.
Ah ! Şu "bağnazlar"da, olmasa fesat;

**Nasıl olsa Allah, affeder bizi;
Görüyor.. Bu millî gayretimizi...**

Karamsar düşünmek, ne kötü bir huy,
Zaman sana uymaz.. Sen zamana uy!
Bak.. "Vız gelir" diyen, şarkıları duy;

**Nasıl olsa Allah, affeder bizi;
Az sonra görürüz(!) cennetimizi...**

Zaman seli hızla, haşre akarken,
O, berzâh kapısı, bu kadar darken;
İnsanda bu ilim, bu akıl varken;

**Affı, azâbından fazladır diye,
Allah'a bu isyân, hayret ki niye?**

1995

HERŞEYİ SULANDIRDIK

Düştük.. Sınır tanımaz, bir hoşgörü peşine.
Üşüştük.. Cinselliğin, o kokuşmuş leşine.
Alkış tuttuk iffetin, zillate peşkeşine;

**“Çağdaşlık” diye diye, kendimizi kandırdık,
Onuru, haysiyeti, ahlâkı sulandırdık.**

Soysuzluğu ekledik, medeniyet şartına.
Doğru söze kopardık, dokuz köyde fırtına,
Günahları yükledik, ataların sırtına;

**Nesilleri, bu korkunç yalana inandırdık,
Mertliği, ciddiyeti, idrâkı sulandırdık.**

1999

***Eğer ki; bir insandan, beklediğin yok ise;
Kupkuru bir teşekkür, hazineden çok gelir.
Eğer ki; bir insandan, beklediğin çok ise;
Korkarım ki, bu defa, hazineler yok gelir...***

***Servet, şehvet ve şöhret, bütün fânî arzular;
Vefâsız sevgilidir, dünyada insan için.
Damarlarda kan gibi, dolaşırken bu putlar;
Hayret ki; görmüyoruz, bu felâketi niçin?***

***Durun ! Ey Allah'a savaş açanlar !
Mağluplarla dolu, o kabristanlar.
Zulmün, hesâbını vermede şimdi;
Nice firavunlar, nice sultanlar !***

***Ey kadın ! Cömertsin, teşhirden yana.
Allah'tan, birazcık sen de korksana.
Nefsim istese de, bakamam sana;
Şâhidlik ederken, o gün gözlerim;
Rabb'in huzurunda, ya ben ne derim?***

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Eğer şeytandan kötü bir düşünce, seni dürtecek olursa hemen Allah'a sığın. Çünkü o iştiridir, bilendir.

FUSSİLET/36

GÜZEL KARDEŞİM

Madem ki; ahlâktır, kulda seviye,
O halde.. Kur'ân'dan kaçışın niye?..
Bu gaflete sebep, şeytandır diye,
Aldatma kendini.. **Güzel kardeşim...**

En şerefli mahlûk; Âlemde sensin,
Mümkün mü o şeytan, azmini yensin.
Sen, "Kalû-Belâ"da yemin edensin,
Unuttun mu yoksa.. **Güzel kardeşim?**

Kanma.. Sözde âlim, özde nanköre,
Gerçeği saptırır, göz göre göre.
Doğru değişir mi, insana göre;
Aklın yolu tektir.. **Güzel kardeşim...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Kim yaptığı haksızlıktan sonra tevbe eder ve durumunu düzeltirse; şüphesiz Allah, onun tevbesini kabul eder. Çünkü Allah bağışlayandır, acıyandır.

MÂİDE/39

● Ancak zulmeden, sonra yaptığı kötülüğün yerine iyilik yapan olursa ona karşı da Ben bağışlayıcı, esirgeyiciyim.

NEML/11

Bırak sen.. Oynayan, oynasın ip-te,
Gör ki, cambazların cümlesi dipte..
“Elle gelen, düğün bayram” deyip de;
Zulme ortak olma.. **Güzel kardeşim...**

Çıkınca Mîzân’a, kul tek başına,
Bakılır ne endâm, ne göz kaşına..
Girdiyse bir lokma haram aşına;
Dövünmek boşuna.. **Güzel kardeşim...**

Kılık kıyafete, şekle bakarak;
İnsanları hakîr görmeyi bırak..
Sen, bir de onların, kalplerine bak,
Allah kalbe bakar.. **Güzel kardeşim...**

Allah’ın katında kulluk ölçüsü;
Takvâ tâcındaki ibâdet süsü..
“Şov”larla geçilmez, Sırat Köprüsü,
Aldatma kendini.. **Güzel Kardeşim...**

1994

KÜÇÜK KARINCA

Aldım azık torbamı, çıktım uzun bir yola;
Yorgun düşünce verdim, bir su başında mola.

Baktım gözleri yaşlı, küçücük bir karınca;
Dedi: Beni hatırla, Beytullah'a varınca.

Sordum.. Meğerse o da, Beytullah'a gidermiş;
Onu böyle görenler, ömrün yetmez ki dermiş...

Dedim ki; bin sırtıma, bana arkadaş gerek;
Bu içten teklifimi, reddetti üzülerek..

Bana, yolunda ölmek düşer dedi karınca;
Benden selam söyle sen, Beytullah'a varınca..

O esnada, kısa bir uykuya dalıverdim;
Ve rüyada kendimi, Kâbe'de buluverdim...

Gördüm.. Küçük karınca, elimde duruyordu;
Kalk, uyan! dercesine, tenime vuruyordu.

Uyanınca baktım ki; karınca çoktan gitmiş;
Aradım.. Bulamadım, izini de kaybetmiş..

1998

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Derken kendilerine hatırlatılanı (Allah'ın rızasına uygun yaşamayı) unuttuklarında, onların üzerlerine herşeyin (bolluk, güç, sağlık, servet.v.b.) kapılarını açıverdik. Öyle ki, kendilerine verilen şeylerle 'sevince kapılıp, şımarınca' onları apansız yakalayıverdik. Artık onlar umutları suya düşenler oldular.

EN'AM/44

ALLAH'IN RIZASI YOKSA NE FAYDA!

Tut ki; som altından, saraylar kursan,
Tarihin tahtında, heybetle dursan,
Çağ değil, çağlara mührünü vursan;
Allah'ın rızâsı yoksa ne fayda !

Her gün, Kârun kadar servete batsan,
Hergün, milyonlara kazan kaynatsan,
Şu dünyayı parmağında oynatsan;
Allah'ın rızâsı yoksa ne fayda !

Cenâzende insan seli aksa da,
Tüm ozanlar, sana ağıt yaksa da,
Nesiller lahdine, çelenk taksa da;
Allah'ın rızâsı yoksa ne fayda !

1994

*Ey Canlar Cânânı! Ey Peygamberim!
Cennetlerde, komşun olmak dilerim.
Sana, denizlerin her damlasınca;
Aleyhissâlâtu vesselâm derim...*

NAAT-I ŞERÎF (2)

Yüce Rabbü'l Âlemin, Seni vâd ettiği an,
Yaratılmış değildi, henüz zaman ve mekân
Ne bir melek, ne bir can, ne bir ruh, ne de insan,
Hakk'tan gelen ilk nûrsun, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Rabb'imiz, "sevgi" denen, o ilâhî san'atı,
Yedi katlı göklerde, ebedî saltanatı,
Dünyayı zerre kılan, muhteşem kâinatı,
Senin için yarattı, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Gönüllerin tahtını, mekân ettin kendine,
İlminle karşı durdun, cehâletin bendine,
Sana Allah şahittir, inkâr kimin haddine,
Âlemlerin Rahmeti, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Ahlâk ve fazîletin, beşeriyet önderi,
Adâlet bayrağının, zirvedeki gönderi,
Asâlet saflarında, nebîlerin enderi,
Hakk'ın son Peygamberi, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Cömertliğin, şefkâtin, hoşgörünün simgesi,
İman kürsülerinde, mü'minlerin yücesi,
İlâhî mesajların, dünyadaki son sesi,
Kâinat Efendisi, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sen yokken yeryüzünde, kol gezerdi zulümler,
Çocuklara musallat, diri diri ölümler,
Sapıklık zincirini, kıran müsbet ilimler,
Seninle filizlendi, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Nerde bir yetim görsem, gönül gönül eririm,
Nerde bir öksüz görsem, vecd ile ürperirim,
Neyim var, neyim yoksa, hiç düşünmez veririm,
Senden emânet diye, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Bu dünyada, ne rütbe, ne saltanat, ne şöhret,
Rağbet görmedi sende, ne mal, ne mülk, ne servet
O sâde yaşantının, her ânında, bir ibret,
Almasını bilene, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Elden ayaktan yoksun, düşkünlerin hâlini,
Komşusu aç olana, tokluğun vebâlini,
Niyet ve amellerin, haram ve helâlini,
Bizler Senden öğrendik, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Dünya saltanatının, er geç son bulduğunu,
Îmân sarnıçlarının, sabırla dolduğunu,
Kibir bataklığının, bir tuzak olduğunu,
Bizler Senden öğrendik, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Allah'ın Kitabında, isyânın yokluğunu,
Şükür sebeplerinin, sayısız çokluğunu,
Mânevî sofraların, ölümsüz tokluğunu,
Bizler Senden öğrendik, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Kul mîrâcî namazın, ebedî huzurunu,
İftar saatlerinin, yüzlerdeki nûrunu,
Zekât borcu vermenin, mukaddes onurunu,
Bizler Senden öğrendik, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Her iki dünya için, Hakk yolunda gayreti,
Nefsin tuzaklarına, îmânla dirâyeti,
İnsanı insan yapan, o binlerce âyeti,
Bizler, Senden öğrendik, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Hakk için savaştığın, peygamberlik çağında,
Bir ilâhî emirle, vardığın Sevr Dağı'nda,
O güvercin yuvası, o örümcek ağında,
Münkirlere mesaj var, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Sen ki; düşmana bile, öfke ile varmazdın,
Erişilmez sabrınla, hiç bir gönül kırmazdın,
Gördüğün kusurları, asla yüze vurmazdın,
Âlimlerin Âlimi, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Bu dünyada, Allah'ın en sevgili kuluydun,
Tâ ezelden ebede, müjdelerle doluydun,
Buna rağmen içinde, Allah korkusu duydun,
Bütün ömrün boyunca, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Allah, kendi katından isimler verdi Sana,
Evvel, Âhir, Nûr dedi, rahmet kıldı cihana,
Kimse nâil olmadı, böylesi bir ihsâna,
Rahîmsin ve Kerîmsin, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Bize mîras bıraktın, Mîrâcı bayram diye,
O gece, yedi katta, gördün nice medhiye,
Namaz getirdin bize, Yüce Hakk'tan hediye,
Secdemize şâhid ol, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Senin güzel ahlâkın, yol çizecek bizlere,
Kalbimiz, taht olacak, nice kimsesizlere,
Gölgeler düşmeyecek, bıraktığın izlere,
Andımıza şâhid ol, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Dilerim ki; her gönül, Senin aşkınla dolsun,
Mahşer günü, her mü'min, yanında Seni bulsun,
Sonsuz SALÂT ve SELÂM, Senin üstüne olsun,
İki Cihan Güneşi, **Yâ Hazreti Muhammed.**

(SALLALLÂHU ALEYHİ VE SELLEM)

1990

Zulüm gören dünya müslümanlarına sesleniyorum...

O BÜYÜK MAHKEME'DE...

Bakma sen.. Yeryüzünün, fitneyle dolduğuna,
Cehâletin, bu kadar cesaret bulduğuna;
Bakma sen.. Zâlimlerin hükümrân olduğuna;

Firavunlar, Kârunlar, Berzah'ta beklemede,
Hepsi hesap verecek, **O Büyük Mahkeme'de...**

Bakma sen.. Dalâletin îtibâr gördüğüne,
Zilletin, zirvelerde saltanat sürdüğüne,
Bakma sen.. Adâletin, yerde süründüğüne;

Bil ki; bütün deliller, Ukbâ'da beklemede,
Terazi çok hassastır, **O Büyük Mahkeme'de...**

Bakma sen.. Zorbaların, heybetli durduğuna,
Fâsıkların, şeytanla ittifak kurduğuna.
Bakma sen.. Ekranların ahlâkî vurduğuna;

Gör ki; bütün kâinat, sabırla beklemede,
Susanlar konuşacak, **O Büyük Mahkeme'de...**

Varsın olsun.. Çatıda, münâfıklar fırkası,
Çağdaşlık maskesinde, siyonizm markası.
Varsın olsun.. Dünyada, nâmertlerin arkası;

Bütün şehit kanları, toprakta beklemede,
Boğacak gâfilleri, **O Büyük Mahkeme'de...**

Varsın olsun.. Fetvâda hadlerini aşanlar,
Ulemâ cübbesiyle, cür'ete bulaşanlar,
Varsın olsun.. İkbâle dolu dizgin koşanlar,

Her lahza, her kapıda Azrâil beklemede,
Adâlet hiç gecikmez, **O Büyük Mahkeme'de...**

Varsın olsun.. İslâmı, yobazlığa yoranlar,
Müslümana mürtecî, damgasını vuranlar,
Varsın olsun.. Üzülme, Hakk'a tuzak kuranlar;

Kiyamet buyruğunu, İsrâfil beklemede,
Son hüküm Allah'ındır, **O Büyük Mahkeme'de...**

Varsa ki; Allah için, çektiğin zerre çile,
Getiriyorsan eğer, Hakk için hakkı dile;
Ne çıkar.. Bütün dünya, seni hor görse bile;

Sana şâhitlik için, melekler beklemede;
Mazlumun âhı kalmaz, **O Büyük Mahkeme'de...**

1998

RİYÂKÂR BATI

Bosna, Çeçenistan, Filistin'de sen,
Kaç bin kere düştü, medenî masken,
Dilerim.. Cehennem, sana son mesken,

**Vahşet kusan kalbin, taştan da katı,
Utanmaz.. Arlanmaz.. Riyâkâr Batı.**

Nezâket bir yana, kalem bir yana;
Şiir âdâbını, bozdurdun bana,
Gerçi.. Ne söylense, az gelir sana;

**Yüksek kalır senden, alçak sıfatı,
Kendini beğenmiş, zavallı Batı.**

İnsan haklarından nutuklar atan !
Tarihine baktım.. Her sayfası kan.
Bâri katlettiğin, çocuktan utan.

**Çökecek.. Üstüne, bir gün bu çatı,
Arz'ın yüz karası, kudurmuş Batı.**

Sonun başlangıcı sanma uzakta;
Gör ki; o korktuğun dev uyanmakta.
Er geç çözülecek, bu düğüm Hakk'ta,
**Hüsrâna mahkûmdur kâfir fitratı,
Şeytanın kuklası, vicdansız Batı.**

Nâmustan sıkıldın, edepten kaçtın,
Vücudunda mahrem kalmadı.. Açtın,
Sonunda şehveti, sokağa saçtın,
**Oysa aleniyet, hayvan ruhsatı,
Edepsiz, iffetsiz, nikâhsız Batı.**

Hayvanlar, baş manken yeni modanda,
Artık, köpeğinde yatak odanda.
Yakındır.. Boğulman, bu toz dumanda,
**Sapıklık üstüne kurdun hayatı,
Saldırgan, cür'etkâr, pervâsız Batı.**

Önder olsan bile, teknikte, fende,
Esrarkeş çocuklar ordusu sende.
Bekâret, "bağnazlık" oldu sayende,
**Batsın.. Bu kurduğun şer saltanatı,
Ahlâk fukarası, şımarık Batı.**

Senin hayranların; ezik insanlar,
Mânevi mayası, bozuk insanlar,
Silik, şahsiyetsiz, yazık insanlar,
**İslâm neferinin, yoktur fiyatı,
Bunu öğren artık, meşrepsiz Batı.**

1995

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Allah'ın, bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu, onlar için şerdir.....

Âl-i imran/180

● Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir.....

Âl-i imran/185

● Allah, her şahsı, ancak gücünün yettiği ölçüde mükellef (sorumlu) kılar.....

Bakara/286

MEVLÂ BİLİR YA...

Vefâsız dost için, yanma bu kadar;
Nankörlük, beşerin hamurunda var..
Gördüğün yarayı, sen yine de sar;
Kullar bilmesede, **Mevlâ bilir ya...**

Yanılıp, karşılık bekleme kuldan;
Ola ki; kıl vermez, verdiğin çuldan..
Saldığın selâmı, çevirme yoldan;
Kullar almasa da, **Mevlâ alır ya...**

Gönüller sarrafı, neyler parayı?
Bilir ki; sahtedir, dünya sarayı.
Yoksulun bağrında, binbir yarayı;
Kullar sarmasa da, **Mevlâ sarar ya...**

Gösteriş düşkünü, süzme cehâlet;
İslâmı etse de, servete âlet,
Üzülme.. Bu riyâ postunu elbet,
Kullar görmese de, **Mevlâ görür ya...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● O takvâ sahipleri ki; bollukta da, darlıkta da Allah için harcarlar; öfkelerini yutarlar ve insanları affederler. Allah da güzel davranışta bulunanları sever.

Âl-i imran/134

● Yoksa Allah içinizden cihad edenleri belli etmeden, sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete gireceğinizi mi sandınız?

Âl-imran/142

El etek öperek, susan dillere;
Rüşvet kapısında, bükük bellere;
Zulmü alkışlayan, gizli ellere;
Kullar yetmese de, **Mevlâ yeter ya...**

Benlik sevdâsıyla, kalem tutana,
Allah'ın hükmüne, hüküm katana,
İşret sofrasında, makam satana;
Kullar sormasa da, **Mevlâ sorar ya...**

Öfkeye kapılma.. Sözü hoş eyle,
Kur'ân'da Allah'ın, buyruğu böyle..
Amaç ibâdetse, sâkince söyle;
Kullar duymasa da, **Mevlâ duyar ya...**

Sen ki; bozmadıkça, niyetlerini,
Uzatmaz kalbine, şeytan elini..
Temiz alnındaki, ter bedelini;
Kullar vermese de, **Mevlâ verir ya...**

Bir yudumluk hazdır, çöldeki testi,
Kaptırma, şu dünya çarkına postu..
Kim demiş ki olmaz; doğrunun dostu?
Kullar olmasa da, **Mevlâ olur ya...**

1992

HIÇ DÜŞÜNDÜN MÜ ?..

Ayağın, gururla, basarken yere,
Ne, başın yükselir, değer göklere,
Ne de hükmün geçer, bastığın yere,
Enin boyun nedir, **hiç düşündün mü ?..**

Allah rızâsını, kârdan saymazsın,
Güzel öğüt verir, kendin uymazsın,
İşine gelmeyen, sözü duymazsın,
Ya, seni kim duyar, **hiç düşündün mü?..**

Servetin, gün be gün, artıp ürerken,
Ölümsüzmüş gibi, hüküm sürerken,
Saltanat postunda, “gün bugün” derken,
Yarın ki ölümü, **hiç düşündün mü ?..**

Nefsin pençesinde kıvranan insan,
Bil ki; terkedecek, bir gün seni can,
Haram ve helâli, veren Yaradan,
Akıllı neden verdi, **hiç düşündün mü?**

Zâlimi, mazluma karşı korursun,
Fakir ekmeğiyle oynar durursun,
Hem elinle, hem dilinle vurursun,
Ya, sana kim vurur, **hiç düşündün mü ?..**

Sınıf geçmek için, hayat dersinde,
Nefsi dövmek gerek, îman örsünde,
Aç iken tokluğu, düşünürsün de,
Tok iken, açlığı, **hiç düşündün mü ?..**

Mühürlenmiş ise gözler ezelden,
Nasıl ayıklanır, çirkin güzelden ?
Mührü açmak için, varıp tez elden,
Hakk’a yalvarmayı, hiç düşündün mü?

1990

**NE YAZIK Kİ,
O'NDAN UMUT KESENE...**

Hiç yoktan yaratan, var eden O'dur,
Sonsuz âlemleri, dâr eden O'dur,
Bizlere kendini, yâr eden O'dur,
Ne yazık ki, O'ndan, umut kesene...

Hayırlar ve şerler, O'ndan gelirken,
Verdiği her derde, devâ verirken,
Îman potasında; dağlar erirken,
Ne yazık ki, O'ndan, umut kesene...

Âfetler peşpeşe, kapı çalsa da,
Kurak tarladaki, ürün solsa da,
Dünya hesapları, alt-üst olsa da;
Ne yazık ki, O'ndan, umut kesene...

Kur'ân'da kurtuluş, müjdelenirken,
Yaradan'a, Rahmân ve Rahim derken,
En büyük günahın, tevbesi varken;
Vah ki.. Yaradan'dan, umut kesene...

1991

SEN NEYMiŖSiN BE ABLA !

Nasıl da kapılmışsın, irticâ sellerine,
Dîni alet etmişsin, türlü emellerine,
Hele bir gün dediler, fırsat geçsin eline;

**Devleti yıkarılmışsın, başındaki eşarpla,
Doğrusu ya şaşırıdım.. Sen neymişsin be abla !**

Râzı edip çıkmışsın, köyden ana babanı,
Bırakmışsın tarlada, öküzlerle sabanı,
Şaşırmışlar görünce, tıbbiyede çabanı,

**Doktor bile olmuşsun, başındaki eşarpla,
Bu kadar da olmaz ki ! Sen neymişsin be abla !**

Hele varmış ki senin, anlaşılmaz bir yanın,
Bikiniyle miniyi, çekmiyormuş hiç canın.
Bunca entel ve çağdaş, milyonlarca insanın,

**Göz zevkini bozmuşsun, başındaki eşarpla,
Hiç ummazdım bunları.. Sen neymişsin be abla !**

Dediler ki; parayla örtermişsin başını,
Militanlar seçermiş, mantonun kumaşını.
Rol için dökermişsin, meğerse göz yaşını,

**Bölermişsin milleti, başındaki eşarpla,
Sollamışsin terörü (!) Sen neymişsin be abla !**

Karanlık odaklardan almışsın hediye,
Uyutmuşsun milleti, “dürüstüm” diye diye.
Kalbini yarmışlar ki; her yaptığın takiye,

**Göz dikmişsin düzene, başındaki eşarpla,
Bu cüssede bu cür’et ! Sen neymişsin be abla !**

Varoşlara el atmış, oynatmışsin taşları,
Bir meyhane görünce, çatarmışsin kaşları.
Çok tedirgin etmişsin, bil cümle ayyaşları.

**Huzûru bozarmışsin, başındaki eşarpla,
Korkutmuşsun dünyayı ! Sen neymişsin be abla !**

İyisi mi sen yine, var git eski köyüne,
Dağlarda odun taşı, ilim bilim neyine,
Gerek var mı bu kadar, diplomalı beyine?

**Haddini çok aşmışsin, başındaki eşarpla,
Ne yürekmiş sendeki, sen neymişsin be abla !**

1998

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Hamd(övmeye ve övölme), Âlemlerin Rabbî Allah'a mahsustur. (Rabbimiz!) Ancak Sana kulluk ederiz ve yalnız Senden yardım umarız.

FÂTİHA / 2 ve 5

SANA'DIR

Küle döndüm amma, közde yanmadım,
Bir gönül ki; böyle yanar sanmadım.
Pınarlardan, içtim içtim kanmadım,
Anladım ki; susuzluğum **SANA'dır**.

Kuluna hem yoldaş, arkadaş verdin,
Hem ana, hem baba, hem kardaş verdin,
Sofrasına ekmek verdin, aş verdin,
Anladım ki; bu açlığım **SANA'dır**.

Yollarına, ömür serdim dolaştım,
Toz toprağa, çamurlara bulaştım,
En sonunda, Sevgili'ye ulaştım,
Anladım ki; bu çileler **SANA'dır**.

Yollar gördüm, aşk peşine düşeli,
Eğri, doğru, dönemeçli köşeli,
Yollar gördüm, sabırtaşı döşeli
Anladım ki; bütün yollar **SANA'dır**.

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ı tesbih eder. Mülk O'nundur, hamd O'nadır. O her şeye kâdirdir.

TEĞÂBÜN / 1

Kullar gördüm, semaya el açmada,
Bin vecd ile, bedenden vazgeçmede,
Kullar gördüm, yücelere uçmada,
Anladım ki; tüm secdeler **SANA'dır**.

Vicdanımı karalarla bağladım,
Yaralarım, haram ile dağladım,
Pişman olup, yıllar yılı ağladım,
Anladım ki; gözyaşlarım **SANA'dır**.

Herşey, döne döne Sana gitmede,
Yıldızların bile, ömrü bitmede,
Tüm Kâinat, hamd ü senâ etmede,
Anladım ki; bu dönüşler **SANA'dır..**

Bazen bir kitapsın, kulun elinde,
Bazen ilâhîsin, âşık dilinde,
Binbir ses gibisin, gönül telinde,
Bu şiirler, bu besteler **SANA'dır**.

1989

**Yâr olmaz servetinin, sana bir tek kuruşu;
Secde yoksa, bekleme, kabirde kurtuluşu.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Tefekkürsüz bir toplum, başıboş kâfiledir,
Tevekkül doğurmayan, tefekkür nâfiledir.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Okullardan dışladık, nice gerçek âlimi;
Doksan yıldır dersimiz : şarlatanlık tâlimi...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Fakirlerin çokluğu, zenginlerin tokluğu:
Bu izdivaçtan doğdu, insanlığın yokluğu...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Ben zenciyim diye mi, bu alaylı gülüşün?
Sen boyayı bırak da, Boyacı'yı bir düşün!**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Aklı selim insanlar, er geç düze çıkarlar,
Onlar sonuçlar değil, sebeplere bakarlar...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Kur'ân'ın sözü kaldı, özünü yasakladık,
Sözünü de, yaldızlı kılıflarda sakladık...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Anlaşılan, kalmadı başka bir çâreleri;
Kur'ân'a saldırıyor, firavun fâreleri...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Bilmedikleri için, ona düşman olurlar;
Kur'ân'ı bir bilseler, nasıl pişman olurlar...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Rabbiniz şöyle buyurdu: "Bana dua edin, kabul edeyim. Çünkü Bana ibâdeti bırakıp, büyüklük taslayanlar(kibirlenenler) aşağılanarak cehenneme gireceklerdir.

MÜMİN / 60

BİR GİZLİ KİBİR

Zengin olsan, hayırlarda yarışsan,
Âlim olsan, ilimlerle barışsan,
Yiğit olsan, gazalara karışsan,

**Secde yoksa eğer, bil ki bedende,
Bir gizli kibir var, ille de sende...**

Camiler yaptırsan, köprüler kursan,
Taşını, altınla tartıya vursan,
Vakıf kapısında, bir ömür dursan;

**Secde yoksa eğer, bil ki bedende;
Bir gizli kibir var, ille de sende...**

Kur'ân'ı okuyup, yazsan ezbere,
Şöhretin tez varsa, gittiğin yere,
"Kalbim temiz" desen, günde bin kere,

**Secde yoksa eğer, bil ki bedende;
Bir gizli kibir var, ille de sende...**

1997

ÖLÜDEN MEKTUPLAR (1)

Dostlarım,
Dün, oldukça yağmurlu,
Mezarlık çamurluydu,
Özür dilerim...

Hastalığım amansız,
Ölümüm; size göre
Erken ve zamansızdı.
Kara haber
Tez yayıldı.. Aldınız.
Cami avlusuna, koşup geldiniz,
Son bir görev bildiniz...

Kiminiz,
Namaz vaktini, iple çektiniz.
Acele işiniz vardı, gidecektiniz.
Kiminiz,
Kaçamak tebessümle,
Hasretler giderdiniz;
**“Bir araya gelmek için,
Ölümler mi gerekirdi?”**
Dediniz...

O soğuk sandığınız,
Musalla taşında ben;
Üşüyüp titremeden,
Sımsıcak yatıyordum...
Hepinize bakıyor,
Aklınızdan geçenleri,
Birer birer okuyordum...

Kiminize göre ben;
Güya bir melekmişim.
Kiminize göre de;
Dürüst bir salakmışım...

Oysa.. Siz, ölüleri,
Hiçbir şey duymaz sanır,
Bir kadavra tanırdınız.

Aklınızdan geçenleri söylesem;
Utanırdınız...

Sözlerimi;
Nankörlüğe vermeyin.
Namaz vakti, hepiniz;
Oldukça naziktiniz..
İmam beni sorunca:
“**İyi biliriz**” dediniz.
Beni mahcup ettiniz...

Bana çiçek gönderen,
Vefâkar can dostlarım;
Cemil, Şükrü ve Ahmet,
Bu ne zahmet efendim,
Bu ne zahmet...

Ya arkadaşım Sâdi;
Yarım kalan işime,
Ve dul kalan eşime,
Göz koyan âdi ! ..

Sabırsızlanmayın,
Nefâset Hanım.
İşte sıra, size geldi a canım.

Hani var ya..
O ilk gece,
Toplanmıştık ailece,
Bir şeyler soruyordu,
Gözlerin hece hece..

Oysa ben, o bakışın,
Üstünde hiç durmamış,
Kötüye yormamıştım..

Şimdi anladım ki;
Resmen ihânet...

Kocan;
Ağır aksak amma,
İyi adam Nefâset.
Ne olur.. Sen de onu,
Birazcık idare et.
'Dünya düzeni' böyle,
Kocana selâm söyle...

Sayın, belediye başkanım,
Çocukluk arkadaşım;
Sarı Seyfettin.
Cenazeme şeref verdin,
Hoşgeldin...

Şu son yıllarda senin,
Tapudaki sicillerin,
Kabardıkça kabarmış;
Üç apartman,
Altı yazlık,
Yedi dükkan,
Rahmetli babandan,
Miras kalmıştı...

Bak.. Sevgili dostum
Sarı Seyfettin,
Bu türlü masalları,
Burada anlatan çok.
Ama, hiç dinleyen yok.

Hani.. Bir sözün vardı:
“Su akarken, küp dolsun.”
Dolsun ama.. Seyfettin,
Buralarda küp müp yok,
Haberin olsun! ..

Hazır, yeri gelmişken;
Şu senin Eşref'in de,
Kulağını çekiver...

“Geçim sıkıntısı” deyip,
Daldı rüşvete;
Kan kusturdu millete...
Bu yollardan kaçınsın,
Maaşıyla geçinsin.

Ne gerek var, bu kadar,
Mala, mülke, servete?
Allah, zevâl vermesin,
Hükümete, devlete...

.....
Gazeteci meslektaşım,
Ve kader arkadaşım,
Donkişot Osman.

Şana ne, elâlemin,
Üç keçi, beş koyunu?
Üç yıl mapusta yattın,
Ölçmedin mi boyunu?
Sürdürme şu oyunu..

Biricik oğlum Celâl;
Cenazede,
Bayramlık lacivertleri giydin,
Sanki..Birşeyleri kutlar gibiydin..

Çok içmiştin,
Sarhoştun.
Mezar dönüşü hemen,
Komisyoncuya koştun.

Ölüm hak, miras helâl,
Acelen neydi Celâl?

O, mâsum kalbinde sen,
Ne sırlar saklarmışsın.
Meğerse, yıllar yılı,
Ölmemi beklermişsin...

Güzel kızım Muallâ,
Görümcene dikkat et
Kendini kolla.
Onu, pek görüştürme
Kocan Şenol'la.

Ama.. Kaynanan temiz;
İyi kalpli bir kadın.
Ah ! Şu senin inadın! ..
Ne olur, ara sıra,
Birazcık alla pulla.
Bilirim.. Sen gitmezsin
Bari, kocanı yolla...

.....

Bu mektupta adını,
Anmadığım dostlarım.
Sahte gözyaşlarına,
Kanmadığım dostlarım..

Hepiniz birer yumak,
Açmakla bitmez.
Sizleri yazmaya
Kitaplar yetmez...

.....
Bu dünya böyle döndü,
Yine böyle dönecek,
Nefes borcu çaresiz,
Ölümle ödenecek...

Mal, mülk, şöhret, ganimet,
Sanmayın, gerçek nimet...

Görüyorum ki, hepsi;
İnsana eziyetmiş...

**Meğer, yaşamak diyet,
Ölmekse, hürriyetmiş...**

1987

ÖLÜDEN MEKTUPLAR (2)

Dostlarım,
Bitişikteki komşum,
Yargıçlıktan emekli,
Görmüş geçirmiş biri.
Ona hiç bulaşmamış,
Dünyada rüşvet kiri.

Bir gün sohbetimizde,
Gerçeklere el attı,
Uzun uzun anlattı:

Burdaki mahkemede;
Kartvizite bakılmaz,
Paşa maşa takılmaz,
Avukat filan sokulmazmış araya...
Ne kralın, krallığı sökermiş;
Ne de falcı sihirbaz
Burada dil dökermiş..

Dünyada gizli kalmış,
Bütün kılcal deliller,
Mahkeme huzuruna
Tek celsede serilir,
Ve de bütün kararlar;
Anında verilirmiş...

Netice değişmezmiş,
Torpille, iltimasla.
Adli hata olmazmış,
Yargıda asla !

Burada vapur, tren,
Trafik derdimiz yok.
Boş zamanımız pek çok.
Bürokratik işlemler,
Bilseniz öyle rahat,
Duruşma dinliyoruz
Günde sekiz on saat...

Bunlardan birkaçını,
Size de anlatayım.
Hem, yorum yaparsınız,
Hem, hisse kaparsınız...

.....

Hüsnü Bey'i kulüpten,
Şöyle böyle tanırdım.
Hatta; onu birazda,
Yardımsever sanırdım...

Bir zamanlar Hüsnü Bey,
Politikaya girmiş,
Yükseldikçe yükselmiş,
Ona bu renkli hayat
Pek çekici gelmişti...

Bir gün kulüpte bana:
**“Gerçek olan, bu dünya,
Öteye inanma hiç.
Beylik çeşme akarken,
Gel sen de iç”** demişti.

Meğer, bizim Hüsnü Bey,
Sahne de inci döker;
Kuliste garibanın,
Ciğerini sökermiş...

Biliyorum dostlarım,
Şu anda aranızda,
Böyle Hüsnü'ler pek çok,
Buradaki cezalardan,
Haberleri bile yok.

Hüsnü'nün duruşması
Oldukça kısa sürdü.
Yargı; bütün suçlarda,
Teammüd gördü,
Müebbet kararıyla
Defteri dürdü...

.....

Üç gün önce, başka bir,
Suçlu vardı, sırada;
Ağır ceza reisiymiş orada,
Tanzanya'da...

İdamlık bir davada,
Bilerek taraf tutmuş,
İri bir lokma yutmuş...

Daha sonra reis bey
Lokmalara alışmış,
Ve yıllarca,
Bu teknikle çalışmış...

Yargıç olduğu için
Ek sorular soruldu.
Üzerinde özellikle duruldu,
Özel tartı kuruldu...

Ve nihayet reisin,
Suçu sabit görüldü.
Yakıtı insan olan,
Bir zemine sürüldü...

.....
Hele bir gün, çok ilginç,
Bir duruşma izledik...
Davacılar safları
Tıklım tıklım doldurdu;
Böylesine bir manzara,
Görülmemiş rekordu.
Bu defa sanığımız,
Doktoru.

Savunmada yaptığı,
Anatomik çalımlar,
Bizleri de çok yordu...

Azrâil'i sollamış,
Hastaları;
Erken erken yollamış,
Ekonomik tansiyonu
Titizlikle kollamış,
Tapuları pullamış.

Hipokrat'ı yavaş yavaş yatırmış,
İğne diye,
Çuvaldızlar batırmış,
Yükü alıp götürmüş,
İşi bitirmiş...

Ne var ki bu arada,
Bir kaç fakir hastanın
Durumuna hislenmiş,
Masraflarla birlikte,
Tedaviyi üstlenmiş...

Bu davranış, doktora
Artı puan getirdi.
Ve toplam cezasının
Yarısını götürdü.

.....

Şu anda aranızda,
Benim duruşmayı da
Merak edenler vardır.
Bana verilen ceza
Acaba ne kadardır?
Detayları atayım,
Kısaca anlatayım:

Benim dosyada biraz,
Gıybet ve kul borçları,
Noksan hesap edilmiş,
Fitre, zekat harçları,
Gönül suçları vardı...

Bu suçları işlerken;
Bir kötürüm hastayı,
Sıkça ziyaret etmiş;

Bir yetimin peşinden,
Yaz, kış demeden gitmiş;
'Akşamcı' dostlarımı,
Genç yaşımda terketmiş;
Ve geçimsiz karıma,
Yirmi yıl sabretmişim...

Bütün artı eksiler,
Tartıda birleştiler,
Birbirini götürüp,
Nötrleştiler...

Ben, henüz korkulara,
Ümitleri ekliyor;
Hakkımdaki kararı,
A'râf'ta bekliyorum...

.....
Geçenlerde Cennetin,
Yakınında dolaştım;
Kapıdan içeriye
Bir göz atınca şaştım...

Bülbüller, tûbâların,
Dallarında şakıyor;
O kevser şarapları,
Oluklardan akıyor;
Kimi, kaftan kuşanıp,
Ziynetini takıyor;
Kimi, sonsuza dalmış,
Tahtından bakıyordu...

Hepsi gençti ;
Fark yoktu, beden gücünde.
Yaşları donmuştu,
Otuzüçünde...

Kurulmuştu önlerinde,
Binbir çeşit sofralar;
Sofralara eğilmiş,
Dal dal meyvalar;
Kopacaktı sanki,
El uzatsalar...

Ya o, billur kaplar, taslar, sahanlar...
Yok, yoktu sofralarda;
Ne ararsan var...

Tepsiler elmastan, kadehler yakut.
Hiçbir noksan bırakmamış,
Orada Ma'bûd...

Hele, bir de var ki;
Orda hûriler,
Şu âciz kalemim,
Sizden af diler...

Onları görmeyen göz,
Güzelden ne anlasın?
Dünyadaki şairlerin,
Kulakları çınlasın...

Simsiyah bakışlı;
O, iri gözler,
Riyâsız, lekesiz,
Pürüzsüz yüzler,
Kusursuz bedenlerin,
Şahidi izler.
Ö, şeffaf tenleri tül tül,
İpekler gizler.
Görmek gerek dostlarım!
Yetmiyor sözler...

Bir yanda, som altından,
Saraylar, köşkler.
Bir yanda muhteşem,
Ölümsüz aşklar...

Bin renkli, sedefli,
Ankâ kuşları,
Yollarda pırlanta,
Parke taşları...

Semâlarda, Hakk'tan selâm
Nakşeden izler...
Cam göbeği mavisî,
Berrak koylar,denizler.
Her dekorda, yedi bin renk,
Yedi katlı sahneler...
Sahillerde kum yerine
İnci taneler...

Cennet dedikleri
Ne imiş meğer...
Dünya, dertle dolsa;
Çekmeye değer.
İstiyorsanız eğer...

Kapıdan ayrılırken
Nasıl pişmandım.
Dünyada boşa geçen,
Yıllara yandım,
Sizi kıskandım...

.....
Sizin olsun en içten
Başarı dileklerim.
Sınavınız bitince,
Hepinizi beklerim...

1987

ÖLÜDEN MEKTUPLAR (3)

Dostlarım,
Biliyorum ki sizler,
Ölümden çok korkuyor;
O daracık tabutu,
İki metre çaputu,
Zaman zaman düşünüp,
Ürküyorsunuz...

**“Acaba” diyorsunuz,
“Ömür boyu gizlediğim bedeni,
Evire çevire
Kimler soyacak?
Kaldırıp tahtaya kimler koyacak?
Suyu kimler döküp
Kim yıkayacak?**

**Kirli tırnaklarıma,
Bakıp boşverecek mi?
Ayak kokularımı,
Hoş görececek mi?
Ve beden sırlarımı,
Yüklenecek mi?”**

Haklısınız dostlarım.
Aranızda yaşarken,
Ben de sizler gibiydim;
Kendime neler sorar,
Düşüncelerimde
Neler kurardım...

Soğuk bir kış gününde,
Öldüğümü varsayar;
Buzlu mezar çukuruna,
Battaniye koyardım...

Ya da, bazı kurtların,
Mezar açtığını duyar;
Kapakların ardına,
Kalas dayardım...

Oysa.. Gördüm ki bunlar,
Gereksiz duygularla,
Boş kaygıarmış...

Ne, beni yıkayanlar,
Sırlarımı verdiler.
Ne mezara koyanlar,
Orada buz gördüler.
Ne de kurtlar gelerek,
Kapıları vurdular...

Sizler, artık bu türlü,
Korkuları bırakın;
Yaşamınıza bakın...

Çünkü henüz dünyada,
Bakıp da görmediğiniz;
Kapısından geçip de
İçeri girmediğiniz;
Ve dahası dostlarım;
Hiç önem vermediğiniz,
Öylesi hazlar var ki...

Ne yazık.. Ben onların,
Çoğuna el sürmemiş;
Fakirlikten ağlarken,
Serveti görmemişim...

Ne ekmeği farketmişim,
Doyarken ömür boyu.
Ne de, içtiğim suyu..

Son nefeste anlamışım,
Nefesin varlığını..
Ve gerçek mutluluğa,
Dünyanın darlığını...
Kısaca.. Gün ortası
Gereksiz fener yakmış;
Gece karanlığında,
Kara gözlük takmışım...

Görmek için değil de,
Bakmak için bakmışım...
Biliyorum, çoğunuz,
Gerçeklerden hoşlanmaz;
Bir tabut görmedikçe
Ölümü anmazsınız...

Kur'ân; "Oku" der amma,
Henüz, pek vaktiniz yok..
Eh! Birgün o da olur,
Acele etmeyin çok(!)

Ne o.. Darıldınız mı,
Doğru söyleyen dosta?
Mektubu kesmeliyim,
Çünkü; gidiyor posta...

1987

ÖLÜDEN MEKTUPLAR (4)

Dostlarım ,
Bu mektupta niyetim;
Ne siyasete girmek,
Ne kirli bohçaları,
Açıp ortaya sermek,
Ne de haddimden öte,
Size öğütler vermek...

Gelin, şimdi beraber,
Bir gezinti yapalım;
Rastgele bir ölünün
Mekânına sapalım;
O şeytan, kime, nasıl,
Neler yapmış.. Bakalım...

İşte!
Bir zamanların,
Süper soylu zengini;
Asilzâde Semir Bey...
Hey gidi günler hey !

Yatlar, katlar, marketler,
İtibarlı şirketler,
Yasal ambalajlarda
Tapulu aşiretler.
Ve sahne gerisinde
Gizlenmiş nice servetler...

Akıllıydı Semir Bey;
Her politik devirde
Borusunu öttürür,
Bürokrat dansözlere,
Göbekler attırırdı...

Entel görünmek için,
Her çâreye başvurur,
Elinde piposuyla,
Tepeden bakar durur,
Formunu hep korurdu..

Hayat felsefesinde
Maddeye mânâ katmaz,
Onun aklı,
Ölümden sonrasına yatmazdı...

Semir'in kafatası,
Küçük bir beyin taşır;
O beyin, her bağışık,
Mikropla ortaklaşır;
Bu klinik tabloda,
Genel ahlâk krizleri
Giderek sıklaşırdı...

Şeytan, böyle tiplere
Aşırı ilgi duyar,
Ve onları her zaman
Baş rollere koyardı.
Nitekim, öyle yaptı...

Bilgisayar sistemine
Bir senaryo işledi;
Bütün oyuncuların
Adlarını fişledi;
İşe önce, Semir'in
Karısından başladı...

Virgöl Hanım;
Saç renginde kararsız,
Beyin tipi yararsız,
Zararsız bir kadındı...

Ne giyimde kuşamda
Ne de renkli yaşamda,
Kimseden geri kalmaz,
Aradığını bulamaz,
Tatmin de olamazdı.

Yaşı; kırkını aşkın,
Vücudu hafif taşkın,
Bu korkuyla aynalara,
Biraz daha düşküdü...

Kocası Semir Bey'den
Zaman zaman sıkılır,
Sosyete pazarında
Konkene takılırdı...
Hele.. Özel odaları,
Dokunsanız yıkılırdı...

İşte şeytan, bu ateşi,
Kurnazca körükledi;
Virgöl'ü yavaş yavaş,
Peşinden sürükledi...

Bir gece, bir baloda,
Lacivert bir kostümle
Virgöl'ün karşısına
Aniden çıkıverdi;
Arayan gözlerine,
Çılgınca bakıverdi...

Dublör diye kullandığı,
O, çapkın serseriye
Peşine takıverdi...

Virgöl, bu ilişkiyi
Kocasından gizledi;
Buluşmalar sıklaştı
Birbirini izledi...

Yasak aşkın tansiyonu
Yeterince yükselmiş,
Şeytanın beklediği
Baskın ânı gelmişti..
Son buluşma yerini, saatini kolladı,
Semir Bey'i otelin lobisine yolladı...

Bir anda burunlara
Barut kokusu çaldı,
Ölen öldü, kalan kaldı.
Ve Semir Bey soluğu
Hapishanede aldı...

Ne var ki, bu hikâye;
Bu kadarla bitmedi.
Çünkü; bunlar şeytanı
Asla tatmin etmedi.

Semir, sistem çarkını,
Yağladıkça yağladı..
Ve böylece bir yılda,
Tahliyeyi sağladı...

Bundan sonra şeytanın
İşleri kolaylaştı;
Semir, dünyada mevcut,
Her çamura bulaştı;
Kumar denizlerinde
Pupa yelken dolaştı,
Pusula, hepten şaştı...

Şeytan, bir gece onu,
Kumara son kuruşunu
Bastırırken kıstırdı;
Ve o gece, Semir Bey'i
Semir Bey'e astırdı...

İşte böyle dostlarım...

Şeytan, sizi her zaman,
Ve de, her yerde kollar;
Sizi, bir tek yol hariç
Bütün yollarda sollar...

1987

ÖLÜDEN MEKTUPLAR (5)

Dostlarım,
Bir önceki mektupta,
Size, şeytanı yazmış;
Ve onun albümünden,
İki motif çizmiştim...

İlgi çeker mi? diye,
İçimde kuşku vardı.
Ama.. Gördüm ki, konu,
Sizi fazlaca sardı...

O halde..
Yine “Şeytan kanalı” na geçelim;
Ekranı sizler için,
Bir senaryo seçelim...

Bakan, Sâfifefâ Bey
Kalfalık yıllarında,
Bilimlerle, filmleri
Yasal dozda karıştırıp;
Parakolik virüslerde,
Kondisyonlar geliştirdi...

Menkûl trafiğinde;
“Artan Yoğunluk” diye
Bir sistem oluşturdu...
Bununla yetinmeyip;
O keskin zekâsını, daha da çalıştırdı,
“Vergi-Finiş” tekniğini, sisteme alıştırdı,
Ve bütün kazancını,
Enerjiye dönüştürdü...

Şeytan bu yeteneği
Görmezlikten gelemes;
Bu akıllı kafaya, ilgisiz kalamazdı...

Üç başlı çengelini, Sâfifefâ'ya taktı;
İblisler derneğine murahhas üye yaptı...

İşte,
O günden sonra
Sayın Sâfifefâ Bey;
Otoban yola çıktı,
Vitesi beşe taktı,
Tam gaz, finişe kalktı...

Abra-kadabroloji
Anabilim dalından,
Oküs-Poküs antikorunun
Endikasyonlarından
Pozitif sonuç aldı,
Ve Bakan oldu....

Politik röntgenlere,
İnce teşhisler koydu.
Soydukça doydu,
Doydukça soydu....
.....

Siyâsi arenada
İki dönem dalaştı;
Köşeleri;
İnanılmaz bir sür'atle dolaştı,
Işık hızına ulaştı...

Ne var ki; Sâfifefâ,
Bir gece yarısında,
Dönüş-yok turizmden,
Gidiş bileti aldı,
Kalkış saati çaldı,
Bakan koltuğu dahil,
Herşey dünyada kaldı...

Buradaki duruşması,
Görölmeye değeri...

Temize çıkmak için, herkesi karaladı,
Her türlü varyeteyi, peşpeşe sıraladı.

Edebiyat pistinde, nutuklar yarıştırdı,
Dünyadaki siyâsi şovlarla karıştırdı...

Kısacası dostlarım;
Mangalda lâf kavurdu,
Esti, esti, savurdu...

Ama gelin görün ki;
Buradaki mahkeme
Hiç ciddiye almadı,
O muhteşem (!) savunmayı,
Kayda değer bulmadı...

Bu mektubu okuyan,
Yarasız dostlarımız
Hiç endişelenmesin..
Yarası olanlar da;
Fazla eşelenmesin..

Haydi.. Yine o renkli,
Hayatınıza dalın;
Şimdilik hoşçakalın...

1987

ÖLÜDEN MEKTUPLAR (6)

Dostlarım,
Sağlığımda dilime
Gelen doğru sözleri;
Ağzımda biraz tutar,
Dokuz boğum gırtlaktan
Tekrar geri yutardım...
Sanki dokuz düğüme
Dokuz da, ben atardım...

Kovulmak korkusuyla,
Gece tedirgin yatar;
Dokuz köyün muhtarına,
Alkışlarla dem tutar;
Nabza göre, türlü türlü,
Şerbet yapar, satardım...

Ama, gelin görün ki,
Artık beni üzmüyor:
Ne sicille oynayan,
Müessese âmiri;
Ne de, her gün kırılan
Onurların tâmiri...

Ne patronun çatık kaşı,
Ne aybaşı, ne yılbaşı,
Ne emekli maaşı...
Ne terfi, ne kartvizit,
Ne de koltuk savaşı...
Şimdi benim herşeyim;
Bir garip mezartaşı...

Ama belki, onu da,
Bir gün biri kıracak;
Bir temel atmak için,
İki kazma vuracak;
Üzerime beş katlı
Bir apartman kuracak...

Varsın olsun dostlarım;
Burada biz ölüler,
Bunlara hiç aldırılmaz;
Rahat yatağımızdan,
Başımızı kaldırmaz;
Ve hele, sizler gibi,
Taş sopa, saldırmayız...

Ne var ki, ölüleri;
Ben de yanlış tanırdım.
Sağlığımda, ne zaman
Süslü bir mezar görsem,
Sahibini kıskanır,
Onu mutlu sanırdım...

Oysa, geldim gördüm ki;
Dünyadaki hesaplar,
Buraya pek uymuyor...

Buradaki görevliler,
Süslü püslü şeylere
Asla ilgi duymuyor.

Gümrük işlemlerinde,
Kefen hariç, hiçbir şeyi,
Şahsi eşya saymıyor...

.....
Dostlarım,
Hani, bizim mahallede,
Bir Topal Tahsin vardı.
Kısmeti biraz dardı...

Karda kışta kendine,
Kuytu saçaklar bulur
Altlarında yatardı...

Bizler, her sabah onu,
Görür, ama görmezdik.
Ona, “gariban” diye,
Selâm bile vermezdik.

Cenâzesi, bir sabah
Sessizce defnedilmiş,
Birkaç kürek toprakla,
İşi bitirilmişti...

Geçenlerde burada,
Bir gördüm ki Tahsin'i;
Yetmiş Hûri kuşatmış
Tahtının çevresini.
Şaşırdım birdenbire;
Dedim: "**Tahsin, ne iştir;
Saçaktan sultanlığa,
Bu nasıl yükseliştir?**"

Tahsin, şöyle bir baktı,
Yüzüme derin derin.
Dedi: "**Dünyada körmüş,
Senin gönül gözlerin.
Sanma ki, ben aslında,
Topal bir garibandım;
Ben, yalnız burda değil,
Dünyada da sultandım...**"

.....
Duydunuz ya dostlarım,
Demek ki, biz herşeyi,
Öylesine görmüşüz...
Birer "bakarkör" müşüz...

İsterseniz bunlardan,
Payınız varsa alın...

Şimdilik hoşçakalın...

1987

ÖLÜDEN MEKTUPLAR (7)

Dostlarım,

Sizlere çoktan beri, mektup göndermemiştim,
“Sivrisinek saz gelir, anlayana” demiştim.
Yıllarca bu ümitle, beklemiştim sürekli;
Anladım ki; sizlere, davul-zurna gerekli...

Ne yazık ki; bizleri, yanlış tanıyorsunuz;
Bir mezara atılmış, ceset sanıyorsunuz.
Oysa bizler.. Kaç bin yıl, geçse bile aradan;
Her saniye, dünyayı izliyoruz buradan...

Akın akın geliyor, her gün yeni ölüler;
Nice koyun sürüsü, nice çoban sülüler.
Nice saddam, nice buş, nice zorba züppeler,
Adâleti katleden, nice kanlı cüppeler...

Nice medya maymunu, nice ünlü hocalar,
Eşini pazarlayan, o sosyetik kocalar.
Nice holding cambazı, nice soysuz soylular,
Nice kurşun askerler, nice selvi boylular...

Krallar, diktatörler, dalkavuklar, cellatlar,
Ruhsatlı eşkiyalar, siyasi psikopatlar,
Paraya secde etmiş, o tefeci zalimler,
Zalime fetvâ vermiş, iki yüzlü âlimler...

Kimi “ilâhiyatçı”, saldırgan ve kibirli,
Kitapları çok satmış, amel defteri kirli.
Dünyada alkış için, takla atmış durmadan,
Bir tek günü geçmemiş, müslümana vurmadan.

Hepsi feryat içinde, îtiraf ediyorlar;
“Biz, ölümü bir yokluk sanıyorduk” diyorlar.
İnfâzın korkusuyla, titreşen o bedenler,
Dünyaya dönmek için, rüşvet teklif edenler...

Gelenleri, röntgene sokuyoruz antrede;
Çoğunun beyinleri, sıfır kilometrede.
Akıl ambalajını, daha açmayanlar var;
Onların, buradaki statüsü; hayvanlar.

Dostlarım! Bilmek için arkanızdan vuranı,
Ona buna bakmayın, okuyun şu Kur’ân’ı.
Neden kullanmazsınız, akıl denen cevheri,
Kur’ân bunu söylüyor, bindört yüz yıldan beri.

Hayvansal içgüdünüz, size meydan okuyor,
Beyinler vıcık vıcık, her yer şehvet kokuyor...
İnsanı insan yapan, değerlerden kaçmayın,
Şeytânî dâvetlere, kalbinizi açmayın.

Birkaç yobaz görüp de, küsmeyin dîninize,
Bütün bu fotoğraflar, birer tuzaktır size.
“Çağdaş” yobazları da, dostlarınız sanmayın,
Dîne “irticâ” diyen, fitnelere kanmayın...

Ne güvenin paraya, ne de köşke saraya,
Aklınızı kullanın.. Boş gelmeyin buraya.
Adâletin, hukukun, burada şakası yok;
Burada hiç kimsenin, kimseye bakası yok...

2008

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

●Allah onlara şöyle demişti: “Ben sizinle beraberim. Eğer namazı dosdoğru kılar, zekâtı verir, Peygamberlerime inanır, onları desteklerseniz ve Allah'a güzel borç verirsiniz, Andolsun ki sizin günahlarınızı örterim.....

MÂİDE/12

KUR'ÂN KAPISI

Bakıp da, o dünkü günahlarına,
Çâresiz gözlerle, bakma yarına.
Yeter ki, bugün gel Dost diyârına;
Herkese açıktır.. **Kur'ân kapısı...**

İsterse günlerin, isyânla dolsun,
İsterse bu gaflet, yılları bulsun,
Yeter ki, son nefes gelmemiş olsun,
Herkese açıktır.. **Kur'ân kapısı...**

1995

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Allah sözün en güzelini birbiriyle uyumlu ve bıkmadan tekrar tekrar okunan bir kitap olarak indirdi. Rabb'lerinden korkanların, bu kitabın etkisinden tüyleri ürperir, derken hem bedenleri ve hem de gönülleri Allah'ın zikrine ısınıp yumuşar.....

ZÜMER/23

● Rahmân'ın kulları, öyle kimselerdir ki yeryüzünde mütevâzi olarak yürürler, câhiller kendilerine laf atarsa "Selâm" derler (geçerler).

FURKAN/63

BİR OLUR MU HIÇ ?

Bir yanda ilimler, devâdır cana,
Bir yanda cehâlet, susamış kana.
Allah'ın Kelâm'ı der ki insana;
Bilenle bilmeyen.. Bir olur mu hiç ?

Cehlin kılıcında, husûmet ve kin,
Âlimin kalemi, kılıçtan keskin;
Hakk'ı telkin eder, öfkeyi teskin,
Âlim ile zâlim.. Bir olur mu hiç ?

Her kim duruyorsa, hukuktan uzak;
Şefkati sahtedir, sözleri tuzak.
Hele ki; o Mîzân kurulsun da bak;
Mü'min ile münkir.. Bir olur mu hiç ?

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Yedi gök, arz ve bunların içinde bulunanlar, O'nu tesbih ederler. O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiç bir şey yoktur. Ama siz onların tesbihlerini anlamazsınız. O halîmdir, çok bağışlayandır.

İSRÂ/44

Kiminin, derindir ömür uykusu,
Musallada ancak dağılır pusı.
Kimini titretir, Allah korkusu,
Mürşid ile müşrik.. Bir olur mu hiç ?

Kimi; şöhret, makam, mal, mülk şaşkını
Kimi; Hakk'a satmış, dünya aşkını.
Yoksulun gönlünde, Cennet köşkünü;
Görenle görmeyen.. Bir olur mu hiç ?

Kimi bilmez, bir nefesin şükrünü,
Kimi besler, Kur'ân ile fikrini,
Dağın, taşın, kurdun, kuşun zikrini,
Duyanla, duymayan.. Bir olur mu hiç ?

Kiminin sabırdır, gönül zîneti,
Kimi teper, önündeki nîmeti.
Dünya ateşinden, âhir ibreti;
Alanla, almayan.. Bir olur mu hiç ?

1994

YOKSA BİZ...

Gerçekten başı dik, alnı ak mıyız?
Adâlet dağıtan, ehl-i hak mıyız?
Gerçekten..Tertemiz, pîr ü pak mıyız?

Kendimizle yüzleşmeye var mıyız?
Yoksa biz; gizli bir sahtekâr mıyız?

Gerçekten, haramda yok mu gözümüz?
Senet midir, verdiğimiz sözümüz?
Hangi zulme, kızardı ki yüzümüz?

Samimiyet tartışına var mıyız?
Yoksa biz; saygın(!) bir sahtekâr mıyız?

İnsanlık şuûru, kanayan yara,
İlâhlık tahtına, oturmuş para.
Yürek taş kesilmiş, gönül kapkara,

Bu zindandan, kurtulmaya var mıyız?
Yoksa biz; müzmin bir sahtekâr mıyız?

Tezgahlarda, namus şeref satana,
Vatan millet nutukları atana,
Kin kusarak, o dindara çatana,

**Allah için, “dur !” demeye var mıyız?
Yoksa biz; büyük bir sahtekâr mıyız?**

“Ben çağdaşım” diye, söze başlayan,
Kur’ân ahlâkını, her gün taşıyan,
Doğruları, dokuz köyden dışlayan;

**Cehâleti susturmaya var mıyız?
Yoksa biz; pişkin bir sahtekâr mıyız?**

İkide bir, özgürlüğe el koyan,
Nefretle beslenen, öfkeyle doyan,
Milletinin tercihini yok sayan;

**“Vesâyet”i, reddetmeye var mıyız?
Yoksa biz; “entel” bir sahtekâr mıyız?**

Geldik gidiyoruz, ömür çok kısa,
Ölüm, herkes için değişmez yasa.
Bizi uyandırır, belki bu tasa.

**Gerçekleri düşünmeye var mıyız?
Yoksa biz; hâlâ bir sahtekâr mıyız?**

2010

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● (Resûlüm) sana bu mübârek Kitab'ı, âyetlerini düşünsünler ve aklı olanlar öğüt alsınlar diye indirdik. **SÂD / 29**

● Şüphesiz âyetlerimizi inkâr edenleri yakında bir ateşe sokacağız, derileri piştikçe onların derilerini başka derilerle değiştireceğiz ki acıyı duysunlar ! Allah dâima üstün ve hakîmdir. **NİSÂ/56**

**DOĞRUYU SÖYLEYEN
DOST GEREK BANA**

Konuş, ey musalla ! Sustuğun yeter,
Sen sustukça kalbim, taştan da beter.
Gafletin adını, koymuşum kader,

**Zor gelse de gerçek, nefsimden yana,
Doğruyu söyleyen, dost gerek bana...**

Yaşadın.. Kim bilir ne kahrıkları,
Taşadın.. Bunca kör ve sağırları.
KONUŞ ey musalla ! Dök şu sırları,

**Gör ki; bıkmışım ben, riyâdan yana,
Doğruyu söyleyen, dost gerek bana...**

Gerçi, her gün seni göz görse bile;
İbret almak için, görmek nâfile.
KONUŞ, ey musalla! Gel artık dile;

**Vur şu gafletimi, gücünmem sana,
Doğruyu söyleyen, dost gerek bana...**

Nerde o taçların, mağrur başları?
Âhû gözdelelerin, hilâl kaşları?
Susmayın.. Konuşun, mezar taşları;

**Bir daha dönemem, ben bu cihana;
Doğruyu söyleyen, dost gerek bana...**

Zengin mûteber mi, yine fakirden?
Kimler sınıf geçti, Hakk'a zikirden?
Biraz anlatın şu, Münker Nekir'den.

**Bir daha izin yok, bu imtihana;
Doğruyu söyleyen, dost gerek bana...**

Hani, ölümlere alkış tutanlar?
O çağdaş kuklalar, o kahramanlar(!)?
Ey mezar taşları ! Nerde o canlar ?

**Beni bırakmayın, nefse, şeytana,
Doğruyu söyleyen, dost gerek bana...**

Sen ey toprak ana ! Nedir bu sükût ?
Kararan kalbime, biraz ışık tut.
Tabut mu beşiktir, beşik mi tabut ?

**Ölüm, doğum mudur ? De toprak ana,
Doğruyu söyleyen dost gerek bana...**

Seviyor mu herkes, kaldığı yeri?
Hiç dönmek isteyen, oldu mu geri?
Nerden geliyor bu, "eyvah!" sesleri?

**Bir hak daha yok mu, pişman olana?
Doğruyu söyleyen, dost gerek bana...**

Ey! yeşil yazmalı, yorgun sevgili,
Nasıl da gerçekçi, zamanın dili.
"Artık yakın" diyor vuslat menzili;

**Müşfik kollarını, aç toprak ana;
Aç ki; Haşre kadar, dost gerek bana...**

1997

**Kur'ân'daki ahlâka, hep "irticâ" dediler;
Sen ve senin neslini, işte böyle yediler...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Allah'a isyândır, duânın terki;
Namaz ve sabırla, iste yeter ki...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**İnsanoğlu, bir ömür, nefsi ile yüzleşir;
Nefsini öldürenler ancak ölümsüzleşir..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Zenginde gizli kibir, gizli bir intihardır;
Hayır yapayım derken, şirke düşmek de vardır.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Dengenin engelidir, şeytanların çengeli,
Eûzu besmeledir, çengellerin engeli..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Kafatasçı tortular, sanma kolay süzülür;
Kin ve nefret buzları, Kur'ân ile çözülür..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Kişiliksiz dişiler, kırk beşinde şoklanır;
Estetik uzmanlarca, zaman zaman yoklanır..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Bil ki; her ibâdetin, ince hesabı vardır;
İmânla şirk arası, bir kılpayı kadardır...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Ne terör, ne anarşi, ne soygun, ne cinayet;
Suçum(!): Kur'ân'ı sevmek! Sâbit oldu nihayet...**

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

- Kur'ân'ı kesinlikle biz indirdik. Elbette O'nu yine biz koruyacağız.

HİCR/9

**KUR'ÂN'A HARP AÇANIN
VAY HALİNE MAHŞERDE**

Dinle ey ehl-i gaflet ! Ne diyor, dağlar, taşlar?
Kur'ân'ın sahibi var, beyhude bu savaşlar,
Eğildi.. Eğilecek.. O'na en mağrur başlar;

**Yakında göreceksin, her cürmünü defterde,
Kur'ân'a harp açanın, vay haline mahşerde..**

Dinle ey ehl-i cinnet ! Bindörtüyüz yıldan beri;
Gördü geçti, bu kervan, senin gibi kimleri..
Kahhar olan Rabb'imiz, görmez mi zâlimleri;

**Kalacak sanma sakın, mazlumun âhı yerde,
Kur'ân'a harp açanın, vay haline mahşerde..**

Dinle ey ehl-i şiddet ! Bu zorbalık boşuna,
Git de sor Ebrehe'yi, o ebâbil kuşuna.
Hakk, nûrunu tamamlar, gitmese de hoşuna;

**Yaklaşıyor kıyâmet, bu oynanan son perde,
Kur'ân'a harp açanın, vay haline mahşerde..**

2000

BU ELBİSE ÇOK DAR GELİR...

Bana böyle “yobaz” kimlik dayarsan,
İnancıma, kin ve nefret duyarsan,
Bir dînim var, ona sövüp sayarsan,
Buna asla, demokrasi diyemem,
Bu elbise çok dar gelir, giyemem..

Şer pimini, iki de bir çekersen,
Bölücülük tohumları ekersen,
Bir doğrum var, onu eğip бүkersen;
Zorbalığa, ben adâlet diyemem,
Bu elbise çok dar gelir, giyemem

Dinli, dinsiz, kul hakkına uymazsan,
Teraziye, eşit gram koymazsan,
Bir sesim var, onu da sen duymazsan;
Buna asla, âdil yargı diyemem,
Bu elbise çok dar gelir, giyemem

Müslümana, şer yaftası takarsan,
Potansiyel suçlu gibi bakarsan,
Bir canım var, onu da sen yakarsan,
Allah şâhit; zâlime baş eğemem,
Bu elbise çok dar gelir, giyemem.

1999

ÇILDIRMIŞ BUNLAR !

Sanma ki çocuğum, bu cinnet yeni;
Baksana.. Yüzlerde Firavun teni.
Boşuna çırpınma, duymazlar seni,
Allah'ı bilmeyen, haktan ne anlar ?
Uzak dur çocuğum, **kudurmuş bunlar !**

Ebû Leheb'lerin, “çağdaş” bir türü,
Çobanı, köpeği, sarhoş bir sürü.
Bırak ürüsünler.. Aldırma, yürü ,
Sapıklar zilletten, zülden ne anlar?
Uzaklaş çocuğum, **kokuşmuş bunlar !**

Hepsini korkutmuş, vesveseyle, cin,
Hepsinde Kur'ân'a öfke, nefret, kin.
Olamaz bir mahlûk, bu kadar çirkin;
Fosiller ahlâktan, dinden ne anlar?
Dokunma çocuğum, **çürümüş bunlar !**

Barış düşmanıdır, çağın zorbası;
Güçlüdür çiftesi, güçlüdür kası,
Necâsetle dolu bir kafatası,
Adrese gerek yok, postacı anlar,
Bulaşma çocuğum, **çıldırılmış bunlar !**

1999

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● ... Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden bunu yapanın cezâsı, dünya hayatında rezil olmaktan başka nedir? Kıyâmet gününde de (onlar) azâbın en şiddetlisine itilirler, Allah yaptıklarınızı bilmez değildir.

BAKARA/ 85

UYANDIM ŞÜKÜR

Ben de bir zamanlar, senin gibiydim,
Gaflet hırkasını, ben de çok giydim;
Kör nefesine tapan, nankör biriydim.

**Kırdım.. İçimdeki putları şükür.
Gördüm ki; Kur'ân'sız yaşamak küfür!**

Ben de yuttum, "o sosyete" hapını,
Kostümlerle ölçtüm, insan çapını,
Hakâret sayardım, "dindar" lâfını;

**Bu gizli kibirden, arındım şükür,
Gördüm ki; dalâlet, eşittir küfür!**

Kendimi kandırdım, ben de bir süre;
Müslümandım amma, keyfime göre;
'Viski'siz dönmezdi, sanki yerküre,

**Kur'ân'la tanıştım, Rabb'ime şükür,
Gördüm ki; harfini reddetmek küfür..**

Câhildim.. Ne duysam, hep inanırdım,
Hacca her gideni, müsrif sanırdım,
Ben de müslümanı, bağnaz tanırdım;

**Mina’da, şeytanı taşıladım şükür,
Gördüm ki; cehâlet en büyük küfür!**

Hayâsız hayaller, ben de çok kurdum,
Beş yıldız çöplükte, eşinip durdum.
Olmayan şerefe, kadehler vurdum;

**Ahlâk borsasından kurtuldum şükür
Gördüm ki; şeytana muhabbet küfür..**

Plaj kumlarında, ben de çok yattım;
Davetkâr bakışlı gözlere battım,
“Çağdaşlık” bedeli, ruhumu sattım;

**İflâsa bir kala, ayıldım şükür,
Gördüm ki; aldığım her bedel küfür..**

Ben de senin gibi, sözde çağdaştım;
“Entel” züppelerle, az mı dolaştım.
İslâm’a sataştım, haddimi aştım;

**Şimdi bir tövbekâr kul oldum şükür,
Gördüm ki; isyânın zerresi küfür!**

Bir canlı cesettim, güyâ diriydim;
Ne beyaz, ne siyah, ben de griydim.
Gölgesinden bile, korkan biriydim;

**Şimdi, bir Allah’tan korkarım şükür,
Gördüm ki; bu yoldan gayrısı küfür..**

1996

HADİS-İ ŞERİFLER

● Kim ki, beni vefâtımdan sonra ziyaret ederse, hayatımda iken ziyaret etmiş gibidir.

Keşfü'l - Hafa 2/250

● Bana selâm veren hiç kimse yoktur ki, Allah ruhumu ondan haberdâr etmesin.

Keşfü'l - Hafa 2/251

NAAT-I ŞERİF (3)

Geldik Hakk'tan, yeryüzüne savrulduk,
Nefsin çöllerinde, yanıp kavrulduk,
Bir îman denizi, arayıp durduk,
Seni bulduk, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Şu, dünya denilen, fâni mekânda,
Bütün mü'minlerin, doğduğu anda,
Beşikte okunan, o ilk ezanda,
Seni duyduk, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Rabb'im, rahmet verir, açlık dindirir,
Toprak, yudum yudum, içer sindirir,
Her damlayı, ayrı melek indirir,
Senden sebep, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Çimenler, çiçekler, kuşlar, böcekler,
Cümlesi, Allah'ın emrini bekler,
Bir buyruk aldı ki; o örümcekler,
Seni gizler, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Yılmazdın, dünyanın, dert, tasasından,
Bir adım dönmedin, Hakk Yasasından,
Ümmetinin, sevincinden, yasından,
Haberdârsın, **Yâ Hazreti Muhammed.**

İntikam hırsından, hep uzaklaştın,
Düşmanına bile, kalbini açtın,
Sen, kan değil, barış için savaştın,
Eşsiz gâzi, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Bilene kolaydır, senin adresin,
Bilmeyenler, şimdi duyup dinlesin,
Sen, ne Medine’de, ne Mekke’desin,
Gönüldesin, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Tez geçer mevsimler, baharlar, yazlar,
Bu dünyevî hazlar, bu ihtiraslar,
Ancak tâcımızdır, kutsal mîraslar,
Müsterih ol, **Yâ Hazreti Muhammed.**

O mahşer saati, gelip vurmadañ,
Fâniler, Bâkî’ye koşar durmadan,
Şu nâçiz bedenler, Hakk’a varmadan,
Bekle bizi, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Zorda kalsa bile, bir gün ümmetin,
O kara bendini, yıkıp zulmetin,
Yine de peşinden gelirdi Senin,
Andolsun ki, **Yâ Hazreti Muhammed.**

Bu fakir satırlar, etse de devam,
Kâinat önünde, âcizdir, kelâm
Her zerresi kadar, salât ve selâm,
Sana olsun, **Yâ Hazreti Muhammed.**

(SALLALLÂHU ALEYHİ VE SELLEM)

1990

***Oruç tutmak; sâdece aç susuz kalmak mıdır?
Yoksa, tek bir damladan, deryâya dalmak mıdır?***

HOŞGELDİN EY! ONBİR AYIN SULTANI

Dünya arzuları, kuşattı beni,
Köle kıldım, şu nefsi me bedeni,
Gör ki; yorgun düştüm, özledim seni,
Hoşgeldin.. Ey onbir ayın sultanı.

Özledim o solgun, nurlu tenleri,
Günahtan arınmış, ak bedenleri,
Rahmân Cemâli'ne, aşk çekenleri,
Hoşgeldin.. Ey onbir ayın sultanı.

Bir başka güzeldir, şimdi simalar,
Bir başka açılır, yüce semâlar,
Bir başka yükselir, hamd-ü senâlar,
Hoşgeldin.. Ey onbir ayın sultanı.

Yürekler bir başka, hislenir şimdi,
Beden değil, ruhlar beslenir şimdi,
Ezanlar bir başka, seslenir şimdi,
Hoşgeldin.. Ey onbir ayın sultanı.

Nice kullar, mâbetlerle barışır,
Nice insan, meleklerle yarışır,
Allah nidâları, Arş'a karışır,
Hoşgeldin.. Ey onbir ayın sultanı.

Yorgun topraklara, nadas çekilir,
Sabır tohumları, gün gün ekilir,
Maşherde, meyveye döner dökülür,
Hoşgeldin.. Ey onbir ayın sultanı.

Dünyayı kuşatır, tekmil melekler,
Her rızkın başında, bin melek bekler
Geçerlidir şimdi, bütün dilekler,
Hoşgeldin.. Ey onbir ayın sultanı.

Bir başka uzanır, yoksula eller,
Şefkate râm olur, en katı diller,
Yaş değil müjdedir, gözdeki seller,
Hoşgeldin.. Ey onbir ayın sultanı.

Bir başka gülümser, gümüş kubbeler,
Kubbelerden taşar, içten tevbeler,
Dağıtılır, en mûteber rûtbeler,
Hoşgeldin.. Ey onbir ayın sultanı...

O minâreler ki; şimdi her biri,
Arş'a Tevhîd yazan, kalemler gibi,
Bir başka nakşeder, kalbe Tekbîr'i,
Hoşgeldin.. Ey onbir ayın sultanı.

Oruçların eciri, Hakk'tan biçilir,
Kadir gecesinde, gökler geçilir,
O gece cennette, mekân seçilir,
Hoşgeldin.. Ey onbir ayın sultanı.

Hoşgeldin! Beşerin gönül köşküne,
Şâhid ol ki; ibâdetler meşkine,
Ve Hazreti Muhammed'in aşkına
Hoşgeldin.. Ey onbir ayın sultanı.

KADİR GECESİ

Ey! Kara düşleri, aklayan gece,
Nûrunda günahlar paklayan gece,
Ey! İçinde bin ay saklayan gece,

**Sende nâzil oldu, Hazreti Kur'ân,
Kâinat görmedi böylesi gufrân...**

Ey! Yüzleri Hakk'a döndüren gece,
Nûrunda güneşler söndüren gece,
Ey! Şerri, şeytanı, sindiren gece,

**Yedi kat semâda bütün kapılar;
Açıktır seninle, ta fecre kadar...**

Sen ki; bir koca yıl, özlenen gece,
Yolları, aç susuz gözlenen gece,
Sen ki; on gecede gizlenen gece,

**Sarsılır, seninle gökler dilekten,
İğne atsam, yere düşmez melekten...**

1997

KADİR GECESİ

Kim varmak isterse, Allah katına,
Gitmeyen yol m'olur, Kadir Gecesi?
Kim bakmak isterse, kevser tadına,
İçmeyen kul m'olur, Kadir Gecesi?

Sağnaktan boşalır, ruhlar, melekler,
Akmayan sel m'olur, Kadir Gecesi?
Gider fecre kadar, bütün dilekler,
Boş dönen el m'olur, Kadir Gecesi?

1990

DUÂ

Ey ! Gönüller Gâlibi, canda cânân Rabb'imiz,
Ey ! Kâbe'nin Sahibi, derde dermân Rabb'imiz,

Rahmetinle esirge, bizi hevâ, hevesten,
Tevhîd ile adını, anmayan son nefesten.
Kur'ân ile haşreyle, cümlemizi mahşerde,
Olmasın aramızda, Cemâl'ine bir perde.

Sana'dır; secdelerde, gözyaşı sellerimiz,
Sana'dır; îmân ile, açılan ellerimiz.
O sınırsız affından, mahrum etme bizleri,
Yıkasın gönlümüzü, hidâyet denizleri.

Âmin !

İSLÂM DÎNİ

Kimi gelmiş, binbir çeşit yalan katmış İslâm'a,
Karanlık odaklardan, kara mesajlar vermiş.
Kimi gelmiş, cür'et ile, dil uzatmış İslâm'a,
Onu çağdaş uygarlığa engel diye göstermiş.

Oysa, gerçek İslâm'ı, yakından görmek için;
Önce, o gözlerdeki, çapakları silmeli.
O ilâhî saraya, kapıdan girmek için,
Yolunu, sokağını, adresini bilmeli.

İslâm Dîni; medeniyet kapısında anahtar,
Onu, ilim şifresiyle, açmasını bilene.
İslâm Dîni; ölümsüzlük bahçesinde bir pınar,
Kâsesini doldurup da, içmesini bilene.

Kâinatta her nesne, birbiriyle barışık,
Bu mutlak sükûnetin, yönetimi kimdedir?
Bütün karanlıkları, aydınlatan tek ışık,
Yüce Allah Kelâm'ı; Kur'ân-ı Kerim'dedir.

O kitap ki; mikrodan, makroya dek ne varsa,
Satır satır anlatmakta, evrenin gizlerini.
O kitap ki; insanı, eğer şüphe sararsa,
Âyet âyet göstermekte, Allah'ın izlerini.

Bir hücrenin içindeki, kromozom sırları,
Ve genetik kulvarlarda, koşup giden nesiller.
O çözüldü sandığımız, nice atom sırları,
Ve Allah'ın şâhidi, daha nice deliller.

Bir galaksi içinde, milyarlarca güneşler.
Milyarlarca galaksiyi, barındıran kâinat.
Milyarlarca santigrad derecede ateşler,
Pervâneler misâli, dönerler kanat kanat.

Bilinmez bir hedefe, ışıktan hızlı giden,
Her saniye genişleyen, evrensel derinlikler.
Bunca teknolojiyi ve akli alt-üst eden,
Meçhûllerin kapısı, nice kara delikler.

Fizik, kimya, biyoloji, bütün bilim dalları,
Çok önceden yazılmış, Kur'ân'da birer birer.
Sosyoloji ve mantık, aklın bütün yolları,
Temelleri kazılmış, Kur'ân'da birer birer.

Böylesine aydınlığı, ileriye gösteren,
Bu Kitap mı emretmiş, bize “geri kal” diye?
Bize, çağlar boyunca, gaflet, rehâvet veren,
Başkasının düdüğünü, asırlardır “çal” diye?

Bu Kitap mı emretmiş, sapık özentilerle,
Bu bâtil inançları, sîneye çekin diye?
Bu Kitap mı emretmiş, miskin beklentilerle,
Uyku tohumlarını, gençlere ekin diye?

Bu Kitap mı emretmiş, ahlâk dışı yolları,
Mânevî mîrasları, pazarda satın diye?
Hak ve adâlet için, uyarırken kulları,
Vicdan terâzisini, kaldırıp atın diye?

“Her iki dünya için, gayretli olun” derken,
Bu Kitap mı emretmiş, sırt üstü yatın diye?
İlim, nerde olsa da, arayıp bulun derken,
Cehâlete bin türlü, bahâne katın diye?

Ey ! Gözleri görürken, körlük çeken fâniler,
Bu nasıl uykudur ki; bir ömür sürer gider?
Bunca varlık içinde, darlık çeken fâniler,
İmân açlığı varsa, cehâlet ürer gider.

ÇOCUKTAN AL HABERİ

Geçen gün bizim çocuk, bir koşu eve geldi.
Kapıdan girer girmez, sesi birden yükseldi.
Dedi ki: bizim parkta, toplandı arkadaşlar,
Sohbetin ortasında, bana çevrildi başlar.

Yine inanç, yine din, yine İslâmı konu;
Nerdeyse varacaktı, kavgaya işin sonu.
Biri hariç dört kişi, karşımda kükrediler;
Câmiye gittim diye, bana “yobaz” dediler.

Dediler ki: Bu çağda, bağnazlığa yer yokmuş,
Ahlâk masallarına, hepsinin karnı tokmuş.
Baktım ki, her kafadan çıkıyordu ayrı ses;
Dedim; kendi kendime, konuşmayı burda kes.

Lâkin yine irkildim, içimdeki şüpheden,
Beni kurtarmalısın, artık bu vesveseden.
Söyle misin.. Boşa mı, bu ibâdet, bu çaba?
Sen mi doğru söyledin, yoksa onlar mı, baba?”

Baktım ki uçurumun kenarında bizimki,
Gerçekleri bir daha, tekrarlayıp dedim ki:

**Sen bakma çocuğum, o fâsıklara,
O “çağdaş” geçinen münâfıklara.
Onlar ki; ilâhi aşktan fukara;
Neler var, bu koca harmanda neler,
Elbette olacak, çürük tâneler...**

**Hoşgörüyü çıktı adı nifâkın,
Hedefi İslâmdır, bu ittifâkın.
Canlı cesetlerden, kendini sakın;
Onlar ki; ne hayâ, ne edep tanır,
Hakk’tan utanmayan, kimden utanır?**

**Gör ki; dillerinde şehvet şarkısı,
Kokuşmuş ahlâkî değer yargısı.
İman yok ki olsun, mahşer kaygısı,
Onlar ki; göz, kulak, gönül mühürlü,
Gaflet mi ararsın, hem türlü türlü...**

**Sen bakma çocuğum, o gâfillere
Şeytanın avukatı, kıvrak dillere.
Sen bakma.. Köşeyi dönen ellere,
Bir lokma da olsa, haram yediğin,
Sırçadır.. Kırılır ahlâk dediğin...**

**Dünya sefâ değil, imtihan yeri,
Mü’mine müjdedir, alnında teri.
Hakk’a bir borç veren, bin alır geri,
Ancak.. Kur’ân yıkar, gaflet bendini,
Geç kalma çocuğum, kurtar kendini...**

1994

ŞEYTANA AÇIK MEKTUP

Ey şeytan !

Sana bu mektubumu, kabirden yazıyorum;
Ve kendime ilk defa, bu kadar kızıyorum.
Nasıl oldu da beni, kendine inandırdın ?
Benim gibi çok zeki, bir insanı kandırdın !

Bir zamanlar önüme, ne servetler sermiştin;
“Sana ölüm yok” diye, güvenceler vermiştin.
Hani sonsuza kadar, sürecekti saltanat ?
Hani bana her zaman, olacaktın kol kanat ?

Ey şeytan ! O yıllarda, ne çok severdim seni;
Sırtımı hep sıvazlar, hep şımartırdın beni.
İki duble atınca, hayale daldırırdın,
Ahlâki yasakları, ortadan kaldırırdın.

Akşamları çalarken, hüzzam faslı derinden,
Bana hep gülümserdin, şarap kadehlerinden.
Bazen şuh bir kadının, bedenine girerdin;
En gözde, en pahalı, parfümleri sürerdin...

O cömert gerdanına, mücevherler takardın;
Sonra bir çift göz olur, ihtirasla bakardın.
Gönül antenlerimiz, mesajları alırdı,
Bundan sonrası artık, iç güdüye kalırdı...

Namustan dem vuranı, dosyalarda fişlerdin;
İrticâ kompleksini, beyinlere işlerdin.
Hep gırgıra alırdık, cehennemde yanmayı;
Hoşgörû denizinde, boğardık utanmayı...

Düşünen bir insanı, görünce irkilirdik;
Beyinleri sadece, bir sakatat bilirdik.
Ne güzeldi o günler, ne bulursak yiyorduk;
Hayvanlar gibi mutlu, yaşayıp gidiyorduk...

Biliyorum.. şu anda, hâlime gülüyorsun;
Artık beni hiçbir şey, kurtarmaz.. Biliyorsun.
Biraz sonra gelecek, sorgu için melekler;
Yanımda ne bir kuruş, ne bir senet, ne çekler.

Kendi derdine düşmüş, mezarlık sâkinleri.
Baktım.. Karmakarışık, meşrepleri, dinleri.
Kimisinin totemi, sallanıyor boynunda,
Kimisinin dövmesi, kalçasında, koynunda.

Buraya gelir gelmez, etrafımı sardılar;
Bilir misin ey şeytan ! Hepsi seni sordular.
Kimi genç, kimi yaşlı, kimi miskin bir dede;
Hepsi de benim gibi, olmuşlar şeytanzede...

Kimisini kumarla, düşürmüşsün ağına;
İncirleri dikmişsin, kırk yıllık ocağına.
Kimi, senin yüzünden, aldatmış kocasını,
Süslemişsin gözünde, o kayak hocasını...

Kimisine en sinsi, tuzakları kurmuşsun;
Esrarla, eroinle, kokainle vurmuşsun.
Kimisinin girmişsin, vesveseyle kanına,
O da gidip kastetmiş, karısının canına...

Kimisini makamla, rütbeyle kandırmışsın;
“Sen bir ilâhsın” diye, şirke bulandırmışsın.
Kimi hukuk cambazı, sola kaymış kantarı;
Hâlâ beyin sanıyor, başındaki mantarı...

Kur’ân diye bir kitap, duymuştum yaşıyorken;
Ciddiye almamıştım, peşinden koşuyorken.
Meğerse o kitapta, adın çok geçiyormuş,
“İnsana hüsrân!” diye, şeytan and içiyormuş.

Eğer bir fırsat daha, verseydi Allah bana;
Hep seni anlatırdım, altı milyar insana.
Gerçi bütün insanlar, seni ismen tanıyor,
Ama gaflete bak ki; cismini yok sanıyor...

Ey şeytan ! Vakit geldi, ben artık gitmeliyim,
Sana yenik düşmüşüm.. İtiraf etmeliyim...
Hiç korkma.. Bu insanlar, böyle gâfil oldukça;
Sana hep tapacaklar, cüzdanları doldukça...

2007

*Aslını inkâr eden,
masonik bir siyasetçiye ithâf olunur.*

SEN ÖLÜNCE MELEKLER...

Sen ölünce melekler,
Nasıl sevinecekler...

Ellerinde çiçekler
Mezarlık girişinde
Seni bekleyecekler..
“Hoşgeldin” diyecekler..

Kahramanlıklarını,
Bir bir sayıp dökecek,
Ve kefen bağlarını
Saygıyla sökecekler...

Bu arada bir melek
Mikrofona gelerek;
Kur’ân’a karşı nasıl
Savaşlar verdiğinden,
Toplumu gerdiğinden.
“Allah” denince nasıl
Komaya girdiğinden,
Uzun uzun söz edip,
Övgüler(!) yağdıracak.
Dokuzuncu senfoniyi
Dokuz kez çaldıracak...

Sen ölünce melekler,
Nasıl sevinecekler..
Ellerinde çiçekler,
“Hoşgeldin(!)” diyecekler...

1999

NERDESİNİZ ?

Ne verem, ne vebâ, ne dizanteri;
Bu defa hastalık : **ahlâk kanseri**.
Hasta desen; bir iskelet, bir deri !

Nerdesiniz.. Anlı şanlı hekimler?
Bu cinâyetlerin, suçlusu kimler?

Hakk yolunu kesmiş, bir yığın çete,
Vicdanlar susamış, hür ibâdete,
El pençe duruyor; ilim, cür'ete.

Nerdesiniz.. Anlı şanlı âlimler?
Bu büyük zilletin, suçlusu kimler?

1998

**Sen ey “çağdaş” müslüman, âyetlere küs müsün?
Kur’ân’ın kapağında, sadece bir süs müsün?
Gerçekten istiyorsan, Yüce Allah’tan ecir;
O “tertemiz” kalbini, bir daha gözden geçir.**

**Allah için mazlumun, yanında durmuyorsan,
Zâlimin her zulmünü, yüzüne vurmuyorsan,
Hakkı ve adâleti, Kur’ân’a sormuyorsan,
Elbette ki bırakmaz, peşini bunca hüsrân..**

**Yara sancıları, ilaçsız dinmez,
Tövbesiz günahlar, bil ki, silinmez.
Ölümü, her zaman, her yerde bekle.
Ölüm, seni nerde bekler bilinmez.**

**Sevgili hayvanlar,
Biz insanlar kızınca, hergün birbirimize,
İsminizi anarak, atıf yaparız size.
Yoksa siz de kızınca, her gün birbirinize;
“İnsan” diye atıflar, yapar mısınız bize?**

YAZARIN NOTU:

Dünyadaki bazı islâm çevrelerinde görülen, bâtil ve hurâfeleri tesbit etmenin dışında kimseyi veya kimseleri tefrik ya da incitmek gibi bir amacım yoktur.
C.N.

SOSYETE MÜSLÜMANI

Bir yanda, sahte mehdî önünde saf tutanlar,
Bir yanda falcılarla, medyumlarla yatanlar,
Bir yanda , Cennetleri parsel parsel satanlar,

**Gör ki; neylemiş gaflet, bunca güzel insanı,
İşte bunlardan biri; sosyete müslümanı...**

Âmentüsü; şan, şöhret, lüks araba, köşk, yalı,
Kapısında bir boncuk, üstünde bir at nalı,
Haftalık takviminde, uğursuzdur her salı;

**Şöhret için kullanır, el yazması Kur'ân'ı,
Antikaya düşkündür, sosyete müslümanı...**

İçgüdüyle kurulur, şuuraltı dengeler;
Boşlukları doldurur, eniştelere yengeler,
Mürşitlere(!) âmâde, pür makyajlı bendeler,

**Dilde gıybet, elde mey, cepte Cennet fermânı,
Her zaman huzurdadır(!), sosyete müslümanı..**

Diyelim ki; eş lâzım, kız veya küçük beye,
Siparişler verilir, en yakın bir türbeye,
Sıra gelir, uç mumla çöpçatanı görmeye,

**Bazen, mendil de bağlar, eğer isterse canı,
Rüşveti bolca tutar, sosyete müslümanı...**

Ramazanda, çok sıkı bir rejime girilir;
Yıllık fazla kilolar, böylelikle verilir.
Sonra gevşek deriler, uzmanlarca gerilir;

**Gelsin artık kumlarda, boy gösterme zamanı,
Üstelik, çok cömerttir (!), sosyete müslümanı..**

Karakteri brüttür, belli değildir neti,
“Çağdaşlık” gereğidir, geçmişine cür’eti,
Kendisine sorarsan, maymundan zürriyeti,

**Çok pişkindir.. Renk vermez, suludur zira kanı,
Her modele mankendir, sosyete müslümanı...**

Her cenâzede başlar, bir nezâket barışı,
Hanımlarda bir ihlâs, ve tesettür yarışı,
Boş gözlerle süzülür, tabutun her karışı,

**Kaç yerde ayaküstü, kaynar sohbet kazanı
Namazdan da muaftır, sosyete müslümanı....**

Teşekkür listesini, ilân eder basından,
Bir hatîm satın alır, işporta borsasından,
Bir de mevlid gönderir, mevtânın arkasından

**Artık rahatlamıştır, kar beyazı vicdânı,
Zaten temiz kalplidir, sosyete müslümanı...**

1997

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● “Ey insanlar! Rabb'inizden, size açık bir delil geldi. Size apaçık bir Nûr, Kur'ân indirdik.” **NİSÂ / 174**

● ... ve bütün sıkıntılardan sizi Allah kurtarıyor, sonra siz yine O'na ortak koşuyorsunuz.” **EN'ÂM / 64**

● İnkâr edenler sanmasınlar ki, kendilerine mühlet vermemiz, kendileri için hayırlıdır. Biz onlara mühlet veriyoruz ki, günâhı arttırsınlar. Onlar için alçaltıcı bir azâb vardır. **ÂL-İ İMRÂN / 178**

● Ve gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz. Ve siz gaflet içinde oyalanmaktasınız.

NECM / 60,61

**NE KADAR DA
SABIRLISIN YÂ RABBÎ**

Mal Senin.. Mülk Senin.. Buyuran Sensin,
Hükmünü, apaçık duyuran Sensin,
Yaratan.. Yaşatan.. Doyuran Sensin,

**Yine de kulların, şeytana tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî...**

Kur'ân'a cür'et var, göz göre göre,
Ayaklar altında, örf, âdet, töre,
“İslâm” türetmişiz, herkese göre;

**Olmuşuz.. Para, pul, putlara tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● (Tuttular) cinleri Allah'a ortak yaptılar, halbuki onları O yaratmıştır. Bilmeden O'na oğullar ve kızlar icât ettiler. Hâşâ O, onların ileri sürdüğü niteliklerden münezzehtir. **EN'ÂM / 100**

● Âyetlerimizi yalanlayanları, hiç bilmeyecekleri yerden yavaş yavaş helâke yaklaştıracaktır. **A'RÂF / 182**

● Onlara mühlet veririm, çünkü Benim tuzağım (önce mühlet verip sonra yakalamam) çetindir. **A'RÂF / 183**

● Ey inananlar, şarap, kumar, dikili taşlar (putlar), fal ve şans okları, şeytan işi birer pisliktir. Bunlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz.

MÂİDE / 90

Cezâ ve mükâfat, Kur'ân'da çok net,
Kimsede ne korku.. Ne de bir gayret.
Sanki.. Bize değil, Cehennem, Cennet;

**Olmuşuz.. Fal, büyü, cinlere tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî..**

Dünyayı boğarken, zulmün tekeli,
Terâziyi tutan, eller lekeli.
Çatıları basmış, cehâlet seli;

**Olmuşuz.. Bir kara vicdana tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî...**

O "Kâlû Belâ"yı, unuttuk çoktan,
İşret soframızda, kuş sütü noksan.
Kimin umûrunda; "Mâide" doksan;

**Olmuşuz.. Münâfık fırkaya tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Onlardan kimi de; “Eğer Allah, lûtfundan bize verirse elbette sadaka vereceğiz ve yararlı insanlardan olacağız!” diye Allah’a and içti.

● Ne zaman ki Allah lûtfundan onlara verdi, onda cimrilik edip (Allah’ın emrinden) yüz çevirerek, sözlerinden döndüler.

● Nihayet, Allah’a verdikleri sözden döndüklerinden ve yalan söylediklerinden dolayı, Allah kendisiyle karşılaşacakları güne kadar onların kalbine nifak (iki yüzlülük) soktu.

TEVBE/ 75,76,77

● Kendilerine apaçık âyetlerimiz okunduğu zaman kâfirlerin yüzlerinde hoşnutsuzluk belirdiğini anlarsın. Neredeyse kendilerine âyetlerimizi okuyanların üzerine saldıracaklar.....

HAC / 72

Fakirdik.. Ve lâkin, haddi bilirdik,
Secdede hamd ile, vecde gelirdik.
Üç kuruş gördükçe, sanki delirdik;

**Kıldık.. Her güzeli, çirkine tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî...**

Uygarlığın, harcı sandık şehveti;
Sunduk sahnelerde, boy boy iffeti.
“San’at” dedik.. Savunduk bu zilleti;

**Kıldık.. Mahremleri modaya tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî...**

Delik deşik olmuş, ahlâk yasası,
Sülûklerle dolmuş, mülkün kasası.
Mahşermiş.. Mîzânmış.. Kimin tasası?

**Artık.. Rüşvet bile, rüşvete tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Ey inananlar, zannın çoğundan kaçının, çünkü zannın bir kısmı günahdır. Birbirinizin gizli şeylerini araştırmayın; biriniz diğerinizi arkasından çekıştirmesin. Biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemeğı sever mi? İşte bundan iğrendiniz. O halde Allah'tan korkun, şüphesiz Allah, tevbeği çok kabul eden, çok esirgeyendir **HUCURÂT/12**

●Altın ve gümüşü yığıp da, onları Allah yolunda harcamayanlar var ya, işte onlara acı azâbı müjdele. **TEVBE/ 34**

● O gün ,(bu paralar) cehennem ateşinde kızdırılıp bunlarla onların, alınları, yanları ve sırtları dağlanır; "işte nefisleriniz için yığdıklarınız, Artık yığmakta olduğunuz şeyleri (azâbını) tadın. **TEVBE/ 35**

Yüzyüze ikrâmda, sahte bir yarış,
Dostun arkasından, diller bir karış.
Lâfta kalmış.. Sevgi, saygı ve barış;
Olmuşuz.. Selâmsız bir nesle tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî..

Bir yanda milyonlar, aç sefil bekler,
Bir deri bir kemik, üryân bebekler,
Bir yanda el bebek, kaniş köpekler;
Olmuşuz.. Bencil bir tînete tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî...

Denizler kokuşmuş, dağlar yanmada,
Bacalar, göklere zehir sunmada,
Dünya can çekişir; son savunmada;
Nîmete nâmertçe, açmışız harbi,
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî...

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● Fâiz yiyen kimseler (kabirlerinden) tıpkı şeytan çarpmış kimseler gibi çarpılmış olarak kalkarlar. Onların bu hâli, "Alış - veriş (ticaret) de fâiz gibidir" demelerindendir. Oysa ki Allah, ticâretî helâl, fâizi haram kılmıştır. Bundan sonra kime Rabb'inden bir öğüt gelir de fâizden vazgeçerse, geçmişte olan kendisindir ve işi Allah'a kalmıştır. (Allah dilerse onu affeder) Kim tekrar fâize dönerse, işte onlar ateşliktir, orada devamlı kalırlar. **BAKARA / 275**

● Ey îmân edenler! Allah'tan korkun. Eğer gerçekten inanıyorsanız fâiz olarak artan miktarı almayın. Eğer böyle yapmazsanız, Allah ve elçisiyle savaşa girdiğinizi bilin. Eğer tevbe edip fâizcilikten vazgeçerseniz, sermâyeniz sizindir. Böylece ne haksızlık edersiniz ne de haksızlığa uğratılırsınız.

BAKARA / 278, 279

Herşeyi uydurduk, hâşâ Kitaba,
Haram ve helâlî, koyduk bir kaba;
Çorbamıza bile, karıştı ribâ,

**Sana ve Resûl'e, açmışız harbi,
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî...**

Alışmış dilimiz, fitne tadına,
İslâm zulmedermiş, güyâ kadına.
Yalan söylüyoruz, Kur'ân adına;

**Yüce Kelâmına, açmışız harbi,
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî...**

Nasıl da bastırmış.. Küfrân sisleri,
Kaybolmuş.. Nebî'nin, nûrlu izleri.
Bunca belâ.. Uyarmıyor bizleri;

**Olmuşuz.. Kör, sağır bir nefse tâbî;
Ne kadar da sabırlısın.. Yâ Rabbî...**

Anlatmaya, dilde lisan yetmiyor,
Utancından, durdu kalem gitmiyor,
Ne yapsak da, bizde kusur bitmiyor;

**Olmuşuz.. Bir kere isyâna tâbî;
Kurtar bizi.. Kurtar bizi.. Yâ Rabbî...**

(Ribâ : fâiz)

1996

KİŞİYE ÖZEL

Ey! haçlı hayranı, marka züppesi,
Yerli zorbaların, satılmış sesi,
Ben değilim, bağnazlığın adresi;

**Olmaz müslümanda, öfke, nefret, kin,
Âcizdir zannetme, olsa da sâkin...**

Nifak tohumları ektiğin yeter,
Bilir misin fitne, katilden beter.
Ey! kimlik yitirmiş, sarhoş derbeder,

**Tutmaz müslümanlar, kavgaya çanak,
“Yobaz” arıyorsan, git aynaya bak...**

Akrep zehirlenir, sendeki dilden,
İktibas mı ettin, Ebu Cehil’den?
Bârî, bir nasihat dinle ehilden;

**Bırak şu bâtılı, Kur’ân’a eğil;
İslâm kurtuluştur, “İrticâ” değil...**

1997

**Şeytan, önce insana, Allah'ı unutturur;
Sonra, "çağdaş" çöplükte ne bulursa yutturur.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Sen ki; asla dönmezsin, kullarına sözünden;
Yakma bizi Yâ Rabbî ! Beyinsizler yüzünden...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Akıllar odaklanmış, aşka, meşke, paraya,
İndirmişler Kur'ân'ı, listede son sıraya..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Tekme, tokat, yumruklar âcizlerin işidir,
Oysa gerçek kahraman, akli selim kişidir.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Hayvanlara kızmayın, mâzeretleri çoktur,
Meselâ; hiçbirinde, utanma hissi yoktur...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**İnsan olmak; yarayı, adâletle sarmaktır;
Kendini yargılarken, kılı kırka yarmaktır..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Kendine âlim diyen, nefsine ki zâlimdir,
İnsan, kendi cehlini, bildiğince âlimdir...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Kabir azâbı çeken, nice baylar bayanlar,
Yüzde doksan dokuzu, şeytanı yok sayanlar..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Adâlet zulmetmez.. Adâlet yüce..
Zulüm varsa bil ki; yargıçlar cüce !**

BAKALIM HANGİMİZİN DEFTERİ DÜRÜLECEK ?

İşine geldiğinde, ikimiz de arkadaş,
İşine geldiğinde, ben mürtecî, sen çağdaş,
Ne var ki; yaklaşıyor, kıyâmet yavaş yavaş,

**İşte o gün hesaplar, yeniden görülecek,
Bakalım hangimizin, defteri dürülecek.**

Güçlüsün, kuvvetlisin, dünyâlara bedelsin,
Don Kışot'u solladın, işin zor, kolay gelsin.
Allah bana sabırlar, sana da akıl versin,

**Kimin güçlü olduğu, o günde görülecek,
Bakalım hangimizin, defteri dürülecek.**

Başörtülü kızların, görünce gözyaşını,
“Kazandım” diyormuşsun, çağdaşlık(!) savaşını.
Hele dur.. Bekle biraz, bu maçın rövanşını,

**Kimin gâlip geldiği o günde görülecek,
Bakalım hangimizin, defteri dürülecek.**

2001

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Hiç şüphesiz, kendilerine doğru yol açıkça belli olduktan sonra, gerisin geri (küfre) dönenleri, şeytan sürüklemiş ve kendilerine ümit vermiştir.

MUHAMMED /25

● Ya melekler, onların yüzlerine ve sırtlarına vurarak, canlarını alırken durumları nasıl olacak !

MUHAMMED /27

UNUTTURDUKÇA...

Şeytan bu.. İnsanın ezel düşmanı,
Yenmek istiyorsan, geç kalma tanı.
İntikamdır onun, en güçlü yanı;
İnsana, **îmanı unutturdukça...**

Şeytan bu.. Zehiri, bal der yutturur,
Şehveti, refâha ölçü tutturur;
Bir haram lokmaya, nâmus sattırır;
İnsana, **ölümü unutturdukça...**

Adres bilmeyeni, yoldan saptırır;
Hevâ çamurundan, putlar yaptırır,
Şöhrete, paraya, pula taptırır;
İnsana, **Allah'ı unutturdukça...**

Vehim kırbacıyla, durmadan vurur;
İdrâki, mantığı, akli durdurur..
Cinlerle büyüden, meded umdurur;
İnsana, **Kur'ân'ı unutturdukça...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● . "Ey Adem oğulları, ben size and vermedim mi ki: şeytana kulluk etmeyin, çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır;"

YÂSİN /60

Servetle şımartır, hırsa daldırır;
Utanç perdesini, yüzden kaldırır;
Zengine, fakirden, ekmek çaldırır;
İnsana, **vicdânı unutturdukça...**

Şeytan bu.. Nâmerde mendil açtırır,
Cehlin makasıyla, hüküm biçtirir;
Hak bilmez zâlimi, başa seçtirir;
İnsana, **irfânı unutturdukça...**

Özentinin, fitilini ateşler;
Sahneye doluşur, yaşayan leşler,
Çamaşır misâli, değişir eşler;
İnsana, **ahlâkı unutturdukça...**

Şeytan bu.. Yönetir, türlü oyunu;
Kardeşlik rolünde, kurtla koyunu..
Maymundan türetir, beşer soyunu;
İnsana, **aslını unutturdukça...**

Uygar toplumlarda, vahşet yayılır;
Medenî cellâtlar, işe koyulur;
Kitlelerin katli, hukuk sayılır;
İnsana, **insanı unutturdukça...**

1992

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Onların, ateşin başında durdurulmuş iken; “Ah ne olurdu keşke biz (dünyaya) geri döndürülseydik de Rabb'imizin âyetlerini yalanlamasaydık, inananlardan olsaydık !” dediklerini bir görsen.

● Hayır, daha önce gizlemekte oldukları, onlara göründü. Geri döndürülselerdi, yine men edildikleri şeyi yapmaya dönerlerdi. Çünkü onlar yalancılardır.

EN'ÂM /27-28

...VER YÂ RABBÎ

Çıksın diye, adımız tek “çağdaş”a;
Kur'ân'sız bir İslâm aradık hâşâ.
Ayaklar ne yapsın, şuursuz başa?
Bize biraz, **hidâyet ver Yâ Rabbî.**

Kanımız bulandı, kalpte kibirden;
Yüzler kızarmıyor, tendeki kirden,
Kırkı aldık.. Biri çaldık fakirden;
Bize biraz, **fazîlet ver Yâ Rabbî.**

Uygun buldu, iblis bizi dişine;
Parfüm döktü, şuuraltı leşine,
Takıldık bir; 'cinselliğin' peşine,
Bize biraz, **utanma ver Yâ Rabbî.**

Kadına zil takıp, sahneye saldık,
Kadehler kaldırıp, seyrine daldık,
İffet; nasıl da hafife aldık.
Bize biraz, **ciddiyet ver Yâ Rabbî.**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Rabb'in yalnız kendisine kulluk etmenizi, ana babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. İkisinden biri yahut her ikisi, senin yanında ihtiyarlık çağına ulaşırsa, sakın onlara "of" deme, onları azarlama ! Onlara güzel söz söyle.

İSRÂ / 23

Kırdık.. Azarladık, ana babayı,
Evlâda gelince, aldık sopayı,
Hamurda kalmadı, edebin payı;
Bize biraz, **merhamet ver Yâ Rabbî.**

Komşu kapısından, geçemez olduk,
Bir hatır kahvesi, içemez olduk,
Dosta sırrımızı, açamaz olduk;
Bize biraz, **ferâset ver Yâ Rabbî.**

Bir gaflet ki; uzun söze ne gerek,
Âyetlerle alay ettik gülerek.
Yasakları deldik.. Hem de bilerek;
Bize biraz, **basîret ver Yâ Rabbî.**

Günden güne, bozulmada neslimiz,
Çoluk çocuk, bir ekrana teslimiz
Korkumuzdan, cür'et aldı nefsimiz;
Bize biraz, **cesâret ver Yâ Rabbî.**

1996

DOSTLARIM

Neden beni getirip, teneşirde soydunuz ?
Arkasından yıkayıp, bir tabuta koydunuz ?
Neden toplandı bugün, burada bunca kişi ?
Bir yanlışlık olmalı, anlamadım bu işi !

Niçin bağlandı çenem?.. Bu kefen neyin nesi ?
Söyleyin!. Gerçek midir, duyduğum selâ sesi ?
Ne işim var ki benim, bu musalla taşında ?
Oysa olmam gerekir, işlerimin başında...

Yoksa bu yaptığınızı; bir oyun , bir şaka mı ?
Tadında kalsın artık, bırakın şu yakamı.
Ya sen, hoca efendi ! Oyuna dâhil misin ?
Ben nasıl ölürüm ki; bu kadar câhil misin ?

Yoksa kim olduğumu, sen de mi bilmiyorsun ?
Bir özür dileyip de, kendine gelmiyorsun ?
Haberin var mı benim, şöhretimden, şânımdan?
O derin mafyadaki, büyük itibârımdan?..

Belki merak edersin, ünvânımı, rütbemi;
Ulemâ susta durur, bir giyersem cübbemi.
Bana yakışıyor mu, burada böyle yatmak ?
Sanki ölmüşüm gibi, omuzlarda tur atmak ?..

Lütfen, hoca efendi, sürdürme şu oyunu;
Benim gibi bir kurda, güldürme şu koyunu..
Hele, şu cebindeki, telefonu bir ver de;
Bak nasıl açılacak, kapılar perde perde...

Şu gördüğün hüzünlü maskelere aldırma;
Onlara inanıp da, sakın namaz kıldırma.
Duydum ki; işgüzarlar, mezar bile kazmışlar.
Görüyorsun ya hocam, bunlar hepten azmışlar...

Kaldır artık tabutun, kapağını üstümden;
Sıklıma başladım, şu dikişsiz kostümden.
Aklını kullan hocam ! Ben sözümü tutarım;
Seni Ulu Cami'ye imam bile atarım...

Karar ver de bu işi, tatlıya bağlayalım;
Maaşına ilâve , bir katkı sağlayalım.
Bu kadar şaka yeter, beni artık saliver;
İlk taksitin yerine, şu zarfı da aliver...

Dinle ey âciz mevta ! Bu konuşan hocadır;
Gördüklerin ne şaka, ne de kandırmadır.
Sağlığında “yobaz” der, beni hep küçümserdin;
Şimdi ne oldu sana, hocaya postu serdin ?..

Uyan artık ey mevta ! Sen öldün.. Sağ değilsin ;
Çırpınışın boşuna, o dik başın eğilsin !
Bu tabutlara daha, ne şöhretler girecek,
Neler gördü bu hoca, daha neler görecek...

Bekliyor Münker Nekir, şimdi seni mezarda;
Rüşvet müşvet geçmiyor, gideceğin pazarda.
Bu dünyada put yaptın, şan ,şöhreti, parayı;
Az sonra göreceksin, orda akla kararı.

Gelecek kulağına, önce şöyle bir hitap;
“Duymadın mı dünyada , Kurân diye bir kitap?”
Duydum desen bir türlü, duymadım desen yalan
Kurtarır belki seni, mafyadan arta kalan...

**Gerçekleri bu fakir, böyle getirdi dile,
Bilirim.. Bu satırlar, anlayana çok bile.
Uzatıp bozmayalım, şiirin kıvâmını;
Herkes kendi getirsin, öykünün devamını...**

2005

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

●Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Alah bilir de siz bilmezsiniz.

BAKARA /216

NE GEREK !

Nefsin, irâdeni takmış sürükler;
Kibrin, bencilliği durmaz körükler;
Dilin, her günahı şeytana yükler;
Sana, senden başka düşman ne gerek !

Bâtılı hak bilir, yola çıkarsın;
Rüşvet diye, türbede mum yakarsın;
Mavi boncuk takar, fala bakarsın;
Putlar mekânında, akıl ne gerek !

Hasta anan gezer, baston değnekle;
Mayısın haftası, gelsin ki bekle...
Borç ödersin, senede bir çiçekle,
O kırık vazoda, çiçek ne gerek !

Bülbüle ne fayda, o güzel sestene?
Sanma ki; mutludur, altın kafesten.
Hangi tâç değerli, hür bir nefesten?
Vicdânı susturan, servet ne gerek !

Güyâ doyurmakla, birkaç fakiri;
Sanma ki; arınır, servetin kiri..
Bir elin Kur'ân'da, kadehte biri;
Münâfık sözüne, sözlük ne gerek !

Yıllar, seller gibi akıp giderken,
"Kâbe" diyenlere, dersin ki; "erken !"
İsrâfil, kıyâmda Sûr'a üflerken;
Berzâh kapısında, "eyvah !" ne gerek !

Bir "moda" salgını, almış yürürken;
Varlık şuurunu, şehvet bürürken;
Hevâ toprağında, tohum çürürken;
Bu bataklıkta, harman ne gerek !

Hakk diyene, kara damga vuranda,
Dürüstlüğü; aptallığa yoranda,
Zekâtta kaçmaya, fetvâ soranda,
Kara servetlere, hayret ne gerek !

Yalandır.. Dünyada bütün alkışlar,
Bunu haykırıyor, dikili taşlar..
Ölümsüz yolculuk, ölümle başlar;
Sana, Hakk'tan başka, bir dost ne gerek!

Ey ! Bugün kendini aldatan insan;
Yarın bakacaksın, karşında Mîzân..
Haydi.. Göster artık, birazcık iz'ân,
Daha bundan başka, gerçek ne gerek !

1992

UYAN ARTIK EY İNSAN !

Uyan artık ey insan! Güvenme hiç yaşına,
Hüküm kesinleşince, îtirazlar boşuna.
Oyun bitmek üzere, uzatmaları dahil,
Yemin ediyorum ki; çok dakiktir Azrâil..

Hiç mi uyandırmıyor, seni bunca âfetler,
Bu şehvet yangınları, bu azgın cinâyetler?
Hiç mi uyandırmıyor, boş kalan bu kucaklar,
Bu fâiz depremleri, bu yıkılan ocaklar?

Hiç mi uyandırmıyor, bu mâbedler, ezanlar,
Teslim dilekçesini, secdelerde yazanlar?
Bu kâinat, bu denge, bu gökler, bu yıldızlar,
Saniyede üçyüz bin kilometrelik hızlar?

Onsekiz bin aç çocuk, can verirken bir günde;
Kaç onsekiz bin dolar, savrulur bir düğünde.
Nasıl taşır bir insan, bu nankörce utancı?
Hiç mi uyandırmıyor, seni bu kadar sancıcı?

Yetmiş trilyon hücre, bir insan bedeninde,
Ne kavga var, ne isyan, hiçbirinin geninde.
Kaç bin katrilyon atom, dönerken damla suda,
Sen, Kur'ân'a harb açmış, bekliyorsun pusuda.

Uyan artık ey insan! Sen bir ilâh değilsin;
O kibirli dik başın, secdelere eğilsin.
Aldanma.. Cübbelerin, parlak nakışlarına,
Alçak diktatörlerin, üstten bakışlarına.

Uyan artık ey insan! Gerçek düşmanı tanı;
Sana tuzaklar kuran, o lânetli şeytanı.
Sinsidir.. Dost görünür, seni vurur arkadan,
Binbir maskesi vardır; her boya, her markadan.

Uyan artık ey insan! Yetmez mi bunca zillet?
Kaderinde yazmıyor.. Bu kokuşma, bu illet.
Önyargılı infazlar, boğuyor vicdanını,
Bu “çağdaş” cehâletten, kurtar şu irfânını.

Sen ki; özünde şeref, fıtratında asâlet,
Ne sen sürün yerlerde, ne sürünsün adâlet.
Aç artık.. Çapaklanan, o gönül gözlerini;
Bak da gör, her zerrede Kudretin izlerini.

Nankörlüğün yeri yok, gönül tahtında senin;
Allah’a şükrün için, yeterlidir bir cenin.
Bil ki, bütün melekler, senin ceddine hayran,
Sen olmasan.. Olmazdı, bu âlemler, bu devrân.

Uyan artık ey insan! Bak mesaj var Rabb’inden;
Diyor ki: olmak için, o Cennetin ehlinden;
Önce mülkün Sahibi; Mâlik’i bilmek gerek,
Sonra bütün putları, gönülden silmek gerek.

Uyan artık ey insan! Şakaya gelmez zaman,
Hiç kimseye verilmez, o son nefeste aman.
Bir sınav ki; önünde, seçenekler sanma çok;
Ya Kur’ân.. Ya da Hüsrân.. Üçüncüsü bil ki yok.

2008

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Sûr'a üflenince, Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde ne varsa hepsi ölecektir..... **Zümer/68**

● Yeryüzü ve dağlar yerlerinden oynatılıp kaldırılacağı, ardından da tek bir çarpma ile birbirlerine çarpılıp parça parça olacağı zaman. **Hâkka/14**

● Gök de yarılr ve artık o gün, o çökmeye yüz tutar. **Hâkka/16**

● Dağları yürüteceğimiz gün, yeri çırılçıplak (olmuş) görürsün..... **Kehf/47**

● Sonra gök yarılr da yağ gibi erimiş olarak kıpkırmızı bir gül olduğu zaman **Rahman/37**

● Yer şiddetli bir sarsıntıyla sarsıldığı ve dağlar darmadağın olup ufalandığı **Vakıa/4,5**

● Yıldızların ışığı söndürüldüğü, gök kubbe yarıldığı zaman. **Mürselat/8,9**

● Güneş katlanıp dürüldüğünde... **Tekvir/1**

O GÜN

Zamanların tükenip, saatlerin durduğu;
Göklerin, parça parça, düşüp Arz'a vurduğu;
Milyonlarca güneşin, kararıp kaybolduğu;
Kıyâmet buyruğunun, indiği gündür **O gün...**

Semâların yarılr, kızgın seller döktüğü;
Yıldızların savrulup, gökkubbenin çöktüğü;
Depremlerin, dengeyi temelinden söktüğü;
Dehşetin, Kâinatı sardığı gündür **O gün..**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Eğer küfredecek olursanız, çocukların saçlarını ağartan bir günde, siz kendinizi nasıl koruyacaksınız? **Müzzemmil/17**
- Dağlar, kökünden sökülüp savrulduğu zaman. **Mürselat/10**
- Sur'a üfürüleceği gün, artık siz dalga dalga geleceksiniz. **Nebe/18**
- Onu gördüğünüz gün, her emzikli kendi emzirdiğini unutup geçecek ve her gebe dişi de kendi yükünü düşürecektir..... **Hac/2**
- Gerçek şu ki, kıyamet saati yaklaşarak gelmektedir, onda şüphe yoktur. Gerçekten Allah, kabirlerde olanları diriltecektir. **Hac/7**

Hallaç yünleri gibi, dağların atıldığı;
Denizlerin taşarak, birleşip katıldığı;
Çürüyen her bedenin, baştan yaratıldığı;
Kur'ân'da vâdedilen, şüphesiz gündür **O gün...**

Târifsiz korkuları, yüreklere indiren;
Çocukları, ak saçlı yaşlılara döndüren;
Ve Âdem'le başlayan, imtihana son veren;
En büyük tecellinin, geldiği gündür **O gün...**

İsrâfil 'sûr' sesiyle, çınlatırken dört yanı;
Uyandırır; o derin uykudan her yatani.
Ne var ki; hiç kimsenin, yoktur elden tutanı;
Herkesin, birbirinden kaçtığı gündür **O gün...**

Bir yanda, düşük yapan, bîçâre hâmileler;
Bir yanda çocuğunu, emzirmeyen anneler..
Öyle korkuludur ki; o mahşerî sahneler;
Hiçbir canın cânânı, olmayan gündür **O gün...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Ey insanlar ! Rabb'inize karşı gelmekten sakının. Ne babanın evlâdı, ne evlâdın babası nâmına bir şey ödeyemeyeceği günden çekinin..... **Lokman/33**
- Azabı gördükleri zaman, o zalimleri bir görsen; “Geri dönmeye bir yol var mı?” derler. **Şûra/44**
- Kişi o gün, kendi kardeşinden kaçır, **Abese/34**
- O gün insan, “kaçacak yer neresi?” diyecektir. Hayır, hayır ! (Kaçıp) sığınacak yer yoktur. **Kıyamet/10,11**
- O gün cehenneme “Doldun mu?” deriz. O da “Daha var mı?” der. **Kâf/30**
- Biz kıyamet günü için adalet terazileri kurarız da artık, hiç bir nefis hiç bir şeyle haksızlığa uğramaz..... **Enbiya/47**

Ne ana, baba, oğul, ne akraba, ne de eş,
Yedi kat yabancıdır, orada iki kardeş..
Kimi gömleği katran, kimi yüzünde ateş,
Pişmanlığın, geçersiz olduğu gündür **O gün...**

Artık, ne kral vardır, hükümlanlık kuracak;
Ne de, bir köle vardır, ona boyun kıracak..
Kaçmak için ne mekân, ne adres var soracak,
Çârelerin, çâresiz kaldığı gündür **O gün...**

Ortaya, mîzân denen, has terâzi kurulur;
Allah'ın huzurunda, bölük bölük durulur;
Küçük, büyük, her zulmün, hesapları sorulur;
Dünyada gizlenenler, yüze vurulur **O gün...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● “Ah keşke bizim bir kere daha (dünyaya dönüşümüz mümkün) olsaydı da îmân edenlerden olabilseydik.” **Şuarâ /102**

●De ki: “Gerçekten kayba uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem de yakınlarını kayba uğratanlardır...” **Zümer/15**

● O gün, öyle yüzler vardır ki apaydınlıktır. **Abese/38**

● O gün, Rahmân'ın kendisine izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimseden başkasının şefaati bir yarar sağlamaz. **Tâhâ/109**

●Ne bilirsin; belki kıyamet saati pek yakın da olabilir. **Ahzâb/63**

● Onların yüzlerinin ateşte evrilip-çevrileceği gün, derler ki: “eyvahlar bize, keşke Allah'a itaat etseydik ve peygambere itaat etseydik.”

Ahzâb/66

Kimi der ki; “Ey Rabb'im, meğer biz aldanmışız,
Yüce Kur'ân'a rağmen, kıyâmet yok sanmışız.
Bir daha fırsat ver de, gör nasıl inanmışız”.
Oysa.. Bu dilekleri, dinleyen yoktur **O gün...**

Kimi; cennet katında, mekânın görmededir;
O sonsuz mutluluğun, hükmünü sürmededir.
Kimi; nice şefâat hakkını vermededir..
Onlar için, târifsiz düğün bayramdır **O gün...**

Ey! doğumla bir ölüm arasındaki insan;
Mahşeri anlatmaya, âcizdir kulda lisan.
Elbette gelecektir, onun şâhidi Kur'ân;
Hem de uzakta değil, çok yakındadır **O gün...**

1992

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Onlar (muttakiler) gayba inanırlar, namazı da dosdoğru kılarlar, kendilerine verdiğimiz mallardan Allah yolunda harcarlar.

BAKARA/3

● Şeytan içki ve kumar yoluyla ancak aranızda düşmanlık ve kin sokmak; sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister, Artık (bunlardan) vazgeçtiniz değil mi?

MÂİDE/91

BİR DAHA DÜŞÜN...

Kendin için, bir mahkeme kursan da;
Nefsinden, ne kadar uzak dursan da;
Her celseyi, vicdanına sorsan da;
Hükmünü vermeden, bir daha düşün...

Ahlâk reddederken, mîras reddini,
İnkâr ediyorsan, hâlâ ceddini;
Aslına duyduğun, bu nefret, kini;
“Ben insanım” derken, bir daha düşün..

Elinde mey tası, dilinde nifak;
Kalbinde şeytanla, binbir ittifak;
Sökmediyse hâlâ, ufkunda şafak;
Dalâlet ne demek? Bir daha düşün...

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

●Sakin dünya hayatı sizi aldatmasın ve şeytan, Allah'ın affına güvendirerek sizi kandırmasın.

LOKMAN / 33

●Şeytan onlara yaptıkları işleri güzel gösterip onları doğru yoldan çıkardı. Oysa bakıp görebilecek durumdaydılar.

ANKEBÛT / 38

Hasedin.. Edepten, hayâdan çoksa;
Kardeşin karnı aç, seninki toksa;
Hele günlüğünde, namaz da yoksa;
“Müslümanım!” derken, bir daha düşün..

Niyetinde varsa, Kur'ân'a cür'et;
Bir kısmını kabul, bir kısmını red.
Sana vermiyorsa, ölüm de ibret;
O Mahşer gününü, bir daha düşün...

Ne kılıç, ne kalkan, ne zırha güven;
Mîzan'da kurtulur, nefsinin döven.
Bil ki; seni sana, şeytandır öven;
“Kalbim temiz” derken, bir daha düşün..

Kalmamış modanın, iz'ân ölçüsü;
Ne giysiler gördüm; şehvet dürtüsü.
İffet değil midir, insanın süsü?
Çağdaşlık bu mudur? Bir daha düşün...

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● De ki; yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, düğümlere üfürüp büyü yapan üfürükçülerin şerrinden ve kıskandığı vakit, kıskanç kişinin şerrinden sabahın Rabb'ine sığınırım.

FELÂK / 1,2,3,4,5

● De ki; İnsanların kalplerine vesvese sokan, (insan, Allah'ı andığında) pusuya çekilen cin ve insan şeytanının şerrinden, insanların Rabb'ine, insanların Melik'ine, insanların İlâh'ına sığınırım.

NÂS / 1,2,3,4,5,6

Fal, büyü, cin değil, kurtuluş Hakk'ta,
Aradığın huzur; Nâs'ta, Felâk'ta.
Gel şu hezeyanı, artık bırak da;
'Müşrik' kime denir ? Bir daha düşün...

Aç kalsan, dönüp de, hüsrâna bakma
Ne can, ne cânânı, âhirde yakma.
"Kazandım" deyip de, yediğin lokma;
Haram mı, helâl mi? Bir daha düşün...

Nereye akıyor, bu insan seli?
Gerçeği görmeyen; ya kör, ya deli.
Dünyada sabırdır, cennet bedeli;
Değer mi, değmez mi? Bir daha düşün..

Akla kara, bir yürekte barınmaz,
Secde yoksa, kibir kiri arınmaz.
Hele îmân, kolay kolay korunmaz;
Bunları bir daha, bir daha düşün...

Düşmezdin.. Dengeyi, ilimle kursan,
Kur'ân mihengine, aklını vursan.
Yoksa.. Her doğruya, "ifrat" diyorsan;
Bir daha.. Bir daha.. Bir daha düşün...

CEHÂLET YANGINI KUR'ÂN'LA SÖNER

Ne ilmî kariyer, ne diplomayla,
Ne altın madalya, ne bir kupayla,
Ne alkış, ne tâviz, ne de sopayla;

**Sanma ki; bir insan, irfâna döner,
Cehâlet yangını, Kur'ân'la söner...**

Ne şöhret peşinde, bir mâcerayla,
Ne “şov” düğünlerde, akan parayla,
Ne makâm, ne rütbe, ne de sarayla;

**Sanma ki; bir insan, irfâna döner,
Cehâlet yangını, Kur'ân'la söner...**

1995

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

- O gün, zâlim kimse (pişmanlıktan) ellerini ısırp şöyle der: “Keşke o peygamberle birlikte bir yol tutsaydım !”
- “Yazık bana ! Keşke falancayı(bâtıl yolcusunu) dost edinmeseydim.”
- Çünkü zikir(Kur’ân) bana gelmişken o, hakikaten beni ondan saptırdı. Şeytan insanı (uçuruma sürükleyip sonra) yüzüstü bırakıp rezil rüsvay eder.
- Peygamber der ki: “Ey Rabbim ! Kavmim, bu Kur’ân’ı büsbütün terkettiler.

FURKAN / 27-28-29-30

SÖYLEYİN DOSTLAR !

Çok şükür.. Sizler de müslümansınız,
Azrâil bekleyen, birer cansınız,
Hâlâ, nasıl böyle kahramansınız (!)?

**Yoksa.. Aldığınız bir müjde mi var?..
Ne olur.. Bana da söyleyin dostlar!..**

Her gün düğün bayram, siz eğlencede;
Oysa benim, tek eğlencem, secdede.
Üstelik olmadım, henüz bir dede;

**Yoksa.. Aklımda bir, noksanlık mı var?
Ben bir deli miyim? Söyleyin dostlar!**

Güyâ, ibâdete fena takmışım;
Bu gidişle birgün uçacakmışım,
Hele çağdaşıktan, çok uzakmışım;

**Yoksa.. Bende biraz yobazlık mı var?
Lütfen sıkılmayın.. Söyleyin dostlar.**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Dediler ki: “Hayat ancak bu dünyada yaşadığımızdır. Başka bir şey yoktur. Ölürüz ve yaşarız. Bizi ancak zaman helâk eder.” Fakat onların bu hususta hiçbir bilgileri yoktur. Onlar sâdece zann ediyorlar..

CÂSİYE / 24

● Yoksa kötülük işleyenler, ölümlerinde ve sağlıklarında kendilerini, inanıp iyi ameller işleyen kimseler ile bir mi tutacağımızı zannettiler ? Ne kötü hüküm veriyorlar.

CÂSİYE /21

Dünya, binbir çeşit meyve dalıymış;
Mezar dedikleri; üç beş çalıymış.
İnsan, bu dünyada yaşamalıymış;

**Yoksa.. Benden yana, kuşkunuz mu var?
Ben bir ölü müyüm? Söyleyin dostlar.**

Soylu dâvetlerde, adınız başta;
Kırmızı şarapla, jambon revaçta.
Ya benim işim ne, umrede, hacda?

**Yoksa.. Bende biraz gariplik mi var?
Lütfen çekinmeyin.. Söyleyin dostlar.**

Oruçlar bitince, her ramazanda;
Bozular perhizler, en son ezanda.
Rakılar buzlukta, etler kazanda;

**Yoksa.. Aldığınız bir ruhsat mı var?
Varsa saklamayın.. Söyleyin dostlar!**

Ahlâk sırrınıza, ben eremedim;
Sosyete bağından, gül deremedim,
Bir kadeh tutmayı, beceremedim;

**Yoksa.. Bende biraz ilkelik mi var?
Ben, bir fosil miyim? Söyleyin dostlar!**

Oğlan, “disko” dedi, yol veremedim,
Kız, bikini giydi, hoşgöremedim,
Şu demokrasiyi(!), öğrenemedim;

**Yoksa.. Bende biraz zâlimlik mi var?
Sizler müşfiksiniz, söyleyin dostlar!**

Vardı bir zamanlar, üç kuruş param,
Dedim ki; fâizle sarılır yaram.
Orada da çıktı, karşıma haram;

**Yoksa.. Bende biraz korkaklık mı var?
Sizler cesursunuz, söyleyin dostlar!**

Fetvâ üretmekte, pek yamansınız,
Elbette, sizler de müslümansınız.
Bu yüzden kalbimde, hüsnü zansınız.

**Yoksa.. Sizde yeşil pasaport mu var?
Yolculuk nereye? Söyleyin dostlar!..**

1996

**EY İRTİCÂ,
SÖYLER MİSİN, SEN NESİN ?**

Yağmur musun, dolu musun, kar mısın?
Elma, armut, ya da ayva, nar mısın?
Sözlüklerde lügatlerde var mısın?

**Yerde misin, gökte misin, neredesin?
Ey irticâ! Söyler misin, sen nesen?..**

Sevgi misin, nefret misin, kin misin?
Şarap mısın, votka mısın, cin misin?
Yoksa, sen bir falcı, bir kâhin misin?

**Solda mısın, sağda mısın, neredesin?
Ey irticâ! Söyler misin, sen nesen?**

Tilki misin, sansar mısın, samur mu?
Fitne fesat karışık, bir hamur mu?
Yoksa.. Ellerde bir, kara çamur mu?

**Yaşta mısın, başta mısın, neredesin?
Ey irticâ! Söyler misin, sen nesen?..**

1999

**Sanma Sırat geçilir, torpille, iltimasla;
Kur'ân âlimi olsan, yaşamadıkça asla!**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Bırak artık inadı, kurtuluşun secdede;
Rüyana mı girmeli, ak sakallı bir dede?**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Çekmedi şu İslâm, çekmedi zinhar !
Ahmak müslümandan çektiği kadar...**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Hamâsî nutuklardan, idrâkini sakındır.
Çünkü en büyük yalan; gerçeğe en yakındır.**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Dünya müslümanları, Kur'ân'la yüzleşmeden,
Hiç kimse aramasın, hüsrâna başka neden...**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**O âlim ki; zâlimdir, haddini bilmedikçe,
O kibir karasını, kalbinden silmedikçe...**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Kim demiş ki insana; “düşünen hayvan” diye ?
Düşünüyorsa eğer, bu kan, bu hüsrân niye ?**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Akl hiçbir insana mutluluk vermez .. Niçin?
Çünkü, akıl gerekir, akli kullanmak için.**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**İlim kapısı geniş, irfan kapısı dardır;
İnsanların değeri, irfanları kadardır.**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

●Ama gerçek şu ki; gözler kör olmaz; lâkin göğüsler içindeki kalpler kör olur.

HAC/46

● Muhakkak ki, namaz, hayâsızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah'ı anmak elbette (ibadetlerin) en büyüğüdür. Allah yaptıklarınızı bilir.

ANKEBÛT/45

“MÜSLÜMANIM” DEMEKLE...

Müslüman olunur mu, “Müslümanım!” demekle?
“Evet” diyorsan eğer, hele birazcık bekle...
Nasıl savunur insan, Mahşer günü kendini;
“Müslümanım” deyip de, Kur’ân’ı bilmemekle?

Diyelim ki; öğrendin, Kur’ân’ı bin emekle,
“Bu yeterli” diyorsan, hele birazcık bekle...
Nice âlimler bile, aldatıyor kendini;
Kur’ân’ı yaşamadan, “Müslümanım” demekle.

1997

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Kim Rahmân'ı zikretmekten gâfil olursa, yanından ayrılmayan bir şeytanı, ona musallat ederiz. Şüphesiz bu şeytanlar, onları doğru yoldan alıkoyarlar da onlar, kendilerinin, doğru yolda(hidâyet üzere) olduklarını sanırlar.

ZUHRUF / 36,37

DİMDİK AYAKTA PUTLAR

Ey Yüce Peygamberim ! Ey Canların Cânânı;
Terketti aklı selîm, dünya denen virânı.
Gör ki; devr-i cehâlet, yine sardı cihânı;

**Ne Lût kavmi yok oldu, ne Medyen, ne Semûd'lar
Sanki hepsi yaşıyor, dimdik ayakta putlar.**

Nice âlim türedi; beşerin yüz karası;
Bin parçaya böldüler, bıraktığın mîrası.
Dillerinde.. İslâm'a, "çağdışı" iftirâsı;

**Kur'ân'a kin kusuyor, hak maskeli haydutlar,
Duruyorlar Yâ Nebî, dimdik ayakta putlar.**

Kalmadı merhameti, kardeşin kardeşine,
Hak, adâlet gelmiyor, zorbaların işine,
Gör ki; düştü ümmetin, yine bâtil peşine;

**Türbelerde adaklar, paçavralar, çaputlar;
Dalâlet kol geziyor, dimdik ayakta putlar.**

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● Firavun, Kıyâmet gününde kavminin önüne düşecek ve onları ateşe götürecektir. Varacakları yer ne kötü yerdir.

HÛD / 98

●..... Zaten Biz, ancak halkı zâlim olan memleketleri helâk etmişizdir.

KASAS / 59

Ekranları doldurdu; kan, kin, nefret, cinsiyet;
Çağdaşlıkta şart oldu, sapıklarla ünsiyet.
Artık ayıplanıyor.. Edep, hayâ, haysiyet;

**Her kalıba giriyor, sahnelerde Tâğut'lar;
Görüyorsun, Yâ Resûl ! Dimdik ayakta putlar.**

Bir yanda zâlimlere, kul olmuş münâfıklar;
Bir yanda nefse tapan, her zillete lââyıklar.
Hepsi Kur'ân'a karşı, gâlibiyet sayıklar;

**Alkışlarla kalkıyor, bugün artık tabutlar;
Ölüme baş kaldırmış, dimdik ayakta putlar.**

Ey! Beşerin Rehberi.. Ey! Nebîler Serveri;
Bilirim ki; bulunmaz, mü'minde aczin yeri.
Müsterihim.. Etsem de, bunca şikâyetleri;

**İslam ufuklarında, asla sönmez umutlar;
Bugün değilse bile, YARIN ÇÖKECEK PUTLAR !**

1900'lü yılların sonlarında,
nefsâni fetvâları ile meşhur
olan bir hocaya ithaf olunur.

YOK MUDUR HOCA ?

Bütün suçu, “irticâ”ya bindirdik,
Akşamları, birer ufak sindirdik,
Sayende vakti de, üçe indirdik;
Biraz daha tenzil, **yok mudur hoca?**

Seninle başladı, dinde varyasyon,
Herkese Cennette, bir rezervasyon.
İyi, güzel, hoş da, reenkarnasyon;
Ölüme de çâre, **yok mudur hoca?**

Dağıtırken, bol keseden hidâyet (!),
Sulandı sünnetler, sulandı âyet.
Kolaylaştı.. İbâdetler nihâyet;
Topuna bir fetvâ, **yok mudur hoca?**

“Çağdaş” fetvâların(!), imdâda yetti;
Cümle yobazlıklar, bizi terk etti.
Sayende, tesettür derdi de bitti;
Biraz daha gayret, **yok mudur hoca?**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● “Onlar ki, dünya hayatında bütün çaba ve harcamaları boşa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlardır.”

Kehf/104

● Kulları içinde ise, Allah'tan ancak âlim olanlar 'içleri titreyerek korkar'.....

Fatır/28

Ekranlar sundukça, güzel çehreni;
Elbette kıskanır, âlimler seni.
Haddimi aştıysam, bağışla beni;
Bir nazar boncuğun, **yok mudur hoca?**

Kendinde, bir dehâ vehmediyorsun,
Göz kusurun mu var, hep “ben” diyorsun?
Çiğ geldin.. Çiğ kaldın.. Çiğ gidiyorsun;
Pişmeye niyetin, **yok mudur hoca?**

Artistik tavrını, tuttu milyonlar,
Verdiğin hapları, yuttu milyonlar,
Sana, helâl olsun, bu trilyonlar;
Bir hekim ahabın, **yok mudur hoca?**

Bitmez bu satırlar, uzar da uzar;
Bilirsin ya paspas, vurdukça tozar.
Her tarafın, ilim olsa ne yazar?
Birazcık irfânın, **yok mudur hoca?**

1998

KUR'ÂN DÂVÂCIDIR

Ey ! Cüretkâr âlim, tevbeden gel ki;
Gâfil fetvâların, affolur belki..
Şirinlik maskeni, taktıkça bil ki;
Kur'ân dâvâcıdır, mahşerde senden.

Ne amelin belli, ne îtikâdın,
Süslü kelâm etmek, tek istidâdın,
Şöhret olsa bile, dünyada adın,
Kur'ân dâvâcıdır, mahşerde senden.

Tevâzudan yana, bolcadır sözün,
Sözüne uymuyor, ne var ki özün..
Dilinde âyetler, çöplükte gözün,
Kur'ân dâvâcıdır, mahşerde senden.

Dünya pâyesine, sanki taparsın;
El etek öperek, köşe kaparsın.
İsmarlama yorum bile yaparsın,
Kur'ân dâvâcıdır, mahşerde senden.

1992

ANLAYAN ANLAR

Neden batar ki sana, İslâm'ın yükselişi?
“Müslümanım” diyorsun.. Anlamadım bu işi.
Merâk ettim sıfatın, sordum nice bilgeye,
Dediler ki; katıksız münâfıktır o kişi.

Dedim ki; gurur, kibir, ensesinden taşıyor,
“Çağdaşım” diyor amma, hangi çağda yaşıyor?
Dediler ki; çağdaşlık, aslında bir erdemdir,
O kişi fitne denen, bir yarayı kaşıyor.

Dedim ki; nasıl olur, elinde bir Kur'ân var,
Gerçeği bilmiyor mu, ona fetvâ soranlar?
Dediler ki, üzülme, hesâbını verecek,
Âyetleri Hakk değil, nefse göre yoranlar.

Dedim ki; vereyim mi, adresini kişinin?
Dediler ki; sen bırak, onu anlayan anlar..

1997

KUR'ÂN OLMASAYDI NE YAPARDIM BEN ?

O'nunla pakladım, kalbimi kirden,
O'nunla arındım, gizli kibirden,
O'nunla açıldı, ufuklar birden,

**Cehâlet yaramı, o'nunla sardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım ?**

Şu nankör nefsimden, neler çekti can,
Her türlü şehveti, süsledi şeytan.
Kör karanlıklarda, kaybolduğum an,

**Sesime ses verdi, tuttu elimden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?**

O'nunla çevirdim, Hakk'a yüzümü,
Açtım.. Âlemlere, gönül gözümü.
O'nda duydum, "Kâlû belâ"sözümü,

**Fitratın sırrına, o'nunla vardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?**

Türbelere bez bağladım, mum yaktım,
Falcılara gaybı sordum, fal baktım,
"Nazar" dedim, kapılara nal çaktım;

**Hiç haberim yoktu, şirkten küfürden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben ?**

Çöllerde o'nunla vakfeye durdum,
Şeytanın şerrine, tuzaklar kurdum,
Fitneyi her yerde, o'nunla vurdum;

**Ruhumu bataktan, çekip çıkardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?**

Gün oldu, hicâbı, yerlere çaldım,
Unuttum ölümü, işrete daldım,
En zorlu günümde, ortada kaldım;

**Bir nasuh tevbeyle, doğdum yeniden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben ?**

O'na sordum, nefsimdeki riyâyı,
Dünya denen, iki günlük rüyâyı,
O'na sordum, edep ile hayâyı,

**Hidâyet harcımlı, o'nunla kardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?**

Sordum: Ölüm nedir? Dedi: çok yakın;
Dost'a kavuşmaktır, hiç korkma sakın,
Yeter ki; o takvâ tâcını takın,

**Şükür.. Korkmuyorum, artık ölümden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?**

Kaygılanma dedi, kabirden yana;
Yüce Peygamber'den, müjde var sana;
Cennet bahçesidir, her müslümana;

**Yeter ki; sen yürü Nebî izinden,
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?**

O'na sordum, dehşetini mahşerin,
O herc ü mercini, göklerin yerin,
O'na sordum, gafletini beşerin,

**Zillet zincirini, kırdım kopardım;
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?**

O'nunla terkettim, hevâ hevesi,
O'nunla dost bildim, ilâhî sesi,
O göstermeseydi, gerçek adresi;

**Şimdi ben kimbilir, neye tapardım,
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?**

Aşk'ı sordum o'na, Mâşuk'u sordum,
Mescidi Aksâ'da, kıyâma durdum.
Arş'a secde secde, köprüler kurdum;

**Her seher, şâhidler gördüm melekten;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?**

O'nsuz çâre yoktu, hiçbir yâreye,
O'nsuz her yol çıktı, bir harâbeye.
O döndürmeseydi, beni Kâbe'ye;

**Kimbilir ben, hangi yöne sapardım,
Kur'ân olmasaydı, ben ne yapardım?**

Îmâna baş eğdi, artık kuşkular,
Allah rızâsına döndü coşkular,
Durdu fırtınalar, duruldu sular;

**Cemâl istiyorum, şimdi Rabb'imden;
Kur'ân olmasaydı, ne yapardım ben?**

(14 Mayıs 1999 Cuma, Kudüs)

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

-Onların îmânlarını bir kat daha arttırdı ve “Allah bize yeter. O ne güzel vekildir !” dediler.

ÂL-İ İMRÂN /173

BANA ALLAH'IM YETER

Gökler, parça parça Arz'a dökülse,
Yüce dağlar, köklerinden sökülse,
Yer yarılsa, okyanuslar çekilse;

**Kalbimde ne korku, ne gam, ne keder,
Bilirim ki bana, Allah'ım yeter !**

Yıldızlar kararıp, güneşler sönse,
İsrâfil.. Sûr ile kubbeden inse,
Kabirler boşalıp, tersine dönse,

**Kalbimde ne korku, ne gam, ne keder,
Bilirim ki bana, Allah'ım yeter !**

1996

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Allah ve Resûlü bir işe hüküm verdiği zaman, inanmış bir erkek ve kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah ve Resûlüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.

AHZÂB/36

● (Sana karşı çıkanlar) hiç yeryüzünde dolaşmadılar mı? Zira dolaşsalardı elbette düşünecek kalpleri ve işitecek kulakları olurdu. Ama gerçek şu ki, gözler kör olmaz; lâkin göğüsler içindeki kalpler kör olur.

HAC/46

MÜ'MİN KARDEŞİM

Rabb'imiz, Dîn'imiz, Kur'ân'ımız bir,
Peygamber sevgimiz, îmanımız bir,
Zulmü lânetleyen, vicdanımız bir,
Bu kavgamız neden.. **Mü'min kardeşim?**

Mânâ soframızda, aşımız aynı,
Hakk için gözlerde, yaşımız aynı,
Kible'miz, Kâbe'miz, taşımız aynı,
Bu ayrılık neden.. **Mü'min kardeşim?..**

Güzelim tarlanı, ayırık bürümüş,
Kirli sular, evlek evlek yürümüş,
Gencecik fidanlar, kökten çürümüş,
Kurtar şu toprağı, **Mü'min kardeşim...**

Tevhîd merceğini, gözlerine tak;
İslâm Âleminin, şu haline bak..
Hâince ekilen, tarihî nifak;
Kanla besleniyor.. **Mü'min kardeşim...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Kendi nefislerini (övgüyle) arındıranları görmedin mi? Hayır; Allah, dilediğini arındırır (temize çıkarır). Ve kimse, kıl payı kadar haksızlığa uğratılmaz.

NİSA/49

Uzaktan baktıkça, sen o Kur'ân'a;
Belki de lâıysın, bunca hüsrâna..
Musîbet, îkazdır çünkü insana,
Musîbet, mesajdır.. **Mü'min kardeşim...**

Kur'ân'ı, vitrinde görmek başka şey,
Yeşil dantel kılıf, örmek başka şey,
O'na kalp gözüyle, girmek başka şey,
Gir de, gör kendini.. **Mü'min kardeşim...**

“Kalbim temiz” derken, önce biraz dur;
O kalbini, Kur'ân mihengine vur..
Ümit ve korkunun dengesini kur,
Mîzan çok hassastır.. **Mü'min kardeşim...**

Varsa.. Bir insanın, zerre kibiri;
Göremez, kalbinde biriken kiri..
Pas, nasıl ki yer bitirir demiri;
Kibir de öyledir.. **Mü'min kardeşim...**

Yazık ki; âlimler susuyor şimdi,
Cehâlet, hükümler kesiyor şimdi,
Rüzgar, dörtbir yandan esiyor şimdi;
Söndür şu yangını.. **Mü'min kardeşim...**

1993

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

●Muhakkak ki, Allah yanında en değerli ve en üstün olanınız, O'ndan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, haberi olandır.

HUCURÂT/13

● Siz insanlara iyiliği emrediyorken, kendinizi mi unutuyorsunuz? Oysa siz kitabı okumaktasınız. Yine de akıllanmayacak mısınız?

BAKARA/44

ALLAH KORKUSU

“Çağdaş” bilimciler ne derse desin;
Beşerî adâlet, âcizdir kesin...
Gör ki; bu dünyada, kanun neylesin;
Kulda yoksa eğer.. **Allah korkusu...**

Bir beylik verseler, tut ki insana;
Sel gibi kan döker, can demez cana.
Şampiyon kesilir, vahşetten yana;
Yüreğinde yoksa.. **Allah korkusu...**

Oysa.. Bir sınavdır, dünya bilene,
Ne mutlu, ölmeden ölebilene..
Bunca maddi aşkı, kalpten silene,
Cennet müjdesidir, **Allah korkusu...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Sabır ve namazla yardım dileyin. Bu, kuşku yok, içi saygıyla
ürperenlerin dışında kalanlar için bir ağırlıktır.

BAKARA/45

Sabır taşlarıyla, bentler kurduran;
Nefs denen, o azgın seli durduran;
Kur'ân'ın mührünü, kalbe vurduran;
Hidâyet nûrudur, **Allah korkusu...**

Bir yanda dünyanın, şöhreti ünü;
Bir yanda muhteşem, kabir düğünü.
Gökler tutuşurken, kıyâmet günü;
Kula gölgeliktir, **Allah korkusu...**

Kim ki; zorda kalsa, günün birinde;
İffetle zilletin kavşak yerinde;
Karar sancısını, duysa derinde;
İmdada yetişir, **Allah korkusu...**

İnsan güzelliği, ne göz ne kaşta;
Gönül gözlerinden, döktüğü yaşta..
Nefs ile girilen, zorlu savaşa;
En büyük silahtır, **Allah korkusu...**

Mahşerde uzuvlar, gelirken dile;
Dünyaları versen, artık nâfile.
Mîzân'a yürürken, cümle kâfile;
Mü'minin dostudur, **Allah korkusu...**

1993

**Sen kendini gerçekten, istiyorsan tanımak,
Duvar aynası değil, Kur'ân aynasına bak..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Ne yol sordum, ne sokak, ne bir adres kimseden,
Çünkü buldum adresi; Kur'ân-ı Kerîm'de ben.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**“Ben insanım” demekle, insan insan olaydı;
Hayvanlardan ayırmak, ne kadar da kolaydı.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**“Müslümanım” demekle, insan mü'min olaydı,
Cennet vizesi almak, ne kadar da kolaydı.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**“Kalbim temiz” demekle, kalpler temiz olaydı,
“Çağdaşların”, kabirde işleri çok kolaydı.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Müslüman; ne taş gibi, kaskatı bir hamurdur,
Ne de sulandırılmış, circıvık bir çamurdur..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**İndirime geçtikçe, haysiyet pazarları,
Canlı cesetle doldu, apartman mezarları.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Ahlâk otobanında, kırmızıda duranlar;
Sabrın selâmetini, yeşil yanınca anlar...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Sanma ki; zorbalıkla yolumdan döneceğim;
Ben Kur'ân'la doğmuşum, Kur'ân'la öleceğim.**

SANKİ BUGÜN İNİYOR...

Bir beşer ki; akıllar, olmuş şehvete âlet,
El kadar paçavralar, namuslara kefâlet,
Bir dünya ki; bağrında, kol geziyor sefâlet,

**Gördükçe bu zilleti, size yemin ederim;
Sanki bugün iniyor gibi Kur'ân'ı Kerîm..**

Küçücük beyinlerle, hükmeden büyük başlar,
Ahlâk borsalarında, kaybedilen savaşlar,
Tarihin çöplüğünde, putlaşan nice taşlar,

**Gördükçe bu fetreti, size yemin ederim;
Sanki bugün iniyor gibi Kur'ân'ı Kerîm..**

Bir yanda nifak saçan, zorbanın yasakları,
Bir yanda paspas olmuş, nice insan hakları.
Bu nasıl adâlet ki; yükseltir alçakları ?

**Gördükçe bu cinneti, size yemin ederim;
Sanki bugün iniyor gibi Kur'ân'ı Kerîm..**

Her akşam ekranlarda, iftirâlar şeddeli,
İrticâ malzemesi: iki meczup, üç deli.
Dayatılır İslâm'a, faturanın bedeli,

**Gördükçe bu cür'eti, size yemin ederim;
Sanki bugün iniyor gibi Kur'ân'ı Kerîm..**

1999

BAKKAL AMCA BİR DİN VER

Bakkal amca, bir din ver, bana şöyle yüz gram;
İçinde hem komedi, hem de birazcık dram.
Öyle bir din olsun ki; bizi fazla sıkmasın,
Her yerde ‘ahlâk’ diye, karşımıza çıkmasın...

Ramazan’da otuz gün, vücut girsin bakıma,
Ama bayram gelince, karışmasın rakıma.
Bırakalım insanlar, her tür haltı yesinler,
“**Ne yani.. Biz müslüman değil miyiz?**” desinler..

Bir din ver ki; içinde, birazcık kahve falı,
Ve üstünde bir kaşık, sosyetik mevlid balı,
Arasında bir dilim, Kaşar Yaşar olmalı,
Böylece kalplerimiz, hidâyetle (!) dolmalı...

Bir de şu kurbanlıklar, sorun çıkardı biraz,
Neden dersen bütçemiz, bu sene hepten ayaz.
Eğer fetvâ verirse, şu senin ‘Süper Beyaz’,
Belki biz de keseriz, ya bir tavuk, ya bir kaz...

Bakkal amca bir din ver; zorda “**Allah**” diyelim,
Açılınca kapılar, “**Haydi Yallah**” diyelim.
Âlimler ehli cümbüş, fetvâlarda varyasyon,
Biraz Budist felsefe, biraz reenkarnasyon...

Bir din ki; insanları, hayallere daldırsın,
Tüm cinsel yasakları, yürürlükten kaldırsın.
Eroslar, Afroditler, sokaklarda çıldırsın,
Ve bu çılgın tanrılar, şeytanları yıldırsın...

Açılsın sahillerde, beş yıldızlı mâbedler,
Diskolarda, ruflarda, yapılsın ibâdetler...
Bir din ver ki; her akşam, sofraları kuralım,
Kadehleri duayla, birbirine vuralım...

Ahlak mahlak üstüne, biraz kafa yoralım(!)
Memleketin şu hali, ne olacak soralım.
İlerleyen saatte, dansöz çıksın masaya,
Allah rızası(!) için, pamuk eller kasaya...

Ne kadar yardımsever, olduğumuz görülsün,
Ellerimiz dansöze, merhametle sürülsün.
Cinsiyetler arası, ortak pazar kurulsun,
Böylece irticâya, büyük darbe vurulsun...

Bakkal amca, bir din ver; açık olsun tâvize,
Rahatlatsın bizleri, tatlı baksın fâize.
Madem ki fâiz dedik, hazır girdik damardan,
Bir din ver ki; bizleri, men etmesin kumardan..

Piangolar, totolar, birer hayır kurumu,
Bazı yobaz kafalar, görsünler bu durumu,
Gece gündüz borsada, hayal kursun alıklar,
Yesinler küçükleri, bazı büyük balıklar...

Bir din ver ki; bıraksın, şu rüşvetin peşini,
Âmir, memur, sekreter, herkes bilsin işini.
Bu bilimsel metotla, çözersek biz bu işi,
Korkarım kalmayacak, zekât verecek kişi...

Lûgatlerden silinsin, artık şeref, şahsiyet,
Dalgalı kura geçsin, edep, hayâ, haysiyet.
Körler ile sağırılar, koltukları kapsınlar,
Ellerinde yağdanlık, birbirine tapsınlar...

Bakkal amca, bir din ver; kaşlarını çatmasın,
Kubbesi, minaresi, aman derim batmasın,
Temizlensin camiler, tabut mabut kalmasın,
Bundan sonra Azrâil, kapımızı çalmasın (!)

.....
Dostlarım! Sanmayın ki; taş devrinden gelirim,
Bakkaldan din istenmez, bunu ben de bilirim.
İstedim ki; bu şaka, sizi biraz güldürsün,
Güldürürken, biraz da, gerçeği düşündürsün...

1997

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Ve, gözleri Beni görmeye kapalı bulunan, kulak vermeye de tahammül edemez olan kâfirleri, o gün cehennemle yüz yüze getirmişizdir.

KEHF/100,101

●Biz onlara fırsat veriyoruz ki, günahlarını artırsınlar. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

ÂL-i İMRÂN/178

BENİM ADIM ADÂLET

Dinleyin ey insanlar ! Benim adım adâlet,
Yeryüzünde her zulme, ettiniz beni âlet.
“Ahlâk” diyen herkese , vahşetle kükrediniz,
Çağdaşlığı, şehvetin üstüne yüklediniz.

Yeryüzünde saltanat kurdunuz cübbelerle,
Kutsala harb açtınız, o zorba züppelerle.
Kibir bataklığında, vehimlere daldınız;
O fosil beyninizi, tartışılmaz kıldınız.

Dinleyin ey insanlar ! Benim adım adâlet,
Sayenizde hukuku, teslim aldı cehâlet.
O çirkin çehrenize, beni maske yaptınız;
Firavunlar misâli, kendinize taptınız.

Sandınız ki adâlet; kedi-fare oyunu;
Kudurmuş kurtlar gibi, katlettiniz koyunu.
Bu oyun, tutsa bile, şimdilik bu pazarda,
Bilin ki; her oyunun, rövanşı var mezarda.

Dinleyin ey insanlar! Benim adım adâlet,
Ancak benimle vardır, bir insanda asâlet.
Ebediyyen haktır, hukuktadır üstünlük,
Unutmayın ki; zulmün, ömrü ancak bir günlük!

(28 Şubat 1997)

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Onlar ayakta, oturarak ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar, göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. "Rabb'imiz, bunu boşyere yaratmadın. Sen Yücesin, bizi ateş âzabından koru!"(derler).

ÂL-İ İMRÂN /191

● Allah'ın, gökleri ve yeri hak(ve hikmet) ile yarattığını görmedin mi? Dilerse sizi götürür ve yepyeni bir halk getirir. Bu Allah'a güç değildir.

İBRÂHİM /19,20

GERÇEK MÜSLÜMAN

Kopuyorsan bil ki, mânâ özünden;
Bir kusurun vardır, gönül gözünden.
Yoksa üç beş câhil insan yüzünden,
Kur'ân'a küser mi, **gerçek müslüman** ?

Göklere serpilmiş, bunca âyeti;
Sonsuz kere sonsuz.. Yok nihâyeti,
Makrodan mikroya, bu hidâyeti;
Hiç görmez olur mu, **gerçek müslüman** ?

Tâ ki; görmedikçe, can verişini,
Bırakmaz o şeytan, kulun peşini,
İbâdet denince, dünya işini,
Bahâne eder mi, **gerçek müslüman** ?

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Yok, yok onlar âhiretten korkmuyorlar. hayır (iyi bilsinler ki) o (Kur'ân) bir ikâzdır. Dileyen onu düşünür, öğüt alır. Allah dilemedikçe onlar öğüt almazlar.....

MÜDESSİR /53,54,55,56

● İnsan başı boş bırakılacağını mı sanır?

KİYÂMET/ 36

Çarşıda, pazarda, diskoda, barda,
Üryan gezenlere, hayran bakar da,
Örtüyü hor gören, dar kafalarda,
Ünsiyet arar mı, **gerçek müslüman ?**

Âlim geçinip de, ilme çatana,
Suyu bile, sulandırıp satana,
Kur'ân'a, kadehle kafa tutana;
Kalbini açar mı, **gerçek müslüman ?**

Ne mutlu, rehberi Kur'ân olana,
Kulluk rütbesini, Hakk'tan alana.
Bir koltuk uğruna, yalan dolana,
Tenezzül eder mi, **gerçek müslüman ?**

Mevlâ, bir kuluna yetki verince;
Hesâbını sorar, inceden ince.
Polisten, hâkimden, savcıdan önce,
Allah'tan korkmaz mı, **gerçek müslüman?**

1996

TANIR MISIN İÇİNDEKİ ŞEYTANI ?

Öyle bir düşman ki; görünmez göze,
Dolaşır kan gibi, karışır öze,
Kardeşten kardeşe, kin katar söze,
Tanır mısın.. İçindeki şeytanı?..

Sen uykulardasın, O'ysa uyanık,
Ne kadar gizlesen, fikrine tanık,
Düşlerinde bile, dâvetsiz konuk,
Tanır mısın.. İçindeki şeytanı?..

Haramları süsler, cesâret verir,
Her türlü çirkini, güzel gösterir,
Şehvet tabletidir, kanında erir,
Tanır mısın.. İçindeki şeytanı?..

1994

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Ey Âdem oğulları, şeytan ana, babanızı, çirkin yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi, sizi de (şaşırtıp) bir belâya düşürmesin! Çünkü o ve kabilesi, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Biz şeytanları, inanmayanların dostları yaptık.

A'RÂF/27

TANI ARTIK İÇİNDEKİ ŞEYTANI..

Dört yanından, durmaz verir vesvese,
Akli mahkûm eder, baĒnaz kafese,
Vakit varken, gel kulak ver bu sese,
Tanı artık.. İçindeki şeytani..

Dâvet eder, seni türlü oyuna,
Hele bir gör.. Gir de dümen suyuna,
Benzer hâlin, kurt önünde koyuna,
Tanı artık.. İçindeki şeytani..

Öfkeyi körükler, kibriti çakar,
Karşıdan, keyifle yangına bakar.
Âhiret tarlanı, dünyada yakar,
Tanı artık.. İçindeki şeytani..

1994

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● “Ben nefsimi temize çıkarmam. Çünkü nefis, daima kötülüğü emredicidir. Ancak Rabb'im esirgediği nefis başka. Rabb'im bağışlayan, esirgeyendir.”

YÛSUF/53

● Andolsun insanı biz yarattık ve nefsinin ona ne fısıldadığını biliriz, çünkü biz ona şah damarından daha yakınız.

KAF/16

● Nefsini kötülüklerden arındıran, kurtuluşa ermiştir.

ŞEMS/9

● Zinâya yalaşmayın, çünkü o, açık bir kötülüktür, çok kötü bir yoldur.

İSRÂ/32

NEFSİMMİŞ MEĞER...

Yıllardır kendimi, güyâ tanırdım;
Sanık ben, yargıç ben, hep aklanırdım.
Şeytanı, en büyük düşman sanırdım;
Ondan da beteri.. **Nefsimmış meğer...**

Gönlümü, hevâya kaptıran oymuş,
Şuûru, şehvete saptıran oymuş,
Tutkuları, putlar yaptıran oymuş,
En sinsi düşmanım.. **Nefsimmış meğer...**

Övgü dolu sözlerine kanmışım;
“Kalbin temiz” demiş, gerçek sanmışım.
Hakk'ı ancak, zor günümde anmışım,
İçimdeki nankör.. **Nefsimmış meğer...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

●Bundan dolayı Yaradanınıza tövbe edin de nefislerinizi (kötü duygularınızı) öldürün.....

BAKARA/54

● Kadınlardan, oğullardan, kantarlarca yığılmış altın ve gümüşten, salma atlardan, davarlardan ve ekinlerden gelen zevklere aşırı düşkünlük, insanlara süslü (câzip) gösterildi. Bunlar sadece dünya hayatının geçimidir. Asıl varılacak güzel yer Allah'ın yanındadır.

ÂL-i İMRÂN/14

Öyle sevdirmiş ki, dünyayı bana;
Saraylar kurmuşum, üç günlük cana.
Hevâ heves denen, çöplükten yana
Beni sürükleyen.. **Nefsimmiş meğer...**

Meyhâne meyhâne, hayâl kurmuşum,
Çamurlu yollarda, yalpa vurmuşum,
Adresi hep, münâfıktan sormuşum;
Koynumdaki yılan.. **Nefsimmiş meğer...**

Dalmışım.. Her akşam cümbüşle meşke,
Kalmamış dilimde, riyâdan başka.
Bir kadehlik, ömrü olan bir aşka;
Beni kul eyleyen.. **Nefsimmiş meğer...**

Tutkuya döndükçe, giyim markası,
Yerde paspas olmuş, hayâ hırkası.
Kuşatmış kaleyi, şeytan fırkası;
İçindeki casus.. **Nefsimmiş meğer...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Münafıkların durumu tıpkı şeytanın durumu gibidir. Çünkü şeytan insana “inkâr et” der. İnsan inkâr edince de; Ben senden uzağım, çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım, der.

HAŞR/16

● Allah'a ve peygamberine düşman olanlar, işte onlar en aşağıların arasındadırlar. Allah; Elbette, Ben ve elçilerim gâlip geleceğiz diye yazmıştır. Şüphesiz Allah güçlüdür, gâliptir.

MÜCÂDELE/20,21

Ne kadar soyarsa, insan bedeni;
O kadar olurmuş, güyâ medenî.
Bu afyonu, bir çağdaşlık nedeni,
Diyerek yutturan.. **Nefsimmiş meğër...**

İkbâl korkusuyla, kıstırmış beni,
Kur'ân kapısına, küstürmüş beni.
Zulüm karşısında, susturmuş beni;
Nefsimin zâlimi.. **Nefsimmiş meğër...**

Namaza, “Bayramlık” fetvâsı veren,
Kullukta, “Mevlid”i yeterli gören,
Farz dururken, nâfileyi gösteren;
Dalâlet rehberi.. **Nefsimmiş meğër...**

Ağzım bağlı, güyâ oruç tutmuşum,
Haramları, gözlerimle yutmuşum.
Seher vakti, yorgan döşek yatmışım;
Secdeye musallat.. **Nefsimmiş meğër...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Derken kendilerine hatırlatılanı (Allah'ın rızasına uygun yaşamayı) unuttuklarında. Onların üzerlerine her şeyin (bolluk, güç, sağlık, servet v.b.) kapılarını açıverdik. Öyle ki, kendilerine verilen şeylerle 'sevince kapılıp, şımarınca' onları apansız yakalayıverdik. Artık onlar umutları suya düşenler oldular.

EN'ÂM/44

● Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler, Allah'a ve âhiret gününe de inanmazlar. Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaşdır o.

NİSÂ/38

Bağ bahçede, hasat vakti gelince;
Hesaplar yapmışım, inceden ince.
Lâkin, Allah için zekât denince;
Elimi bağlayan.. **Nefsimmiş meğer...**

Vermişim, "Ne cömert" desinler diye;
Üç beş çürük çarık, güyâ hediye.
Arkasından, dilenmişim medhiye;
Bu alkış delisi.. **Nefsimmiş meğer...**

Komşuda katık yok, ben tok yatmışım,
"Tembel" demiş, gıyâbında çatmışım,
Şefkat dersi vermiş, nutuk atmışım;
Bu sahtekâr maske.. **Nefsimmiş meğer...**

Kur'ân ehli görmüş, küçümsemişim,
Üstelik cür'etle "Yobaz" demişim.
Nice kul hakkını, böyle yemişim;
Oysa gerçek yobaz.. **Nefsimmiş meğer...**

1994

***Kur'ân eczanesinde, her derde devâ vardır;
Son kullanma tarihi: Kıyâmete kadardır...***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***İnsanı ateş değil, kendi gafleti yakar,
Neye nasıl bakarsan, o sana öyle bakar.***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***İnsanı ateş değil, kendi gafleti yakar;
Herkeste kusur görür, kendisine kör bakar.***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Yoksa bir insanın, vefâsı ahde,
Bil ki; îmân dahil, her şeyi sahte...***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***O'na secde ederken, hem de bütün kâinat;
Cinnet değilse nedir, insandaki bu inat ?***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Dert ateştir.. Pişirir, çiğ bırakmaz insanı;
Lâkin çok yaklaşırsan, yakar bitirir canı...***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Allah zorda kalanın, hâlinden haberdârdır,
Her zorluğun sonunda, mutlak kolaylık vardır.***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Söyle gelsin, estetik cerrâhın da seninle;
Mezarda da oynarsın, bedeninde, teninde..***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Yer verme kalbinde, başka bir aşka;
Hepsi boş.. İlâhî rızâdan başka..***

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Sizi yeryüzünün halîfeleri yapan, size verdiği şeylerde, sizi denemek için, kiminizi kiminizden derecelerle üstün kılan O'dur..... **EN'ÂM/165**

● Rabbiniz hakkında beslediğiniz zan var ya, işte sizi o mahvetti ve ziyanı uğrayanlardan oldunuz. **FUSSİLET/23**

● İnancı olanlara rastladıkları zaman, "inandık" derler. Fakat şeytanlarıyla yalnız kaldıkları zaman "Biz, sizinle beraberiz, biz sadece (onlarla) alay ediyoruz" derler. **BAKARA/14**

● Eğer onlara sorsan: "Biz sâdece lâfa dalmış şakalaşıyorduk" derler. De ki: "Allah ile, O'nun âyetleriyle ve O'nun elçisi ile mi alay ediyorsunuz?"

TEVBE/65

KUR'ÂN'A SORSAYDIN EĞER...

Önce, İnsan kimliğini alırdın,
Sonra, İrfan adresini bulurdun,
Ve Allah'ın, halîfesi olurdu;
Kendini.. Kur'ân'a sorsaydın eğer..

Hakk Dîni'ne, hurâfeler katmazdın,
Zanlarla hükmetmez, küfre batmazdın,
Dünya için, âhireti satmazdın,
İslâm'ı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer..

Kalbin kararmazdı, öfkeyle kinle,
Savaşırydın.. Önce, kendi cehlinle.
Alay eder miydin, bu Yüce Dîn'le,
Haddini.. Kur'ân'a sorsaydın eğer?

Yıllarca ecdâdı suçladın durdun,
Geri kalmışlığı, İslâm'a yordun.
Oysa ki; en önde, sen koşuyordun;
Ahlâkı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● İyilikle kötülük bir olmaz. (Sen kötülüğü) en güzel olan şeyle sav.
O zaman bir de bakarsın ki seninle arasında düşmanlık bulunan kimse,
sanki sıcak bir dosttur. **FUSSİLET/34**

● Şeytan sizi fakirlikle korkutur. (Fakir düşeceğinizi söyleyerek sadaka
vermekten geri kalmanızı ister)ve size çirkin şeyleri yapmayı emreder....

BAKARA/268

Öyle bir mîras ki, bu toprak sana;
Borçlusun, dökülen her damla kana.
İflâs eder miydin, edepten yana;
Vefâyı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer?

Hele gör.. O cimri, zengin kimseyi;
Korkar fakirlikten, sıkır keseyi..
Bilirdin.. Vereni bu vesveseyi;
Şeytanı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Evlât yetiştirdin, bin türlü nazla,
Hiç tanıştırmadın, oruç, namazla,
Yine bakar mıydın, mâziye hazla;
Vebali.. Kur'ân'a sorsaydın eğer?

Asık çehrelerde, endişe hüzün,
En yakın dostuna, geçmiyor sözün.
Gülmez olur muydu, o güzel yüzün;
Sevgiyi.. Kur'ân'a sorsaydın eğer?

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Allah size emânetleri ehline vermenizi, insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adâletle hükmetmenizi emreder.....

NİSÂ/58

● Zinâya yaklaşmayın çünkü o açık bir kötülüktür, çok kötü bir yoldur.

İSRÂ/32

●Allah güzel davrananların ecrini zâyî etmez.

TEVBE/120

Söndükçe gün be gün, Allah inancı,
Özünde başladı, bir büyük sancı.
Olur muydu, ana, oğul yabancı;
Saygıyı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer?

Emâneti hiç vermedin ehline,
Bedenler bulandı, rüşvet zehrine
Düşer miydin, bu hüsrâna sen yine;
Ehlini.. Kur'ân'a sorsaydın eğer?

Nefsine kul oldun, servette malda,
İçkide, zinâda, kumarda, falda.
Bu haram meyveler, kalırdı dalda;
Cenneti.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Bir nefesin bile, hesabı çetin,
Ya hesabı nedir.. Bunca nîmetin?
Vallahi kalmazdı, zerre gafletin;
Mizânı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

- Sonra o gün (size verilen) nîmetten sorulacaksınız.

TEKÂSÜR/8

● ...Bir kavim (toplum), kendinde olanı değiştirinceye kadar Allah, ona nimet olarak başışladığını değiştirici değildir. Ve Allah şüphesiz işitendir, bilendir.

ENFAL/53

- Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et.....

TÂHÂ/132

Her musîbet.. Aslında bir îkazdı,
Görmedin mi? Nefsin, verdikçe azdı.
Bu servet gemisi, yoksa batmazdı;
Zekâtı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer..

Amelsiz ilimden, kime ne fayda!..
İlimsiz ameller, geçmiyor kayda.
Bulurdun.. Ahlâka müşterek payda;
Resûl'ü.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Bayramdan bayrama secde etmekle,
“Kurtuldum” diyorsan, hükmünü bekle,
Borcu siler miydin, bu iki çekle;
İbrayı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

O cehennem dehşetine şaşardın,
O azâbı görmüş gibi yaşardın,
Secde secde, af peşinde koşardın;
Namazı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Onlar (mü'minler) namazlarını dosdoğru kılan ve kendilerine rızık olarak verdiğimizden (Allah yolunda) harcayan kimselerdir.

ENFÂL/3

Şereftir, yücelten, dünyada ferdi,
Öpülen etekler, kime ne verdi?
Kullar sevmese de, Allah severdi;
Rütbeyi.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Aynalara bakıp, telâş etmezdin,
Biten her gününle, sen de bitmezdin,
Dost'a böyle, elleri boş gitmezdin,
Ölümü.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Bu felsefî serapları geçerdin,
Damlasına.. Ömrü bedel biçerdin,
Can suyunu, kaynağından içerdin;
Pınarı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

Başka geçit vermez, bu yol, bu devrân;
İlle de, ille de, ille de Kur'ân.
Vallahi durmazdın, Sırat'ta bir an;
Kur'ân'ı.. Kur'ân'a sorsaydın eğer...

1995

NAAT-I ŞERÎF (4)

Rabb'im, seni yakın kıldı kendine,
Cehennemi, haram kıldı ceddine,
Ve Seni taşıyan, ana rahmine,
Hakk'ın Sevgilisi, **Yâ Resûlallah.**

Misk-i Amber, o mübârek tendedir,
Bunca beşer, senin himâyendedir,
Cennetlerin anahtarı sendedir,
Bir zerre kibrin yok, **Yâ Resûlallah.**

Cehennem sönerdi, Hakk'tan dilesen,
Denizler kururdu, "kurusun" desen,
Dağlar diz çökerdi, eğer istesen,
Bir zerre kibrin yok, **Yâ Resûlallah.**

Allah Sana, yüce sıfatlar kattı,
Sana mahşer sancağını uzattı,
Senin için, âlemleri yarattı,
Bir zerre kibrin yok, **Yâ Resûlallah.**

Kadir gecesinin, nûrlu kandili,
Allah Kelâmı'nın, beşerî dili,
Vuslatını, bayram eden sevgili,
Kâlp gözü merceği, **Yâ Resûlallah.**

Rütbelerin en sonu, en yücesi,
Semâlar fethettin, Mîrâç gecesini,
Selâm durdu, nebîlerin nicesi,
Gönüller kubbesi, **Yâ Resûlallah.**

Sen olmasan, tenler, canı neylerdi,
İnsan, dünya denen, hanı neylerdi,
Melekler, durmadan, mâtem eylerdi,
Hidâyet güneşi, **Yâ Resûlallah.**

Sensiz, boş kalırdı, bütün gönüller,
Güzel kokuları, neylerdi güller,
Meşketmezdi, sabahları bülbüller,
Âşıklar mâbedi, **Yâ Resûlallah.**

Canlı, cansız, her varlığa ulaşan,
Her bedende, damar damar dolaşan,
İçtikçe susatan, doyumsuzlaşan,
Saadet pınarı, **Yâ Resûlallah.**

(SALLALLÂHU ALEYHİ VE SELLEM)

1990

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Böylece Allah, onların geçmişte yaptıkları en kötü hareketleri bile örtecek ve yaptıklarının en güzeline denk olarak mükâfatlarını verecektir.

ZÜMER/35

● “Sabır ve namaz ile Allah’tan yardım isteyin. Şüphesiz o (sabır ve namaz) Allah’a saygıdan kalbi ürperenler dışında herkese zor ve ağır gelen bir görevdir.

BAKARA/45

● De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah, bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

ZÜMER/53

**ÖYLE BİR GÖZYAŞI
VER Kİ YÂ RABBÎ**

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî;
Aklansın.. Ölümün kara düşleri,
Korkuları, umutlara döndürsün.
Rahmetinle, her damlası
Cehennemler söndürsün...

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî;
Cennetler berâtı inci damlalar,
Secdelerde seller gibi çağlasın.
Etrafımda haşre kadar melekler,
Sevinçlerle ağlasın...

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî;
Eritsin.. Buzlarını gafletin,
Gönül ufukları, nûra bürünsün.
Açılsın da cehlin kara perdesi,
Gerçek görünsün...

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî;
Müjdeler dökülsün, Arş-ı Âlâ'dan,
Hidâyet selleri, sineme dolsun.
Her damlası Mahşer Günü
Şâhidim olsun...

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî;
Esmâ'ndaki 'Doksandokuz' aşkına,
Semâlardan gufrânını indirsin.
Hesap günü, titreşirken Mîzan'da,
Hicâbımı dindirsin...

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî;
Sabahı beklerken, berzâh gecesî,
Selâm sellerine dönsün köpürsün.
Kabir toprağımdan, Mahşere kadar,
Azap kirlerini silsin süpürsün...

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî;
Firdevs Göklerinden, nûr sağnakları,
Dehşet günü, Sırât üzre saçılsın.
Sekiz yerden, sekiz cennet kapısı
Bir lâhzada açılsın...

Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî
Aritsin.. Şu nankör nefsi hevâdan,
Bütün zerrelerim, Kur'ân'la dolsun.
Ve Mahşer'de, şu tövbekâr bedenim
Şehitlerle haşrolsun...

ÂMİN!

1994

GENÇ ARKADAŞIM

Bazen bir seraptır, görünür çölde,
Bazen bir nilüfer, bataklık bir gölde.
Daha ne tuzaklar, gizli bu yolda;
Hepsi seni bekler, **genç arkadaşım...**

Sahneleri gör ki; başsız ayaklar;
Türlü oyunlarla, nefsi yoklar..
Ekrandan atılan, zehirli oklar;
Seni hedef seçti, **genç arkadaşım...**

Kimi şarkılarda, düşer cinnete,
“Sürgün”ü eş koşar, Yüce Cennete...
Alkış denen, o esrarlı illete;
Kapılmak hüsrândır, **genç arkadaşım...**

Nefsine hükmeden, Hakk’a yönelir,
Vicdanı dinlemek, nefse zor gelir.
Her yanlış adımda, “sırat” inceler;
Bunu bil de yürü, **genç arkadaşım...**

Heybetle durdukça, İslâm neferi;
Durmaz, bu kudurmuş haçlı seferi.
Bosna’lı çocukta, o kavruk deri;
Tarihin tenidir, **genç arkadaşım...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Ey imân edenler, yahudi ve hristiyanları dostlar (veliler) edinmeyin: onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuşkusuz onlardır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez.

Maide/51

● Andolsun, siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımıyla zafer verdi....

Âl-i İmran/123

● Sen mü'minlere: "Rabbinizin size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım iletmesi size yetmez mi?" diyordun.

Âl-i imran/124

Güyâ, "uygar" denen, şer odakları;
Hepsinde maskedir, "insan hakları"..
Ceddin de tanırdı, bu alçakları,
Oyun, aynı oyun, **genç arkadaşım...**

Bu koşu, mukaddes vatan yarışı;
Îmân bedelidir, her bir karışı..
İblis kuklasının, sahte barışı;
Aldatmasın seni, **genç arkadaşım...**

Dünyayı kuşatan, bu kan kokusu;
Beşer tarihinin, temel dokusu..
Yine dünkü gibi, dört yanın pusu;
Sana uyku haram, **genç arkadaşım..**

Şimdi bu cephede, nöbet senindir,
Yüreğinde Kur'ân, bayrak tenindir,
Peygamber hırkası, çelik yenindir,
Allah seninledir, **genç arkadaşım...**

1992

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Andolsun, biz cinler ve insanlardan birçoğunu cehennem için yaratmışızdır. Onların kalpleri vardır, onlarla anlamazlar (kavramazlar); gözleri vardır, onlarla görmezler; kulakları vardır, onlarla işitmezler.

İşte onlar hayvanlar gibidirler. Hatta daha da şaşkın (sapık)dırlar. İşte asıl gâfiller onlardır.

A'RÂF/179

BANA KALDI YOBAZLIK

Ey! Süslü kostümlerle, milletini soyanlar,
Taş devrinden bu yana, yerlerinde sayanlar,
Ey! Afrodite bozması, çırılçıplak bayanlar;

**Sizler “çağdaş” oldunuz, bana kaldı yobazlık;
Ne kadar da gelişmiş, meğerse hokkabazlık...**

Ey! Zinâ çöplüğünde, savrulan müsveddeler,
Kumarhâne düşkünü, beş yıldızlı züppeler,
Ey! Bostan korkuluğu, içleri boş cüppeler;

**Sizler “çağdaş” oldunuz, bana kaldı yobazlık,
Ne kılıklara girmiş, meğerse hokkabazlık...**

Ey! İkbâl kapısında, kartvizit dilenenler,
Haysiyet sınavında, ilk turda elenenler,
Ey! Zulüm tornasında, mazluma bilenenler;

**Sizler “çağdaş” oldunuz, bana kaldı yobazlık,
Kimlerden mirâs kaldı, size bu hokkabazlık?**

Ey! İnsan haklarını, gasp eden kara eller,
Benlik girdaplarında, mahşere akan seller,
Ey! Nâmus ve iffete, saplanan sivri diller;

**Sizler “çağdaş” oldunuz, bana kaldı yobazlık,
Doğrusu yakışıyor, size bu hokkabazlık...**

Ey! İşret müptelâsı, nefsine kul bedenler,
Kalça göbek atmayı, yaşamak zannedenler,
Ey! Şehvet çöllerinde, yolunu kaybedenler;

**Sizler “çağdaş” oldunuz, bana kaldı yobazlık,
Hokkabazda bile yok, bu kadar hokkabazlık...**

1998

NASIL OLUR DA SANA SECDE ETMEZ BİR İNSAN ?

Kaç trilyon hücreden, yaratırsın bedeni,
Her bedene yüklersin, bir varoluş nedeni.
Evrendeki her zerre, tesbih ederken seni,

**Baş eğerken emrine, bu kâinat , bu mîzan;
Nasıl olur da Sana, secde etmez bir insan !**

Ömür yetmez, verdiğin bir nefesin şükrüne,
Ne mümkün bedel biçmek, yaşattığın bir güne.
Cennetleri vâdettin, hem de Kur'ân üstüne.

**Haykırırken tabutlar, musallâda an be an;
Nasıl olur da Sana, secde etmez bir insan !**

Mûcizeler verirsin; kulak duyar, göz görür,
Kalp atar, dil konuşur, el tutar, ayak yürür.
Mal, mülk, evlât verirsin; hepsi de yüz güldürür,

**Sağnak sağnak yağarken, bunca rahmet ve ihsân;
Nasıl olur da Sana, secde etmez bir insan !**

Fırtınalı denizden, kurtarırısın kulunu,
Bir şans daha verirsın, ve açarsın yolunu,
Lâkin; Sana eş koşar, cübbesini, çulunu,

**Bu büyük nankörlüğü, reddederken o vicdân,
Nasıl olur da Sana, secde etmez bir insan !**

Verdiğin akılı selim, kurtuluşu seçerken,
Kurtuluşun tek yolu, secdelerden geçerken,
Yaklaşan kıyâmete, âyetler and içerken,

**Ve beklerken ölümü, yeryüzündeki her can,
Nasıl olur da Sana, secde etmez bir insan !**

İçki, zina ve kumar, birer şeytan oltası,
Dünyaya hükmediyor, cehâletin sultanı,
Din, câhilin elinde, oldu zulüm baltası,

**Peygamber ahlâkını, emrederken o Kur'ân,
Nasıl olur da Sana, secde etmez bir insan !**

Şeytan ki; unutturur, o mahşer dehşetini,
Gıybet ile yedirir, ölmüş kardeş etini.
Cehenneme yol eder, bu dünya servetini;

**Davul zurna çalarak, gelirken bunca hüsrân;
Nasıl olur da Sana, secde etmez bir insan !**

Çok şükür ! Rahmetinin, farkındayım nicedir,
Sensiz geçen sâniye, sabahsız bir gecedir.
Bilirim.. Senin affın, azâbından yücedir;

**Yetmiyor kudretine, hiçbir söz, hiçbir lisan;
Nasıl olur da Sana, secde etmez bir insan !**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

-Ona bir yol bulup, güç yetirenlerin Ev'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır.....

ÂL-İ İMRAN/97

GELME OYUNA

Şeytan der; “Hele dur.. Kız bir evlensin,
Şu oğlan, askere bir gidip gelsin,
Torunların yaşı, biraz yükselsin,
**Kâbe kaçmadı ya.. Bir gün gidersin,
Namaz borçlarını, toptan ödersin.”**

Akıl der ki; sakın, gelme oyuna,
Girme.. Şu şeytanın dümen suyuna.
Ok çıkınca, geri dönmez yayına,
**Şu andan tezi yok, ver artık karar,
Bugün, yarın derken, geç kalmak da var.**

1995

***İki günlük yol için, hemen sıvanır kollar;
Ve iğneden ipliğe, hazırlanır bavullar...
Bir yol var ki; hazırlık, düşünülmez nedense;
Musalla taşlarında, çalınırken davullar.***

***Sorsam da söyleme, dînini bana;
Korkuyorum, “müslümanım” demenden,
Şâman sirkesiyle, İslâm balını,
Korkuyorum.. Karıştııp yemenden.***

***Kur’ân’a sorarsan; “gıybet” ne demek?
Ölmüş bir kardeşin etini yemek!
Kim ki; bu vahşetten tiksiniyorsa;
Dünyayı fethetse beyhude emek...***

***Ey şair! Kaleminle, çanak tutma harama,
Şöhret bataklığında, izzet, ikbâl arama.
İnsan nefsi kapılır, alkışların sesine;
Arada bir bakıver, Şuarâ Sûresi’ne .***

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● Eğer Allah'a güzel bir borç verirsiniz, Allah onu sizin için kat kat yapar ve sizi bağışlar. Allah karşılık verendir, halîmdir.

TEĞÂBÛN/17

***İbâdetle riyânın, sonu şirke uzanır;
Allah'a rüşvet(!) değil, borç verenler kazanır.***

BORÇ VER ALLAH'A

Hakk yolunda, boşa gitmez emekler,
Bir tebessüm bile, kabirde bekler,
Karşılıksız çıkmaz, orada çekler;
Ticâret istersen.. **Borç ver Allah'a.**

Kâr haddi yüz değil, binde de kalmaz,
Bazen de hesapsız.. Akıllar almaz,
Daha bundan güzel, bir ihsan olmaz;
Sermayen bitmeden.. **Borç ver Allah'a.**

Zikreden zerreden, ibret alarak,
Bir damladan, tefekküre dalarak,
Aklı, şu hevâya, üstün kılarak,
Kalan nefesleri.. **Borç ver Allah'a.**

Şeytanın bir yandan, nefsin bir yandan;
Şehveti sunarken, sana ekrandan,
Hayâ îmandandır, diyerek candan,
Güzel ahlâkınla.. **Borç ver Allah'a.**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Kârûn, Mûsa'nın kavminden idi. Onlara karşı azgınlık etti. Biz kendisine öyle hazineler vermiştik ki onun (hazinelerinin) anahtarlarını (taşımak) güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Kavmi ona demişti ki "şımarma, Allah, (gururlanıp) şımaranları sevmez."

KASAS/76

Şu mal mülk hırsını, gel düşün biraz;
Kıyamet gününde, kimindir mîras?
Kârûn'u batırdı.. Gör ki ihtiras;
Zenginlik istersen.. **Borç ver Allah'a.**

Görünmez bir kazâ, seni bulsa da,
En yakının, bir yatalak olsa da,
Ömrüne binlerce, çile dolsa da,
Bitmeyen sabrınla.. **Borç ver Allah'a.**

Gönül pencereni, Arş'a açarak,
Ezelî andını, hergün içerek,
Günde beş kez, yedi semâ geçerek;
Mîrâç kapısında.. **Borç ver Allah'a.**

Deniz damlaları, çöl kumlarınca,
İnsanlar dirilip, Haşre varınca,
Yürekleri, korku dehşet sarınca;
Müjde istiyorsan.. **Borç ver Allah'a.**

1995

EY MEVTÂ

Düne kadar aboneydin harama;
Hep derdin ki: “Sözüm geçer parama.”
Şimdi musallada, boşa arama ;

**Banka vezneleri yok tabutların ,
Söyle, biraz avans versin putların !**

Tapular bıraktın, valiz dolusu,
Vârisler şimdiden, kurdular pusu.
Niye getirmedi ? Hayret doğrusu ;

**Gerçi, bagajları yok tabutların,
Bir taksi tutardı, sana putların...**

Ahlâk felsefende, “çağdaşlık” maşa,
Üçbeş fâhişeyle, güreştin başa.
Haydi.. Bu gece de, kaçamak yaşa;

**Gümüş şamdanları, yok tabutların,
Söyle, birkaç mum getirsin putların !**

Hep aşta kazandın(!),verdin kumarda,
“Dolaşmalı” derdin, “rakı damarda”
Biraz ayıldın mı, bu son şamarda ?

**Amerikan barı, yok tabutların,
Söyle de, cin tonik versin putların !**

Nerde Şimdi, beş yıldıızlı oteller ?
O hüzze faslına, dem tutan teller ?
Nerde, o rakeden incecek beller ?

**Dansözü, Őantözü yok tabutların ,
Zil takıp oynasın, Şimdi putların !**

Yaşarken, sen de bir saplantı vardı;
Minâreler, sanki sana batardı.
Hele sabahları, tepen atardı;

**Gördün ya.. Konforu yok tabutların,
Söyle de, bir dőšek sersin putların !**

Hani.. “Kur’ân” diyen, sence yobazdı,
Hani.. O yobaza, her zulüm azdı.
Az önce mezarıcı, yerini kazdı;

**Tahliye kapısı, yok tabutların,
Söyle de bir avukat, tutsun putların.**

Ne kadar büyüktü dindara kinin.
Hacıya, hocaya uzardı dilin.
KonuŐsana mevtâ ! Bitti mi pilin ?

**Oksijen tüpleri, yok tabutların,
Söyle de, bir nefes versin putların.**

“Uyandım” diyorsun, lâkin boşuna;
Gördün.. Bakmıyorlar hiç göz yaşına
Ey mevtâ ! Kaldın mı, yalnız başına?

**İmdât düğmeleri, yok tabutların,
Üzölme.. Kurtarır (!) seni putların .**

1996

**Kibir, her kıvılcımı, bir yangına döndürür;
Onu ancak, tevâzu denizleri söndürür...**

**Şeytanla her savaşa, hiç korkusuzca varım,
İnsan şeytanlaşırsa, işte ondan korkarım.**

**Yoksa eğer kişinin, kendisine saygısı,
Ne utanması vardır, ne haysiyet kaygısı.**

**İnsan olmak; bilincin, bilincinde olmaktır,
Her hücreyi Allah'a, teşekkürle dolmaktır.**

**Her rüzgara eğilen, alışı, dik duramaz,
Rezil-rüsây olsa da, nefsine gem vuramaz.**

**Şaka bazen lâtiftir, insanlar güler geçer;
Bazen de mermi gibi, insanı deler, geçer..**

**Şeytanın, insanlara penaltıdan son golü;
Şehvetle paylaşıyor, sokaklarda baş rolü...**

**Kim İslâm'a "irticâ" iftirâsı atarsa,
Kur'ân'a kulak versin, birazcık akli varsa.**

**Ne bir savcı kalırdı, ne bir yargıç, ne yasa;
Şu insanoğlu önce, kendini yargılasa..**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Bile bile gerçeği batılla karıştırıp hakkı gizlemeyin.

BAKARA/ 42

NE DİYELİM ?

Rabb'imiz vermişse, bir akı selim;
Yine de karaya, ak mı diyelim?
Hoşgörüyü, nefse âlet edip de;
Zâlimin zulmüne, hak mı diyelim?

Rabb'imiz vermişse, bir akı selim;
Akrebin iğnesi, yok mu diyelim?
Caddelere sokaklara bakıp da;
Bu dünyada “insan”, çok mu diyelim?

1996

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız birer fitne (imtihan)dır. Büyük mükâfat Allah'ın katındadır.

ENFÂL/28

● De ki: "Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabalarınız, kazandığınız mallar, düşmesinden korktuğunuz ticâret(iniz), hoşlandığınız konutlar; size Allah'tan, Elçisinden ve O'nun yolunda cihâd etmekten daha sevgili ise o halde Allah emrini getirinceye kadar gözetleyin (başınıza gelecekları görecekleriniz)! Allah yoldan çıkmış topluluğu (doğru) yola iletmez.

TEVBE/24**ARADIM...**

Bir karanlık yol başladı beşikten,
Adres sordum.. Gördüğüm her ışıktan.
Her biri, bir kapı gösterdi lâkin;
Dostu bulamadım.. Döndüm eşikten...

Ana dedim.. Şefkâtine yaslandım,
Umut pınarımdı, kurumaz sandım.
Murâdı ben değil, toprakmış meğır;
En susuz günümde, çâresiz kaldım...

Gençlik dedim.. Düşlerimle avundum,
Serapları, deryâ diye savundum..
Kapladı gönlümü, hevâ sisleri
Sahte sabahlara, sevgimi sundum...

Evlât dedim.. Otağ kurdum bağırıma,
Gün geldi de, ses vermedi çağrıma.
Ne dermanım kaldı, ne dilde ferman,
Bir kaş çatsa, gider oldu ağrıma...

Kardeş dedim.. İlâç sandım yaraya,
Sinsi şeytan, hased soktu araya.
Mîras dedi, yıktı gönül hânemi;
Nefsin mâbedinde, taptı paraya..

Dostum dedim.. Sır yükledim üstüne,
Satmaz dedim, beni asla dostuna.
Lâkin döndü devrân, dağıldı sisler;
Baktım ki; bürünmüş riyâ postuna...

Servet dedim.. Hırs kapladı gözümü,
Unutturdu.. Toprak olan özümü.
Bağ bahçe kurdum da, bir fukarâya,
Veremedim, üç beş salkım üzümü...

Makam dedim.. Buldum güyâ asâlet,
Mührümü eyledim, işrete âlet.
Hoş geldi nefsime, alkış sesleri;
Aklımı başımdan aldı cehâlet...

Yok günümde, isyan ettim ahdıma,
Tok günümde, râzı oldum bahtıma,
Saray kurdum, nice kibir taşından;
Bir kıvılcım sebep oldu tahtıma...

Ne cânânda vefâ buldum, ne canda,
Ne makâmda, ne şöhrette, ne şanda.
Aradım; gördüm ki, yok bana YÂ RABB !
Senden başka Cânân iki cihanda...

BEYTULLAH

Dediler ki: “**böylesine
Özlenecek nesi var,
O Beytullah dediğin,
Değil mi ki, dört duvar?”**

Dinlerken bu sözleri,
İrkilerek hayretle;
Dedim: haşretme Yâ Râbb,
Beni bu cehâletle...

Kör olmasa insanların
Kalp gözleri bu kadar;
O Kâinat Sarayını
Görürler mi dört duvar?

Bir saray ki;
Virânedir yanında tüm saraylar,
Bir saray ki;
Avizedir, O’na yıldızlar, aylar...

Bir saray ki; bezenmiş
Nûruyla meleklerin.
Mahşer yangınlarında,
Gölgesi öyle serin...

Doğusunda sonsuzlar,
Sonsuzlarda batısı..
Bir saray ki:
Yedi kat göklerde dir çatısı...

Kör olmasa insanların
Kalp gözleri bu kadar;
O Kâinat Sarayını
Görürler mi dört duvar ?

1999

HADİSLER

- Kabrimi ziyâret edene, şefaâtım sabit bir hak olur. (Keşfü'l - Hafa 2-250)
- Kişi sevdiği ile beraberdir.

NAAT-I ŞERİF

(5)

Bir zamanlar, hevâlarla doluydum;
Rabb'in bir günahkâr, gâfil kuluydum.
Bir seher rüyamda, çağrını duydum;
Koştum.. Geldim Sana, Yâ Resûlallah...

Gönül gözlerimle, Kur'ân'a daldım;
Daldıkça, hidâyet rızkımı aldım,
Nefsi emmâreyi, taşlara çaldım,
Koştum.. Geldim Sana, Yâ Resûlallah...

Ravzanda kırk vakit, vecde dalmaya,
Cenneti Âlâ'da, komşun olmaya,
Şefaât müjdemo, elden almaya,
Koştum.. Geldim Sana, Yâ Resûlallah...

Mescidini kalp gözüyle görmeye,
Minberine, mahcup yüzüm sürmeye,
Kabr-i Saadet'ten, güller dermeye,
Koştum.. Geldim Sana, Yâ Resûlallah...

Feyzinden aldığım, yüce ilhamla;
Nûr oldu gözümde, akan her damla.
Dilimde binlerce, salât selâmla,
Koştum.. Geldim Sana, Yâ Resûlallah (S.A.V)

5 Haziran 1993 Medine

BİR KİTAP Kİ..

Bir kitap ki; Allah'ın, beşere son kelâmı,
En büyük mûcizesi, ve en büyük selâmı.
Bir kitap ki; Ne dengi, ne benzeri, ne eşi;
İnsanlık âleminin, batmayan tek güneşi.

Bir kitap ki; nûrunda, karanlıkları boğan,
Bindörtüz yıldan beri, hergün yeniden doğan.
Bir kitap ki; barışın, kurtuluşun rehberi,
İdrâkin temel taşı, akılların cevheri.

Bir kitap ki; Nebî'nin, en büyük emâneti,
Ne bir hükmü değişir, ne harfi, ne âyeti.
Bir kitap ki; vicdânın, adâletin tek sesi,
Ahlâk depremlerinin, sarsılmaz güvencesi.

Bir kitap ki; ilmiyle cehâleti susturan;
Zulümler karşısında, heybetle dimdik duran.
Bir kitap ki; irfânın, zaptedilmez kalesi,
Çâresiz mazlumların, sönmeyen meş'alesi.

Bir kitap ki; ümidin tükendiği her yerde;
Açılır görenlere, kapılar perde perde.
Bir kitap ki; şefkâtin kucaklayan kolları,
Selâmete götüren, ince sabır yolları.

Bir kitap ki; gaflete, dalâlete son veren,
Mahremlerin üstüne, hayâ perdesi geren.
Bir kitap ki; tahtından, zorbaları indiren,
Mülkün temellerini, hukukla güçlendiren.

Bir kitap ki; müşrikler, münâfıklar listesi,
Kârûn'dan, Firavun'dan, nice ibret hissesi.

Bir kitap ki; ihlâsı, tevhîdi müjdeleyen,
İsyankâr kavimleri, birer birer eleyen.

Bir kitap ki; bileni, bilmeyenden ayıran,
O kıyâmet gününde, muhlisleri kayıran.

Bir kitap ki; mahşerde, muttakîler gölgesi,
Cennet semâlarında, çınlayan “selâm” sesi.

Bir kitap ki; çağlara, çağlar üstü hükmeden,
Hükmünü yok sayacak, yoktur asla bir neden.

Bir kitap ki; âcizdir, önünde tüm san'atlar;
Hikmetine dar gelir, o sonsuz kâinatlar.

Bir kitap ki; korkular ve ümitler harmanı,
En Yüce Padişah'ın, âlemlere fermanı.

Bir kitap ki; beş vakit secdelerde göz yaşı,
Müminlerin elinde, değişmez mihenk taşı.

Bir kitap ki; mubîndir.. Apaçıktır görene,
Son nefeste korku yok, O'na gönül verene.
Adı; Kur'ân-ı Kerîm.. Mekânı; kalb-i selîm,
O'ndadır gerçek irşâd, O'ndadır gerçek ilim.

Ey! Şanı mahşere dek, korunan yüce kitap;
Yetmez seni övmeye, hiçbir söz, hiçbir hitap.
Seni yazmak ne mümkün, cür'etimize bakma,
Hesap günü Mîzan'da, **BİZİ YALNIZ BIRAKMA!**

15/16 Eylül 2009 (Kadir gecesi)

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● Ona (bu Kur'an'ı) üstün (oldukça çetin) bir güç sahibi (Cebrail) öğretmiştir. (Ki, O) Görünümüyle çarpıcı bir güzelliğe sahiptir. Hemen doğruldu. O, en yüksek bir ufuktaydı. Sonra yaklaştı, derken sarkıverdi Nitekim (ikisi arasındaki uzaklık) iki yay kadar (oldu) ya da daha da yakınlaştı. Böylece O'nun kuluna vahyettiğini vahyetti.

Necm/5,6,7,8,9,10

● Andolsun (Ey Muhammed), biz sana apaçık âyetler indirdik. Bunları fasık olanlardan başkası inkar etmez.

Bakara/99

HİRA DAĞI'NDA...

Bir sabah ansızın, tanla beraber;
Kuşattı ruhumu, bir miski amber.
Gönül penceremden, Yüce Peygamber;
Muhammed'i gördüm, **Hira Dağı'nda...**

Açıldı.. Bindörtiyüz yıl ötelerde;
Semâvî sahnede, ilâhî perde..
Bir anda belirdi, Cibril göklerde,
Taşlar nûr kesildi, **Hira Dağı'nda...**

İndikçe kubbeden, selâm selleri;
Deryâlara döndü, Mekke çölleri.
Rabb'immin ikrâmı Cennet gülleri,
Buram buram tüttü, **Hira Dağı'nda...**

Süzüldü semâdan, envâî renkler;
"İkrâ" sesleriyle, çınladı gökler,
"Muhammed" diyordu, bütün melekler;
Bir mûcize gördüm, **Hira Dağı'nda...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● (Resûlüm) sana bu mübarek Kitab'ı, âyetlerini düşünsünler ve aklı olanlar öğüt alsınlar diye indirdik.

Sâd/29

●Yoksa siz, kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların cezası, dünya hayatında aşağılık olmaktan başka değildir. Kıyamet Gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah yapmakta olduklarınızdan gâfil değildir.

Bakara/85

Başladı son mesaj, ilk hecesinden;
Kur'ân'dı bu inen, Cibril sesinden
Yüce kâinatın, Efendisinden,
Âyetler dinledim.. **Hira Dağı'nda...**

Artık.. Hak, bâtıldan süzülüyordu,
Tüm kara düğümler, çözülüyordu,
Hakk Yolu, bir daha çiziliyordu,
Güneş son kez doğdu.. **Hira Dağı'nda...**

Ayrıldı.. Hayır, şer, helâl ve haram;
"Kurtuluş" diyordu, ilâhî Kelâm..
Seslendi, Muhammed Aleyhisselâm;
Bütün insanlığa.. **Hira Dağı'nda...**

Dedi: bu son kitap, sonrası mahşer,
Kur'ân'ın yolunda, ne şeytan ne şerr,
Son defa buluştu, ilimle beşer;
Cehâlet gömüldü.. **Hira Dağı'nda...**

1993

İBRET HARMANI

Hazreti Âdem'den, mahşere kadar,
Bir yol uzanır ki, çok çetin ve dar
Üzerinde nefsin, tuzakları var,
Bir ibret harmanı, bu koca dünya...

Bir yanda, şükürle, akar gözyaşı,
Bir yanda, şan şöret, makâm savaşı,
Dinle bak, ne diyor, şu mezar taşı,
Bir ibret harmanı, bu koca dünya...

Cennet yolu, kalp gözüyle seçilir,
Kalp gözleri, Kur'ân ile açılır,
Sırat önce, bu dünyada geçilir,
Bir ibret harmanı, bu koca dünya...

Zaman seli, siler efsâneleri,
O, dünya sarayı, virâneleri,
Gönüldür, tek kalan, kum tâneleri,
Bir ibret harmanı, bu koca dünya...

Duyana gerek yok, fazlaca söze,
Kısadan varalım, sözdeki öze,
Bunca ibretleri, görmeyen göze,
Ne yapsın neylesin, bu koca dünya ?

1990

GÖNENLİ MEHMET EFENDİ'YE

Rızâ-i Bârî'den, çıkarak yola;
Kur'ân'a bir ömür, verdin Gönenli,
"Allah" diyen, zengin fakir her kula;
Gönlünü post edip, serdin Gönenli...

Kendini yıllarca, yollara vurdun;
Beytullah hasreti, dinmedi sende,
Kalbinden Kâbe'ye bir köprü kurdun;
'O nûr', bir an bile sönmedi sende...

Hidâyet sebebi, oldun sellere;
Yüzbinlerce insan, feyzine daldı,
Gör ki; bir damlaya hasret çöllere;
Ektiğin fidanlar, şimdi kök saldı...

Üstüne doğmazdı, güneş seherde;
Nefsine hükmettin, gafletten yana,
Ne bahtiyarsın ki; Rûz-ı Mahşerde;
Câmi kubbeleri, şâhittir sana...

Sordum, seni bilen nice dillere;
"Cenâb-ı Hakk dostu, eren" dediler,
"Dul, yetim, genç, yaşlı, nice ellere,
Hakk'tan aldığını veren" dediler...

Cennet bahçeleri, kabrine indi;
Takvâ güllerini, derdin Gönenli.
Allah'a kavuşmak, tek emelindi;
Sonunda murâda erdin Gönenli...

1993

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- “Artık kazandıkları işlere karşılık az gûlsünler, çok ağlasınlar.”

TEVBE/82

-Sonra o gün (size verilen) nîmetten sorulacaksınız.

TEKÂSÜR/8

- Allah'ın kullarının tevbesini kabul edeceğini, sadakaları geri çevirmeyeceğini ve Allah'ın tevbeyi çok kabul eden ve pek esirgeyen olduğunu hâlâ bilmezler mi?

TEVBE/104

BEN NASIL GÜLEYİM...

Âhir yolcusuyum.. Uzunudur yolum,
Sırtımda dikişsiz, bir beyaz tulum,
Azık torbası boş, fakir bir kulum;
Ben nasıl güleyim.. Söyleyin dostlar...

Rabb'ime ezelde verilmiş sözüm;
Dönmüşüm sözümünden, gaflette gözüm.
Huzura çıkmaya, kalmamış yüzüm;
Ben nasıl güleyim.. Söyleyin dostlar...

Putlar pazarında, satmışım dünü
Önümde çok çetin, bir hesap günü;
Almadan elime, berât hükmünü,
Ben nasıl güleyim.. Söyleyin dostlar...

Kur'ân'da, Mahşeri anlatır Settar;
Yollar kıldan ince, kapılar çok dar.
Cennet güzel amma, cehennem de var;
Ben nasıl güleyim.. Söyleyin dostlar...

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- O gün Cehenneme: "Doldun mu?" deriz. "Daha var mı?" der.

KAF/30

● Yine onları görürsün; aşağılıktan başlarını öne eğmiş vaziyette ateşe sunulurken göz ucuyla gizli gizli bakarlar. İnananlar da "işte asıl ziyana uğrayanlar kıyâmet günü hem kendilerini hem ailelerini ziyan edenlerdir. Bakın, gerçekten zalimler sürekli bir azâb içindedirler" demişlerdir.

ŞÛRÂ/45

● Nankörler, bölük bölük cehenneme sürülmüşlerdir. Oraya geldikleri zaman, kapıları açılmış, cehennemin bekçileri onlara şöyle demiştir: "Kendi aranızdan, Rabb'inizin ayetlerini size okuyan ve sizi bu gününüzle karşılaşacağınız hakkında uyarın elçiler gelmedi mi?" "Evet, geldi", demişlerdir. Ama kâfirlere azab sözü hak oldu.

ZÜMER/71

Cehennem ki O gün, doymaksızın yer,
"Doldun mu?" dedikçe, "Daha yok mu?" der.
Bir ömür ağlasam, bu âyet yeter;
Ben nasıl güleyim.. Söyleyin dostlar...

O gün gelir, bölük bölük cümlesi,
Sürülür ateşe, nankör zümresi.
Kur'ân'da var ki bir, Zümer Sûresi;
Ben nasıl güleyim.. Söyleyin dostlar...

Yüce Rabb'im, kullarına duyurmuş;
Çok ağlayıp, az gülsünler buyurmuş.
Vah ki; gafletimi yüzüme vurmuş;
Ben nasıl güleyim.. Söyleyin dostlar...

Son nefes, kapımı çaldı çalacak,
Yarın belki sınav, bitmiş olacak,
Korkarım.. Karnede zayıf kalacak;
Ben nasıl güleyim.. Söyleyin dostlar...

1994

***İbadette kabulün, göstergesi niyettir.
Azlık çokluktan önce, dîn bir samimiyettir..***

————— ☆ ☆ ☆ —————

***Her korku insanları, gör ki uzaklaştırır;
Oysa.. Allah korkusu, Allah'a yaklaştırır..***

————— ☆ ☆ ☆ —————

***Tarih içinde nice, karanlık çağlar gördüm;
Cehâletin elinde, Kur'ân'ı ağlar gördüm.***

————— ☆ ☆ ☆ —————

***Belki de almaktasın, şu anda son nefesi,
Belki de bu duyduğun, sonuncu ezan sesi...***

————— ☆ ☆ ☆ —————

***Orta yoldan ayrılma ki; gülesin.
Uçurumlar; uçlardadır.. Bilesin.***

————— ☆ ☆ ☆ —————

***Korkaklar her gün ölür, bir gün olsun yaşamaz;
Gördüğü her tepeyi, dağ zanneder aşamaz.***

————— ☆ ☆ ☆ —————

***Yaşarken, geçimsiz biriysen şayet;
Ölünce derler ki; "Oh be! Nihayet"..***

————— ☆ ☆ ☆ —————

***Çorbaya şükredersen, fazlasını bulursun;
Aç gözlülük edersen, çorbadan da olursun.***

————— ☆ ☆ ☆ —————

***Büyük de olsa günah, bil ki tevbesi vardır;
Allah'tan umut kesen, en büyük günahkârdır.***

ALLAH RIZÂSININ ZERRESİ KADAR

Kaç asır, kubbede çınlıyor Kur'ân,
Nasıl uyanmaz ki, bu sesten insan?
Nice pâdişahlar, geçti bu handan;

**Hangi taht oldu ki, sahibine yâr;
Allah rızâsının, zerresi kadar?**

Dünya makamının, kiridir kibir,
Değil mi ki, her kul Hakk önünde bir,
Yetkin olsa bile, kullanma cebir;

**Bu dünya makamı, olmaz sana yâr,
Allah rızâsının, zerresi kadar...**

Önünde sultanlar, dize gelse de,
Adın tarihlere, mîras kalsa da,
Bütün dünya, senin mülkün olsa da;

**Sanma ki, Mahşerde, olur sana yâr,
Allah rızâsının, zerresi kadar...**

Üstüme, zümrütten türbe kurulsa,
Üstüne, Zühre'den, nakış vurulsa,
Baş ucumda, Haşre kadar durulsa;

**Hiçbiri etmezdi, beni bahtiyâr,
Allah rızâsının, zerresi kadar...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki, O çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

ZÜMER / 53

SANA YÖNELDİM

Kuluna göz verdin, “gör Beni” dedin,
Dil verdin, “bilene sor Beni” dedin,
Gönül verdin, “hayra yor Beni” dedin,
Gördüm, sordum, yordum, **Sana yöneldim**

Nice dervişlerle, uzun söyleştim,
Kör kör bakan, kullarınla eyleştim,
İyi, kötü, ne verdiysen paylaştım,
Aldığım hisseyle, **Sana yöneldim.**

Bolca bolca verdin, gönül aşımı,
Müjdelere yordun, şu göz yaşımı,
Hiç kimseye, eğmediğim başımı,
Yalnız Sana eğdim, **Sana yöneldim.**

Beşer, kazanında, piştirm pişeli,
Kimi üzgün gördüm, kimi neş'eli,
Kimi döner durur, aşka düşeli,
Pervaneler gibi, **Sana yöneldim.**

Kimi uykulara, derince dalmış,
Kimisi kararsız, ortada kalmış,
Kimi, Seni arar, kimi de bulmuş,
Bulanlardan oldum, **Sana yöneldim**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Böylece Allah, onların geçmişte yaptıkları en kötü hareketleri bile örtecek ve yaptıklarının en güzeline denk olarak mükafatlarını verecektir.

ZÜMER/35

Kimi der ki; “varsa görünsün, bize”.
Kimi, görmüş, gelmiş önünde dize.
Nasıl göstermeli, görmeyen göze?
Görenlerden oldum, **Sana yöneldim.**

Bir ana serçenin, içgüdüünde,
Tavus kuşlarının ince süsünde,
Nice örümceğin, ak örtüsünde,
Hep, Seni gördüm de, **Sana yöneldim.**

Bir lokma, bir hırka hâllere düştüm,
Herkesi dost bildim, dillere düştüm,
İncecik, dikenli yollara düştüm,
Kan revân içinde, **Sana yöneldim.**

Bir Kitap gönderdin, cümle âleme,
Tek hecesi bile, gelmez kaleme.
Dedin: “Benden, başka bir şey dileme”
Satır satır çözüp, **Sana yöneldim.**

Toprak verdin, tohum verdin ekmeye,
Çile verdin, dergâhında çekmeye,
O zengin sofranda, kuru ekmeğe,
Râzı ola ola, **Sana yöneldim.**

Hak verdin, bâtilı yanında kıldın,
Şeytanı, insanın kanında kıldın,
Akıl verip; nefsin, önünde kıldın,
Nefsime hükmedip, **Sana yöneldim.**

Sana inanmayan, hâkimler varmış,
Seni tanımayan, hekimler varmış,
Demek ki, cehâlet, bacayı sarmış;
Hayretler içinde, **Sana yöneldim.**

Âlimin ilmini, zâlim bilir mi?
Yol sokak bilmeyen, Seni bulur mu?
Bilenle bilmeyen, eşit olur mu?
Bilenlerden oldum, **Sana yöneldim.**

Kâbe'de şahlanan, elleri gördüm,
Yalvarıp, yakaran, dilleri gördüm,
Önünde durulmaz, selleri gördüm,
Kapıldım sellere, **Sana yöneldim.**

Gördüm; dolup taşan mâbetlerini,
Dinledim; çınlayan âyetlerini,
Hele; o kulların niyetlerini,
Duydum, duya duya, **Sana yöneldim.**

Saray dedikleri, yapılar gördüm,
Arkası karanlık, kapılar gördüm,
Mezar taşlarında, tapular gördüm,
Bu gafletten kaçtım, **Sana yöneldim.**

Duydum; kul hakkını, yiyenler varmış,
“Mahşer günü yoktur”, diyenler varmış,
Kürkten kefen dikip, giyenler varmış,
Buna şaşıp kaldım, **Sana yöneldim.**

Yürüdüm; sağı da, solu da gördüm,
Kavşakta yıllarca, düşünüp durdum,
Verdiğin vîcdâna, elimi vurdum,
“Başka yol yok” dedi, **Sana yöneldim.**

Câmi kubbeleri, güyâ büyüktü,
Kubbeni görünce, bir korku çöktü,
Bu nasıl mîmârî, bu nasıl yüktü?
Aczimi bildim de, **Sana yöneldim.**

Bir köprü kurmuşsun, derler incedir,
Sordum; düşenlerin hâli nicedir?
Dediler; bağışlar, O çok yücedir,
Nice ümitlerle, **Sana yöneldim.**

Kulda kusur gördüm, kuldan sakladım,
Nice lekeleri, silip pakladım,
Sır verdiler, sır üstüne ekledim,
Doldum, dola dola, **Sana yöneldim.**

Akrabaya koştum dedim; “yaram var”,
“Biraz derincedir, incitmeden sar”
Ne yeminler etti, dedi; “elim dar”
Asıl, bu yarayla, **Sana yöneldim.**

Kul gördüm, kuluna hased çekmede,
Kin tohumun, nesil nesil ekmede,
Bir yudum su verse, başa kakmada,
“Muhtaç etme” dedim, **Sana yöneldim.**

Kimdir, dedim, bunca kitap indiren?
Bunca kula, acı verip dindiren?
Cehennemler tutuşturup söndüren?
Hep, Seni dediler, **Sana yöneldim.**

Kimdir, dedim, kalp gözüme nûr veren?
Bana, bunca güzellikler gösteren?
Bütün, şek ve şüpheleri susturan?
Hep, Seni dediler, **Sana yöneldim.**

Kimdir, dedim, o şeytanı nâr eden?
“Ol” deyip de, âlemleri var eden?
Melekleri, kullarına yâr eden?
Hep, Seni dediler, **Sana yöneldim.**

Ölümsüz kim? dedim, aradım durdum,
Bilgelere vardım, kapılar vurdum,
Nice âlimlere, danışıp sordum,
Hep, Seni dediler, **Sana yöneldim.**

Ölümsüz kim? dedim; güneş ve aya,
Dört milyar yaşında, fâni dünyaya,
Ölümsüz kim? dedim; ateş ve suya,
Hep, Seni dediler, **Sana yöneldim.**

Nice âhû gözler, samur saçlara,
Zümrüt saraylara, yakut taşlara,
Krallara, kılıçlara, meçlere,
Hep, Seni dediler, **Sana yöneldim.**

Sahip kimdir? dedim yüce dağlara,
Engin denizlere, sonsuz çağlara,
Göçüp gidenlere, kalan sağlara,
Hep, Seni dediler, **Sana yöneldim.**

Sahip kimdir? dedim. kurda kuşlara,
Ağaçlara, topraklara, taşlara,
Nice sultanlara, mağrur başlara,
Hep, Seni dediler, **Sana yöneldim.**

Sahip kimdir? dedim, ıssız çöllere,
Şimşeklere, tayfunlara, sellere,
Yedi kat semâya, bakan ellere,
Hep, Seni dediler, **Sana yöneldim.**

Hikmetinden, sorgu-sual olunmaz,
Bir sel var içimde, karşı durulmaz,
Yazdıkça yazar da, elim yorulmaz,
İçim döküp döküp, **Sana yöneldim.**

Günah denizine, boyumca daldım,
Çırpına çırpına, kumsala geldim.
Gör ki; bir kum tanesi de, ben oldum,
Yerimi buldum da, **Sana yöneldim.**

Bin kez tövbelerden, şaşırıp döndüm,
Bin kere nurlandım, bin kere söndüm,
Gel gör ki; bu defa, bir başka yandım,
Küllere döndüm de, **Sana yöneldim.**

Kendi gafletimden, düştüm kedere,
Yıllarca suçladım, küştüm kadere,
Ne fayda ki; geçen geçti bir kere,
Zararlardan döndüm, **Sana yöneldim.**

Dünya nîmetleri, başım döndürdü,
Gönül gözlerime, perde indirdi,
Yüreğimde, ne fenerler söndürdü,
Birir birir yakıp, **Sana yöneldim.**

Haram pazarında, tâcirlik ettim,
Sermayeden oldum, kârı tükettim,
İtibârım vardı Sende, yok ettim,
Binbir “eyvah!” ile, **Sana yöneldim.**

Hazlar, zevkler verdin, çoğuş yasaklı,
İçinde, bin vebâl, bin günah saklı,
Yalnız, kullarına verdiğin aklı,
Sabırla yoğurup, **Sana yöneldim.**

Şarap; nice derde, sandım ki değır,
Bunca içer miydim, bilseydim eğır,
Beni sarhoş eden, adınmış meğır,
Kırdım kadehleri, **Sana yöneldim.**

Bilmedim, verdiğın, can kıymetini,
Yüklendim dünyanın, bin zahmetini,
Gerçi yüzüm yok ya; o rahmetini,
Yine de ver, diye, **Sana yöneldim.**

Nankör oldum; buldum Sana bahâne,
Kibirlendim; oldum deli divâne,
En sonunda, harmanında bir tane,
Savrula, savrula, **Sana yöneldim.**

Dediler; “Hani, sen böyle değildin,
Gaflet lekelerin, neyledin sildin?
Adresi kim verdi, yolu ne bildin?”
Anlata anlata, **Sana yöneldim.**

“Yıllarca durmadan, meyhane sordun,
Kumarhanelere tezgâhı kurdun,
Dört nala koşarken, nasıl da durdun?”
Dedim; “durduran var”, **Sana yöneldim.**

Yön bilmez kullara, yollar neylesin?
Bağlanmış kollara, eller neylesin?
Mızrap, sarhoş vurur, teller neylesin?
Tel tel inledim de, **Sana yöneldim.**

Katı yürek gördüm, kurşunlar delmez,
Yüz adım giderim, bir adım gelmez,
Dediler; “nankördür, teşekkür bilmez,”
Dedim; bilen bilir, **Sana yöneldim.**

Zavallı bir zümre, gördüm ki hele,
Müşrikle münâfık, vermiş elele,
Hasetten çatlatır, şeytanı bile,
Hâlime şükredip, **Sana yöneldim.**

Gördüm, daha nice, yoldan sapanlar,
Dünya malın, putlaştırıp tapanlar,
Haram harmanında, hasat yapanlar,
Binlerce “vah!” ile **Sana yöneldim.**

Sabahın geceyi, kovduğu yerde,
İlmin cehâleti, boğduğu yerde,
İmanın kâlbime, doğduğu yerde,
Hep, Seni gördüm de, **Sana yöneldim.**

Ağaçlar, çiçekler, çimler, fidanlar,
Akrepler, böcekler, kuşlar, yılanlar,
Bütün emirleri, Senden alanlar,
Gördüm, göre göre, **Sana yöneldim.**

Fakir, fukarânın, dik başlarını,
Seyrettim onurlu savaşlarını,
Bir yetim yavrunun, göz yaşlarını,
Mendil mendil sildim, **Sana yöneldim.**

Sahipsiz, kimsesiz, felçli düşkünler,
Yaşları yetmiş, çoktan aşkınlar,
Bir el bekliyorlar, öyle şaşkınlar,
El verdim.. Verdikçe, **Sana yöneldim.**

Veren el, alandan üstün buyurdun,
Bunu bütün kullarına duyurdun,
Sonra da, onların seyrine durdun,
Verdim.. Vere vere, **Sana yöneldim.**

Komşu kapısını, usulca vurdum.
Aç mıdır, tok mudur, gizlice sordum,
İki lokmam vardı, birini verdim,
Rızânı almaya, **Sana yöneldim.**

“Dünya bir sınavdır, biliniz” dedin,
“Kısadır, sabırlı olunuz” dedin,
“Karnede, zayıfsız geliniz” dedin,
Bunca zayıflarla, **Sana yöneldim.**

İlim kandilini, içimde yaktım,
Mikrodan makroya, herşeye baktım,
Binbir kördüğüme, aklımı taktım,
Çözdüm.. Çöze çöze, **Sana yöneldim.**

Kendim için, nice akıllar yordum,
Neden geldim? diye, binlerce sordum,
Sebepler, hikmetler, aradım durdum,
Gör ki; buldum Yâ Rabb, **Sana yöneldim.**

Ölüm, bir karanlık geceyse eğer,
Bunca korkulara, dedim ki; değer.
Oysa; uyanmakmış, sabahmış meğer,
Seherin gördüm de, **Sana yöneldim.**

Anam, atam, çoktan sana varmışlar,
Huzurunda, huzur ile durmuşlar,
Fâtihâ gönderen evlât sormuşlar,
“Vâsıl eyle” diye, **Sana yöneldim.**

Hak yolunda, zincirlere vuruldum,
Ne fırtınalardan, durdum duruldum,
Seni, serap serap, sordum yoruldum,
Şimdi, pınar pınar, **Sana yöneldim.**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Yoksa, Allah içinizden cihâd edenleri belli etmeden, sabredenleri ortaya çıkarmadan Cennet'e gireceğinizi mi sandınız?

ÂL-i İMRÂN / 142

Zengin, fakir demez, bakmazsın yaşa,
Sevdiğin kulunu, çalarsın taşa,
Senden ne gelirse, râzıyım başa,
Affına sığındım, **Sana yöneldim.**

Dedim; vâdettiğin, o Cennet nerde?
Dedin; “kâlp gözüyle baktığın yerde.”
Belki, bir fakirde, belki hakirde”
Kâlbim göz eyleyip, **Sana yöneldim.**

Oruç mükâfatı, yalnız Sendeymiş,
Açlığın böylesi, ne güzel şeymiş,
Sabrın lezzetine, vardım ki; neymiş !
Onu, tada tada, **Sana yöneldim.**

Kul gördüm; yoksundur, elden ayaktan,
Dedim; yürüyemez, kalkıp yataktan,
Meğerse; o Sana, yürümüş çoktan,
Koştum, nefes nefes, **Sana yöneldim.**

Gördüm, kadın hakkı, bilmez er kişi,
Zulmeder aklınca, çünkü; o dışı.
En kutsal emânet, verdin ki; eşi,
Başıma tâc edip, **Sana yöneldim.**

Kötürüm anaya, dertler yükledin,
Oğlunda kızında, sabır yokladın,
Ayağı altına, Cennet sakladın,
Öptüm o Cenneti, **Sana yöneldim.**

Gördüm ki; kullara hudut çizilmiş,
Gurur, kibir; kullar için değilmiş,
En gururlu başlar bile eğilmiş,
Yerle yeksân olup, **Sana yöneldim.**

Mahşerde çözülür, diller konuşur,
Diller inkâr etse, eller konuşur,
Göz, kulak, parmaklar, kollar konuşur,
Nice utancımla, **Sana yöneldim.**

Bir damladan yaptın, insan denizi,
Ne huyları benzer, ne parmak izi,
Daha neler gördü, şu gönül gözü,
Kudretine hayrân, **Sana yöneldim.**

Vermekle bitse de, dünya nîmeti,
Verdikçe artıyor, gönül serveti,
Bu nasıl ticâret, nedir hikmeti?
Bunca servet ile, **Sana yöneldim.**

Falcılar var, avuçtaki izlere,
Bakıp, yazı yazar, mumlu bezlere,
O bezlerden, medet uman gözlere,
Seni gösterdim de, **Sana yöneldim.**

Milyarlarca galaksiler, yıldızlar,
Akıllar durduran, ulu sonsuzlar,
Kim bilir ötede, daha neler var,
Bir sorup, bin kere, **Sana yöneldim.**

Cepli kefen dikip, giyen görmedim,
Mezarda para pul, sayan görmedim,
Dünya sofrasında, doyan görmedim,
Aç kalktım sofradan, **Sana yöneldim.**

Rızkına, bilerek, haram katmadım,
Para pul verdiler, inanç satmadım,
Kul elini, minnet ile tutmadım,
Minnet, diye diye, **Sana yöneldim.**

Nefsimle savaştım, yendim, yenildim,
Dostum oldu; iyi günde anıldım,
Dünya makâmına, kandım yanıldım,
Makâm istemeye, **Sana yöneldim.**

Yıllar geçer, ömür geçer âheste,
İstemem, gözüm yok, altın kafeste,
Bana, bir servet ver, o son nefeste;
Îmân, diye diye, **Sana yöneldim.**

Serveti verirsin, her isteyene,
İlmi, ancak, onu servet bilene,
Ne mutlu ki; o serveti bulana,
Gör ki; bulmak için, **Sana yöneldim.**

Sevgim öyle çok ki; verdim bitmedi,
Bitirmeye, binlerce kul yetmedi,
Çoğu, bir teşekkür bile etmedi,
Nice hoşgörülle, **Sana yöneldim.**

Dedin: “bir düşkün, kim ki, dost seçer,
O ince köprüden, kolayca geçer,
Merhamet ekenler, merhamet biçer,
Ektim de, biçmeye, **Sana yöneldim.**

Rızân için, karşılıksız verenler,
Rızân için, gönüllere girenler,
Müjdelenmiş, kâlp gözünden görenler,
Müjdemo almaya, **Sana yöneldim.**

‘Tasavvuf’ dedim de, düşündüm derin,
Aşk ile kalbimi kapladı yerin,
Şaşırp kaldığım, bunca eserin,
Ustasını görüp, **Sana yöneldim.**

Her kula katında, bir yer vermişsin,
“Onu ancak, Ben bilirim” dermişsin,
Hüküm verenlere, kahredermişsin,
Haddimi bildim de, **Sana yöneldim.**

Nefesleri sayıp, verirsin bize,
Gün be gün, tükenir, görünmez göze,
Şehâdet denilen, o güzel söze,
Nefes ihsân eyle, **Sana yöneldim.**

Bunu anlatması, zor gelir dile,
Nedir ki, dünyada çekilen çile,
Kabir azâbını, düşünmek bile,
Kuluna yetti de, **Sana yöneldim.**

Ne yaralar gördüm, ilaç kâr etmez,
Ne hastalar gördüm, gecesi bitmez,
Yine de; sabreder, isyâna gitmez,
Hayrân, hayrân bakıp, **Sana yöneldim.**

Kin ve intikamda, uyardın bizi,
Dedin; “Yumuşatın kâplerinizi,
Sonra; boğar sizi, öfke denizi.”
Kıyılardan döndüm, **Sana yöneldim.**

Bu dünya; üç günlük bir saltanatmış,
Hani, var mı onu, bir gün uzatmış?
Ölüm; bazen azat, bazen azapmış,
Azat ! Diye diye, **Sana yöneldim.**

Geceler sultanı, Kadir Gecesi,
Yedi kat göklerde, kulların sesi,
Duydum ki; yerini, bulmuş nicesi,
Bir yer ver demeye, **Sana yöneldim.**

“O gece” hâcetler, bol tutulurmuş;
“O gece” arayan, Dost’u bulurmuş,
Gönüller, Muhammed tahtı olurmuş,
Gönlümü taht edip, **Sana yöneldim.**

“O gece” nefesler, yel yel olurmuş,
Bulutlar nûr döker, sel sel olurmuş,
Bedenler semâda, el el olurmuş,
Yel yel, sel sel, el el, **Sana yöneldim.**

“O gece” melekler, saf saf inermiş,
“O gece” acılar, dertler dinermiş,
“O gece” cehennem bile sönermiş,
Ben aşk ateşiyle, **Sana yöneldim.**

Aylar döner, mevsim döner, yıl döner,
Dünya döner, devrân döner, yol döner,
Bir gün gelir; tövbe eder, kul döner.
Döndüm.. Döne döne, **Sana yöneldim.**

Îmân ettim, birliğine, adına,
Erdim, Sana inanmanın tadına,
Bütün mü'minleri, Cennet katına,
Kabul eyle diye, **Sana yöneldim.**

Mânâyı, maddeyi, önüme serdin,
Defteri kalemi, elime verdin,
Beni tanıyorsun, yaz artık dedin,
Ne mümkün dedim de, **Sana yöneldim.**

**Bu nâciz kuluna, ömür verdikçe,
Hayrına binlerce, hayır kat YÂ RABB,
Dünya vâr oldukça, mahşere kadar,
Amel defterini, açık tut YÂ RABB !**

Âmîn.

1988

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● O, göklerin ve yerin eşsiz Yaratıcısıdır. Bir şeyi dilediğinde, ona sâdece “OL” der, o da hemen olur.

BAKARA/117

● Sonra onu tamamlayıp şekillendirmiş, ona Kendi ruhundan ruh üflemiştir. Ve sizin için kulaklar, gözler, kalpler yaratmıştır. Ne kadar az şükrediyorsunuz !

SECDE/9**SEN EYLEDİN**

Bir zerreden, âlemleri, “Ol” deyip de Sen eyledin,
Bunca kula can verip de, güzelliği ten eyledin.
Adım, sanım, canım yoktu, bir hiç idim, düne kadar,
Ruhundan bir ruh verip de, beni bende, ben eyledin.

Günler, aylar, yıllar ne ki; ömürleri an eyledin,
Uzun yolun yolcusuna, bu dünyayı han eyledin,
Bir damladan yarattığın, nice fâni bedenleri,
Mahşer günü, huzurunda, dirilecek can eyledin.

Her secdemiz mîraç bize, bu aşkı ölmez eyledin,
Adın, öyle dilimde ki; başka söz bilmez eyledin,
Dîn gününde umutlarla, geleceğim Sana, çünkü;
Kulunu dost hânesine, yazınca silmez eyledin.

1989

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bunlardan kaçının. Umulur ki, kurtuluşa erersiniz.

MÂİDE/90

● Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranızda düşmanlık ve kin düşürmek, sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan da alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz, değil mi?

MÂİDE/91**EĞER, BİLSEN Kİ BUGÜN...**

**Eğer, bilsen ki bugün,
Son günüdür ömrünün..
Neler yapardın acep,
Nasıl geçerdi günün?..**

Yine düşünür müydün;
Mevsimlik kostümlerde
Renklerin modasını?

Ve yazlık köşkün için,
Pembe, İtalyan tipi
O yatak odasını?

“Doldur!..” diye haykıran,
Şarkılara dem tutar;
Meyhâneci dostuna
Sitemle çatar mıydın?

O bir günlük ömrüne,
Bunları katar mıydın?

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve (eğlence türünden) bir oyalanmadan başkası değildir. Korkup sakınmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?

EN'ÂM/32

**Eğer, bilsen ki bugün,
Son günüdür ömrünün..
Neler yapardın acep,
Nasıl geçerdi günün?..**

Yine, o mezarlıktan;
Çılgın kahkahalarla,
Şen, şakrak geçer miydin?

Yine mahremlerini
Cömertçe(!) açar mıydın?

Ve mâbetler dolusu
Arınmış insanlara,
“Yobazlık” yaftasıyla
Hükümler biçer miydin?

O ezan seslerinden,
Yine de kaçır mıydın?

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

- Gerçekte, Allah onlarla istihza (alay) eder de azgınlıklarında onlara fırsat verir, bu yüzden onlar bir müddet başı boş dolaşırlar.

BAKARA/15

**Eğer, bilsen ki bugün,
Son günüdür ömrünün.
Neler yapardın acep,
Nasıl geçerdi günün?..**

'Vurdum duymaz' tavrını
Yine öyle takınır,
Servetin zekâtını,
Fukarâdan sakınır;
Bu İlâhî buyruktan,
Yine yakınır mıydın?

Koltuk ihtirâsıyla,
Ahlâk yolundan sapar;
Paraya tapar mıydın?

Şuursuz alkışlarla,
Zâlime arka çıkar;
O vebâl ateşinde,
Kendini yakar mıydın?

Yine, hoş gelir miydi;
Âyetle alay eden,
O zındık fıkraları?
O işret sofraları?

**Eğer, bilsen ki bugün,
Son günüdür ömrünün..
Neler yapardın acep,
Nasıl geçerdi günün?..**

Geç de olsa..
O, Allah korkusuyla tanışır;
Secdeyle, seccâdeyle,
Hemen barışır mıydın?

Câmileri dolduran,
Îbâdet sellerine,
Koşup karışır mıydın?

Bunca beyhude geçen,
Ömrüne yanar durur;
Pişmanlıklar içinde,
Dizine vurur muydun?

O cehennem korkusu,
Bütün kalbini sarar,
Haklarını yediğin,
Kulları arar mıydın?

Anlar mıydın.. Zerrelerin
Zikreden dillerini?
Açar mıydın.. Semâya,
Titreyen ellerini?

Yalvarır mıydın? **“Yâ Rabb,
Bana bir fırsat”** diye,
**“Kulun uyandı artık,
Ömrünü uzat”** diye..

1993

***“Allah” dersen mürtecî, “Tanrı” dersen çağdaşsın;
Bu özürlü beyinle, akıl nasıl bağdaşsın ?***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Ne kadar rütbe taksan, kütük yine kütüktür;
Tornadan çıkan zurna, hiç değilse düdüktür...***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Sende yoksa tefekkür, cehline akıl n’etsin?
Ne korkarsın ölümden? Sen ki zaten cesetsin !***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Ne şan, şöhet, îtibar, ne bir erdem, ne vakar;
Görmedim bir yücelik; haddini bilmek kadar.***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Parçalara bakarak; bilinmez kim haklıdır,
Adâlet; parçaların, bütününde saklıdır.***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***İnsana, başkasını yargılamak kolaydır.
Kendini yargılamak, inanılmaz olaydır.***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Tut ki; beni susturdun, Kur’ân’ın Sahibi var;
Koruyacaktır onu, tâ ki Mahşere kadar...***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***Tarih, sana kaç bin yıl, ömür biçerse biçsin;
Zaman denizlerinde, sen yine de bir hiçsin.***

———— ☆ ☆ ☆ ————

***İster müşrik, münafık, ister mü’min seversin,
Bil ki; o sevdiğinle, mahşerde berabersin.***

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Bilin ki, dünya hayâtı bir oyun, eğlence, sūs, kendi aranızda öğünme, mal ve evlât çoğaltma yarışıdır.....Dünya hayâtı aldatıcı bir zevkten başka birşey değildir.

HADİD / 20

GENÇ SANATÇIYA

Seni aldatmasın, bu ikbâl günü,
İnsanlar nankördür, unuttur dünü.
Hele görmesinler, bir düştüğünü;
Canlı cesedine, basar geçerler,
Yeni baştan, bir oyuncak seçerler..

Şan, şöhret, şeytanın bir efsânesi,
Her nefes, eriyen bir kar tanesi.
Hangi mezarlıkta var alkış sesi?
Sen, ey genç sanatçı! yaşlanacaksın,
Alkışlar bitince, ne yapacaksın?

Bir sanatçı vardı, pek kibirliydi;
O da senin gibi, ünlü biriydi.
Ne kadar şımarsa, O'nca yeriydi;
Yolunu gözlerdi, nice genç kızlar,
Oysa.. Şimdi git gör, yüreğin sızlar!

Zannetme ki devrân, böyle dönecek,
Ne güneşler söndü, neler sönecek,
O son perde, her sahneye inecek;
Gel şu neonlardan, adını sildir,
Ünlü olmak, insan olmak değildir!

1996

NAAT-I ŞERÎF

(6)

Selâm Sana, Âlemlerin Rahmeti,
Gönüllerin, iki cihan serveti,
Yedi katlı semâların zîneti,
Selâm Sana, Yâ Muhammed Mustafa.

Selâm Sana, Âlimlerin yücəsi,
Göklerdeki, ilk Nûr'un üç hecesi,
Şahit Sana âyetlerin nicesi,
Selâm Sana, Yâ Muhammed Mustafa.

Selâm Sana, ümitlerin elçisi,
Kıyâmet gününde, sırat bekçisi,
Ümmetin, Allah'a yalvaran sesi,
Selâm Sana, Yâ Muhammed Mustafa.

Selâm Sana, Cennetlerin yoldaşı,
Sevgi san'atının, usta nakkaşı,
Rabb'in en sevgili kulu, sırdaşı,
Selâm Sana, Yâ Muhammed Mustafa.

Selâm Sana, Peygamberler Sultânı,
Gönüller mimârı, canlar cânânı,
Mahşer tayfununda, ruhlar mekânı,
Selâm Sana, Yâ Muhammed Mustafa.

Selâm Sana, ad ve sıfat zengini,
Cihâna vermedi, Allah dengini,
Ve kimseye, o nûrânî rengini,
Selâm Sana, Yâ Muhammed Mustafa.

(SALLALLÂHU ALEYHİ VE SELLEM)

1990

KANDİL VE MEVLİD DUÂSI

Ey! Bu sonsuz âlemleri, bir zerreden vâir eden,
Ey! Bu sonsuz nîmetleri, kullarına yâr eden,
Bizlere cenneti cânân, cehennemi nâr eden,
Rahmân olan, Rahim olan, bağışlayan **RABB'İMİZ.**

Bu gece biz , ruhumuzun kirlerinden arındık.
Bu gece biz, beden beden îmân ile sarındık.
Bu gece biz, ümitlerin mâbedinde barındık,
Açtığımız bu elleri, boş çevirme **YÂ RABBİ !**

Bu gece biz, tövbe ettik, nice gurur kibirden,
Husûmetten, dargınlıktan, zorbalık ve cebirden.
Er geç, Sana gelmek için, geçeceğiz kabirden,
Bize kabir azâbını gösterme hiç **YÂ RABBİ !**

Bu gece af yağmurunu, sağnak sağnak ver bize,
Bu gece cennet yolunu, adım adım ser bize,
Bu gece nûr perdelerin, kanat kanat ger bize,
Mahşer günü, biz kulları, utandırma **YÂ RABBİ !**

Ataların emâneti, bu mübârek vatanı,
Vatan için şehit düşüp, kucağında yatanı,
O mukaddes kışlalarda, eli silah tutanı,
Düşmanların şerlerinden, emîn eyle **YÂ RABBİ !**

Muhammed ümmetini, türlü iftirâlardan,
Hürriyete kasteden, çağ dışı belâlardan,
Bütün genç nesilleri, sapık mâceralardan,
Anarşiden ve nifaktan, emin eyle **YÂ RABBİ !**

Koru bizi.. Huzuruna kul hakkıyla gelmekten,
Nefsimizin batağına, aklımızı çelmekten,
Koru bizi.. Kelime-i Şehâdetsiz ölmekten,
Hesap günü cümlemize, müjdeler ver **YÂ RABBİ !**

Koru bizi.. O günahkâr ve karanlık yollardan,
Gıybet eden, iki yüzlü, o münâfık kullardan,
Koru bizi.. Gâfillerle, sarmaş dolaş hallerden,
Cümlemizi, hak yolundan, ayırma hiç **YÂ RABBİ !**

Senden şifâ bekleyen, nice hasta kullara,
Acılarla kıvranan, yetimlere dullara,
Dilenen, dilenmeyen, açlara, yoksullara,
Bunca yükü taşıyacak, sabırlar ver **YÂ RABBİ !**

Helâl kazançlarına, haram lokma katmayan,
Haysiyet servetini, hiç kimseye satmayan,
Verdiğin nîmetleri, çöplüklere atmayan,
Kullarına darlık yüzü, gösterme hiç **YÂ RABBİ !**

Müşriklerden sığındık, biz î mân siperine,
Sabrı silah eyledik, şeytanların şerrine,
Bu dünyada, şan, şöhret, saltanatın yerine,
Son nefeste , bize î mân serveti ver **YÂ RABBİ !**

Senin Yüce Kelâmını, baş tâcı edenlere,
Ve Hazreti Muhammed'in izinden gidenlere,
Şu anda huzurunda, el açan bedenlere,
Cennet anahtarlarını, ihsan eyle **YÂ RABBİ !**

ÂMİN !

1989

*Cânımızın cânânı, gönlümüzün Sultânı,
İki cihan güneşi, MUHAMMED ruhu için,
Kalemiyle, kelâmıyla, İslâm'a hizmet eden,
Enbiyâlar, evliyâlar, âlimler ruhu için,
Mezarları kaybolmuş, nice adsız kahraman,
Nice kefensiz yatan, şehitler ruhu için,
Î mân lezzeti tatmış, hayrına hayır katmış,
Bu dünyadan göç etmiş, mü'minler ruhu için,*

EL FÂTİHA !

HADİS-i ŞERİF

“Hiç ölmeyecekmiş gibi dünya için,
Yarın ölecekmiş gibi âhiret için çalış”

İKİ DÜNYA DENGESİNİ KURMADAN...

Ne, ihtiraslara, çâre bulunur,
Ne, “benlik” seline, karşı durulur,
Ne de; düşüncede, denge kurulur;
İki dünya dengesini kurmadan...

Ne bir mâna kalır, arıda balda,
Yeşilde, mavide, sarıda, alda.
Ne de, meyve olur, mânevî dalda;
İki dünya dengesini kurmadan...

Hiçbir güzellikle, gözler barışmaz,
Ruhlara coşkular, hazlar karışmaz,
Dilekçeler, Arz’dan Arş’a erişmez,
İki dünya dengesini kurmadan...

Suçluluk duygusu, yürekte dinmez;
Servetin zerresi, sevaba dönmez;
Saray, sultanların içine sinmez;
İki dünya dengesini kurmadan...

Şöhret sarhoşluğu, kulu aldatır;
Ne dostluk bırakır, ne gönül hatır.
Kalem; yazmaz olur, bedelsiz satır,
İki dünya dengesini kurmadan...

1991

***İlim ehli âlimin, irfânı yüce gerek,
İlimde yüce olan, kibirde cüce gerek,
Hâkk'ın ecir müjdesi, o büyük ödül varken,
Başkaca bir iltifat, âlime nice gerek ?***

***Sefâdan vazgeçer, vefâ seçerdi;
İnsan düşünseydi Hakk'a visâli..
Ömür, bin yıl bile olsa geçerdi;
Kor üstünde kar tanesi misâli...***

***Bırak, başkasına ayna tutmayı,
Onu bir kere de, kendine çevir.
Ellere şirk dersi vermeden önce,
Kendi içindeki putları devir !***

***Şu dünya denilen, mal mülk harmanı,
Bir kıvılcım ile, kül olur gider.
Gönül ateşinin, külü dumanı,
Yedi kat cennete, yol olur gider.***

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler.....

HAC/18

● Hevâ hevesini tanrı edinen ve Allah'ın (kendi katında ki) bir bilgiye göre saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola eriştirebilir? Hâlâ ibret almayacak mısınız?

CÂSİYE/23

KUR'ÂN'I ANLADIKÇA...

Maddeyi putlaştıran, o dünyevî korkular;
Vicdan ve ahlâkını, bulandıran tortular;
Düşünce sarnıcında, biriken kirli sular;
Atılır yüreğinden, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Akıl tahtın önünde, hurâfeler diz çöker;
Bilinç ufuklarında, binlerce şafak söker;
Gözlerin damla damla, yaş değil umut döker;
O devâlar deryâsı, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Çözülür, kalp gözünü bağlayan kördüğümler;
Açılır, örümcekli kapılar birer birer;
Varlık târifindeki, maddeye mânâ girer;
Şüpheler sona erer, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Gör ki; sebepsiz değil, varlığın bir zerresi;
Ne bir yağmur damlası, ne de bir kum tanesi..
Gerçeğin karşısında, “tesâdüf” efsânesi;
Âciz kalır, alçalır, **Kur'ân'ı anladıkça...**

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

- İnsanlardan öyleleri vardır ki: “Biz Allah'a ve ahiret gününe îmân ettik.” derler; oysa onlar inanmış değildirler.
- (sözde) Allah'ı ve îmân edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatmaktadırlar da şuurunda değildirler.
- Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı onlar için acıklı bir azap vardır.
- Kendilerine: “Yeryüzünde fesat çıkarmayın” denildiğinde: “Biz yalnızca ıslah edicileriz” derler.
- Haberiniz olsun; gerçekten asıl fesatçılar bunlardır, ama şuurunda değildirler.
- Ve (yine) kendilerine: “İnsanların iman ettiği gibi siz de îmân edin” denildiğinde: “Düşük akıllılar (beyinsizler)in îmân ettiği gibi mi îmân edelim?” derler. Bilin ki, gerçekten asıl düşük akıllılar kendileridir; ama bilmezler.

BAKARA / 8,9,10,11,12,13

Katılaşan yürekler, hoşgörüyle beslenir;
Kirli eller, hidâyet selleriyle ıslanır;
Dinlersin ki; taş toprak “Allah” diye seslenir;
Zikirleri duyarsın, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Her nefsin tadacağı, ölüm ve ötesinden;
Kabirde duyacağın, Münker Nekir sesinden;
Ve er geç varacağın, mahşer mahkemesinden;
İbretle ürperirsin, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Gösterişin postunu, yerden yere vurursun;
Nefsine köle değil, ona sultân olursun...
Yalnızlık sancısından, ebedî kurtulursun;
Gerçek Dost'u bulursun, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Yaratan hakkı için, insanla barışırsın;
Kibir dağından iner, ummâna karışırsın;
Hâk yolunda rütbesiz, isimsiz yarışırsın;
Sevgiyle tanışırsın, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Kanayan bir yarayı, görmeden geçemezsin;
İnsanın bedelini, servetle biçemezsin;
Kavrulsan da, bir yudum haramdan içemezsin;
Kula el açamazsın, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Allah'tan başkasına minnet sana âr gelir,
Onurlu bir yoksulluk, iffetine kâr gelir,
Ruhuna beden değil, dünya bile dar gelir,
Semâlar mekân olur, **Kur'ân'ı anladıkça...**

İlim mercekleriyle görürsün uzakları;
Fark eder ve seçersin, karalardan akları.
Hele ki; o şeytanın, kurduğu tuzakları;
An be an yakalarsın, **Kur'ân'ı anladıkça...**

Korkma ki; ak yürekte, kara sancı başlamaz,
Kem tohumlar kök salıp, toprağında kışlamaz.
Var git artık yoluna, sana kurşun işlemez;
Böyle gönül verip de, **Kur'ân'ı anladıkça...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Ey iman edenler, kazandıklarınızın iyi olanından ve sizin için yerden bitirdiklerimizden infâk edin. Kendinizin göz yummadan alamıyacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın.....

Bakara/267

● Şeytan sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin hayasızlığı emrediyor...

Bakara/268

● Sevdiğiniz şeylerden infâk edinceye (Allah yolunda harcıncaya) kadar asla iyiliğe erişemezsiniz. Her ne infâk ederseniz, kuşkusuz Allah onu bilir.

Âl'i İmran/92

● Tartıyı adâletle tutup doğrultun ve tartıyı noksan tutmayın.

Rahmân/9

KUR'ÂN'I YAŞADIKÇA

Bir insan ki; yenilmez, ne kalem, ne tüfekte;
Ne saray sofraları, ne kuru bir ekmekle.
Bir insan ki; dünyada, korkusuz bir yürekle,
Allah'a vekîl olur, **Kur'ân'ı yaşadıkça...**

Bir inanç ki; sarsılmaz, ne tayfun, ne tûfanla;
Güçlenir sabır denen, en zorlu imtihanla.
Bir inanç ki; beslenir, her nefeste î mânla,
Sonsuzlara tâc olur, **Kur'ân'ı yaşadıkça...**

Bir vicdan ki; düşmeden, nefsin tuzaklarına;
Mahşer penceresinden, bakar kul haklarına...
Bir vicdan ki; her çağda, zulmün uşaklarına,
Adâleti haykırır, **Kur'ân'ı yaşadıkça...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin.....

Bakara/110

● Andolsun, biz sizi bir parça korku, açlık ve bir parça mallardan, canlılardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele.

Bakara/155

● Kullarım Beni sana soracak olursa, işte Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman, dua edenin duasına cevap veririm.....

Bakara/186

● Allah yolunda infâk edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye atmayın.....

Bakara/195

● Küfredenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslandı). Onlar, îmân edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar (muttakiler), kıyamet günü onların üstündedir.....

Bakara/212

Bir gönül ki; dost olur, “aman” diyen düşmana;
Şefkati şükran bilir, yaratılmış her cana.

Bir gönül ki; paklanır, kin ve kibirden yana;
‘Yer ile yeksân’ olur, **Kur’ân’ı yaşadıkça....**

Bir huzur ki; bozulmaz, şeytânî şüphelerle,
Ne tabîî afetler, ne de başka bir şerle...

Bir huzur ki; barışır, o ilâhî kaderle;
Ruhlara sükûn verir, **Kur’ân’ı yaşadıkça...**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Allah yolunda öldürülenleri sakın "ölüler" sanmayın. Hayır, onlar, Rableri katında diridirler, rızıklanmaktadırlar;

Âl-i İmran/169

Bir edep ki; hayânın, gölgesinde barınır,
Ahlâk imbiklerinden, süzüldükçe arınır...

Bir edep ki; namusu, servetten önde tanır;
Âyetlerle yıkanır, **Kur'ân'ı yaşadıkça...**

Bir hayat ki; doyumsuz, her mevsimi bir bahar;
Her baharda bin meyve, her meyvede bin tad var

Bir hayat ki; ölümsüz.. Çünkü aslında mezar;
Bir cennet kapısıdır, **Kur'ân'ı yaşadıkça...**

Bir sevda ki; titretir, yürekleri derinden;
Dağılır kâinata, Medine göklerinden..

Bir sevda ki; açılır, semâlar kaç yerinden,
Muhammed nûru ile, **Kur'ân'ı yaşadıkça...**

Bir dünya ki; ne açlık, ne cinâyet, ne savaş,
Ne kan ağlayan mazlum, ne gözlerde damla yaş,

Bir dünya ki; ufuklar, ağarır yavaş yavaş;
Sabahlar müjdelendir, **Kur'ân'ı yaşadıkça...**

**Sen özünden kaçarsan, ölüm gözünden kaçır;
Sen Kur'ân'ı açarsan, Kur'ân da seni açar...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**“Çağdaş”lar çöplüğünde, kör nefsine tapanlar;
Şereften, haysiyetten, adâletten ne anlar !**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Kibir iflâs eder, ancak ihlâsla;
Göz herşeyi görür, kendini asla !**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**İnsanlık onuruna, yargıçlar hissedârdır;
Yargıcın asâleti, adâleti kadardır...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Bilesin ki; hiç değişmez, bu ticâret yasası,
Sermâyesi kin olanın, kanla dolar kasası.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Manda gibi kalındı, utanmazın derisi;
Suratına tükürdüm, yok mu dedi gerisi ?**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Sanma ki her kalıbın, içindeki insandır,
İnsanı, insan yapan; merhamettir, vicdandır.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Kalbinde varsa ihlâs, bil ki Allah'a varır;
Yoksa seni ne sarık, ne de sakal kurtarır...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Sahtekârlık var ise, bir insanın kanında;
Alçaklar yüksek kalır, o insanın yanında.**

BEN İNSANIM

Ben,
Bu uzun yolculuğa,
Âdem'le başladım...

Gün oldu,
Şeytan taşladım.

Gün oldu, melekleri,
Yüreğimden dışladım,
Gafleti alkışladım.

Nefsime, bu dünyada,
Benim en zayıf yanımdır,
Ne melek, ne şeytanım.

Kıyâmet gününe dek,
Sürecek, adım sanım,
Ben, insanım...

Benimle başladı,
Yeryüzünde gölgelenmiş yargılar.

Benimle başladı,
Kukla san'atı,
Ve akıl saltanatı...

Maskeler;
Benimle takıldı yüzlere.
Benimle
Sahneye kondu oyunlar.
Lekelendi merhametin târifi,
Benimle büküldü boyunlar.

Ben;
Gün olur sevgilerle,
Gönül gönül coşarım.
Gün olur, Hakk yolunu,
Arar, bulur, koşarım...

Gün olur, yoldan şaşar,
Kin ve nefretle taşar,
İntikamla yaşarım.

Ben;
Bir bütünün içinde,
Çatışan iki yarım.
Ekvator'dan kutuplara,
Her yerde varım...

Emânettir,
Bu bedene, bu canım.
İçimdedir, benim,
Dostum düşmanım.
Günde, bin kez bulanır,
Durulur kanım,
Ben, insanım...

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- İnkâr edenler sanmasınlar ki, kendilerine mühlet vermemiz onlar için daha hayırlıdır. Onlara ancak günahlarını artırmaları için fırsat veriyoruz. Onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

ÂL-İ İMRÂN / 178

Benimle başladı,
Tanrıyı arayışlar.
Yıldızlara, güneşe,
Ateşe yalvarışlar.
Ve şu bitmez, tükenmez,
Kavgalarla barışlar...

Benimle başladı,
İnkâr ve nisyân,
Allah'a isyân...
Benimle çöktü
Cehâletin zifiri karanlığı,
Benimle
Kurbanlar istedi putlar,
Diri diri gömüldü,
Diri diri çocuklar...

Ben tarih yaparım;
Çağlar açar,
Çağlar kaparım...

Gün gelir,
Gurur tâcımı takar,
Şarap kokan akşamlarda
Roma'yı yakar,
Alevlere kahkahayla bakarım.

Ünvan ve asâletin,
Hüsran ve sefâletle
Kaynaştığı her yerde;
Ben varım...

Bir yanımda, dürter beni,
Şeytana eşlik,
Bir yanımda, kardeşlik..

Bir yanımda,
Tarih boyu zulümlerin
Pişmanlığı,
Bir yanımda ölümsüz,
İrk düşmanlığı...

Bir yanımda, tokluğun
Vurdum duymaz neş'esi,
Bir yanımda, açlığın
Yalvaran titrek sesi.

Benimdir;
Bu senfoninin bestesi.
Benimdir;
Bombaların tetiğini çeken el,
Benimdir bu gözyaşı,
Benimdir bu sel...

Benimdir;
Bu oyuncaklar.
Toplar, tüfekler, uçaklar.

Benimdir;
Bu alev alev yanan,
Köyler, kentler, bucaklar,
Sönen ocaklar...
Ve benimdir;
Burcu burcu
Ana kokan kucaklar...

Ben;
Yeryüzünde dört renkli ten.
İçinde aynı yürek,
Aynı beden.
Gel gör ki; yırtıcılar
Korkuyor vahşetimden...

Tarih boyu hiç bitmeden,
Çılgınca sürüp giden;
Bunca elem,
Bunca keder,
Bunca cinâyet neden?

Neden habersizim ben,
Yeryüzü cennetinden,
Binlerce nîmetinden?

İnanç sofrasında bunca
Açlık çekerken,

Neden, habersizim, Yâ Rabb,
Îmânın servetinden,
Fazilet zînetinden,
Gönül ganimetinden?

1989

HELE BİR GİR DE..

Ey ! Şeref nûruyla, yoğrulan insan;
Seni boş yere mi, kışkandı şeytan?
Nedir bu gafletin, nedir bu isyân?

**Gör.. O kabristana, hele bir gir de;
Baş kaldıran var mı, bir tek kabirde ?**

Fitratın, doğuştan islâmdır fakat,
Ne zekât bilirsin, ne de bir rekât.
Sen sen ol.. İnmeden ilâhî tokat,

**Gör.. O kabristana, hele bir gir de;
Kibirli baş var mı, bir tek kabirde ?**

Düştün bir emmâre nefsin peşine;
Düşman etti seni, öz kardeşine.
Nedir bu açlığın, dünya leşine?

**Gör.. O kabristana, hele bir gir de;
Ne doyurmuş.. Aç gözleri kabirde ?**

Bilsen ki; bir gönül gözün var senin,
Îmânla yıkanmış özün var senin,
Taa.. Kâlû Belâ'da, sözün var senin;

**Gör.. O kabristana, hele bir gir de;
Cehennem nârı var, nice kabirde.**

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● Dünya hayatının hâli, ancak gökten indirdiğimiz bir yağmurun hali gibidir ki, insanların ve hayvanların yedikleri yeryüzü bitkileri onunla yetişip birbirine karışmıştır. Nihayet yeryüzü (o bitkilerle) bütün ziynet ve güzelliklerini alıp süslendiği ve sahipleri de onun üzerine (her türlü tasarrufa) kâdir olduklarını sandıkları bir sırada, geceleyin veya güpegündüz ansızın ona emrimiz (afetimiz) geliverir de, bunları, sanki dün yerinde hiç yokmuş gibi, kökünden yolunmuş bir hâle getiririz. İşte düşünen bir toplum için, âyetleri böyle ayrı ayrı açıklıyoruz.

YÛNUS /24

NESİNİ SEVEYİM, BEN BU DÜNYANIN ?

Baharı vefâsız, kışı çileli,
Gülleri dikenli, bildim bileli.
Ölçüsü, tartısı, hepsi hileli,
Nesini seveyim, ben bu dünyanın?

Malı, mülkü, şânı, şöhreti derken,
Vedâ günü gelir, geç veya erken.
Bir çift çorap bile, vermez giderken,
Nesini seveyim, ben bu dünyanın ?

1997

SİLİKON BEYİNLİLER

Dün gece bir kâbusla, fırlamışım yataktan,
Sanki çırpınıyordum, çıkmak için bataktan.
Bulunduğum yer sanki, bu dünyanın dibiydi;
Etrafımda insanlar, uzaylılar gibiydi...

Göğüs,kalça,göbek,bel,dudaklar,kaş,göz,burun;
Her yerleri silikon ! Daha bitmedi durun.
Estetik cerrahide, sınırları yıkmışlar;
Beyinleri çıkarıp, silikonlar takmışlar...

Böylece akıl, fikir, zikirden kurtulmuşlar;
Beyinsiz yaşamakta, mutluluğu bulmuşlar.
Hayat dizayn edilmiş, çağdaş formata göre,
Yeni baştan yazılmış; örf, âdet, ahlâk, töre...

Kadınlarda eşdeğer, dişilikle kişilik,
Karaktere yansımış, erkeklerde dişilik.
Kısacası; yıkmışlar utanma engelini;
İstifâ etmiş şeytan, bırakmış çengelini...

Eller, beller karışmış, kolektif zürriyetler,
Cinsî alış verişte, limitsiz hürriyetler.
Hak, hukuk, vicdan gibi, boş(!) kavramlar atılmış,
Paraya dinler üstü, tanrısal güç katılmış...

Bir irticâ korkusu, pompalanmış derinden,
Bilerek oynatılmış, bütün taşlar yerinden.
Çekmek için her yerde, “kalbim temiz” kartını;
Bire tenzil etmişler, dînin o beş şartını...

Kimi devran kuklası, kimi sosyalist kinci,
Kimi haddini bilmez, dinden habersiz dinci...
Âlim diye ortada, iki alkış delisi,
Duydum ki; uykudaymış, âlimlerin gerisi...

Ekranlarda içi boş, göstermelik sohbetler,
Bir edep katliamı, internetteki “çet”ler.
Eğitim öğretimde, okullar devre dışı;
Medya yönlendiriyor, bu bilimsel yarışı...

Bütün dünya seyirci, sahnede bir oyun var;
Bir “Buş”un karşısında, altı milyar koyun var.
Almışlar küçük “Buş”lar, localarda yerini;
Bu oyunda kırıyor, müslüman birbirini..

Beni ilkel bularak, merak edip soydular,
Dinazor teşhisiyle, bir fânusa koydular.
Hele orjinal beynim, onlar için bir şoktu;
Düşünen bir beyine, tahammülleri yoktu...

Can havliyle fânusa, nasıl tekme atmışım,
Meğerse o tekmeyle, yorganı fırlatmışım.
Bu korkunç kâbus beni, sırlısıklam terletmiş;
Çok şükür.. Bütün bunlar, rüyâdan ibaretmiş...

Oysa, gerçek dünyada, böyle şeyler ne arar ?
Herkeste sevgi, saygı, barış, güven, istikrar (!)
Bozmayalım dünyanın, bu güzel durumunu,
Kimse kurcalamasın, rüyânın yorumunu...

2006

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● (Hidâyet çağrısına kulak vermeyen) kâfirlerin durumu, sadece çobanın bağırıp çağırmasını işiten hayvanların durumuna benzer. Çünkü onlar sağırlar, dilsizler ve körlerdir. Bu sebeple düşünmezler.

BAKARA / 171

● ... Bir kavim (toplum), kendinde olanı değiştirmeye kadar Allah, ona nimet olarak bağışladığını değiştirici değildir. Ve Allah şüphesiz işitendir, bilendir.

ENFAL/53

**İNSAN OLMAK
BU KADAR MI ZORLAŞTI ?**

Varmaz oldu, vermeye hiç elimiz,
Dönmez oldu, bir özüre dilimiz,
Teşekküre, çoktan bitti pilimiz;

**En küçük damlada, sabrımız taşı,
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?**

Bilgisizlik, ne vehimler üretti;
Önyargılar, vicdanları kör etti.
Dürüst olmak.. Affedilmez cür'etti,

**Öfkemizden, yüreğimiz korlaştı,
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?**

Çağdaşlığı, maske yaptık yüzlere;
Bu çifte yüz, yakışmadı bizlere,
Merhametten, haktan yana sözlere,

**Hoşgörümüz, neden böyle darlaştı?
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?**

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

● Artık o gün, zulmetmekte olanların ne mazeretleri bir yarar sağlayacak ve ne de (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilecektir.

RUM/57

● Kendi istek ve tutkularını (hevasını) ilâh edineni gördün mü? şimdi ona karşı sen mi vekil olacaksın?

FURKAN/43

Bir tarafta, ilme şaşı bakanlar,
Bir tarafta, at gözlüğü takanlar,
İrfan desen, bu lisandan kim anlar?

**Gerçek âlim, gözümüzde horlaştı,
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?**

Helâl kazanç, nefsimize az geldi,
Bankerlere tavuk verdik, kaz geldi,
O gözyaşı saġnakları, vız geldi;

**Saçlarımız, değirmende kırlaştı,
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?**

Yedik içtik; haram, helâl bir tuttuk,
Dişe göre, ne bulursak hep yuttuk,
Maşher, mîzan, Kur'ân, vicdan, unuttuk;

**Yollarımız, hep zulümde birleştı,
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Şüphesiz ki münâfıklar cehennemden en alt katındadırlar. Artık onlara asla bir yardımcı bulamazsın.

NİSÂ/145

● O zaman şeytan onlara yaptıkları işi süslemiş: “Bugün insanlardan sizi yenecek kimse yoktur, (korkmayın) ben sizin yanınızdayım” demişti. Fakat iki topluluk birbirini görünce ardına dönüp: “Ben sizden uzağım, ben sizin görmediğinizi görüyorum, Ben Allah’tan korkarım, zirâ Allah’ın cezası çetindir” demişti.

ENFÂL/48

Paspas oldu; sevgi, saygı, paraya,
Ahlâk döndü, kanayan bir yaraya,
Ailede, şeytan girdi araya;

**Karı, koca, kardeş, bacı hırlaştı,
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?**

Evde pişen, bizi tatmin etmedi,
Beş yıldızlı sofra kurduk, yetmedi,
Şişelerle yarışımız bitmedi;

**Kalp gözümüz, şehvetlerle körleşt;
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?**

Kendimizi, masaya hiç sermedik,
Başkasına, hiç söz hakkı vermedik,
Sövdük, dövdük.. Bunda vahşet görmedik;

**Mazlum yüzler, yumruklarla morlaştı,
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Allah indinde hak din İslâm'dır.....

ÂL-i İMRÂN/19

- Siz insanlara iyiliği emrediyorken, kendinizi mi unutuyorsunuz? Oysa siz kitabı okumaktasınız. Yine de akıllanmayacak mısınız?

BAKARA/44

Bayramlarda, beş dakika mezarlık,
Bir senede, iki namaz.. Nazarlık,
Ettik hâşâ, Allah ile pazarlık;

**Bir gaflet ki; içimize yerleşti,
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?**

Oysa bizler, ihsân için vârolduk;
Meleklerin secdettiği bir kulduk.
Bu şerefi, taşımaktan yorulduk.

**Edep, hayâ, akıl, fikir yozlaştı,
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?**

Dîn.. islâm dînidir, Allah indinde,
İlim, irfan, sevgi, barış, bu dinde,
İnsanlık, ne buldu, nefrette kinde?

**Sağduyumuz, hedefinden çok şaştı;
İnsan olmak, bu kadar mı zorlaştı?**

Ey Mübârek akı selîm, nerdesin?
Sen, ateşle aramızda perdesin,
Hasreti var, gör ki sana herkesin;

**Cür'etimiz, haddimizi çok aştı;
İnsan olmak, ne kadar da zorlaştı...**

2002

SAYGININ “S” HARFİ

Günümüz insanının, nâzik (!) hamurunda mı?
Şoför’ün sıçrattığı, sokak çamurunda mı?
Vatandaşa saygılı, devlet memurunda mı?
Acep nerde arasak, saygının “S” harfini ?

Fakiri, hakir gören, zenginin huyunda mı?
“İnsan hakları” diye, oynanan oyunda mı?
Çobanda mı, itte mi, kurtta mı, koyunda mı?
Acep nerde arasak, saygının “S” harfini ?

Şehirde mi, köyde mi, ağada mı, beyde mi?
Aslanların kediye, bıraktığı payda mı?
Yoksa.. Dünyada değil, güneşte mi, ayda mı?
Acep nerde arasak, saygının “S” harfini ?

1985

AMAN ! BEYLER İNCİNMESİN

Olanlara şaşmayalım,
Kaynasak da taşmayalım,
Haddimizi aşmayalım,
Aman ! Beyler incinmesin...

“Bizde sabır, çok” diyelim,
Aç görsek de, tok diyelim,
Hiç derdimiz yok diyelim,
Aman ! Beyler incinmesin...

Sakın, çatılmasın kaşlar,
Atılmasın iri taşlar,
Yarılmasın koca başlar,
Aman ! Beyler incinmesin...

1985

DİNLE BENİ EY KİBİR !

Dinle beni ey kibir! Sen ki, iblisi bile;
Nasıl baştan çıkardın, Allah'a isyân ile.
Lânetlendi nihayet, o cüretkâr sözünden,
Ve Cennetten kovuldu, şeytan senin yüzünden..

İşte o günden beri, iblisle ortaklaşa;
Dünyayı kuşattınız, zulümle baştan başa.
Nifak tohumlarını, beyinlere ektiniz,
Ahlâkın iplerini, beraberce çektiniz..

Gör ki; senin yüzünden, ne hâle geldi insan;
Ne haysiyet, ne şeref, ne merhamet, ne vicdan.
Duymaz oldu.. Hukukun, adâletin sesini;
Sana secde ederken, kaybetti kıblesini..

Dinle beni ey kibir! Bütün büyük savaşlar;
Senden gelen küçücük, bir kıvılcımla başlar.
Sen olmasaydın eğer, ne Stalin, ne Hitler,
Ne Firavun olurdu.. Ne bunca parazitler..

Ne bir fitne kalırdı bu dünyada, ne haset;
Ne bu toplu mezarlar, ne yakılmış bir ceset.
Sönmezdi yeryüzünde, milyarlarca ocaklar,
Milyarlarca anada, boş kalmazdı kucaklar..

Ey kibir! Bilirsin ki; aşağılık duygusu,
Gururla karışınca, olur en büyük pusu.
Bu kompleks; insanları, sürüklerken zillete,
Tarihler mezar oldu, gör ki nice millete..

Sen ki; ne Ebreheler, ne Kârunlar doğurdun,
Çağdaş emsallerini, aynı kapta yoğurdun.
Senden sebep nesiller, temelleri sökmede;
Bencillik bombasıyla, evlilikler çökmede..

Dinle beni ey kibir! Bu savaşım sanadır,
Gâlibiyet her zaman, düşünenden yanadır.
Bil ki; tuzaklarına, tuzaklar kuracağım;
Seni her an, her yerde, Kur'ân'la vuracağım..

Dökeceğim ortaya, sinsi hesaplarını;
Ve emrinde çalışan, insan kasaplarını.
Bütün dünya görecek, senin kirli yüzünü;
Kan ve kinle beslenen, doyurulmaz özünü..

Biliyorum.. İşim zor; gaflettedir insanlar,
Bu nedenle pek çoğu, seni mezarda anlar.
Kimi şöhret delisi, kimi zil zurna sarhoş;
Biliyorum.. Onlara, ne söylense hepsi boş..

Ama sen zannetme ki; bu savaş burda biter,
Bir kişi de uyansa, bu kazanç bana yeter.
Dilerim ki; insanlar, gerçekleri görürler;
Senin girdaplarına, kapılmadan yürürler.

Dinle beni ey kibir! Şaka değil sözlerim,
Bu savaş ancak biter, kapanınca gözlerim.
Attığın her düğümü, îmanla çözeceğim;
Ve seni, **her secdede, ezdikçe ezeceğim !**

2008

BENİM “ÇAĞDAŞ” DOSTLARIM

Dün büyük bir arzuyla, cenâzeme koştunuz,
Kabristana gelince, bir kez daha coştunuz.
Alkışlarla inledi, o koskoca mezarlık,
Bir tek imam kalmıştı, aranızda nazarlık..

Sanki alın yazımı, yeni baştan yazdınız,
Zamansız geldi diye, Azrâil'e kızdınız.
Kiminiz öfkesinden, neredeyse delirdi;
Nedense bu Azrâil, hep zamansız (!) gelirdi..

Hakkımda övgü dolu, boş nutuklar attınız,
O kısacık ömrüme, efsâneler kattınız.
Yerim doldurulmazmış, ben bir âbideymişim,
Doğrusu ya şaşırdım.. Meğerse ben neymişim?

Çoğunuz ayak üstü, sohbetlere daldınız,
Sayemde buluşmaktan, hoşnut bile kaldınız.
Arada, açık saçık fıkralar bölüştünüz,
Etrafa çaktırmadan, epeyce gülüştünüz..

Haklıydınız dostlarım.. Ölenle ölünmezdi,
O güzelim rüyanız, benimle bölünmezdi.
Havuzlu kâşâneler, cümbüşlü sâzendeler,
Kaçamak listesinde, sarışın nâzendeler..

Haklıydınız dostlarım..Geçim derdiniz yoktu,
Yedi sülâlenizin, sırtı pek, karnı toktu.
İşiniz tıkr tıkr, içiniz fıkır fıkır,
Geriye ne kaldı ki.. Oynayın şıkır şıkır..

Benim “çağdaş” dostlarım, inanın sözlerime;
Ne gerçekler çarpıyor, burada gözlerime.
Bütün sırlar ortada, mümkün değil saklamak,
Mümkün değil burada, zulümleri aklamak..

Kiminde bakacak yüz, kalmamış kardeşine,
Kimi bedel ödüyor, aldattığı eşine.
Ne şöhretin hükmü var, ne paranın, ne pulun,
Ne yüce makamların, ne cübbenin, ne çulun..

Benden önce gömülmüş, nice ünlü kişiler.
O medyatik çapkınlar, o sosyetik dişiler.
Artistler, şarkıcılar, mankenler, sanatçılar.
Adâleti katleden, darbeci inatçılar..

Burada, ne “laiklik”, ne “çağdaşlık” söküyor.
Krallar, diktatörler, burada diz çöküyor,
Rütbenizi yazmayın artık mezar taşına;
Burada bakılmıyor, kimsenin göz yaşına..

Kısacası dostlarım; bizler gaza gelmişiz,
İnsanlık mîrâsını, hâfızadan silmişiz.
Korkutmuşlar.. “irticâ” diye diye bizleri;
Böylece ne din kalmış, ne ahlâkın izleri..

Artık düşmanlık değil, dostluk için yarışın,
Kurtuluş diyorsanız; **Kur’ân ile barışın.**
Farelere bakıp da, teknenizi delmeyin,
Sizi çok seviyorum.. **Oyunlara gelmeyin..**

2010

KUMAR MASALARINDA

Bir yara ki; görmeyi isterseniz yerinde;
Durun biraz, bunca köy ve kentlerin birinde,
O, sigara dumanlı, salonlara girin de,
Görün bakın, neler var, **kumar masalarında.**

İnsanlar endişeli ve gergin yüz hatları,
Borsayı andırıyor, haysiyet fiyatları,
Kadere isyân eden, o acı feryatları,
Çılgınlıkları dinleyin, **kumar masalarında.**

Kimi almış, o günkü, kazancını getirmiş,
O tertemiz rızkını, ilk oyunda yitirmiş,
Evlilik alyansını bile rehin yatırmış,
Benliğini bitirmiş, **kumar masalarında.**

Kimisinin karışmış, gündüzüyle gecesi,
Dillerinde ne saygı, ne bir sevgi hecesi,
Sıralanır peşpeşe, küfürlerin nicesi,
Edepler can çekişir, **kumar masalarında.**

Kimi yolun başında, daha onsekizinde,
Adım adım yürüyor, babasının izinde,
Kumar oynamak güyâ, büyüklüktür gözünde,
Ne körpe kurbanlar var, **kumar masalarında.**

Kimisinin çocuğu, ilaç bekliyor hasta,
Onu bile unutmuş, bu karanlık kâbusta.
Kimisi olmuş cambaz, hilekârlıkta usta,
Vicdan mı arıyorsun, **kumar masalarında.**

Şimdi dönüp, yürekten, soralım kendimize,
Bu toplumsal yangından, pay düşmüyor mu bize?
Hele şöyle bir bakın, en yakın çevrenize,
Yuvalar yıkılıyor, **kumar masalarında.**

Çok, zor bile olsa da, kumarla mücadele,
O, bu değil hepimiz, verelim ki elele,
“Dur” diyelim, gençliği, sürükleyen bu sele,
O şeytan, yalnız kalsın, **kumar masalarında.**

1989

**Senin derdin; ne vatan, ne Sakarya, ne millet.
Sen; Kur'ân düşmanısın, budur sendeki illet !**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Yaklaşıyor Kıyâmet, bu oynanan son perde,
Kur'ân'a kin kusanın, vay haline mahşerde !**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Kur'ân'a harp açmadan, hele önce bir düşün;
O'nun Sahibinedir, çünkü er geç dönüşün!..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Allah için sevmiyorsa, seni seven bir kişi;
Çok uzatma.. Kardeş olsa, bitir gitsin bu işi..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Gaflet içinde gördüm, nice canlı cesedi ;
Câhillerden beterdi, âlimlerin hasedi...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Var gününde, dostlar gider hoşuna;
Dar gününde, dost ararsın boşuna...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Allah asla affetmem, diyorken bize şirki;
Müslüman, nasıl böyle gâfil olabilir ki?**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**İnsanları hayâdan, haysiyetten soydular;
Sonra da bu cinnetin, adını “aşk” koydular..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Nice entel züppeler, cübbelere saklanır;
Kariyer çöplüğünde kendini âlim sanır...**

KUR'ÂN DIYOR Kİ:

Andolsun, biz cinler ve insanlardan birçoğunu cehennem için yaratmışızdır. Onların kalpleri vardır, onlarla kavramazlar; gözleri vardır, onlarla görmeyiz; kulakları vardır, onlarla işitmezler. İşte onlar hayvanlar gibidir; hatta daha da şaşkındırlar. İşte asıl gâfiller onlardır.

A'RAF/179**ÖZÜR DİLERİM**

Ben gerçek hayvanları, inanın çok severim.
Yalan dolan bilmezler, onları hep överim.
Gerçi bazılarının, huyları biraz serttir,
Ama hepsi samimi, hepsi dürüst ve merttir..

Ne var ki; son yıllarda, yeni bir cins üredi;
Tüm gerçek hayvanların, sahteleri türedi.
Böylece sahne aldı, yeni taklit sanatı;
Başladı yeryüzünde, hayvanlar saltanatı..

Geçenlerde sahte bir köpekle karşılaştım;
Bırakın dalaşmayı, çalıyı zor dolaştım.
Öfkeyle birdenbire “köpek!” diye haykırdım,
Hayatımın potunu, işte o anda kırdım.

Maksadımı aşarak, çok ileri gitmiştim,
Hakiki köpeklere, saygısızlık etmiştim.
Şimdi huzurunuzda, hakkı teslim ederek,
Bu hakaret suçumu, telâfi etmem gerek.

Onlara helâl olsun, en içten dileklerim,
Tüm gerçek köpeklerden, bin kez özür dilerim.

2005

***İnsanlara “Dur!” dedim; tekme tokat vurdular.
Eşeklere “Çüş!” dedim; uslu uslu durdular..***

SOKAK KÖPEĞİNDEN SOYLU KÖPEĞE

Birimize Avrupa,
Şampuan ve mamalar,
Birimizi sokakta,
Zabıtarlar kovalar.

Birimiz şömineli,
Villada çalım satar.
Birimiz köprü altı,
Ya da mazgalda yatar.

Benim, soylu hemcinsim
Sevimli, cici KANIŞ,
Söyler misin, bu ne iş?

Bilirim ki; aç kalsan,
Kuru kemiğe fitsin.
Çünkü; sen de, ben gibi,
Alttarafı, bir itsin...

1985

AH ŞU ÇOCUKLAR

Çocukları bilirsiniz.
Küçük beyinlerini
Olur olmaz yorarlar;
Abuk sabuk şeyleri,
Ulu orta sorarlar;
Bir yığın pot kırarlar...

Geçen yıl ramazanda,
Bir akşam bizim çocuk:
**“Sevgili babacığım,
Hani var ya komşuda
Güzel bir tekir kedi;
Dikkat ettim, bütün gün
Durmadan yemek yedi..
İyi ama kediler,
Oruç tutmaz mı?”** dedi.

Güldüm.. Dedim; çocuğum,
Ne kadar da câhilsin...
O kedi bir hayvandır,
Bunları nerden bilsin?..

Nasıl ki, hiçbir insan,
Tabak çanak yalamaz;
Hayvanlar da oruç tutup,
Namaz filan kılamaz..

Bu söze pek şaşırdı,
Bizim küçük pasaklı.
Dedim ya.. Çocuk akıllı..

OLMAZ MI?

Yıllar yılı, o mâbedin sokağından geçersin,
Yanındaki bir kahvede, akşam çayı içersin,
Kirli oyun kartlarına, göz nurları saçarsın,
Bir kere de, o mâbede, giriversen **olmaz mı?**

O mâbette, kâlp gözünden akan yaşlar görünmez,
Elem, keder, çaresizlik, o mâbette barınmaz,
Gönül kiri, beden kiri gibi suyla arınmaz,
Gönül nasıl yıkanır mı, görürsen **olmaz mı?**

Dünya esrârına kanıp, hayâle dalmaktansa,
Ömür boyu, kör bir nefsin esiri olmaktansa,
Bunca çıkmaz sokaklarda, şaşırıp kalmaktansa,
Yolu bilen birisine, soruversen **olmaz mı?**

Sana karşı sen varsın ya, neden düşman ararsın?
Kendi günahını neden, el sırtına sararsın?
Bunca ruhsal bunalıma, hekim arar sorarsın,
Yaradan'ın huzuruna, duruversen **olmaz mı?**

Hakk'ın deryasına varır, gönül gönül çağlayan,
Damla damla inci döker, tövbe edip ağlayan,
Seni altın köstek ile, bu dünyaya bağlayan,
O şeytanın zincirini, kıriversen **olmaz mı?**

İnsanoğlu şu dünyadan, göçecek bir bedense,
Ne kadar doysa da açtır, şükür bilmez nedense,
Bunca servetler üstüne, servet eklemektense,
Fazlasını Hâk yoluna, seriversen **olmaz mı?**

**SEVELİM DÜNYAYI,
PUTLAŞTIRMADAN**

Meyveli dalıyla, petek balıyla,
Atlas kaftanıyla, ipek şalıyla,
Tarlasıyla, tapusuyla, malıyla,
Sevelim dünyayı, putlaştırmadan.

Çilesiyle, elemiyle, hazıyla,
Sevgisiyle, sitemiyle, nazıyla,
Vefâsız baharı, kısa yazıyla,
Sevelim dünyayı, putlaştırmadan.

Türbe türbe, erenlerin iziyle,
Toprak olmuş, ozanların sözüyle,
Mevlânâ özüyle, Yunus gözüyle,
Sevelim dünyayı, putlaştırmadan.

1991

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler, Allah'a ve âhiret gününe de inanmazlar. Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaşdır o.

NİSÂ/38

● Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki, onlar namazlarını ciddiye almazlar. Onlar gösteriş yapanlardır; hayra da mâni olurlar.

MÂÛN/4,5,6,7

DESİNLER DİYE...

Şu insan denilen, iki cinsiyet;
Bazen, şeytan ile kurar ünsiyet.
Namus, şeref, hayâ, edep, haysiyet,
Ne bulursa harcar.. **Desinler diye...**

Kimi var, öyle bir süsler ki sözü;
“Allah” derken bile, reklamda gözü.
Kırk yılda bir kollar, iki öksüzü,
Ne cömert bir insan.. **Desinler diye...**

Kimi, iffetini koyar masaya;
Sattıkça doldurur, çelik kasaya
Bir maymuncuk bulur, her tür yasaya,
Ne akıllı insan.. **Desinler diye...**

Kimi, şuuraltı, cinsel özörlü;
Dürüst evliliğe, kalbi mühürlü..
Kolyesi boynundan, çıkmaz bir türlü;
Ne çapkın bir erkek.. **Desinler diye...**

Kimi var, modanın dümen suyunda,
Teşhir hastalığı vardır huyunda.
Kimlik arar durur, etek boyunda;
Ne modern bir kadın.. **Desinler diye...**

Kimi, kırkbeşini devirmiş çoktan;
Bütçe delik deşik, anlamaz yoktan..
Kaşları kemandır, kirpikler oktan;
Aman ne hoş kadın.. **Desinler diye...**

Kimi, yaşlandıkça isyankâr olur,
Yılda bir, çareyi neşterde bulur.
Altmışlık cildini, gerdirir durur;
Hâlâ güzel kadın.. **Desinler diye...**

Kimi, beş yıldızlı salon züppesi;
Eğildikçe, yer süpürür cübbesi.
Kopacak gibidir, o kalın sesi;
Ne nâzik bir insan.. **Desinler diye...**

Kimi, gönül vermiş, güyâ bilime;
Beyni muhâliftir, akli selime.
Ezberlemiş, birkaç yaban kelime;
Ne kültürlü insan.. **Desinler diye...**

Kimi, şöhret yapar, ilim vesîle,
Allah rızâsını, düşünmez bile..
Tepeden bakar ki, cümle câhile;
Ne âlim bir insan.. **Desinler diye...**

Kimi, iflâs etmiş, ahlâktan yana,
Politik virüsler, karışmış kana.
İhânet vız gelir, hatta vatana;
Siyaset cambazı.. **Desinler diye...**

Kimi, kıyâmeti, almaz nazara;
Râzı olmaz taştan, normal mezara.
Mermer ısmarlatır, türlü pazara;
Ne büyük adammış.. **Desinler diye...**

Daha kimler var ki; saymakla bitmez,
Hiçbirine, doğru kelâm, kâr etmez.
Gaflet kapısından, ölse de gitmez;
Son nefeste bile, **Desinler diye...**

1993

***Fırtınalı bir deniz, çatırdayan bir gemi,
Kaptan sarhoş.. Tayfalar, çekiyorlar son demi,
Hâlâ küfr-i inâdî, yolcuların gündemi,***

***Ey Rabb'imiz! Dönmezsın Sen ki asla sözünden
Helâk etme bizleri, beyinsizler yüzünden !***

***İnsanoğlu düşmüş, dünya derdine,
Hergün bir cenâze görse de yine,
Ölümü kondurmaz, asla kendine.***

***Ne büyük bir gaflet içinde beşer;
Bilse ki; bir nefes sonrası mahşer...***

***Dünyayı titreten, fermanım olsa,
Dağları delmeye, dermanım olsa,
Başakları altın, harmanım olsa,
Zümrütle bezense, taht ile tâcım;
O bir nefes için.. Sana muhtâcım...***

**Aklı selîm; fikrini, fikirlerle savunur,
Aklı elîm; tekmeyle, yumruklarla avunur.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Dünya hayatı yalan, gerçek hayatsa yakın,
Sevinçte ve kederde, haddini aşma sakın.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Savaş açtığın Varlık, âlemlerin Sâhibi,
Söyle ! Kimdir be ahmak, bu savaşın gâlibi?**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Ne de güzel öğrenmiş, koyunlar hoşgörüyü;
Dört beş köpek güdüyor, koskoca bir sürüyü.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Kimdir yobaz, kimdir sağır, kimdir kör?
Mahşere az kaldı.. Hele bekle gör..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Sen açtıkça o beden, nice nefsi dürtecek;
Aç leydi aç ! Nasılsa, bir gün toprak örtecek..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Bunca yıldır, boş bakarsın, bu pazardan mezara;
İbret için bir kere de; mezardan bak pazara...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Merhametin olmasaydı, olurduk harâb;
Ömür yetmez, bir nefesin şükrüne Yâ Râbb...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Bakma her bedenin, sen sûretine;
İnsan mı? Şeytan mı? Bak sîretine.**

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Yok, yok onlar Âhiretten korkmuyorlar.
- Hayır (iyi bilsinler ki) O (Kur'ân) bir ikazdır.
- Dileyen onu düşünür, öğüt alır.
- Allah dilemedikçe, onlar öğüt almazlar.....

MÜDESSİR /53,54,55,56

- İnsan başı boş bırakılacağını mı sanır?

KİYÂMET /36

AKIL SÜZGEÇİNİ TAKİVERSENE

Birkaç varsayımla, denklem kurarsın,
Deryâ ortasında, damla sorarsın.
Neden, Kâinâtı, gökte ararsın ?
Dönüp de kendine, bakiversene...

Hevâ putlarını, mâbûd seçersin,
Gül bağından geçer, ayık biçersin,
Bozbulanık çeşmelerden içersin,
Akıl süzgecini takiversene...

1991

NEYLEYİM

Bir kır çiçeğinin, ince teninde,
O kelebeklerin, şal deseninde,
Can verdiğin, bir küçücük ceninde,
Seni göremeyen, gözü **neyleyim.**

Sabahların, nurlu yelpazesinde,
Her yağmur damlası, kar tanesinde,
Lûtfettiğin ömür sermâyesinde,
Seni göremeyen, gözü **neyleyim.**

Sararıp, dalından düşen yaprakta,
Cami avlusunda, o son durakta,
Er geç girilecek, kara toprakta,
Seni göremeyen, gözü **neyleyim.**

Yeşilde, mavide, alda, sarıda,
Çiçek çiçek, bal toplayan arıda,
Aklın yetmediği, binbir soruda,
Seni göremeyen, gözü **neyleyim.**

Her lokma rızkında, her nimetinde,
Verdiğin her lûtuf, her âfetinde,
Kur'an-ı Kerim'in, her âyetinde,
Seni göremeyen, gözü **neyleyim.**

Dünya dedikleri, şu dar kafeste,
Sensiz, ne şiiir var, ne de bir beste,
Azat kapısında, o son nefeste,
Seni söylemeyen, sözü **neyleyim.**

1989

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Kim Resûl'e itaat ederse, Allah'a itaat etmiş olur.....
- Kim Allah'a ve Resûl'e itaat ederse; işte onlar, Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, sıddîkler, şehidler ve salih kişilerle beraberdir. Bunlar ne güzel arkadaşlardır.

NİSÂ/80,69

MUHAMMED KAPISI'NDAN

Ey! Gönül sofrasında, lokmaya muhtaç insan,
Haberin yok mu senin, “**Muhammed Sofrası**”ndan,
Kim tadarsa dünyada, onun bir lokmasından,
Bir daha ayrılmaz, “**Muhammed Sofrası**”ndan.

Ey! Ruhsal sancılara, hekim arayan insan,
Haberin yok mu senin, O “**Muhammed Nûru**”ndan,
Gördüm ki; kapatmışsın, o gönül pencereni,
Aç ki; dolsun kalbine, O “**Muhammed Nûru**”ndan.

Ey ! Bir günlük dünyada, susuzluk çeken insan,
Haberin yok mu senin, “**Muhammed pınarı**”ndan?
Bilesin ki; gün bugün, fayda yoktur yarından,
Var, tez doldur testini, “**Muhammed pınarı**”ndan.

Ey! Dünya dergâhında, rehber arayan insan!
Haberin yok mu senin, “**Muhammed Kapısı**”ndan,
Var tez çal, O kapıyı, kurtul ölüm yasından,
Çünkü, kimse boş dönmez, “**Muhammed Kapısı**”ndan.

(SALLALLÂHU ALEYHİ VE SELLEM)

1990

***Tüm denizler, dolsa mürekkebe ile,
Tüm ağaçlar, kalem olsalar bile,
Tüm lügatler, gelseler bir bir dile,
O'nu yazmak mümkün olmaz, nâfile...***

***Doksandokuz ismini, ezberden sayanlara,
Doksandokuz manâyı, gönülde duyanlara,
Bütün bu duyulara, amelde uyanlara,
Cennetler müjdeledi, Yüce Rabb'ül Âlemîn***
(*)

(*) Hadîs-i Şerîf meâli

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

● En güzel isimler (el-esmâ'ül hüsna) Allah'ındır. O halde O'na o güzel isimlerle dua edin. Onun isimleri hakkında eğri yola gidenleri bırakın. Onlar yapmakta olduklarının cezasına çarptırılacaklardır.

A'RAF/180

ESMÂ'ÜL HÜSNÂ ŞERHİ

O'nun birinci ismi, isimler sultânıdır;
Her ânın, her mekânın, her cânın cânânıdır.
Kur'ân'da ilk âyetin, başlangıç kelâmıdır,
Her zerre “**ALLAH**” diye, O'nu söyler durmadan..

Vârettiği herşeyi, ayırdetmeden gören,
Her şeye adâletle, hayır ve rahmet veren,
Her mahlûkâ acıyan, ve çâreler gönderen,
Sonsuz merhametiyle, âleme **RAHMÂN** dır O.

Dünya nîmetlerini, hayra kullananlara,
Her lokmada haramı, helâli soranlara,
Âhiret mekânını, dünyada kuranlara,
Sonsuz bağışlarını, lûtfeden **RAHÎM** dir O.

Kâinat sarayında, mîmârî ve san'atın,
Sonsuzlara hükmeden, o yüce saltanatın,
İçgüdüyle çırpınan, küçücük bir kanadın,
Herşeyin Sahibidir, mülkün **MELÎK** idir O.

Her türlü şekillerden, lezzet ve kokulardan,
Kirden, pastan, lekeden, tasa ve korkulardan,
Molekülden, atomdan, hücre ve dokulardan,
Her şeyden münezzehtir, uzaktır **KUDDÛS** dır O.

Kim ki; aşk ile girer, Hakk yolunda gayrete,
Selâm yağmuru iner, dünya ve âhirete,
Dilediği her kulu, çıkarır selâmete,
Dert ve belâdan uzak, en yüce **SELÂM** dır O.

Îmânın nûrlarını, gönüllere indiren,
Îmânın merhemiyle, acıları dindiren,
Şer doğuran şeytanı, hükmü ile sindiren,
Her kulunu koruyan, en büyük **MÜ'MİN** dir O.

Kulun mükâfatını, asla ihmâl etmeyen,
O zengin hazinesi, vermekle hiç bitmeyen,
Kazanılmış sevabı, zerrece eksiltmeyen,
Tartıda ve hesapta, şaşmaz **MÜHEYMİN** dir O.

Başka bir kuvvet yoktur, O'na karşı gelecek, O'nun
vâr ettiğinin, zerresini silecek,
Gel gör ki; Âlemleri, bir anda yok edecek,
Sonsuz gücün sâhibi, gâlibi **AZİZ** dir O.

Noksanları gideren, kırılmışı onaran,
Eşsiz irâdesiyle, ilâhî sistem kuran,
Zâlim ve müşriklere, cebriyle karşı duran,
Dilediği herşeyi, yaptıran **CEBBÂR** dır O.

Nice tahtlar son buldu, nicesi son bulacak,
Kimde kaldı o mühür, kimde kaldı o sancak?
Büyüklük ve yücelik, O'na yakışır ancak,
Şüphesiz ve ortaksız, **EL MÜTEKEBBİR** dir O.

Ne melek vardı, O varken, ne insan, ne de Âlem,
Ne bir sevap, ne günah, ne defter, ne de kalem,
Herşeyi vâretmeye, yetiştirdi, o bir kelâm,
Hiç yoktan, “OL” deyip de, yaratan **HÂLİK** tır O.

İnsanın eni boyu; ne kum, ne dağ kadardır,
Bütün uzuvlarında, gör ki, orantı vardır,
Karıncanın yuvası, file göre çok dardır,
Her şeyde, denge kuran, târifsiz **BÂRÎ** dir O.

Ne kadar benzese de, insanlar birbirine,
Çizgi ayrı çizilmiş, o parmak izlerine.
Benzemez kaderleri, hiç birinin birine,
Herşeyi, ayrı kılan, ulu **MUSAVVİR** dir O.

Acep, günahsız bir kul, var mıdır yeryüzünde,
Kim duyar, hissederse, o günahı özünde,
O'na tövbe edip de, durur ise sözünde,
Şüphesiz ki; kulunu, affeden **GAFFÂR** dır O.

Zulüm, yalan ve şirkle, yoğrulan her bedeni,
Sabır yolundan dönüp, O'na isyân edeni,
Varlığını reddedip, küfre kadar gideni,
Binbir azâp içinde, kahreden **KAHHÂR** dır O.

Câhile nice bilgi, hastaya şifâ veren,
Hâcetler kapısına, bol bağışlar gönderen,
Bunca dünya malını, kullarına hak gören,
Nîmetler hîbe eden, hudutsuz **VEHHÂB** dır O.

Rızık denince akla; yalnız, ekmek aş gelir,
Oysa, öyle çoktur ki; sayısın Allah bilir.
Ruhların rızıkları, gönüllere ekilir,
Gönül çorak değilse, bire bin **REZZÂK** tır O.

Kavrulan yüreklere, îmân selleri salan,
En büyük elemelere, dertlere çâre olan,
Zorlukları kaldırıp, ilimleri hür kılan,
Hükmüyle Âlemleri, fetheden **FETTÂH** dır O.

Zaman içinde bütün, olmuş ve olacaklar,
O'nun bilgisindedir, herşey sonsuza kadar,
Yanlışsız ve noksansız, ilim, ancak O'nda var,
Herşeyi, iyi bilen, yanılmaz **ALÎM** dir O.

Dilediği zengini, fakir kılar, bir anda.
Fakire servet verir, saray gibi mekânda,
Verince şükür arar, alınca sabr, insanda,
Hem veren, hem de alan **KÂBİD ve BÂSİT** tır O.

Âsî ve zorbaları, tahtlarından indiren,
Hoşnut kaldığı kula, şan, şeref, makâm veren,
Ve bunları açıkça, Kur'ân'ında bildiren,
Alçaltan ve yükselten, **HÂFİD ve RÂFİ**'dir O.

Gerçek servet odur ki; onur, vakar, haysiyet,
Bunları, elde tutmak, insana has meziyyet.
Cezâ ve mükâfâta, ölçüdü, önce niyet,
İzzet ve zillet veren; **MUİZZ ve MÜZİLL**'dir O.

Gönüldeki sözleri, dinleyip işitendir,
O, bütün gönüllere, ortaksız hükmedendir,
Bütün bu mucizeler, O'nun hikmetindendir,
Her sesi, her lâhzada, işiten **SEMÎ**'dir O.

Çelikten duvar örsen, şu dünya mekânında,
Ne kadar gizlensen de, O her zaman yanında.
Bil ki; yalnız değilsin, ömrünün her ânında,
Herşeyi, açık seçik görendir, **BASÎR** dir O.

O, nice hükümdarlar, padişahlar yargılar,
O'nun mahkemesinde, çok tez biter sorgular.
Bütün kararlarında, hükmünü doğru kılar,
Üstünde makâm yoktur, en ulu **HAKEM** dir O.

Kıldan ince, kılıçtan, keskindir adâleti,
Men etti, haksızlığı, işkenceyi, zûlmeti,
Bu yüzden, kul hakkının, cehennemdir diyeti,
Adâletin zirvesi, en yücesi **ADL** dir O.

Yemyeşil ağaçlarda, meyve yüklü dalları,
Kozalarda ipeği, peteklerde balları,
Nice yalçın dağların, arasında yolları,
Sayısız nîmetleri, lûtfeden **LATÎF** dir O.

Bir atom zerresinin, durmadan dönüşünden,
Sayısız yıldızların, parlayıp sönüşünden,
Dünyada, her canlının, doğuş ve ölüşünden,
Olup biten herşeyden, haberdâr **HABÎR** dir O.

Cezada tez değildir, bilir misin bu niye?
Zaman tanır kuluna, günahıtan dönsün diye,
Bu dünyadaki sınav, ölümle bitesiyse,
Tövbeye fırsat veren, bekleyen **HALÎM** dir O.

O'nun gücü; Âlemi, fırıl fırıl döndürür.
O'nun nûr'u; güneşi, yıldızları söndürür.
O'nun emri; yedi kat, göğü yere indirir,
Azameti; ölçüye, sığmayan **AZÎM** dir O.

O, bütün kullarının, kusurlarını saklar,
En büyük günahları, bir anda siler paklar.
Yeter ki; kullarınca, çiğnenmesin yasaklar,
Cennetleri bu yüzden, vâreden **ĞAFÛR** dur O.

O'ndan gelen her şerre, sabırla râzı gelen,
Her lokma, her nefese, şükran borcunu bilen,
O'na karşı şüpheyi, yüreklerinden silen,
Her kulunun şükrüne, bin veren **ŞEKÛR** dur O.

O'nun benzeri yoktur, hiç bir, yüceden yana,
O, çok yücedir amma, uzak değil insana,
Şah damarından bile, daha yakındır sana,
Her şeyin üstündedir, en yüksek **ALİYY** dir O.

Büyüklük ne kelime? Sonsuzlar dardır O'na,
Gel gör ki; giriverir, bir gönüle, bir cana,
Hudutsuz ihtişamı, dehşet verir insana,
Kaleme, söze gelmez, ölçüsüz **KEBÎR** dir O.

Ömürlerin süresi, bir an bile kısalmaz,
Ölümleri bekletir, ömür bitmeden salmaz,
Niyet ve amellerin, bir zerresi kaybolmaz,
Kâinatta her şeyi, saklayan **HAFİZ** dir O.

Kuş yavrusu başını, kaldırıp, göğe bakar,
Çünkü; ana ağzında, onun için rızık var.
Her buğday tânesinden, her damla suya kadar,
Her canın azığını, ayıran **MUKÎT** tir O.

Hesap Günü'nde çıkar, bütün kâr ve zararlar,
Ona göre verilir, kullar için kararlar,
Kayıtlarda, ne yanlış, ne küçücük noksan var,
Hesapları hatâsız, yanılmaz, **HASÎB** dir O.

Varın, yoğun, herşeyin, en Ulu Hükümdârı,
Hudut, sınır, tanımaz, kuşatır her diyârı,
Ölçüsüz kudretinin, yoktur asla miyârı,
Ne mekân, ne zamana, sığmayan **CELÎL** dir O.

Kibir selinden geçip, haddini bilenlere,
Zulümlerden dönüp de, insâfa gelenlere,
Gönül pervânesiyle, O'na yükselenlere,
Bin misli fazlasıyla, verecek **KERİM** dir O.

Her gecenin peşinden, gündüzün gelmesini,
Uyanan bir tohumun, toprağı delmesini,
Yarattığı her kulun, ağlayıp gülmesini,
Her şeyi, denetleyen, gözeten **RAKÎB** dir O.

Bir gün kalırsan eğer, ortasında çöllerin,
Bil ki; yalnız değilsin, bilinmektedir yerin,
Bir içten duâ ile, açılırsa ellerin,
Çâresini verecek, son makâm **MÛCÎB** dir O.

O'nun sınırlarını, bilmeye akıl durur,
Bir harfine, denizler, mürekkep olsa kurur,
Sayısız belâlardan, kulunu, her an korur,
Genişliği, her yeri kaplayan **VÂSİ**'dir O.

Asla başıboş değil, yaratılan sonsuzlar,
Vâr edilen her zerre, her kürrede sebep var.
Bu muazzam dengede, tesâdüfler ne arar !
Sayısız hikmetlerin, sahibi **HAKÎM** dir O.

Kâinatta her nesne, sevgisiyle beslenir,
Her zerre zikrederek, yalnız O'na seslenir,
O'na î mân edenler, şefkatine yaslanır;
O'nu, bir seven kulu, bin seven **VEDÛD** tur O.

Muhtaç değildir asla, üne, şana, şöhrete,
Ne mühür, ne saltanat, ne bir mülke, servete,
Muhtaç değildir asla, ne kudrete kuvvete,
Büyük şânına sınır çizilmez **MECÎD** dir O.

Her kul, mutlak tadacak, Allah ile vuslatı,
Vel Bâsü Bâdel Mevt'tir, bunun bir başka adı,
Gün gelip de, Kâinat, doldurunca miâdı,
Mahşerde, ölüleri, diriltten **BÂİS** tir O.

Aramaya gerek yok, O, her yerde hazırır,
O, her zaman, her şeyi, gözetleyen nâzırdır,
Bu hikmetin nedeni, akıldan öte sırdır,
Her zaman ve mekânın, şâhidi **ŞEHÎD** dir O.

Şu yaşlı Kâinatta, herşeyin bir ömrü var,
Hiçbir şey bâki değil, asla sonsuza kadar,
O'dur ancak zamana, hükmeden tek Hükümdâr,
Ezelî ve ebedî, vâri olan **EL-HAKK** tir O.

Kim ki; dünya işinde, dürüstçe davranırsa,
Her türlü tedbirini, düşünüp de alırsa,
Buna rağmen, yine de, gücü âciz kalırsa,
Kulunun her işini, bitiren **VEKÎL** dir O.

Ne zorluk, ne yorgunluk mümkündür, O'ndan yana,
Bir, kumla, kâinatı, yaratmak birdir O'na,
Göz, görmeyi bilirse, gerek kalmaz lisâna,
Dermansızlık erişmez, en güçlü **KAVİYY** dir O.

Ne eni, ne boyu var, metânet görkeminin,
Birbirinden kopmayan, nice Âlemlerinin.
Ne de sağlam yapılmış, hesapları geminin,
Kuvvetinin şiddeti, ölçülmez **METİN** dir O.

Bir yazdığı dostunu, bir daha asla silmez,
Böylesi kullarından, hidâyeti eksilmez,
O'nun dostluğu için, neler fedâ edilmez,
Verdiği sözden dönmez, kul dostu **VELİYY** dir O.

Nîmetlerle bezenmiş, yedi katlı semâlar,
Tesbih eder, zerreler, düşünceler, dimağlar,
O'na varır, edilen, bütün, hamd ü senâlar,
Övülmeye tek lâyıık, biricik **HAMİD** dir O.

Denizlerin, göllerin, kaç damla suyu vardır?
Harmandaki buğdayın, sayısı ne kadardır?
Sonsuza sınır çizen, O'ndan başka kim vardır?
Her şeyin sayısını, bilen, **EL-MÜHSİ** dir O.

Ta ezelde, O varken, yoktu, zaman ve mekân,
Ne, bu sonsuz kâinat, ne bir madde, ne bir can,
Hiçbir şeyin emsâli, ve maddesi olmadan,
İlk baştan, ve örneksiz, vâreden **MÜBDÎ**'dir O.

Bu dünya, bir ölümle, bitecek sanma sakın,
Geç kalmadan, uyanıp, makbûl tavrını takın.
Bir hesap günü var ki; uzakta değil, yakın,
Büyük mahkeme için, diriltten **MÜD** dir O.

Yetmiş trilyon hücre, insanın bedeninde,
Sayısız hikmet gizli, hepsinin nedeninde,
Çözülmez ne sırlar var, o küçücük ceninde,
Canları ihyâ eden, ruh veren **MUHÎ** dir O.

Her canlı mahlûk için, ölümü mutlâk kılan.
Her canlının ruhunu, ölümle geri alan.
Düşünen insanlara, böylece ibret salan;
Ölümü, hikmet kılan, yüce **EL-MÜMÎT** tir O.

Denizdeki yosundan, kırdaki çiçeğe kadar,
Balıklardan, kuşlardan, binbir böceğe kadar,
İlk vâd olan insandan, son geleceğe kadar,
Hepsine, hayat verip, yaşatan **EL-HAYY** dır O.

Evrende hiçbir yıldız, yörüngesinden sapmaz,
Bunca yalçın kayalar, dağlar yerinden kopmaz,
Denizler, yatağından, çıkıp taşkınlık yapmaz,
Yeri, göğü, herşeyi, tutan **EL-KAYYÜM** dur O.

Hiçbir şey O'ndan ayrı, ve uzakta duramaz,
O, bulmak isteyince, asla, sormaz, aramaz,
Kaçmak için çırpınış, hiç bir işe yaramaz,
Ne isterse, ânında, bulan **EL-VÂCİD** dir O.

Aşk çeken kullarının, gönül tahtına giren,
Beklenmedik zamanda, bolluk, bereket veren,
En muhtaç anlarında, onları sevindiren,
Has kuluna, hesapsız, veren, **EL-MÂCİD** dir O.

İlim doruklarında, bilinen, bilinmeyen,
Sonsuz zaman içinde, silinen, silinmeyen,
Sınırsız Âlemlerde, bulunan, bulunmayan,
Hiçbir şeyde benzeri, olmayan **VÂHİD** dir O.

Ümitsizlik çekenler, ne büyük gaflettedir,
Oysa, Yüce Makâmca, hâcet bilinmektedir.
O, içten bir duâya, her şeyi vermektedir,
Son câreye hükmeden, tek mercî **SAMED** dir O.

Göklerin çatısını, galaksilerden örer,
Bir gözün merceğinden, güneş, ay, yıldız girer,
Protonlar, nötronlar, nasıl çılgınca döner,
Akla gelen, gelmeyen, her şeye **KÂDİR** dir O.

Zannetme ki; O, yalnız, sonsuz âlemler kurar,
Bir mikroskop camına, eğil de, bak; neler var,
Bu âciz, kul kalemi, ancak, bu kadar yazar,
Sonsuz kere sonsuza, her an **MUKTEDİR** dir O.

Saf ve temiz kulunu, mükâfatta kayıran,
Bilenle bilmeyenin, farkını hep duyuran,
Her kula, ayrı, ayrı, basamaklar ayıran,
Öncelikler bahşeden, ulu **MUKADDİM** dir O.

Çalışmak, nasıl haksı, başarı da bir haktır,
Ne var ki; bazen yakın, bazen biraz uzaktır,
Buna râzı olmamak, şeytana has tuzaktır,
Tehiri, hayır kılan, yüce **MUAHHİR** dir O.

Kâinatta herşeyin, bir başlangıcı vardır,
Sonsuz zaman ve mekân, ne varsa, O'na dardır,
Bu ihtişâm önünde, akıl, fikir, nâ'çardır,
İlki ve başlangıcı, olmayan **EVVEL** dir O.

Yaratılmış olanın, mutlak, bir sonu vardır,
Kâinatın varlığı; ancak, ömrü kadardır,
Sonsuzlar, son bulsa da, O yine hükümdârdır,
Nihâyeti ve sonu, olmayan **ÂHİR** dir O.

İnsanın beş duyusu, O'na, her an şâhittir,
O'nun yüce varlığı, hiç şüphesiz sâbittir,
İnkâr eden bedenler, cehenneme aittir,
Gören gönül gözüyle, görülen **ZÂHİR** dir O.

Duman yeter, ateşin, varlığını yormaya,
İnsan, dikkat etmeli, sınırında durmaya.
Hiçbir varlık dayanmaz, O'nu bizzat görmeye,
Her an bilinir amma, gizlidir, **BÂTİN** dir O.

Arz'ın her zerresinden, yedi kat Arş'a kadar,
Yaratılmış her şeyde, belli ki disiplin var,
Güneşi görmez misin, vaktinde doğar, batar,
Âlemi, tek başına, yöneten **VÂLÎ** dir O.

Yaratılmışlara has, şekil ve duygulardan,
Elem, keder, endişe, sevinç ve coşkulardan,
Öfke, nefret, husûmet, korku ve kuşkulardan,
Her tür, hâlden sakınmış, **EL-MÜTEÂLÎ** dir O.

Zorlukları istemez, kula kolaylık verir.
Günahların çoğunu, örtbas eder, giderir.
Niyeti, amel sayar, rahmetini gönderir,
İki dünya serveti, bahşeden, **EL-BERR** dir O.

Kim, ölmeden girerse, pişmanlığın yoluna,
Cennetlerde adaydır, nîmetin en boluna,
Gönülden tevbe edip, isteyen her kuluna,
O altın anahtarı, veren, **ET-TEVVÂB** dır O.

Cehennem azâbının, zerresini bil yeter,
Bu dünyada bildiğin, azaptan, yüz bin beter,
Ömür; kısa bir sınav, er geç ölümle biter,
Gafletin cezâsını, veren **MÜNTEKÎM** dir O.

O'na, tam bir îmânla, itaat edenlere,
Şirk ve inkâr kirinden, arınmış bedenlere,
Hazreti Muhammed'in, izinden gidenlere,
Sağnak, af yağmurları, indiren, **AFÜVV** dır O.

Bitki, hayvan ve insan, neslinin devamını,
Bu nedenle, hepsinin, mekân ve zamanını,
Hayat için gereken, rızkların tamamını,
Hudutsuz re'fetiyle, bahşeden **RAÛF** tur O.

Senin değil, o, mal mülk, senin değil, o beden,
Bu kıskançlık, bu tamâh, bu ihtiraslar neden?
Bâki servetine koş, fânîyi kaybetmeden,
Çünkü; herşey O'nundur, tek **MÂLİKÜ'L MÜLK** tür O.

Kâinatta her nesne, O'nun gücünü söyler,
Kullarına, meziyet, nişanlar, ikrâm eyler,
O'nun yanında insan, gurur, kibiri neyler,
Yalnız O'na söylenir; **ZÜ'L-CELÂL-İ VE'L-İKRÂM**.

Yarattığı her şeyde, bir mânâ ve maksat var,
Dünyanın dengesidir, o yalçın yüce dağlar.
Anaya verdiği aşk, onu yavruya bağlar,
Tesâdüfle izâhı, olmayan **MUKSİT** tır O.

Her insan, bir an için, düşünse öldüğünü,
Görecek ki; faydasız, dünyanın şan ve ünü,
Hesap vakti gelince, kulları, mahşer günü,
Diriltip, toplayacak, yüce **EL-CÂMÎ**'dir O.

Herşey O'na muhtaçtır, O, asla muhtâç olmaz,
Servetin ölçüsünü, O'ndan başkası bilmez.
Ne kadar çok verse de, bir zerresi eksilmez,
Aczi yok, sınırı yok, eşi yok, **ĞANİYY** dir O.

Kiminin, doğuştandır, dünyadaki serveti,
Kimisi, ömür boyu, göremez mürüvveti,
Bilin ki; bu takdîrin, imtihandır hikmeti,
İsterse, kulu zengin, kılan **EL-MUĞNÎ** dir O.

İnsan gönlüne bir bak; sayısızdır arzular,
Ancak, bize bunlardan, bir kısmında hayır var,
Bu nedenle kısmetler, kimisinde biraz dar,
Engeli, hayır kılan, ulu **EL-MÂNÎ**'dir O.

Şüphesiz, hayır ve şer, yalnızca O'ndan gelir,
Hidâyete erenler, bunları sınav bilir,
Cennet kapılarından, ancak, böyle geçilir,
Elem ve sevinç veren, hem **DÂRR**, hem **NÂFÎ**'dir O.

İstedîği kulların, gönlüne ışıık salan,
Gözler ve yüzlerinde, nûrunu dâim kılan,
Seher vakti açılan, ellerin dostu olan,
Kalpleri aydınlatan, sönmeyen, **EN-NÛR** dur O.

İstedîği kulunun, murâdını tez veren,
İstedîği kulunu, hidâyete erdiren,
Gönül sofralarına, bereketler verdiren,
Közleri tutuşturan, yüce **EL-HÂDÎ** dir O.

Bu sonsuz Âlemlere, “Ol” dediği ilk anda,
Hiçbir şeyin benzeri, yoktu hiçbir mekânda,
Bunca, hayret verici, herşeyi tez zamanda,
Hiç örneği olmadan, yaratan **BEDÎ**’dir O.

“Sonsuz” sözcüğü bile, âcizdir hakikatte,
“Sonsuz” sözünden başka, bir şey yok ki, lügatte,
Verecek güç kalmadı, beyindeki tâkatte,
Hiç bir zamana bağlı, olmayan **BÂKÎ** dir O.

Dünya malı; babadan, mîras kalır oğula,
Bu çark, dönerek varır, dünyadaki son kula,
Acaba, daha sonra, bunca mal kimin ola?
Âlemde her zerreye, sonuncu **VÂRİS** tir O.

Tarifsiz irâdesi, çok büyük ve bütündür,
Âlemlere verdiği, emri, sadece “Kün” dür,
Bu kelâm ile herşey, O’nun için mümkündür,
Hiçbir işi hikmetsiz olmayan **REŞİD** dir O.

Cezâlar tez olsaydı, hukukunun özünde,
Hiçbir insan kalmazdı, bir anda yeryüzünde.
Hiç şüphe olmasın ki; er geç durur sözünde,
Kullara fırsat için, sabreden **SABÛR** dur O.

1990

MESCİD-İ AKSA

Ey ! Semâvî dinlerin, dünyadaki beşiği;
Ey ! Mîrâc'a açılan, kapıların eşiği..
Sen ki; Mescid-i Aksa, sen ki; tevhîd simgesi,
Sahâbe-i Kirâm'ın, namazda ilk kıblesi..

Ey ! Çevresi mübârek, yüce Mescid-i Aksa,
Utanırdı insanlık.. Sana ibretle baksa.
Sen ki; şâhidi oldun, nice kanlı savaşın;
Dile gelse.. Vahşeti, haykırırdı her taşın..

Ne yazık ki; bugün de, aynı vahşet sürüyor;
Cinâyetle beslenen, gözleri kan bürüyor..
İşte..Yine sahnede, peygamber kâtilleri,
İnsanlığa kast eden, cinnetin fâilleri.

İşte..Yine çocuklar, Gazze'de kan kusmada,
Bu serî katliâma, bütün dünya susmada.
Yine rekor peşinde, zulüm şampiyonları;
Siyonist eşkiyânın, küresel piyonları.

İşte..Yine sahnede, haçlının fosilleri,
Medeniyet maskeli, kudurmuş nesilleri.
Yine tarih tekerrür, yine küfür tek millet,
Hepsinin genlerine, kazınmıştır bu zillet.

Ey ! Birbuçuk milyarlık, dünya müslümanları !
Hiç mi utandırmıyor, bunca mazlum kanları ?
Bu zülmü boğmak için, tükürmeniz yeterdi,
Selâhaddin Eyyûbî, çıkıp gelse ne derdi ?

Ey ! Petrol kralları, saray hânedanları,
Bir düşünün Kudüs'te, cihâd eden canları.
Kim saçtı üstünüze, bu ölü toprağını ?
Yoksa.. Kopardınız mı, Kudüs'le din bağını ?

Halîfe Ömer gibi, bir örnek olmasaydı;
Belki sizi affetmek, biraz daha kolaydı,
O, adâlet severdi, o Hazreti Ömer'di,
Sizi, bu halde görse, saraylara gömerdi..

Ey ! Mahşere inanan, dünya müslümanları,
Bırakın.. O münâfık, tahtına tapanları.
Allah'ın kelâmını, kaç bin kere duydunuz,
Kıyâmete kadar mı, sürececek bu uykunuz ?

Filistin'de taş atan, çocukların aşkına,
Bu apaçık gafleti, görün Allah aşkına !
Bir buçuk milyar insan, bir kez ayağa kalksa;
Hiç garip kalır mıydı, böyle Mescid-i Aksa ?
Hiç yalnız kalır mıydı, böyle Mescid-i Aksa ?

Ağustos 2011 (Ramazan)

**Ne şan, şöret, ne saray, ne saltanat, ne para;
Kurtuluş istiyorsan, onu İslâm'da ara....**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Gerçeği arıyorsan, ayağın yere bassın,
Onu İslâm dışında, vallâhi bulamazsın...**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Kendini kurtarmaktan âciz nice kahraman(!),
Vatanı kurtarmaya kalkıyor zaman zaman...**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**İlmine hiç güvenme; derya olsan nâfile.
Deryaları kirletir, bir damla kibir bile...**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Gizli kibir, gizli şirk, sanma sana uzaktır;
Her yerde, her nefeste, her adımda tuzaktır.**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**İşte Kur'ân apaçık, işte akıl, işte sen;
Kalır mıydı bu gaflet, eğer ki sen istesen ?**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Sende zulüm, zorbalık, bende îmân silâhı;
Bakalım kim bulacak, en sonunda felâhı..**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**İnsan olmak; hayatı irfanla dokumaktır,
Kur'ân'ı gözle değil, gönülle okumaktır..**

———— ☆ ☆ ☆ ————

**Şiir var; mezedir meyhanelerde,
Şiir var; devâdır belki de derde...**

**Yeryüzü dediğin, bir koca mâbet,
Geldik bu mâbede, maksat ibâdet.
Ezanlar ederken, secdeye dâvet;
Hep “yarın” diyorsun, oysa kim bilir;
O “yarın”, belki hiç, gelmeyebilir...**

**Her akşam sofranda, şarabın rakın,
Dostların şen şakrak, hem cana yakın,
Aman ! Bozulmasın, bu rüya sakın;
Şimdi uyanıp da, ne yapacaksın?
Ölürken, nasılsa uyanacaksın !**

**Söyle ey insanoğlu ! Bu kaçışın nereye ?
Oynaşmaya gelmedin, bil ki bu yerküreye.
Sınav çoktan başladı, hiç güvenme süreye;
Ömür sandığın gibi, fazla uzun değildir;
Uyanmak isteyene, kısacık bir mehildir...**

EY İNSANOĞLU !

Yeryüzünde nice sarayların, tahtların, hazinelerin sâhibi sen oldun. Soylu oldun, sultan oldun, padişah oldun. Her şey senin oldu. Sen her şey oldun.

Ama sen, sen olamadın.. Huzûru bulamadın.

Şöhretini, servetini, makâmını kurtardın.

Ama sen, kendini kurtaramadın.

Ordulara, ülkelere, krallara hükmettin,

Ama sen, kendine hükmedemedin.

Döktüğün mazlum kanlarıyla, tarihin yüzünü kızarttın,

Ama senin yüzün kızarmadı.

Kibir ve bencilliğin girdâbında döne döne yozlaştın,

Ama sen, kendinle yüzleşemedin.

Ciltler dolusu kitaplar yazdın. Âlim oldun, alkışlandın,

Ama sen, ilminle âmil olamadın.

Kendini ilâh edindin, dünyanın geçici hazlarını satır satır okudun,

Ama sen, ölümü okuyamadın.

Hayvanlara vahşette iftirâ ettin,

Ama sen, kendi vahşetinden hiç söz etmedin.

Aç bıraktığın milyonlarca insanın çığlıklarını, şarap sofralarında kendine meze yaptın,

Ama sen, bir gönül yapamadın.

Depremlerden, sellerden, yangınlardan, tayfunlardan korktun,

Ama sen, Allah'tan korkmadın.

EY İNSANOĞLU !

Oysa sen:

Allah'ın en çok sevdiği, Kendi rûhundan ruh verdiği, melekleri önünde secde ettirdiği, “sana şah damarından yakının” dediği, varlıklar içinde en şerefli yarattığı, akıl nîmetini bahşettiği, ve cennetler vaat ettiği,
üstün bir varlıksın.

Eğer, bu üstünlüğü, dünyada yaşamak ve ruhsal bunalımlardan kurtularak, iki dünyada mutlu olmak istiyorsan; aşağıda belirtilen Kur'ân âyetlerini okumalı ve hayata geçirmelisin.

Bu 191 (yüz doksan bir) Âyet-i Kerîme'de, doğrudan veya dolaylı olarak, senin en büyük düşmanın olan ŞEYTAN'ı tanıyacak, ona karşı **“Eûzu billah”(Allah'ım Sana sığınıyorum)** silahını kullanacak ve dünyadaki imtihanı kazanacaksın. Aksi halde hüsrân kaçınılmazdır.
KARAR SENİN..

KUR'ÂN'DA ŞEYTANLA İLGİLİ ÂYETLER:

BAKARA / 14,34,35,36,102,168,169,
208,256,257,268,275
ÂL-İ İMRÂN / 36,155,175
NİSÂ / 38,60,76,83,
117 den 120'ye kadar.
EN'ÂM / 71,112,113,121,128,142,43
A'RÂF / 11 den 25'e kadar,
27,30,200,201,202
İSRÂ / 26,27,53,61'den 65'e kadar.
NÛR / 21
ZUHRUF / 36'dan 40'a kadar, 62
NAHL / 36,63,98,99,100
LOKMAN / 33
FUSSİLET / 36
MÜ'MİNÜN / 97,98
MERYEM / 44,45,68,83
SEBE' / 20,21
HAŞR / 16,17
FÂTİR / 5,6
FURKAN / 27,28,29
HİCR / 16,17,26'dan 44'e kadar
İBRAHİM / 22
ENFÂL / 11, 48

ANKEBÛT / 38
MÛCADELE / 10,19,20
SÂD / 36,37,38,41,71 - 86'ya kadar.
TÂ-HÂ / 117'den 123'e kadar.
YÂSİN / 60,61,62
MÛLK / 5
KEHF / 50,51,63
HACC / 3,4,52,53
KAF / 27,28
ŞUARÂ / 94,95,210,211,212,
221,222,223
YUSÛF / 5,100
MÂİDE / 60,90,91
SAFFAT / 7,8,9,64,65,66
ZÛMER / 17,18
NÂS / 1,2,3,4,5,6
TEKVİR / 25
MUHAMMED / 25
ENBİYÂ / 82
HADİD / 14
NEML / 24,25
KASAS / 15
LOKMAN / 21

ŞEYTAN DER Kİ; EY İNSAN !

ŞEYTAN DER Kİ; "Ey insan ! Allah seni affeder
Cehennem korkusunu, etme kendine keder.
Vur patlasın davullar, çal oynasın göbekler;
O tertemiz kalbine, şahid olsun melekler...

Bak.. Yarışı kazandın, geçtin beni kibirde;
Şampiyonluk kupanı, alacaksın kabirde.
Doyumsuz şehvetinle, yıkmalısın bendini;
Sen, küçük bir ilâhsın, ödüllendir kendini...

EY İNSAN ! Yanılıp da, zekât derdine düşme;
Kazandığın serveti, miskinlerle bölüşme.
Yoksa, gözlerden düşer, takımdan elenirsin,
Sonunda nâmertlere, el açar dilenirsin.

Üzülme.. Etrafında, varsa namaz kılanlar;
Bil ki; onların hepsi, kalbi kirli olanlar.
Oysa; "çağdaş"lar için, Allah'ın affı kesin;
Sen, kalbini temiz tut, müftü ne derse desin...

Hele bu genç yaşında, haccı düşünme sakın;
Bırak.. Elinde kalsın, şu iki duble rakın.
Niçin bunu kendine, bu kadar dert edersin ?
Çok istiyorsan eğer, yaşlanınca gidersin...

Ölümü hiç düşünme, aldırma tabutlara;
Sen, secdeye devam et nefsindeki putlara.
Bil ki; ölüm korkusu, mutluluğa tuzaktır,
Oysa.. Yıldızlar kadar, ölüm sana uzaktır.

Korkma.. Dünyada varken, benim gibi bir dostun;
O kurtlar sofrasında, delinmez artık postun...
Sen, beni görmesen de, ben seni görüyorum;
Gece gündüz demeden, yanında yürüyorum.

Hani var ya, o senin; namus, şeref dediğin,
Fındık, fıstık gibidir, zevkin için yediğin.
Aldırma.. Üç beş yobaz, seni ayıplasa da;
El üstünde olursun, paran varsa kasada.."

ŞEYTAN DER Kİ; "Ey insan ! Seni kıskanıyorum;
Bazen yalanlarına, ben bile kanıyorum.
Ne var ki; seviyorum, şu isyankâr huyunu;
En sonunda çıkardın, ahlâkın da suyunu...

Görüyorsun.. Çöküyor, ailede zeminler;
Üç gün bile sürmüyor, evlilikte yeminler.
Zinâdan korkuyorsan, ellerini yıkarsın;
Cehenneme girsen de, biraz yanar çikarsın...

Bil ki sen, ölür ölmez, silecekler adını;
Şimdi çıkarmaya bak, şu dünyanın tadını.
Vicdanın kirlenirse, onu gizler, saklarsın;
Bir dilenci görünce, üç kuruşa paklarsın...

"Kul hakkı" filan diye, üzme tatlı canını;
Bak.. Melekler yazıyor, muhteşem destanını.
Unutma ki bu dünya, münâfıklar cenneti;
Gör ki; bütün milletler, alkışlıyor cinneti...

Bu dersler sana yeter, artık özgürce yaşa;
Makam, mevkî, para, pul, putlarınla başbaşa.
Sen îtibar ettikçe, bu dostunun lafına;
Kolayca katılırsın, o müşrikler safına.

ŞEYTAN DER Kİ; "Ey insan ! Tanrıların hayli çok;
Sana rakip olamam, bende Bir'den başka yok.
Bu güzel sohbetimiz, kalmasın böyle yarım;
Son sözlerim şudur ki; ben Allah'tan korkarım.."

2014

BABAM DİRDİ Kİ; YAVRUM !

BABAM DİRDİ Kİ YAVRUM ! Kūçūğū kūçūmseme;
Kūçūcūk bir darbeden, kalp kırılır mı deme.
Orman nasıl yanarsa, bir kibriti çakmakla;
Hayırlar da kül olur, bil ki başa kakmakla...

BABAM DİRDİ Kİ YAVRUM ! Kibir şeytana hastır,
Şeytanla dost olanın, âkibeti iflâstır.
Dünya hırsı doırmaz, yedikçe aç kalırsın;
Kibirde yükselirsen, kabirde alçalırsın...

BABAM DİRDİ Kİ YAVRUM ! Çürük tahta boyanmaz;
Boyansa da sıratla, ilk adıma dayanmaz.
Bil ki; o gün ameller, karşımda duracak;
Önce kendi nefsimiz, bizden hesap soracak...

BABAM DİRDİ Kİ YAVRUM ! Dostun postuna kanma,
Allah'tan başkasına, güvenip de yaslanma.
Var gününde sevilir, el üstünde olursun;
Dar gününde kendini, yapayalnız bulursun...

BABAM DİRDİ Kİ YAVRUM ! Öfke kanla beslenir;
Şeytan âdemoğluna, "öldür!" diye seslenir.
Vehimler, vesveseler, öfkeye katran döker,
Şeytan ancak, eûzu besmeleyle diz çöker...

BABAM DİRDİ Kİ YAVRUM ! Kimseye sır yükleme,
Hiç kimseden sınırsız, bir sadâkat bekleme.
İnsan pervane gibi, rüzgâr bulunca döner,
Gündüz fener kesilir, gece olunca söner...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Şükredip duruyorum.
Açgözlü insanlara, hep şunu soruyorum:
Bir avuç kara toprak, üç metre kefen için,
Cehenneme bu kadar, ısrarla talep niçin?..

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! İnsanoğlu savrulur,
Kalpler ancak Allah'ı, anmakla huzur bulur.
Makam, mevki, para, pul, insan olmaya yetmez,
İnsanda irfan yoksa, ceset beş para etmez...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Borç insana tasmadır,
Kölelik fermanına, hem de mühür basmadır.
Fâizin güler yüzlü maskesine aldanma;
O şeytan sarmalına, düşen kurtulur sanma...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! İnsanoğlu nankördür,
Herkeste kusur görür, kendi nefsine kördür.
O kaskatı kalbini, tarife taşlar yetmez;
Allah affeder amma, insanoğlu affetmez (!)...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Diplomalı câhiller;
Kur'ân'a kin üreten, bir zümreye dahiller.
Hiçbiri kurtulamaz, girdiği dar kafesten;
Ve hiçbiri utanmaz, tükettiği nefesten...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Ölüm herkese yakın;
Onunla arkadaş ol, kaçmaya kalkma sakın.
Ölümle barışırsan, ömürle barışırsın;
Yoksa her türlü şerde, şeytanla yarışırsın...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Rabb'inedir dönüşün;
Huzuruna çıkacak, yüzün var mı? Bir düşün.
Sıratı geçmek için, iki kanat gerekli;
Biri Kur'ân.. Biri de, düşündürmektir sürekli...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Dedikodu zilletir;
Dilden dile bulaşan, kronik bir iletir.
Kur'ân; uzaklaş diyor, gıybetin vahşetinden;
Çünkü insan tiksindir, ölmüş kardeş etinden...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Dîne hurâfe katma;
Türbede mum yakıp da, şirki din diye satma.
Yanlarında dururken, Kur'ân gibi bir liman;
Gör ki; şirk denizinde, boğuluyor müslüman...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Şerde hayır arama;
Unutma ki şeytanlar, bal dökerler harama.
İnsan nefsi zayıftır, aç gözlüdür.. Bilesin.
Sabrı silah eyle ki; ona gâlip gelesin...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Bu yol hayat yoludur,
Tehlikeli virajlar, kavşaklarla doludur.
Dikkat et.. Kur'ân'daki kırmızı ışıklara,
Kazâ yaparsan eğer, suçlu kendinde ara...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Rabb'imiz lütufkârdır,
Her zorluğun sonunda, mutlak kolaylık vardır.
Ümitsizlik; şeytanın kurduğu bir tuzaktır,
Allah'a yaklaşanlar, tuzaklardan uzaktır...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Kendini helâk etme;
Câhillerden yüz çevir, boşa nefes tüketme.
Çünkü canlı cesetler, ne görür, ne duyarlar;
Onlar, “çağdaş” putların, buyruğuna uyarlar...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Kadere küsme sakın;
Bil ki; seni Yaratan, sana senden de yakın.
Ne gaflet, ne cehâlet, ne sefâlet kaderdir;
Allah ancak sabreden, kullarla beraberdir...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Pişmanlık kurtuluştur;
Vicdanla yüzleşerek, yeniden varoluştur.
Pişmanlık; yanmak değil, yanınca sönmemektir,
Hak yolundan bir daha, geriye dönmemektir...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Sık gidersen dostuna;
Birgün eşik dibinde, yer bulursun postuna.
Kendini bilmeyenin, bil ki dinmez gözyaşı;
Çünkü sonunda çatlar, dostun da sabırtaşı...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Özgürlük zihindedir;
Aklı selim beyinler, zindanda da zindedir.
Nice köleler var ki; iffetin kalesidir,
Nice sultanlar var ki; nefsinin kölesidir...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! “Çağdaşlık” dedikleri;
Çürümüş bir ahlâkın, erozyon delikleri.
Moda sık sık değişen, bir hevâ dürtüsüdür;
Oysa hiç değişmeyen, iffetin örtüsüdür...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Bilmeceler kolaydır;
Lâkin insanı çözmek, inanılmaz olaydır.
Kimi durur sınırdâ, kimi yıkar bendini,
Kimi pişer ateşte, kimi yakar kendini...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Herşey açık bu dinde;
Şeytana dikkat diyor, yüzdoksan âyetinde.
Ne yazık ki; insanlar, bu çılgılığı duymuyor;
Hayvanları ürküten, vahşetine doymuyor...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! İnsanoğlu aldanır;
Servetini gördükçe, kendini Kârun sanır.
Secde eder, tapınır, kotrasına jipine;
Bilmez ki; nice Kârun, girdi yerin dibine...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Kürsülere boş çıkma;
Seni dinlemek için, koşup geleni sıkma.
Mikrofon buldum diye, uzatırsan sözünü;
Dinleyen önce esner, sonra yumar gözünü...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Hayvanları yermeyin,
Onlar sözden anlamaz, ahlâk dersi vermeyin.
Edep, hayâ, haysiyet, ancak insanı bağlar,
Bu durum hayvanlara, özgürce (!) yaşam sağlar...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Secde şuur demektir;
Şuur yoksa, ameller, beyhude bir emektir.
Nefsanî fırtınalar, îmânı söndürmesin,
Sen gafleti öldür ki, o seni öldürmesin...

KUR'ÂN DİYOR Kİ:

- Bilin ki dünya hayatı ancak bir oyun, eğlence, bir süs, aranızda bir övünme ve daha çok mal ve evlat sahibi olma isteğinden ibarettir... Dünya hayatı aldatıcı bir geçimlikten başka bir şey değildir.

HADİD / 20

- Onların, ateşin karşısında durdurulup "Ah keşke dünyaya geri gönderilsek de bir daha rabbimizin ayetlerini yalanlamasak ve inananlardan olsak!" dediklerini bir görsen.

EN'ÂM / 27

***Kur'an eczanesinde, her derde devâ vardır;
Son kullanma tarihi: Kiyâmete kadardır...***

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Zehirde bal arama;
Nefsin istese bile, dönüp bakma harama.
Zinâ câziptir.. Çeker yaklaşanı bir anda;
Ona yaklaşmak bile, yasaklanmış Kur'ân'da...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Fitne katilden beter;
Bir fitne; yüzbinlerce, insan katline yeter.
Fitneler; toplumları önce kinle yoğurur;
Sonra da akıl dışı, katliamlar doğurur...

BABAM DERDİ Kİ YAVRUM ! Bütün dertler bir yana,
Kur'ân da, ümitsizlik haramdır müslümana.
Her çilenin bir ecri, gecenin fecri vardır;
İnsanın selâmeti, ancak sabrı kadardır.

2012

SÜTTEN ÇIKMIŞ KAŞIKLAR

Biz; doğuştan torpilli, seçilmiş insanlarız,
İlim, bilim, herşeyi, sadece biz anlarız.
Sütten çıkmış kaşıklar gibiyiz her birimiz,
Doğuştan rezervedir, cennetlerde yerimiz.

Bayramda kıldığımız, namazlara andolsun ;
Bizler de müslümanız, tanrımıza hamdolsun.
Çok şükür ! Çantamızda, yeşil pasaportumuz,
Medeniyet sembolü; bikinimiz, şortumuz.

Çok şeffaftır görünmez, bizim hayâ perdemiz,
Yırtılsa da fark etmez, kalplerimiz tertemiz !
Her akşam, mandıradan gelir, aslan sütümüz,
Rahatlatır(!) vicdânı, sadaka kültürümüz.

Hamdolsun ! Geçerlidir, ilâhlara nazımız;
Türbelere abone, kadınıımız, kızımız.
Omuzlarda kâtipler, bizden müsâde bekler;
Biz izin vermedikçe, günah yazmaz melekler.

Noterden tasdiklidir, tanrıyla sözleşmemiz;
Bu yüzden gereksizdir, Kur'ân'la yüzleşmemiz.
Biz beddua edince, engellere takılmaz,
Ânında kabul görür, adâlete bakılmaz.

Kimin varsa bilsin ki; bizden şikâyetleri,
Onlar için inmiştir, cehennem âyetleri.
Bizler harâm edersek, hakkımızı birine,
Mutlaka getirilir(!), bu arzumuz yerine.

Gıybet, hased, iftirâ, büyük günah olsa da,
Böyle yasaklar yoktur, bizim “çağdaş” yasada.
Biliriz ki; mahşerde sorgu suâl yok bize,
Şeytanlar bile hayrân, bu derin ilmimize.

Biz şehvetle beslenir, şan şöhretle yaşarız,
Vicdânî engelleri, rüşvetlerle aşarız.
Beş yıldızlı iftarlar ve sosyetik mevlitler,
Bu rüşvet yarışında, hep öndedir elitler.

İsrâf haramdır diye, muslukları kapattık,
İlk önce bayanlarda, giysilere el attık.
Kumaştan tasarruftur, dekolteden gâyemiz,
Cinsellikle ilgili, değildir hikâyemiz.

Çağdaş felsefemizde, sanal tanrılar çoktur,
Muâsır olmak için, başka çâremiz yoktur.
Çağımızda servetin, temel taşı fâizdir,
Bize göre fâizin, her türlü câizdir(!)

“Kımız”dır, ırkımızdır, yobazlardan farkımız,
Şâman kültürümüzde, böyle döner çarkımız.
Tarihe gömülse de, ergenekon destanı,
Yine de yedirmeyiz, kargalara bostanı.

Şu demokrat bağınazlar(!), canımızı sıkça da,
Yüzde elli, ellibeş , sandıklardan çıksa da,
Hiç korkmayın.. Ne zaman, hortlar ise irticâ,
Bizim darbecilere, yeterlidir bir ricâ...

2011

İNDİRİN MASKEİNİ SİYONİST ŞEYTANLARIN !

Ey ! Bunca zulme karşı, adâlet isteyenler,
Bu küresel vahşete, “yeter artık !” diyenler.
Gün bugündür, davranın ! Çok geç olmadan yarın;
İndirin maskesini, SİYONİST ŞEYTANLARIN !

Ey ! Cehâlet kurbanı, bölünmüş müslümanlar,
Kardeş kanı değil mi, döktüğünüz bu kanlar ?
Hâlâ görmez misiniz, pusuda yatanları ?
Fitneye çanak tutan, SİYONİST ŞEYTANLARI !

Hâlâ görmez misiniz ? Perdenin arkasını ?
Yerli taşeronların, “ulusal” markasını ?
Hâlâ görmez misiniz, Mısır’da meydanları ?
Mâbedlere saldıran, SİYONİST ŞEYTANLARI !

Ey ! Gafletten arınmış, akl-ı selîm insanlar,
Anlatın gerçekleri, uyansın müslümanlar.
Alınsın intikamı, bu dökülen kanların,
Gerçek yüzü görünsün, SİYONİST ŞEYTANLARIN !

Ey ! İrfan sâhipleri. Ey ! Cefakâr yürekler,
Sizden vefâ bekliyor, katledilen bebekler.
Bütün dünya duysun ki; sesini vicdanların,
Kurusun damarları, SİYONİST ŞEYTANLARIN !

Bitsin artık dünyada, katliam yarışları,
Birleşmiş Milletlerin, sahtekâr barışları.
Bitsin artık çılgılığı, zulmedilen canların,
Lânet yağsın üstüne, SİYONİST ŞEYTANLARIN !

2013

UYANIK OLMA GÜNÜ

Ey müslüman kardeşim ! Gör artık uzakları;
Ufukları kuşatmış, siyonist tuzakları.
Suları bulandırıp, yemek için koyunu;
Sahnelerde sürekli, aç kurtların oyunu...

Ey müslüman kardeşim ! Aç artık gözlerini;
Gör nice milletlerin, sahtekâr yüzlerini.

Gör artık ! Mazlumlari, arkasından vurani,
Siyonist eşkiyanin, arkasında durani...

Gör artık ! Yerli malı, zengin taşeronları,
“Sermâye”nin uşağı, “ulusal” baronları.

Gör artık ! Zulme karşı, susmanın vebâlini,
Müslüman ülkelerin, şu perişan hâlini...

Gör artık ! Omurgasız, onursuz âlimleri (!),
O müslüman maskeli, münâfık zâlimleri.
Müminleri, kimsesiz zanneden o câhilleri,
Allah’ın yardımını, anlamaktan gâfilleri...

Ey müslüman kardeşim ! Dikkat et fâsiklara,
Onların tek tanrısı, tek ilâhıdır para.
Şunu bil ki; ne kadar güçlü olsa da onlar;
Sen her zaman üstünsün, çünkü sende imân var.

Ey müslüman kardeşim ! Sakin unutma dünü;
Tarih diyor ki; bugün, UYANIK OLMA GÜNÜ,
Gör ki; bütün milletler, küfürde birleştiler,
Gözlerini bürüyen vahşetle körleştiler.

Ey müslüman kardeşim ! Dur artık, düşün biraz !
Bu zulme, senden başka, edecek yok îtirâz.
Duy artık ! Yeryüzünde, “Allah” diyen her sesi;
Yoksa ödeyemezsin, aldığın tek nefesi.

2013

GÖZÜN AYDIN EY MEVTA

Gözün aydın ey mevtâ ! Kutlu olsun seferin,
Dilerim ki; cennettir, Allah indinde yerin.
İşte, kurtuldun artık, dünya denen kafesten,
Ve kurtuldun nihâyet, korktuğun son nefesten.

Gözün aydın ey mevtâ ! Bitti artık savaşlar;
Ne bağrında taş kaldı, ne de gözünde yaşlar.
Hayatı, maskelerle oynadın sahnelerde;
İşte şimdi açıldı; gerçek hayata perde...

Bitti artık.. Dünyada, çektiğin o cefâlar;
O yaşlanma korkusu, o kaybolan vefâlar..
Artık sana dert değil, vârislerin kavgası.
Sahte gözyaşlarıyla, sözde üç günlük yası.

Gözün aydın ey mevtâ ! Kurtuldun kaygılardan;
“Çağdaşlık” putlarına, zorâkî saygılardan.
Artık sana dert değil, sokakların bu hâli;
Gözleri tâciz eden, tahriklerin vebâli...

Artık sana dert değil, makam, mevkî, para, pul;
İşte bütün servetin, sırtındaki beyaz çul.
Şimdi açıkça gördün, düşmanını, dostunu;
Nice kuzu bildiğin, aç kurtların postunu.

Gördün artık.. Kimlermiş, gerçek sır ortakların,
Kimlerce gaspedilmiş, vazgeçilmez hakların...
Gördün artık.. Fitneler, özde nasıl yayılmış,
Nice soylu(!) kütükler, nasıl adam sayılmış.

Kürsüleri kuşatmış, bomboş kafatasları,
Ahlak röntgenlerinde, kanser metastazları.
Artık sana dert değil, câhillerin cür’eti,
Seküler âlimlerin, insanlığa külfeti...

Artık seni bağlamaz, beşerin kanunları;
Ruhunu haczedemez, faiz firavunları.
Bu dikenli adâlet, artık sana batamaz;
Korkma.. Seni hiç kimse, mezarından atamaz..

Ey mevtâ ! Kalktı artık, gözlerinden perdeler;
Şimdi sana mâlûmdur, kimbilir neler neler;
Şu anda, kimler kime, nasıl tuzak kuruyor?
Hangi dost, hangi dostu arkasından vuruyor?

Kimlerce sökülüyor, temellerin taşları?
Neden, niçin bitmiyor, bu kardeş savaşları?
Neden bunca müslüman, bir türlü uyanmıyor?
O Tevhîd meş'alesi, neden, niçin yanmıyor?

Hangi eller, ahlâkı, nasıl bulandırıyor?
Aile kavramını, kimler sulandırıyor?
Kim, niçin, nerde, nasıl, aldatıyor eşini?
Kim, niçin bırakmıyor, ihânetin peşini?

Ey mevtâ ! Biliyorum, sır küpüdür mezarlar;
Bu nedenle onları, biraz derin kazarlar.
Orda temyiz bekleyen, nice dosyalar vardır;
Orda, zaman aşımı, kıyamete kadardır...

Gözün aydın ey mevtâ ! Kavuştun Sevgili'ye,
Gıybet edenler etsin.. Dönüp bakma geriye.
Sanma ki; bu dünyada kin ve nefret azalır;
Hasetler ölse bile, hasetlik canlı kalır...

Ey mevtâ ! Şimdi Hak'tan, bir irâde inseydi;
İsteyenler, dünyaya dönebilir, denseydi,
Bir de mührün olsaydı; cihan sultanı diye;
Gerçek Dost'u bırakıp, döner miydin geriye?

2013

GERÇEĞİN MERCEĞİNDEN

İnsanoğlu unutmuş, gafletin vebâlini;
Görmüyor; Kur'ân'daki kavimlerin hâlini.
Bugün de farklı değil, beşerî manzaralar;
Bakın nasıl açılmış, bunca sosyal yaralar..

Hükümler verildikçe, bölmeden kılı kırka;
Bölünmüş Müslümanlar, olmuş yetmişüç fırka.
Din tahtına oturmuş, hurâfeler kültürü;
Gitmiş güzel insanlar, gelmiş şaşkın bir sürü..

Ne sabır, ne tezekkür, ne tefekkür, ne şükür;
İhsâna karşı isyân, nîmete karşı küfür..
Ulemâ kaf dağında, pazarlıyor postunu;
İkbâl için satıyor, kulislerde dostunu..

Sahnelerde oryantal, akademik dinciler,
Randevuyla çalışan, büyücüler, cinciler,
Kerâmeti kendinden, üfürük cambazları;
Hepsi yolma peşinde, palazlanmış kazları..

Bakın.. Bu çöplüklerde, daha neler üremiş;
Sahte şeyhler, velîler, efendiler türemiş.
Kılcallara yayılmış, putların saltanatı;
Çok şükür ki; çökmüyor, üstümüze bu çatı..

Münâfıklar her dalda, sektörün baş aktörü,
Dalkavukluk sanatı, bir liyâkat faktörü.
Sosyetik züppelere indirgenmiş asâlet;
Ahlâk kriterleri, baştan sona rezâlet..

İsraf hükmüne girmiş, karşılıksız bir selâm
Kişisel çıkarlara ayarlanmış her kelâm.
Apartman mahkumları, derin gaflete dalmış;
Komşuluk; asansörde bir tesâdüfe kalmış..

Genç kuşaklar; cinsellik girdâbında boğulmuş,
Edep, hayâ, haysiyet, tedâvülden kovulmuş.
Tolerans tavan yapmış, hoşgörüler sulanmış,
Akli selîm; medyatik çomaklarla bulanmış.

Ekranları kuşatmış, anti-ahlâk bir çete;
O câhil cüretiyle, ders veriyor millete.
Medenî simge olmuş, her şeyde transparan;
Bütün azgınlıklara, “çağdaşlık”, bir paravan..

Bunları bilmek için, gerek yok önseziye,
Siyonist tuzakları, gizlenmiş her diziye.
Küresel şeytanların, gerçekleştirmiş emeli;
Ha çöktü, ha çökecek, ailenin temeli.

Bu acı manzaralar, bu yaralar bir yana,
Kur’ân’da ümitsizlik, haramdır müslümana.
Her çilenin bir ecri, gecenin fecri vardır,
İnsanın selâmeti, ancak sabrı kadardır.

İÇİME HİÇ SINMIYOR SANA “ENGELLİ” DEMEK...

Ey ! Engeli azimle, engelleyen kardeşim,
Hayatını, irfanla dengeleyen kardeşim,
Sende varken bu yürek, bu cesaret, bu emek;
İçime hiç sinmiyor, sana “engelli” demek...

İnsanlar zaman zaman, gaflet ile doluyor;
Bu nedenle kalbini, incitenler oluyor.
İçimden geçiyorken, senden özür dilemek;
Çok zoruma gidiyor, sana “engelli” demek...

Engel; ne göz, ne kulak, ne bacak, ne de kolda;
Gönüllere engel yok, Allah’a giden yolda.
Senden ibret almalı, dünya edepten yana;
Senin vakur duruşun, mesajdır anlayana...

Mesajı almayanlar, derdin olmasın senin;
Bir dakika sonrası, belli değil kimsenin.
Bilirsin ya.. İnsanlar, düşündüğü kadardır;
Mühürlenmiş kalplere, anlatacak ne vardır?..

Milletler kuşanırken, bunca nefret ve kini,
Sende bulmalı beşer, insanlık târifini.
Ne kadar da yanılmış, sana “engelli” diyen;
Oysa..Özgür düşünmek, bana senin hediyen...

Ey ! Barış sevdalısı, Ey ! Sabır âbidesi;
Ey ! Sessiz çığlıkların, Arş’a yükselen sesi.
Kan damlıyor altından, dünya denen kafesin,
Ne olur..Duâlarla bezensin her nefesin...

Biliyorum..Melekler, sana yakın duruyor,
Bu dünya vebâlinden, seni Allah koruyor.
Kimbilir..Ne yücedir, cennetlerdeki yerin;
Kâşâneler, saraylar ve zümrüt bahçelerin...

Orada berabersin, gönül verdiklerinle;
Ana, baba, eş, kardeş, bütün sevdiklerinle.
Ey ! Peygamber komşusu, sözde “engelli” insan;
Rütbeni anlatacak, ne kalem var, ne lisan...

**Kimsenin haddi değil, sana “engelli” demek;
Çünkü senin misyonun, engeli engellemek...**

2013

BU ŞEHİR BURSA

Taşına, tarihin mührü vurulmuş,
Bağrına, evliyâ tahtı kurulmuş,
Mânevî mîraslar, ehlini bulmuş,

**Kim bana, bu Őehrin adını sorsa;
Tereddüt etmeden, derim ki; Bursa.**

Erenler saf tutmuş, aşk otağında,
Bülbül meşke dalmış, gönül bağında,
Yeşil, beyaz, raks ediyor dağında,

**Kim bana, dünyada cenneti sorsa;
Gözümde canlanır, mübârek Bursa.**

Emir Sultan, postu sermiş Hak yola,
Üftâdeler, Hüdâyiler kol kola.
Nesiller koşuyor, vermeden mola.

**Kim bana, tasavvuf ceddimi sorsa,
Derim ki; onların, adresi Bursa.**

Molla Fenârîler, kalpte yaşıyor,
Somuncu Babalar, bayrak taşıyor,
Misyonları.. Yüzyılları aşıyor,

**Kim bana, bu aşkın sırrını sorsa;
Derim ki; sevdânın harmanı Bursa.**

Adâlet tâc olmuş, şanlı mâziye,
Ruhlar, selâm durmuş, Osman Gâzi'ye,
Şehitlere.. Gerekmiyor tâziye,

**Kim bana, bu neslin aslını sorsa;
Derim ki; hikmetin kaynağı Bursa.**

Ulu Mâbet, heybetiyle duruyor,
Minâreler arşa, köprü kuruyor.
Tüm yürekler; Allah için vuruyor;
**Ne zaman ârifan, saflara dursa;
Önünde Peygamber, ardında Bursa.**

Bir yer ki; insanlar, gönül zengini,
İrfanla tartıyor, ahlâk dengini.
Bir yer ki; hak etmiş, yeşil rengini,
**Kim bana, ilâhî ihsânı sorsa;
Derim ki; lâyıktır, bu şehir Bursa.**

Bir yer ki; üstünde, bu mîras varken,
Altında binlerce velî yatarken,
Bir yer ki; âlimler nöbet tutarken,
**Kim bana, bu şehre bir rakip sorsa;
Derim ki; Bursa'nın, rakibi Bursa.**

2012

KENDİNE GEL MÜSLÜMAN !

Sana “yobaz” dediler, “adam olmaz” dediler;
Uygarlık mîrâsını, senden çalıp yediler.
Düzmece masallarla, uyuttular neslini;
“Çağdaş” denen çöplükte, beslediler nefsini.
Sana döndü namlular, bütün dünya toz-duman;
Daha ne bekliyorsun, **KENDİNE GEL MÜSLÜMAN !**

Gör ki; İslâm’a karşı, küfür yine tek millet;
Birleşmiş milletlerin, kanındadır bu zillet.
Adâleti katleden siyonist uşakları;
Beş kıtada boğuyor, o mazlum kuşakları.
Gâfilleri, hüsrâna savuruyor bu harman;
Seni de savurmasın, **KENDİNE GEL MÜSLÜMAN !**

“Diyalog” cambazları, seni hep aldattılar;
Bosna’da, Filistin’de, Vatikan’da sattılar.
Bil ki; şeref, haysiyet, bunlar için paradır;
Bunlar; pansuman değil, neşterlik bir yaradır.
Bir kıvılcımla yanar, bil ki koskoca orman;
Fitneler kol geziyor, **KENDİNE GEL MÜSLÜMAN !**

Kaç asır, kukla gibi oynadılar seninle;
O iffet âbidesi, bedeninde, teninde.
“Leydi” tâcı taktılar, Batı’nın yosmasına;
Seni mahkûm ettiler, kölelik tasmasına.
Oysa, Kur’ân’da sana, “üstünsün” dedi Rahmân;
Bu ne büyük bir şeref, **KENDİNE GEL MÜSLÜMAN !**

Mezhep savaşlarıyla, ümmetini böldüler;
Milyonlarca müslüman, bu girdapta öldüler.
Cinnetin böylesine, insan akli duruyor,
Müslüman, müslümanın mâbedini vuruyor.
Olamaz bu vahşete, hiçbir kalem tercüman;
Aç artık gözlerini, **KENDİNE GEL MÜSLÜMAN !**

Karşında kenetlenmiş, Kur'ân'a kin kusanlar;
Zulümler karşısında, şeytan gibi susanlar.
Karşında kenetlenmiş, küresel münâfıklar,
Baronlara satılmış, yerli malı fâsıklar.
Seni bitirmek için, çoktan verildi ferman;
Fazla vaktin kalmadı, **KENDİNE GEL MÜSLÜMAN !**

Bir yanda, anti-ahlâk, haramzâde züppeler;
Bir yanda, tehditlerin gölgesinde cüppeler.
Şantajlarla boğulmuş, nice insan hakları;
Her köşeye kurulmuş, “paralel” tuzakları.
Bunlar devlet içinde, takiyede bir uzman;
Son kale tehlikede, **KENDİNE GEL MÜSLÜMAN !**

Kaldır artık üstünden, şu ölü toprağını;
Milyonlarca fidanın, soldurma yaprağını.
Kara günler görsen de, karamsar olma sakın,
Ne zaman ki zordasın, bil ki fetih çok yakın.
Hak-bâtıl savaşından, gâlip çıktın her zaman;
Zafer seni bekliyor, **KENDİNE GEL MÜSLÜMAN !**

**İrfandır, insanları yücelten ortak payda;
Ârif olmayan kişi, âlim olsa ne fayda...**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Güzel insan; Kur'ân'ın aynasında süslenir,
Sabır sofralarında, Besmeleyle beslenir.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Güzel insan; cenneti, cömertlikte görendir,
Zor gelse de nefesine, Allah için verendir.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Kimin varsa elinde, nalıncının keseri;
O kişide bulunmaz, adâletin eseri.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Tutkular; tutsaklığın oltasını yutmaktır.
Tutkulara tutulmak; şirke çanak tutmaktır..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Sen gönlünü açarsan, Allah onu doldurur,
Sen haramdan kaçarsan, helâlini buldurur.**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Allah'ım! Yaşadıkça artıyor vebâlimiz;
Ölümü yaratmasan, ne olurdu hâlimiz..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**Olsan da Kârûn kadar, bu dünyaya hissedâr;
Unutma ki Kur'ân'da, bir Kasas Sûresi var..**

————— ☆ ☆ ☆ —————

**İnsanoğlu bilmeden, kendini ilâh görür;
Oysa ilâh'ı bilse, alnı secdede çürür...**

***Numanoğlu bir fânî, şânı şöhreti n'etsin?
Yeter ki o verilen, nefesleri hak etsin.
Karınca kararınca, bir gayreti var ise;
Mahşerde imdâdına, Allah rızâsı yetsin.***

ÂMİN !

**Cengiz Numanoğlu'nun şiirlerini
web sitesinde, kendi sesinden dinleyebilirsiniz.**

www.cengiz-numanoglu.com

ALFABETİK SIRAYA GÖRE ŞİİR FİHRİSTİ

A

- Ah şu çocuklar ...**365**
Ah şu irticânın gözü kör olsun ...**57**
Akıl süzgecini takıversene ...**373**
Allah'ın rızâsı yoksa ne fayda ...**123**
Allah için ...**113**
Allah korkusu ...**248**
Allah rızâsının zerresi kadar...**301**
Aman beyler incinmesin...**355**
Anlayan anlar ...**241**
Aradım ...**288**
Arafat'ta söz verdim ...**26**
Arındır kalbini, hased kirinden...**110**

B

- Babam Derdi ki; Yavrum !...**404**
Bakalım hangimizin defteri dürülecek?...**211**
Bakkal amca bir din ver ... **252**
Bana Allah'ım yeter ...**245**
Bana kaldı yobazlık ...**276**
Bastiğın toprağa sor da söylesin ...**64**
Benim adım adâlet ...**255**
Benim "çağdaş" dostlarım ...**358**
Ben insanım ...**341**
Ben nasıl güleyim ...**298**
Beyitler-1**4**
Beyitler-2**16**
Beyitler-3**30**
Beyitler-4**62**
Beyitler-5**82**
Beyitler-6**112**
Beyitler-7**140**
Beyitler-8**180**
Beyitler-9**210**
Beyitler-10...**234**
Beyitler-11...**250**
Beyitler-12...**264**
Beyitler-13...**286**
Beyitler-14...**300**
Beyitler-15...**326**
Beyitler-16...**340**
Beyitler-17...**362**
Beyitler-18...**372**
Beyitler-19...**398**
Beyitler-20...**424**
Beytullah ...**290**

Beytullah'ta ben ...	17
Bir bilebilse...	28
Bir daha düşün...	226
Bir gizli kibir...	141
Bir Kitap ki...	292
Bir olur mu hiç ?...	174
Bırakma beni...	70
Borç ver Allah'a...	282
Bu elbise dar gelir...	182
Bu Şehir BURSA...	420

C - Ç

Cehâlet yangını, Kur'ân'la söner...	229
Çâre diyorsan...	39
Çekilin yolumdan, Hakk'a varayım...	27
Çıldırılmış bunlar...	183
Çocuktan al haberi...	194

D

Daha Kur'ân ne desin ...	11
De ki Allah için ne yaptın bugün ?...	34
Desinler diye...	368
Dimdik ayakta putlar...	236
Dinle beni ey kibir...	356
Dinle çocuğum...	114
Dörtlükler-1...	3
Dörtlükler-2...	75
Dörtlükler-3...	119
Dörtlükler-4...	201
Dörtlükler-5...	281
Dörtlükler-6...	333
Dörtlükler-7...	371
Dörtlükler-8...	399
Doğruyu söyleyen dost gerek bana...	178
Dostlarım...	216
Duâ...	191

E - F

Eğer bilsen ki bugün...	322
Esmâ-ül Hüsnâ...	377
Ey Azrâil...	31
Ey Beytullah yolcusu...	23
Ey irticâ, söyler misin, sen nesen ?...	233
Ey mevtâ...	284
Farkında mısın ?...	5

G

Gelme oyuna...**280**
Genç arkadaşım...**274**
Genç sanatçıya...**327**
Gerçek Müslüman...**256**
Gerçeğin Merceğinden...**416**
Gönenli Mehmet Efendi'ye...**297**
Gözün Aydın Ey Mevta !...**414**
Güzel kardeşim...**120**

H

Haberin olsun...**105**
Habersizim ben...**88**
Hamdolsun...**74**
Hayret ki, bu insan "müslümanım" der...**98**
Hele bir gir de...**346**
Herşeyi sulandırdık...**118**
Hicret etsem beni de alır mısın Medîne?...**84**
Hiç düşündün mü?...**134**
Hıra Dağı'nda...**294**
Hoş geldin ey, onbir ayın sultanı...**188**

İ

İbâdet...**47**
İbret harmanı...**296**
İçime Hiç Sinmiyor...**418**
İki dünya dengesini kurmadan...**332**
İndirin Maskesini Siyonist Şeytanların...**412**
İnsan doğduk ama olabildik mi?...**102**
İnsan haklarından, hayvan ne anlar...**101**
İnsan ki...**46**
İnsan olmak bu kadar mı zorlaştı...**350**
İslâm dîni...**192**

K

Kadının yeri...**90**
Kadir gecesi...**190**
Kadir gecesi...**190**
Kandil ve Mevlîd duâsı ...**329**
Kendine Gel Müslüman ... **422**
Kişiye özel...**209**
Kumar masalarında...**360**
Kur'ân'a harp açanın vay hâline mahşerde...**181**
Kur'ân'a sorsaydın eğer...**265**
Kur'ân dâvâcıdır mahşerde senden...**240**
Kur'ân'ı anladıkça...**334**

Kur'an-ı Kerim'e sor da söylesin...66
Kur'an'ı yaşadıkça...337
Kur'an kapısı...173
Kur'an ne versin?...106
Kur'an olmasaydı, ne yapardım ben ...242
Kur'an şaka değildir...86
Küçük karınca...122

M

Mağşerde Kur'an'la haşreyle beni...15
Mevlâ bilir ya...132
Mescid-i Aksa... 396
Muhammed kapısından...375
Mü'min kardeşim...246
"Müslümanım" demekle... 235

N

Naat-ı Şerif (O gece Sendin gelen)...42
Naat-ı Şerif-2...124
Naat-ı Şerif-3...186
Naat-ı Şerif-4...270
Naat-ı Şerif-5...291
Naat-ı Şerif-6...328
Nasıl baktığına bağlı gördüğün...111
Nasıl olsa Allah affeder bizi...116
Nasıl olur da Sana secde etmez bir insan...278
Ne diyelim?...287
Nefsimmiş meğer...260
Ne gerek ...218
Ne kadar da sabırlısın Yâ Rabbî...204
Ne kaybedersin ?...95
Nerdesiniz?...200
Nesine güvenir şu insanoğlu?...92
Nesini seveyim ben bu dünyanın?...347
Ne yazık ki O'ndan umut kesene...135
Neyleyim...374

O - Ö

O büyük mahkeme'de...128
O gün...222
Okumuş yobaz...58
Olmaz mı?...366
Ödenmez...83
Ölüden mektuplar-1...142
Ölüden mektuplar-2...148
Ölüden mektuplar-3...156
Ölüden mektuplar-4...159

Ölünden mektuplar-5...164
Ölünden mektuplar-6...167
Ölünden mektuplar-7...171
Ölümü öldürür ölmeden ölen...81
Ölüye mektup...78
Öyle bir gözyaşı ver ki Yâ Rabbî...272
Özür dilerim...363

R

Riyâkar Batı...130

S

Sabır sınavıdır ömür dediğin...36
Sana'dır...138
Sana yöneldim...302
Sanki bugün iniyor gibi...251
Saygının "S" harfi...354
Secdeden gayrı...76
Sen eyledin...321
Senin neyine?...53
Sen neymişsin be abla ...136
Sen ölünce melekler...199
Sen, sen ol da önce...108
Sevelim dünyayı putlaştırmadan...367
Silikon beyinliler...348
Sokak köpeğinden soylu köpeğe...364
Sor da söylesin...63
Sosyete Müslümanı...202
Söyleyin dostlar...230
Sütten Çıkış Kaşıklar...410

Ş

Şâhid ol Yâ Rabb...60
Şeytana açık mektup...196
Şeytan der ki; Ey İnsan!...402
Şu insanoğlu...94

T

Tanı artık içindeki şeytanı...259
Tanır mısın içindeki şeytanı...258
Tasavvuf...72

U

- Unuttuk Seni...**54**
Unutturdukça...**212**
Utanabilsek...**100**
Uyan artık ey insan...**220**
Uyandım şükür...**184**
Uyanık Olma Günü...**415**

V - Y

- Ver Yâ Rabbî...**214**
Ya Kur'ân Ya Hüsrân...**40**
Yâsin Sûresi'ne sor da söylesin...**68**
Yok mudur hoca ?...**238**
Yoksa biz sahtekâr mıyız?...**176**
Yüreğinde Allah sevgisi varsa...**96**

